

ВТОРНИК, 24 НОЕМВРИ 2009 г.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н BUZEK

Председател

1. Откриване на заседанието

(Заседанието се открива в 09,05 ч.)

2. Разисквания по случаи на нарушаване на правата на човека, демокрацията и принципа на правовата държава (обявяване на внесените предложения за резолюции): вж. протокола

3. Подготовката на срещата на върха в Копенхаген относно измененията на климата (разискване)

Председател. – Следващата точка са изявленията на Съвета и на Комисията във връзка с подготовката на срещата на върха в Копенхаген относно изменението на климата.

Андреас Карлгрен, действащ председател на Съвета. – (SV) Г-н председател, уважаеми колеги, последният път, когато бях тук в Парламента за обсъждане във връзка с въпросите на климата, беше точно преди да се срещна с колегите си на октомврийското заседание на Съвета по околна среда. На това заседание постигнахме съгласие относно силния и колективен мандат на ЕС в подготовката за Конференцията на ООН в Копенхаген по въпросите на изменението на климата. Наред с други неща приехме, че към 2050 г. емисиите на ЕС следва да бъдат намалени с 80–95% в сравнение с равнищата от 1990 г. Приехме също така, че ЕС във всички случаи ще намали емисиите с 20% към 2020 г., но че ще ги намалим с 30%, ако в Копенхаген бъде постигнато достатъчно амбициозно споразумение.

При сравняването в този аспект с намаленията на емисиите на другите държави ние ще придадем конкретно значение на целта да се ограничи покачването на температурата до два градуса – това трябва да бъде критерият за сравнение на нашите намаления на емисиите с тези на други държави. Емисиите от международния транспорт трябва да бъдат намалени. Определили сме цел за намаляване от 10% в областта на международното въздухоплаване, а за морския транспорт – от 20% към 2020 г. в сравнение с равнищата от 2005 г. Бих искал също да поясня, че ЕС изисква също данъците върху морския транспорт и международното въздухоплаване да се използват за финансиране на мерки в развиващи се държави, особено в най-бедните държави и в тези, които са най-тежко засегнати. Това трябва да бъде един от резултатите от Копенхаген.

Унищожаването на тропическите гори трябва да се намали наполовина към 2020 г. и да е спряло към 2030 г. ЕС ще изисква на срещата на върха в Копенхаген да се вземе решение за спиране на обезлесяването на тропическите гори, за насърчаване на повторно залесяване и за създаване на устойчиво горско стопанство. Това е единственият начин да намалим емисиите достатъчно бързо и да постигнем успешен резултат в Копенхаген. ЕС изясни и защити позициите при всеки етап от процеса и поради това беше в положение да отправя искания и оказва натиск върху другите страни през цялото време. Голяма част от това беше постигнато в сътрудничество с Европейския парламент, като пакетът от мерки за климата и енергетиката образува основата на амбициозните позиции на ЕС.

Вече остават само две седмици преди срещата на върха в Копенхаген по въпросите на климата. Заобиколени сме от много песимисти, които се редят на финалната права през последните няколко месеца. В действителност обаче това, което има значение, е политическата воля за водачество – и това е нещо, което ЕС притежава. За да се постигне резултатът, за който работихме толкова дълго, сега трябва да мобилизираме всички сили в рамките на Европейския съюз. В това отношение, Парламентът, по-конкретно, ще продължи да има важна роля.

Така че нека първо гарантирам, че основната цел на ЕС за споразумение не се е променила. Необходимо е да постигнем амбициозно и всеобхватно споразумение в Копенхаген. Климатът на Земята е чакал достатъчно дълго. Вече е време за споразумение.

Вчера проведохме извънредно заседание на Съвета по околна среда, за да можем с общи усилия да направим Копенхаген повратния момент в работата ни във връзка с изменението на климата, какъвто искаме той да бъде. В решението на ЕС преди конференцията в Копенхаген държавните и правителствените ръководители определиха, че основната цел на ЕС е процесът от Копенхаген да доведе до правнообвързващо споразумение за периода, започващ от 1 януари 2013 г., основано на Протокола от Киото и съдържащо всички съществени елементи. То изисква споразумение в Копенхаген, което в крайна сметка да постигне достатъчно големи намаления на емисиите, така че целта покачването на температурата на Земята да бъде задържано под два градуса да бъде постижима. Споразумение с всички държави, в резултат на което всяка развита държава да се ангажира да намали общите си емисии, с други думи, цел за цялата икономика; необходимо е всички развита държави да обвържат ангажиментите си със споразумението в Копенхаген, включително САЩ. Споразумение, в резултат на което развиващите се държави да се ангажират с мерки за намаляване на емисиите до равнища, които са по-ниски, отколкото ако не се вземат мерки, и по-специално в държавите, принадлежащи към големите икономики, а развитите държави да предоставят незабавна финансова помощ за необходимите мерки в развиващите се държави, по-конкретно в най-бедните държави, през 2010, 2011 и 2012 г. Споразумение, в резултат на което да се създаде система за дългосрочна подкрепа за намаляване на емисиите, приспособяване, техническо сътрудничество и трансфер на технологии.

Накрая, споразумението трябва да включва механизъм за преглед, така че то да може да бъде приспособявано към всичко, за което науката доказва, че е необходимо за управлението на климата.

Сега се говори за „двуетапно решение“. За ЕС обаче споразумението в Копенхаген е стъпка от решаващо значение. Именно в Копенхаген следва да бъде взето решението и то следва да включва всичко, което е важно за климата. Обвързващото споразумение следва да бъде превърнато, съгласно ясен график, в текст, подлежащ на ратифициране, което е в по-голяма степен техническа задача, тъй като съдържанието следва да бъде предоставено в амбициозно споразумение.

Така едно споразумение в Копенхаген ще отвори пътя за предприемане на незабавни мерки, вместо да се чака до 2013 г. Всъщност чрез такъв вид споразумение бихме могли също така да предизвикаме по-бързото вземане на мерки, отколкото при други обстоятелства. То ще бъде от решаващо значение и за постигане на целта ни за двата градуса.

По-конкретно, ЕС винаги е бил движеща сила за бързото предоставяне на пари за мерките за приспособяване и предотвратяване на изсичането на тропическите гори. Необходими са незабавни действия, за да сме в състояние бързо да променим посоката на кривата на емисиите на Земята към понижаване.

Настоящите предложения като цяло не са достатъчни за постигане на целта за два градуса. Най-амбициозните предложения на масата на преговорите са тези, които сме внесли ние от ЕС, точно както досега сме били инициатор за това другите страни да подобряват предложенията си. Това също се случи. Видяхме как фактът, че използвахме целта си за 30% като средство за въздействие оказва натиск върху другите страни. Удовлетворяващо е, че развити държави като Норвегия и Япония увеличиха предложенията си, както неотдавна направи и Русия, и че развиващи се държави като Южна Корея, Бразилия и Индонезия също неотдавна представиха амбициозни планове. Ще продължим енергично да се стремим в тази посока. Нашите 30% ще продължат да се използват и като средство за въздействие. Сега чакаме по-конкретно САЩ и Китай.

Отбелязваме казаното от президента Обама, че споразумението не следва нито да съдържа само определени елементи, нито да бъде просто една политическа декларация. Той също се съгласи, че то следва да съдържа всички ключови елементи, както и мерките, които могат да бъдат предприети незабавно. Споразумението в Копенхаген трябва да обхваща всички емисии в света. Без предложение от САЩ и Китай се обхващат само половината от тях. Нека заявя това много ясно: споразумението може да зависи изцяло от това САЩ и Китай да представят достатъчно амбициозни предложения.

ЕС ще продължи да настоява в преговорите да бъдат предложени адекватни мерки. Две седмици преди заключителните преговори ние ще продължим да поддържаме водещата си роля. Очаквам да продължи и занапред сътрудничеството с Парламента, по-конкретно чрез групата за Петнадесетата конференция на страните по Рамковата конвенция на ООН по въпросите на изменението на климата (COP 15), която ще бъде на място в Копенхаген. Очаквам с нетърпение диалога. С обединени сили ще работим заедно, за да постигнем едно много успешно, амбициозно и истинско споразумение в Копенхаген.

Ставрос Димас, член на Комисията. – (EL) Г-н председател, приближаваме се бързо към изключително важната среща на върха в Копенхаген и остава малко време. Напълно съм съгласен с министър Карлгрен, че трябва да увеличим усилията си и да работим в тясно сътрудничество, за да гарантираме, че няма да пропилим историческата възможност пред нас, а именно да постигнем в Копенхаген глобално, цялостно, амбициозно,

научно обосновано споразумение относно изменението на климата. Както каза г-н Карлгрен, необходимо е в Копенхаген да се споразумеем относно цялото съдържание, относно целият смисъл на споразумението и формалностите да бъдат изпълнени веднага след това през следващите няколко месеца, в рамките на първите шест месеца на 2010 г., така че да имаме пълноценно, правнообвързващо споразумение, за което Европейският съюз се бори от самото начало.

Бих искал да благодаря на Европейския парламент за резолюцията относно стратегията на ЕС за Копенхаген. Това е една амбициозна резолюция, която потвърждава значението, което Европейският парламент придава на въпроса за изменението на климата. Също така искрено разчитам на подкрепата на членовете на Парламента в Копенхаген. Разбира се, бих искал също да изтъкна значението на контактите ни с парламентите на трети държави, с гражданското общество и с предприятията, за да станат известни позициите на Европейския съюз и по този начин да убедим другите държави да приемат обвързващи декларации за намаляване на емисиите на парникови газове.

Одобрявам по-специално призива на Парламента за споразумение, което да отразява целта за 2° С. За да бъде постигната тази цел, са необходими действия както от развитите, така и от развиващите се държави. Хубаво е, че в резолюцията си Парламентът гласува в подкрепа на решенията, основаващи се на пазарни механизми, и подкрепя преразглеждане на механизма за чисто развитие в едно бъдещо споразумение. Що се отнася до този въпрос, както знаете, Комисията е на мнение, че съществуващите инструменти на системата за емисиите от въглероден диоксид следва да бъдат усъвършенствани с въвеждането на секторен механизъм за кредитиране.

Що се отнася до намаляването на емисиите от обезлесяване и деградация на горите в развиващите се държави в рамките на програмата на ООН за намаляване на емисиите от обезлесяване и деградация на горите (REDD), Комисията ще положи всички възможни усилия за насърчване на високи социални и екологични стандарти, които да отчетат въздействието върху биологичното разнообразие и екосистемите.

Изправени сме обаче пред големи предизвикателства. В Копенхаген трябва да следваме високи цели, за да постигнем споразумение, основано на научни заключения. С други думи, трябва да отидем по-далеч от целта за двата градуса. Трябва също да гарантираме, че всяка страна ще поеме необходимите ангажменти в съответствие с принципа на общите, но разграничени отговорности. Очакваме също Съединените щати, осем пълни години след като излязоха от Киото, да поемат своя дял от отговорността.

Накрая, трябва да се заемем с поредица от подробни въпроси, като например да гарантираме, че възникващите икономики имат реален принос съобразно възможностите си и принципа на разграничаване, който споменах преди малко, и че размерът на необходимото финансиране е предсказуем и стабилен. Освен това в Копенхаген ще трябва да бъде осигурено бързо финансиране, така че това, което трябва да се направи незабавно, да е възможно да се направи, без да се чака периода 2010-2013 г. Това ще позволи да се предприемат незабавни действия и необходимите мерки за приспособяване, особено в много чувствителните части на планетата, каквито са бедните държави.

Сега е моментът, в който Европейският съюз бива призован да даде пример и да затвърди водещата си роля. На подготвителните разговори, проведени в Копенхаген миналата седмица, имашме особено важен обмен на мнения с много от международните ни партньори. Както каза г-н Карлгрен, някои държави, като Бразилия и Южна Корея, обявиха, че ще вземат мерки. Подобни заявления се очакват към момента на започване на срещата на върха и от други държави, като Китай и Индия. Тази сутрин в новините имаше съобщения, че Съединените щати ще представят предложението си за намаления и – надявам се – финансиране.

Имахме също и интересен обмен на мнения по въпроса за прозрачността, и по-конкретно за ИОП или по-точно системите за измерване, отчитане и проверка. Все още е изключително важно да осигурим поемането на повече ангажменти за конкретни мерки и действия в посока към икономика, основана на по-малко интензивни емисии на въглероден диоксид. Развиващите се държави трябва, като група и според възможностите си, да направят намаления от порядъка на 15-30% в сравнение с обичайната практика.

Що се отнася до действията на развитите държави, за съжаление, напредъкът е незадоволителен. Испания, Австралия и Норвегия подобриха ангажиментите си. Другите държави обаче не изглеждат готови да последват примера. Също така вече стана ясно, че, за съжаление, Съединените щати няма да успеят да приемат вътрешно законодателство до края на годината. Разбира се, това не означава, че те няма да бъдат в състояние да определят конкретни количествени цели в Копенхаген. Както казах по-рано, според нашата информация ще се случи точно това, но – боя се – при условие че бъде прието вътрешно законодателство, което не се очаква до края на годината и следователно ще е условно. Една положителна стъпка от страна на Съединените щати ще се отрази на позицията, заета от другите държави и освен това ще допринесе за изхода на срещата на върха в Копенхаген.

Вече е ясно, че няма да са достатъчни мерките единствено от страна на развитите държави. Каквото и друго да се случи, развиващите се държави ще трябва да дадат принос, като акцентът бъде върху развитието на икономика с ниски емисии на въглероден диоксид. Както вече казах, развиващите се държави ще трябва да намалят емисиите си с 15-30% в сравнение с обичайната практика.

Основната ни цел във връзка с Копенхаген все още е да се постигне правнообвързващо споразумение. Въпреки факта, че до момента преговорите не напреднаха толкова бързо, колкото бихме желали и че остава малко време, не трябва да се отклоняваме от целта. Искаме също това споразумение да бъде едно глобално споразумение, което обхваща всички елементи на плана за действие от Бали, включва постигнатия до момента напредък и съдържа количествени показатели за намаленията на емисии и финансирането.

Що се отнася до структурата на споразумението, то ще трябва да обхване всички елементи, свързани с мерките за приспособяване, намаленията на емисиите и бързото финансиране. В Копенхаген ще трябва също да се договорим за процедурите и графика за завършване на преговорите, за да постигнем правнообвързващо споразумение възможно най-бързо през първите месеци на 2010 г.; канцлерът Меркел спомена първата половина на 2010 г.

Едно съществено и глобално споразумение ще даде значителна политическа инерция на процедурата по преговорите и ще направи възможно приключването на правната обработка в разумен срок след Копенхаген. В тази рамка финансирането е фактор от решаващо значение. Няма да успеем в Копенхаген, освен ако съумеем да мобилизираме необходимите ресурси за инвестиции и финансиране.

В заключение, бих искал отново да спомена решаващата роля, която Европейският парламент изигра за насърчаването на амбициозната политика на ЕС в областта на климата. Той беше в челните редици в Европейския съюз и в международен план и съдейства при подкрепата на нашите стратегически международни партньори. Това тясно сътрудничество ще продължи в оставащите до Копенхаген дни и трябва да кажа, че Парламентът ще бъде представен с една силна делегация.

Председател. – Благодаря Ви, г-н член на Комисията, за изключително интересното изказване, в което говорихте за важните проблеми, с които се сблъскваме преди Копенхаген. Говорихте малко по-дълго, отколкото очаквахме, така че разчитам да чуем от Вас по-кратки бележки в края на разискването. Беше толкова интересно, че не беше възможно да Ви прекъснем!

Corien Wortmann-Kool, от името на групата PPE. – (NL) Часовникът тиктака. Изправени сме пред важното предизвикателство да гарантираме, че в Копенхаген ще бъде сключено амбициозно споразумение във връзка с изменението на климата и с приближаването на декември срещаме спънки. Президентът Обама все още не е в състояние да изпълни предизборното си обещание. Все пак има и признаци на надежда, например амбициите на новото японско правителство.

Бих искала да похваля усилията на шведското председателство и Европейската комисия, особено на члена на Комисията Димас. Ние сме ваши съюзници. Бих искала също да похваля усилията Ви да накарате европейските лидери да изразяват еднакви становища, тъй като е по-важно от когато и да било в тези преговори от решаващо значение Европа да говори в един глас.

От името на групата на Европейската народна партия (Християндемократи) мога да заявя, че споделяме надеждата Ви, че ще бъде постигнато амбициозно споразумение, водещо до обвързващи цели за намаления не само за Европейския съюз, Съединените щати и Япония, но също и за държави като Китай, Бразилия и Индия. Важно е да споделяме едни и същи амбиции, ако искаме да се справим ефикасно с изменението на климата, като в същото време създадем глобална равнопоставеност.

Г-н председател, от решаващо значение е в Копенхаген да бъде постигнато споразумение относно финансов пакет в помощ на финансирането на проекти, свързани с климата, в развиващите се държави. Европа трябва да поеме своя справедлив дял от тази отговорност. И все пак се присъединявам към мнението Ви, че е много важно да задействаме финансирането бързо, тъй като проектите са готови и чакат, и могат да бъдат започнати веднага. Това би представлявало осезаем, видим резултат от срещата на върха в Копенхаген и насърчителен знак. Същевременно е от съществена важност да се сключат споразумения, за да се гарантира, че тези средства ще дадат активен, ефикасен принос за противодействие на изменението на климата, а също и споразумения за трансфер на технологии и защита на правата на интелектуална собственост.

Само заедно можем да мобилизираме необходимите знания и умения за предотвратяване на изменението на климата и непоправимото увреждане на екосистемите. Споразумението относно климата има потенциала да

даде важен тласък напред в това отношение, а също и за нас в Европа да гарантираме, че нашата социална пазарна икономика все повече се превръща в устойчива социална пазарна икономика.

Jo Leinen, *от името на групата S&D.* – (DE) Г-н председател, г-н действащ председател на Съвета, г-н член на Комисията, госпожи и господа, през последните години Европейският парламент беше движеща сила в разискването относно опазването на климата и също така изпълнихме голяма част от пакета от мерки на ЕС във връзка с опазването на климата. Резолюцията, която представяме днес, съдържа всички елементи за едно амбициозно споразумение в Копенхаген. И все пак, предложението ни е и реалистично. То е същевременно амбициозно и реалистично и се надяваме, че Съветът и Комисията ще обединят силите си с нас, за станем единна лобираща сила на конференцията и да приобщим други партньори.

ЕС поема водещата роля по тези въпроси и искаме случаят да остане такъв в Копенхаген. Затова трябва да държим на предложението си за 30% намаляване на въглеродния диоксид към 2020 г. Науката ни казва, че трябва да сме в горната граница на диапазона между 25% и 40%. Следователно 30% все още няма да е достатъчно, знаем това и ето защо трябва всъщност да предложим тази цел, тъй като тя ще повиши амбициите на другите държави.

Знаем, че опазването на климата в света не е възможно без финансиране. За разлика от Съвета, Парламентът е дал конкретни цифри в това отношение. Глобалната рамка е около 100 млрд. евро годишно, като Европа трябва да поеме около една трета от това. Така че защо да не кажем, че ще предоставим 30 млрд. евро през 2020 г.? Парламентът се е ангажирал с въпроса и се надявам, че след две седмици Съветът и Комисията ще бъдат също толкова конкретни.

Г-жа Wortmann-Kool вече спомена с какво трябва да започнем. Необходими са ни 5 до 7 млрд. евро незабавно. Като имам предвид колко пари предоставихме за банковата криза, сега говорим всъщност за трохи за преодоляване на кризата в климата – а във връзка с това няма да има втори шанс. След като климатът веднъж бъде увреден, той ще остане увреден завинаги и няма да можем да го възстановим. Следователно този въпрос наистина трябва да заслужава голямо усилие от всички нас.

Отбелязвам също, че някои държави действат, а други – не. Не бива да се стигне до това двата най-големи замърсителя на климата, Китай и Съединените щати, да играят гигантска игра на тенис на маса, при което всеки обвинява другия, докато сам забавя нещата. Това е безотговорно и се надявам че САЩ, по-конкретно, ще демонстрират и водачество в Копенхаген, с конкретна информация за намаленията на техните собствени газове, допринасящи за изменението на климата, а също и дял от финансирането.

Без тези две държави и без Индия няма да има споразумение. Отново наблюдаваме на политиката в областта на горското стопанство – обезлесяването е голям фактор – както и в областта на международното въздухоплаване и морския транспорт. Ако железниците бъдат включени в търговията с емисиите и трябва да плащат, вече не бих могъл да разбера защо международното въздухоплаване и морския транспорт следва да имат такива специални привилегии.

Най-накрая Парламентът за първи път ще бъде представен в павилиона на ЕС. Това е едно ново начало и се надявам да имаме възможност да вземем участие в оперативното съвещание между Съвета и Комисията, тъй като съгласно Договора от Лисабон ние имаме общи законодателни правомощия във връзка със споразумението от Копенхаген.

Corinne Lepage, *от името на групата ALDE.* – (FR) Г-н председател, г-н действащ председател на Съвета, г-н член на Комисията, на 26 септември 2009 г. се проведеха 44 граждански дискуссионни групи в 38 държави на различни етапи на развитие.

91% от гражданите по света бяха на мнение, че има неотложна необходимост да се постигне споразумение в Копенхаген, включително 93% от европейците. 89% бяха на мнение, че трябва да се отиде по-далеч от целта от 25% за намаляването на емисиите на парникови газове в индустриализираните държави, като 92% подкрепят това виждане.

Ние, членовете на Европейския парламент, представляващи народите на Европа, сме длъжни да използваме влиянието си, за да отговорим на искането на нашите съграждани, но преди всичко да поемем отговорността, която имаме, така че да съумеем да постигнем целта на Междуправителствената експертна група по изменението на климата (IPCC) за намаление от 25-40% към 2020 г.

За да се постигне това, целта за намаление от 30% трябва да бъде подкрепена, както току-що каза г-н Leinen, и очевидно с необходимите финансови ресурси, оценени на 100 млрд. евро за 2020 г. За целта вероятно ще

трябва да бъде въведен данък върху финансовите операции, както и трансфер на „зелени“ технологии към Юга.

Водещата роля на Европа във връзка с този изключително важен за бъдещето въпрос трябва да доведе до постигане на споразумение, но не на споразумение на всяка цена, с други думи, не такава, което не постига целите си, което няма финансови ресурси, мерки за контрол или ограничители. По-добре би било да няма нищо, отколкото да има един неясен ангажимент, който оставя този въпрос на заден план, създавайки у хората впечатление, че е направено необходимото.

Длъжни сме не само да бъдем съвместно отговорни за дълга към климата, но и да правим всичко възможно да убедим хората в единственото разумно решение и да бъдем неуморен защитник на справедливото и ефикасно колективно усилие.

В това отношение, подкрепата на целта за 30% означава да се даде на всички държави, които вече са предложили долни и горни граници за емисиите си, стимул да се стремят към горните граници, а не да останат на долните.

Всеки ще отговаря пред международната общественост и идните поколения за позицията, която възприеме в Копенхаген. Позицията ни като европейци трябва да бъде ясна, недвусмислена и изключително стабилна.

Satu Hassi, *от името на групата Verts/ALE*. – (FI) Г-н председател, госпожи и господа, г-н министър, срещата в Копенхаген ще бъде най-важната конференция в историята на човечеството. Тя има значение за бъдещето на цялата човешка раса. Важността на срещата се подчертава от факта, че с приближаването ѝ в хода на пропагандната игра се стигна до опетняване на репутацията на изследователите на климата.

Но време за губене няма: световните емисии трябва да бъдат намалени през следващите 10 години. Министрите и министър-председателите, които се събират в Копенхаген, трябва да се отнесат сериозно към отговорността си и да вземат решения, които да гарантират, че температурата на Земята няма да се покачи с повече от два градуса. Решението трябва да обхване всички основни въпроси, то трябва да бъде обвързващо и да включва обвързващ график за изготвянето на евентуално международно споразумение.

Радвам се, че министър Карлгрен също говори за обвързващо решение и обвързващо международно споразумение. Споразумението трябва да съдържа дългосрочни цели за емисиите, макар да е дори по-важно да договорим граници за емисиите за 2020 г. Намаленията на емисиите в индустриализираните държави следва да са по-близко до прага от 40%, отколкото до този от 25%.

Водещата роля на ЕС е от решаващо значение, както и преди. Най-добрият начин, по който можем да проявим водачество, е като сега се ангажираме с 30% намаление на емисиите за 2020 г. и като отправим ясно предложение за финансиране към развиващите се държави. Както заяви комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните, делът на ЕС във финансирането следва да бъде около 30 млрд. Евро годишно до 2020 г. Нещо повече, както каза министър Карлгрен, рецесията направи по-евтино намаляването на емисиите. Трябва да се възползваме от тази възможност и да се целим по-високо.

Искам да напомня на тези, които се стремят да поставят под въпрос самото схващане за опазването на климата, че планетата няма да чака. Не можем да кажем на планетата, че я молим да ни даде още година или две, тъй като сега сме в рецесия, или, че скептиците за климата са ни разколебали. Изменението на климата напредва в съответствие със законите на физиката и химията и ние ще бъдем отговорни за решенията си и още повече, ако съвсем не предприемем нищо.

(Ръкопляскания)

Miroslav Ouzký, *от името на групата ECR*. – (CS) Г-н министър и действащ председател на Съвета, г-н член на Комисията, госпожи и господа, съгласен съм с повечето оратори преди мен, че срещата на върха в Копенхаген вероятно е най-важната среща на върха за цялата година за Европейския съюз и също за целия свят. Бих искал да благодаря на члена на Комисията, че беше сред политиците, подчертаващи значението на Европейския парламент за предстоящата среща на върха и за политиката относно климата и изменението на климата сами по себе си. Бих искал също да му благодаря, че подчерта важността на финансирането. Знаете ли, по чешките земи ние често казваме – а на чешки това звучи доста иронично – че парите винаги са на първо място, а в този случай това е два пъти по-вярно. Бих искал също да подчертая, че ако ЕС не може да се представи като едно цяло със силен и ясен мандат и не може да постигне ясно споразумение относно финансирането, това изключително много ще отслаби позицията ни в света.

Няколко от предишните оратори тук подчертаха, че в качеството си на Европейски съюз ние имаме водеща роля в тази област и че следва да запазим тази водеща роля. Искам да повторя, че много бих се радвал да видя

някой още по-амбициозен на срещата на върха, някой който да е по-напред от нас, който да има по-добро законодателство и готовност да вложи повече финансиране в тази област. Не би ме притеснило ни най-малко, ако отстъпим първата си позиция, тъй като считам, че е време общата тежест да добие истински световен мащаб. Споделям мнението, че без глобално споразумение всичките ни усилия няма да доведат до нищо. Във връзка с това няма смисъл постоянно да повтаряме колко са важни държави като САЩ, Индия или Китай. Боя се, че президентът Обама не е в състояние да изпълни всичките си предизборни обещания и това е достойно за съжаление.

Искам също накратко да спомена въпрос, за който често говоря, а именно обезлесяването и управлението на водите в света, които като че ли винаги подценяваме. Във всичките си изявления призоваваме за споразумения с държави като Бразилия, Индия и други относно спиране на изсичането на тропическите гори. Според мен обаче не е достатъчно просто да се съгласяваме и да правим изявления. В миналото сме установявали, че съответните правителства често нямат или не упражняват контрол върху тези дейности и затова искам да заявя тук, че не е достатъчно да се съгласим; трябва да изнамерим механизми за контрол, трябва да имаме общ поглед върху реалните политики и съм съгласен, че не трябва да участваме в договор на всяка цена.

Bairbre de Brún, *от името на групата GUE/NGL*. – (GA) Г-н председател, напълно съм съгласна, че трябва да настояваме за намиране на правнообвързващо споразумение в Копенхаген. Споразумението трябва да бъде достатъчно ефективно, за да се пребори с предизвикателството на изменението на климата и същевременно трябва да бъде балансирано и справедливо по отношение на развиващите се държави.

Индустриализираните държави трябва да обещаят намаление от най-малко 40% на емисиите на парникови газове към 2020 г. и намаление между 80% и 95% към 2050 г. в сравнение с нивата от 1990 г.

Към 2020 г. ЕС трябва да ангажира 30 млрд. евро годишно като финансиране във връзка с климата за развиващите се държави като допълнение към чуждестранната помощ за развитие.

За съжаление, в Европа има хора, които са силно заинтересовани да използват нежеланието на други държави да предприемат необходимите постъпки като извинение за това ЕС да не изпълнява задълженията си. Този подход е твърде недалновиден.

Независимо от резултатите от разговорите в Копенхаген, ЕС трябва да продължи и да определя, както и да изпълнява, ефикасни цели за намаляването на емисиите, да разработва нови чисти технологии и да се ангажира със справедливост във връзка с климата, така че развиващите се държави да не бъдат принудени да се справят с последиците от действията на развития свят.

Anna Rosbach, *от името на групата EFD*. – (DA) Г-н председател, уважаеми Съвет и Комисия, от днес до Бъдни вечер остава точно един месец. Имам едно голямо коледно желание и то е когато конференцията по въпросите на климата свърши и всички участници престанат да се държат като администратори и технически лица, които говорят само за подробности и квоти, да можем най-после да проведем политическо разискване за това какво в действителност и на практика може да се направи, за да се подобрят условията за нашата планета и нейните жители. Ако отворим очи, ще видим болезнено ясно, че САЩ, Русия, Китай и много други държави всъщност не са включили изменението на климата в дневния си ред. Вместо това те само правят гръмки изявления за намерение и празни обещания.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, все още продължаващата икономическа и структурна криза показва как международната общност може бързо да предостави големи суми с цел да се смекчи една изострена ситуация, дори и ако начинът, по който прави това на практика, понякога буди съмнение. Кризата показва също, че и най-разнородните държави могат да сътрудничат, когато са заложили по-големи цели от по-висш порядък.

Както и структурната криза, драматичните последици от изменението на климата до голяма степен са причинени от човека. Целта обаче трябва да бъде – говоря за цел на човечеството – да стопанисваме нашата Земя и нейните ресурси по един устойчив и разумен начин. Трябва да запазим разнообразието на биосферата за идните поколения. Ако успеем да създадем рамка на европейско равнище, която насърчава науката, иновациите и съвременните екологосъобразни технологии – „зелените“ технологии – и възобновяемите енергийни източници, ние, европейците, можем да постигнем две цели. Преди всичко ще дадем положителен принос за намаляване на увреждащите климата емисии на въглероден диоксид, което ще ни позволи да сложим край на голямата си зависимост от изкопаемите горива. Ако, на второ място, засилим подкрепата си за науката и екологосъобразните технологии това ще означава, че Европа ще остане център за иновациите в дългосрочен план. Само по този начин ще създадем нови работни места в Европа в дългосрочен план.

Андреас Карлгрен, действащ председател на Съвета. – (SV) Г-н председател, трябва да кажа, че наистина оценявам широката подкрепа, която подходът на ЕС получи от почти всеки в Парламента. Това означава, означаваше и ще означава много за силната позиция на ЕС в Копенхаген, а също и за много важната дейност във връзка с климата, която ще трябва да извършим впоследствие.

Бих искал също да кажа на г-н Димас, че много високо оценявам казаното от него днес. Комисията изигра жизненоважна роля като стожер на политиката на ЕС относно климата и г-н Димас, по-конкретно, изигра решаваща роля за това Комисията да заеме позицията, която зае. Имаше моменти, когато не всички държави-членки подкрепяха въпроса толкова категорично, колкото днес, и в най-важните моменти членът на Комисията винаги беше много стабилен. Оценявам това много високо и исках да го отбележа тук в Парламента.

Бих искал да кажа на г-н Leinen, като водач на групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския парламент, но също и като председател на комисията, че наистина очаквам с нетърпение сътрудничество с Парламента и в Копенхаген. Сигурен съм, че Парламентът може да изиграе много важна роля и там, като установява контакти с представители на други държави.

Искам да кажа на всички тук в разискването, които споменаха въпроса за финансирането – г-н Leinen, г-жа Hassi, г-жа de Brún и други – че, разбира се, конкретните цифри също са важни. Ето защо ЕС е групата развити държави, която до момента е представила както най-амбициозните, така и най-подробните цифри. Нека също кажа, по отношение на бързите мерки – мерките за спиране на обезлесяването на тропическите гори и мерките за вземане на пари от международното въздухоплаване и морския транспорт, които увреждат климата, за да се използват за важни мерки в най-бедните държави от ЕС, по-конкретно – че те трябва да дадат резултати незабавно.

Някой запита за практическата страна. ЕС прокара пътя в това отношение. Ние всъщност вече преполовихме пътя към нашата цел за 2020 г. от 20%. Постигнахме една трета от това, което трябва да направим, за да постигнем целта от 30%. Ето защо на финалния спринт настояваме другите държави да подобрят своите предложения, като в също време казваме, че сме показали практически начин за реално намаляване на емисиите.

Някои хора искат да увеличим целта с 10%. Много бих искал това да стане, но за това се изисква глобално споразумение. В противен случай, тези допълнителни 10% от ЕС ще бъдат изядени от само две години нарастване на емисиите в Китай и пак няма да сме спасили климата. Ето защо глобалното споразумение е толкова важно и защо ролята на Парламента е от толкова жизненоважно значение, тъй като това е важна политическа основа, върху която да се гради напред.

Ставрос Димас, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, след казаното от Вас не очаквах да ми дадете думата, но ще използвам възможността да кажа две думи за основния аргумент, който беше приведен в подкрепа на целта за 30%.

Съгласен съм, разбира се, с г-н Ouzký, че ни е необходимо глобално споразумение, което означава всички държави в света да участват във всеобхватно споразумение и всички сектори на икономиката да участват в намаляването. И, разбира се, това трябва да бъде основано на научни факти.

За да имаме такова глобално споразумение, за да убедим другите държави да се приобщи, трябва да продължим да постоянем с нашия пример, който има своето морално значение. Моралната водеща роля на Европа е важна, но тя действа и като пример, показвайки че „зелената“ дейност е много важна за нашата конкурентоспособност. Във вчерашния „Файненшъл Таймс“ (Financial Times) имаше съобщения за това, как европейски предприятия – включително много важни корпорации в Европейския съюз – печелят от ориентирането към „зелени“ практики и всъщност предвиждат, че към 2020 г. тяхната „зелена“ дейност ще надмине всичките им останали дейности. Така че имаме тези два начина за натиск върху другите държави да предложат амбициозни ангажменти и да се съгласят на правнообвързващо споразумение.

За намалението с 30% трябва да добавя следното. Най-напред, то е в съответствие с това, което науката ни казва да направим, така че от наша страна ще бъде честно да продължим с това, което ни казва науката. Второ, днес това е по-евтино, много по-евтино, отколкото когато обсъждахме нашия пакет от мерки за климата и енергетиката: сега е с около 30-40% по-евтино да се постигне тази цел.

Трето, то не само ще ни предостави, както г-н Андреас Карлгрен каза по-рано – средство за убеждаване на другите, но също така и най-важно – ще има въздействието на личния пример; общественото мнение по света ще оцени това, което Европейският съюз прави. То също ще бъде, както чух днес една колега да казва тук, много важно за нашите технологии. Разбира се, тъй като ще осигури една по-добра цена за въглерода, която

понастоящем е много ниска, и по този начин ще стане важен стимул за екологични иновации и за развитие и внедряване на нови технологии.

Друг аспект, който е много важен, е, че Европейският съюз е в привилегировано положение, тъй като вече имаме законодателството, гласувано от вас, което дава на Европейския съюз и държавите-членки средствата и мерките за постигане на по-високата цел само чрез усъвършенстване на някои от ограниченията, които вече имаме в нашето законодателство.

Karl-Heinz Florenz (PPE). – (DE) Г-н председател, бих искал да започна с коментар на казаното от члена на Комисията Димас. Разбира се, че ни трябва обвързващо споразумение за опазването на климата като цяло, но също и в Европа, за нашата европейска промишленост. Ние имаме не само „зелена“ промишленост, разбира се. Имаме също промишленост в други сектори и трябва да мислим и за конкурентоспособността на тази промишленост извън границите на Европа.

Промишлеността се нуждае от сигурност при планирането и в това отношение Европа напредна много. Това беше правилният подход, който трябваше да възприемем, и по онова време той получи изричната ми подкрепа. Сега обаче в Копенхаген трябва да гарантираме, че положителният резултат от миналата година ще бъде пренесен и на равнището на Копенхаген. Трябва да вдигнем флага си на мачтата на глобален бюджет за въглерода. Това вече беше казано, но сега наистина трябва да накараме другите държави и континенти да чуят посланието. След като направим това – а то няма да бъде лесно – схемата за търговия с емисии трябва да бъде доразвита. Ако тя си остане чисто европейски въпрос, времето ще започне да изтича. Поради това мога само да умолявам члена на Комисията и действащия председател на Съвета да продължават усилено да излъчват това послание по един наистина ангажиран начин.

Установихме и втори проблем – той вече беше споменат днес – а именно въпросът за обезлесяването. В Борнео, г-н Leinen, всяка година площ два пъти по-голяма от провинция Саарланд се разчиства чрез опожаряване. Това е бедствие. По този начин се отделят 8% от емисиите на въглероден диоксид в целия свят и колкото и да критикуваме нашата промишленост, тя не би могла да постигне това. Нито аз искам тя да го постигне. Поради това е необходимо да разработим една съвсем различна насоченост.

Безкрайно съм учуден във връзка с финансирането – това е надпревара с числа. За мен е важно кладенецът, от който черпим парите си, да не се смята за бездънен, а не съм сигурен дали случаят е такъв. Моля, г-н член на Комисията, можете ли да ми дадете някакви уверения в тази насока? Развиващите се държави трябва да бъдат включени със съобразени цифри и цели. Това е моят призив. Европа се отнесе сериозно и тази сериозност – включително от страна на Комисията и Съвета, искам да заявя ясно това – е нашата сила, а върху тази сила следва да продължим да работим.

Dan Jørgensen (S&D). – (DA) Г-н председател, преди около два месеца бях в Гренландия. Посетих там малък град на име Ilulissat и съвсем близо на север от Ilulissat има глетчер. Глетчерът сега се топи и се движи със скорост два метра в час – два метра в час! Вижда се с просто око. Чува се, защото когато огромна канара лед се откъсне, звукът е като от гръмотевица. Разтопените води, извиращи всеки ден от глетчера, са равни на годишното потребление на цял град с мащабите на Ню Йорк. Всеки ден! Това е показател за неотложността на въпроса, с който се занимаваме. И това трябва да стане преди последиците от изменението на климата наистина да са се стоварили върху нас.

Ето защо се чувствам длъжен да кажа на г-жа Rosbach и другите, които днес казаха, че трябва да сме хладнокръвни, че трябва да обмислим какво е политически възможно, че трябва да обмислим компромисите, които могат да се постигнат: има някои неща, за които не могат да се правят компромиси. Има някои цели, за които не можем да направим компромис и една от тях е целта за 2° С, която ЕС подкрепя. Ето защо, министър Карлгрен и член на Комисията Димас, аз изпитвам голямо задоволство във връзка със сигналите, които изпращате днес. Ние не можем да направим компромис за 2° С. Това означава, че всички развити държави в света трябва да направят намаления между 25% и 40%. Означава също, че върху САЩ трябва да се окаже масиран натиск, за да бъде приобщена страната в подкрепа на тази цел. Бих искал да видя някаква индикация в бележките ви относно равнището на намаляване, което САЩ би трябвало да осигурят от чисто практическа гледна точка. Според мен това е нещо, което липсва в обществения дебат.

Това, върху което сме се съсредоточили в ЕС – освен факта, че трябва да имаме цел за намаляване, която да е достатъчно амбициозна – е план за финансиране. Богатите държави в света трябва да помогнат да се плати за пренасянето на растеж в най-бедните държави в света, така че да не изискваме те да останат в бедни, а по-скоро да продължат растежа си. Растежът обаче трябва да бъде „зелен“ растеж, основаващ се на промени в технологиите, и той трябва да бъде устойчив. Засега със съжаление отбелязвам, че макар ЕС да доказва водеща роля в редица области, за които се изисква финансиране, все още не сме в състояние да предложим сумите,

които ще бъдат необходими. Зная, че това не е по вина на тези двама господи. За съжаление, не беше възможно да получим подкрепата на правителствените ръководители в Европа. Много се надявам обаче, че ще можем да получим тази подкрепа преди Копенхаген; въпросът е спешен.

Накрая бих искал да заявя, че е изключително важно ние в Европа да поемем инициативата при оспорването на факта, че това не означава, че жизненият стандарт трябва да спадне – било то в богатия свят или в бедния свят. Няма да доведе до неконкурентоспособност на нашите производства. Напротив, исканията ни ще ги направят по-новаторски, вследствие на което ще станат по-конкурентоспособни в световен мащаб. Ако изобщо четете вестници, гледате телевизия или следите световните медии, ще видите, че песимизмът е на мода. Много хора вече са решили, че Копенхаген ще бъде провал. Ето защо е по-важно от когато и да било Европа да поеме водачеството и ЕС да бъде начело. Поради това бих искал да ви пожелаю много късмет с преговорите в Копенхаген.

Chris Davies (ALDE). – (EN) Г-н председател, ако днес погледнете през прозореца, ще видите един доста невзрачен страсбургски ден, който с нищо не се отличава. Дори наводненията, които опустошават части от моя регион в Кокърмаут и Уъркингтън, където паднаха най-големите количества дъжд според данните от статистиката, не са нещо особено; те не могат да бъдат конкретно определени като следствие от изменението на климата, макар да съответстват на научните данни.

Трудно е да се вземат необходимите политически решения, когато има съмнение дали протича изменение на климата. Трябва да разгледаме въпроса обективно; трябва да признаем, че за период, обхващаш един живот, човешкото население се увеличи четири пъти и използването на изкопаеми горива и потреблението ни на енергия, нараснаха неимоверно. Може би, тъй като атмосферата ни запазва същата плътност, трябва да се замислим също дали изменението на климата не следва да протича по-бързо, отколкото в действителност.

Според мен е важно да се признае, че изменението на климата не е религия. То не е вяра. Трябва да приемем аргументите на скептиците и да ги оспорим. Трябва да се погрижим нашата наука да е изведена на предна линия. Просто ми се иска някои от скептиците да не изпитват такова задоволство да представят предложения за отлагане на действията, предложения, които може да се струват живота на милиони.

Бяхме свидетели на омаловажаване на амбициите за Копенхаген, но ако бяхте слушали вчера министър Карлгрен в комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните, нямаше да чуете такова омаловажаване. Нямаше как амбициите да бъдат потвърдени по-категорично. Ще присъстват 65 правителствени ръководители. Необходимо е и лидерите на Съединените щати и Китай също да са там, но в случая имаме възможност да вземем някои значими политически решения.

Приветствам факта, че Европейският съюз осигури такова водачество. Доволни сме от това. Въпросът е: достатъчно ли е? Ситуацията е променлива. Остават четири седмици, а преговорите имат собствена инерция. Осигуряваме ли ви достатъчно пространство за маневриране? Членът на Комисията подсказва, че трябва да преминем от 20% към 30%. Това промяна ли е в нашата преговорна позиция? Укрепваме ли я? Заявяваме ли, че сме готови да направим този жест, дори преди да имаме окончателно споразумение? Преди да приключи разискването, ще може ли да чуем повече от Съвета и Комисията относно това, какви възможности има за подобряване на позицията ни?

Bas Eickhout (Verts/ALE). – (NL) Остават ни две седмици до началото на конференцията в Копенхаген: една възможност от решаващо значение да постигнем амбициозно споразумение относно климата.

Европейският съюз правилно заявява, че е от съществена важност в Копенхаген да се сключи споразумение; въпросът за нашия климат не ще търпи отлагане. Науката е категорична. За да се постигне целта за два градуса, която Европейският съюз от години заявява, че иска да постигне, богатите държави трябва да намалят емисиите си с 40%. Следователно Европейският съюз трябва да повиши собствените си цели, ако желае да се постигне целта за два градуса. Това е от съществено значение за нашия климат.

Освен това Европейският съюз държи и ключа към приобщаването на Съединените щати. Докато ЕС не заяви ясно колко пари възнамерява да предостави на развиващите се държави, Съединените щати ще имат зад какво да се крият. Затова нека направим ясно предложение за 30 млрд. евро за развиващите се държави и след това отговорността ще се прехвърли върху Съединените щати да предложат тяхната собствена цел за намаление. Копенхаген може да успее, Копенхаген трябва да успее и Европейският съюз продължава да държи ключа към успеха му.

Derk Jan Eppink (ECR). – (NL) Госпожи и господи, Копенхаген се провали още преди конференцията да е започнала. Може да бъде сключена сделка, но няма да има правнообвързващо споразумение.

Президентът Обама няма да прокара схема за търговия с емисии през Сената; приоритетът му по-скоро е здравеопазването, а не ограниченията и търговията с емисии. Това означава, че Европа е изправена пред избор: да продължим ли напред сами или не? Следва ли или не следва да продължим да прилагаме сами задължителна схема за търговия с емисии? Трябва много внимателно да обмислим въпроса. Цената на това да продължим сами би била твърде висока: ще струва милиарди евро на европейската промишленост през периода до 2020 г., волейки до загубата на стотици хиляди работни места в Европа.

Искам да дам един пример. След Хюстън Антверпен има най-високата концентрация на химически предприятия в света, които дават работа пряко на 64 000 души и косвено на 100 000. Химическата промишленост в Антверпен не би оцеляла, ако Европа продължи сама, и може би е необходимо един нидерландец да защити икономическите интереси на този град. Към 2020 г. химическата промишленост на града би изчезнала като жертва на прекомерните производствени разходи.

Търговията с емисии също има много недостатъци. Тя е твърде променлива; цената падна рязко от 30 евро на 8 евро. Какво следва да направим тогава? Следва да гарантираме стабилно развитие на екологичните технологии, да предвидим приспадане на екологичните инвестиции при данъчното облагане, да насърчим научните изследвания и да разработим екологосъобразни производствени технологии. Парламентът трябва да види нещата в истинската им светлина. Понякога ми се струва, че съм попаднал в религиозна общност, а не в парламент. Технологичните иновации ще бъдат наш спасител, а не търговията с горещ въздух.

Kartika Tamara Liotard (GUE/NGL). – (NL) Бих искала да дам ориентиран списък на действията, при които се отделя въглероден диоксид, от някого, с когото се сблъсках вчера на улицата.

Тя е жива (запомнете това!).

Тя взе душ. Придвижи се е с колата си до работа. Купи букет оранжерийни цветя, обвит в найлон. Държа лаптопа си включен през целия ден. Пригответи огромна, вкусна пържола и леко засили отоплението.

След един такъв хубав ден в лукс как можем да настояваме една местна жена, изгонена от страната си вследствие на обезлесяването, в името на нашия лукс да намали своите емисии въглероден диоксид, когато нейният списък съдържа само: „Бях жива“?

Индустриализираните държави са отговорни за високите емисии въглероден диоксид, така че те трябва да платят за това и да подпомогнат развиващите се държави. Не можем да се ограничим с жалки подаяния. Трябва да се откажем от склонността да действваме само ако някой друг го направи. Трябва категорично да се потърси сметка на Съединените щати и Китай по този въпрос. Амбициите са едно, но това, което наистина има значение, е поемането на отговорност.

Oreste Rossi (EFD). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, нека със снизхождение да избегнем темата невероятната сума от 30 млрд. евро годишно до 2020 г., която ЕС би се ангажирал да изплаща на нововъзникващите икономики на практика без никакво обезпечение. На нас италианците това ни напомня за прословутата италианска банка Cassa del Mezzogiorno (Фонд за Юга).

Нашите изменения засягат три точки. Първо, призоваваме за правнообвързващи и също толкова амбициозни ангажименти не само за другите индустриализирани държави, но също и за нововъзникващите икономики, по-конкретно Китай, Индия и Бразилия.

Второ, искаме всички европейския средства, които тези държави ще ползват, да се отпускат при условие, че се използват технологии, „произведени в Европейския съюз“, така че нашите предприятия да бъдат поне частично компенсирани за допълнителните обременяващи ангажименти за намаление на емисиите, които ЕС им налага и които те поемат изцяло за тяхна собствена сметка.

Трето, призоваваме за действие, за да се гарантира, че изнамирането на новаторски финансови механизми – като дериватите, основани на Схемата за търговия с емисии (ETS), или суаповите сделки „дълг срещу природа“ – в действителност не прикриват нови финансови спекулации, подобни на много сериозната финансова криза, от която още не сме излезли.

Поради тази причина, ако измененията ни бъдат отхвърлени, нашата делегация – делегацията на Северната лига – ще гласува против резолюцията.

Nick Griffin (NI). – (EN) Г-н председател, всички са съгласни, че изменението на климата е най-голямото предизвикателство пред човечеството: това е неизменното твърдение на политическия елит и е лъжа. Не всички са съгласни. Хиляди учени оспорват самото съществуване на предизвикано от човека глобално затопляне,

цитирайки естествени циклични промени, през чиито период са съществували лозя в Северна Англия под римско владичество, а шведска армия е преминала в марш замръзналото Балтийско море до Копенхаген през 1658 г.

Докато армия от фанатични привърженици на глобалното затопляне марширува към Копенхаген, истината е, че консенсусът им в стил Оруел се основава не на научно съгласие, а на заплахи, цензура и подправена статистика. По думите на водещия климатолог професор Линдзен бъдещите поколения ще се дивят в слисано изумление как развитият свят от началото на XXI век е изпаднал в истерична паника по повод на осреднено в световен мащаб покачване на температурата от няколко десети от един градус и въз основа на груби преувеличения на твърде несигурни компютърни прогнози [...] наблюдавал обръщането назад на посоката на развитие на промишлената епоха.

Всъщност слисано изумление няма да има, тъй като причината за истерията е ясна. Целта ѝ е да послужи за оправдание на политическия проект на глобалистите за подмяна на националната демокрация с глобалното управление на един нов световен ред. Това няма нищо общо с науката, а е свързано най-вече с общата цел на глобалистите да ни облагат с данъци и да ни контролират, печелейки в това време милиарди за корпорациите от „зеления“ промишлен комплекс. Настроенията против Запада интелектуални чудаци от левията претърпяха колективен провал, когато комунизмът падна. Изменението на климата е тяхната нова теология, една светска религиозна истерия в комплект с Папата – Ал Гор – индулгенциите с въглеродните кредити и преследването на еретиците. Но еретиците ще имат думата в Копенхаген и истината ще излезе на бял свят. Изменението на климата се използва за налагане на една анти-хуманна утопия, която е също толкова смъртоносна, колкото и която и да е идея на Сталин или Мао.

Richard Seeber (PPE). – (DE) Г-н председател, Алберт Айнщайн е казал, че трябва да правим нещата възможно най-прости, но не повече от това. Трябва да внимаваме да не паднем в този капан. Самозаблуждаваме се, че някои метеорологични явления – като наводненията в Ирландия – са пряко свързани с изменението на климата. Казваме също, че глобалното покачване на температурите, което безспорно се случи в различните континенти, е пряко свързано с предизвиканото от човека леко покачване на съдържанието на въглероден диоксид в земната атмосфера.

Има учени, които се съмняват в тези причинни връзки, и следва да имаме едно наум, тръгвайки към Копенхаген. Следва да подходим към конференцията с оптимизъм, но също и с реализъм. Европа, да не забравяме, носи отговорност само за 10% от емисиите на въглероден диоксид. По този въпрос няма място за съмнение. В същото време знаем, че Съединените щати, Китай и страните от Азиатско-тихоокеанското икономическо сътрудничество (АРЕС), които заедно носят отговорност за две трети от емисиите на въглероден диоксид в света, имат много критично становище по този въпрос.

Сега вече не става дума толкова за надпревара с числа и дали искаме да има намаления от 20% или 30%, а по-скоро да се опитаме да постигнем глобално споразумение, което да не е само европейско, както и трябва да се опитаме да определим обвързващи цели за всички, които след това да могат да бъдат наблюдавани и преди всичко – изпълнявани. Също толкова важно е да приобщим нашите граждани и предприятия. Няма да е от полза за никого, ако Европа бъде заплашена от „изтичане на въглерод“ и предприятията се преместят другаде, при положение че предприятията тук в Европа произвеждат при два пъти по-добра енергийна ефективност, отколкото тези в други части на света. Също така няма да е от полза за никого различни държави по света да разчистват тропическите гори – 12 500 км² тропически гори бяха разчистени само в Бразилия през миналата година. Г-н Florenz спомена Борнео.

Поради това е далеч по-важно да се ограничи обезлесяването, отколкото да се занимаваме с такава надпревара с числа. Ето защо изисквам преговарящите да отидат в Копенхаген с реалистична, но също и много оптимистична нагласа.

Marita Ulvskog (S&D). – (SV) Г-н председател, радвам се да видя ангажираност от страна на шведския министър. Засега обаче той все още е до голяма степен сам. Световните лидери, Европейският съвет и дори министър-председателят, оглавяващ шведското председателство, изглежда поставят ударението върху краткосрочните политически изгоди на национално равнище вместо върху дългосрочните екологични ползи в глобален мащаб. Това е неприемливо.

Освен всичко друго ни е необходима ясна информация относно финансирането на работата, свързана с климата, в развиващите се държави. Обещаването да платите разумен дял, както правехме досега, не е приемливо. Това са само думи, няма ангажименти и затова това ще продължава да питам. Може ли г-н Карлгрен да обещае да ни даде ясна информация преди Копенхаген?

Второ, докато сме на темата за финансирането, предвижда се голяма част от парите да дойде от търговия с емисионни квоти. В същото време рискуваме да подкопаем системата, като отваряме възможност голям дял от намаленията на емисиите да бъдат осъществени в развиващите се държави чрез проекти по механизма за чисто развитие (МЧР). Освен това се обсъжда и дали да се позволи на богатите държави да пренасят неизползвани емисионни квоти от предходни години. Какво възнамеряват да направят г-н Карлгрен и председателството, за да се гарантира, че системата за търговия с емисии ще функционира правилно? Можем ли да очакваме да спре играта на котка и мишка, която в момента тече между държавите, участващи в срещата на върха в Копенхаген?

Gerben-Jan Gerbrandy (ALDE). – (NL) Бих искал да благодаря на г-н Карлгрен и члена на Комисията Димас за съдържанието, и по-конкретно за тона на техните изказвания. Това е един положителен тон, тон който внушава увереност, че международно споразумение наистина може да бъде постигнато; тоест споразумение, съдържашо обвързващи в международен план стандарти.

Г-н председател, най-малко 60 държавни и правителствени ръководители ще отидат в Копенхаген. Нека пътуванията им да не бъдат напразно. Нека бъдат наясно с огромната си отговорност. Нека преодолеят себе си и погледнат отвъд краткосрочните икономически интереси. Нека направят голяма крачка към икономиката на утрешния ден, икономиката с минимално използване на суровини.

Копенхаген няма да успее, освен ако Европа изиграе силна водеща роля, както всички знаем. Г-н Карлгрен, г-н Димас, нека големите играчи спрат да се изнудват взаимно. Вече няма време за игра на състезание по бездействие. Нека ги стимулираме да се раздвижат и да ги включим в обвързващото в международен план споразумение, което всички така силно искаме.

Yannick Jadot (Verts/ALE). – (FR) Г-н председател, както знаем – според редица научни изследвания и също според г-н Иво де Бур – нововъзникващите икономики днес полагат поне толкова усилия, колкото и Европа, с оглед на 2020 г.

Знаем също, че в преговорите вече има право на контрол по отношение на възникващите икономики и че то се упражнява все по-често чрез инвентаризацията на емисиите, чрез доклада за взетите мерки. Институтът за световните ресурси публикува статистика, показваща, че на Китай се падат около 70 тона на глава от населението, което е увеличаваща се цифра от 1950 г. насам, докато на Съединените щати се падат 810 тона, а на ЕС-27 се падат 413 тона.

Поради това любезно искаме да проявите здрав разум, най-вече, и да използвате резолюцията на Европейския парламент като мандат за преговори. Това би било най-доброто, което можем да направим в интерес както на климата, така и на излизането ни от кризата в Европа.

Следва да призова групата на Европейската народна партия (Християндемократи) да прояви интелигентност и трезвомислие и да оттегли изменението си, в което се казва, че нововъзникващите икономики трябва да направят същото, да поемат същите ангажименти като богатите държави. Това е неприемливо и несериозно.

Konrad Szymański (ECR). – (PL) Г-н председател, в случая с Киото ние дадохме на развиващите се държави отстъпки и изключения, които доведоха до загуба на значителна част от нашата конкурентоспособност. Междувременно през 2005 г. развиващите се държави надминаха равнището на емисии на въглероден диоксид на Европа. Днес Парламентът иска не само да обремени икономиката с още по-драстична регламентация във връзка с климата. Предлагащата резолюция стоварва тежест върху националните ни бюджети в размер на 30 млрд. евро годишно през следващите 10 години, които ще се използват за подпомагане на развиващите се държави. В случая на Полша предложеният метод за изчисляване би могъл да означава разход от дори 40 млрд. евро за 10 години до 2020 г. Съмнителните последици от Протокола от Киото, привилегированото положение на развиващите се държави и растящите разходи за тази политика ни карат да се противопоставим на резолюцията. Отговорни сме не само за климата, но и за благосъстоянието на нашите граждани.

Sabine Wils (GUE/NGL). – (DE) Г-н председател, в много части на света последиците от изменението на климата са видими. Най-новите изчисления предполагат покачване на температурата в света с до 4° C към 2060 г. и с до 10° C в Арктика. За значително по-бързото топене на ледовете в Арктика допринасят най-вече емисиите на сажди от Европа – те се пренасят дотам от ветровете. Богатите индустриални държави от ЕС сега са задължени да подкрепят по-бедните държави финансово, така че да могат да бъдат взети незабавни мерки за противодействие на последиците от изменението на климата. 100 млрд. щатски долара ще бъдат необходими ежегодно между 2010 и 2050 г. С оглед на тази сума е справедливо да се каже, че 30 млрд. щатски долара не е прекалено много за Европейския съюз.

Трансферът на технологии също не трябва да бъде обвързан с патенти, в противен случай част от парите просто ще се върне обратно право при корпорациите в индустриализираните страни. ЕС е задължен да поеме водеща роля на конференцията в Копенхаген относно изменението на климата.

Paul Nuttall (EFD). – (EN) Г-н председател, преди малко чух колега от социалистите в онази част на залата да говори за Гренландия и топенето на ледовете в Гренландия.

Въпросът, който искам да задам във връзка с това, е: защо Гренландия се нарича Гренландия? Дали не е защото Гренландия някога е била зелена, когато в света е било по-горещо?

Изглежда британците си дават сметка за това, защото едно неотдавнашно допитване до общественото мнение на в-к „Таймс“ (The Times) ясно показва, че британците вече не вярват в така нареченото предизвикано от човека глобално затопляне.

Британците са много проникателен народ и са наясно, че политиките са похитили екологичния дневен ред. Той цинично се използва за вдигане на данъците, за упражняване на контрол, а сега се използва от Европейския съюз за оправдание на собственото му съществуване.

Тази седмица станахме свидетели и на спектакъл как един от водещите центрове по изследване на климата във Великобритания, който съветва правителството, беше хванат да подменя данни и да потиска дебатите. Това е истински позор.

С нетърпение очаквам Копенхаген, където политическата класа ще седи около масата, неловко игнорирайки очевидния факт, а именно че земното кълбо в действителност не се е затоплило през последните 10 години.

Pilar del Castillo Vera (PPE). – (ES) Г-н председател, най-напред бих искала да призная положените усилия и ентусиазма, проявен както от Комисията, така и от Съвета и, разбира се, от Парламента през така дългия срок на програмата за борба с изменението на климата.

Бих искала да кажа, че има поредица от сигурни факти, които би следвало да очертават пътя пред нас. Първият е: необходимо е всички да участват, особено всички държави, които са големи замърсители. Вторият почти сигурен факт е: въз основа на всичката информация, която имаме, изглежда ще бъде много трудно в Копенхаген да бъде постигнато правнообвързващо споразумение по същия начин, както споразуменията за процентите на емисиите които, разбира се, са обвързващи.

Тази реалност не следва обаче да ни кара да се предаваме, тъй като песимизмът е резултат от неспособността да се признае действителността. А напротив, оптимизмът се основа на признаване на реалността.

Какво следва да направим в Копенхаген, по същество? Разбира се, не следва да изпускаме възможността за постигане на това общо споразумение. Тъй като сме наясно с положението и съществуващите възможности обаче, мисля, че следва да се съсредоточим върху секторните споразумения, които са наистина валидни, с постижими цели. Имам предвид споразумение относно обезлесяването, споразумение за помощ за нововъзникващите икономики и развиващите се държави, но най-важното – споразумение относно трансфера на технологии. Мисля също, че би било изключително добра идея да имаме споразумения за насърчване на програми, така че промишлените сектори, консумиращи най-много енергия в света, да могат да постигат споразумения относно емисиите, в която и държава да се намират. Това също би направило икономиките ни по-конкурентоспособни.

В заключение бих искала да подчертая, че оптимизмът се основава на реализма, а ефикасността се основава на поставянето на постижими цели. От това следва да се ръководим във всеки момент.

Linda McAvan (S&D). – (EN) Г-н председател, залата отново беше подложена на две изказвания от Британската национална партия (BNP) и Партията на независимостта на Обединеното кралство (UKIP) и отново двете партии са единни във вярата си в теориите за конспирация, което показва, че между тях почти няма разлика.

Но искам преди всичко да поздравя тази сутрин министъра, че остава амбициозен за Копенхаген и се придържа към идеята за правнообвързващо споразумение.

Тази сутрин Би Би Си съобщи, че Белият дом казва, че ще дойде в Копенхаген с цели за намаляване на емисиите на САЩ. Тези от нас, които са се срещали с членове на Конгреса на САЩ знаят, че там има сериозно раздвижване и следователно сериозни изгледи за приемане на законодателство в Съединените щати и затова мисля, че все още има реална надежда за договаряне в Копенхаген.

Но Копенхаген ще бъде само началото, тъй като когато се върнем от Копенхаген, ние в Европа ще трябва да продължим работата си за намаляване на емисиите си. Трябва да продължим да инвестираме в енергийна ефективност, във възобновяеми източници и в нисковъглеродни технологии. Изразявам силно задоволство, че миналата седмица постигнахме съгласие, като Европейски съюз, да има инвестиции в технологии, като улавяне и съхраняване на въглерод и че един от тези заводи ще бъде в моя избирателен район Йоркшир, в Хетфийлд.

Г-н Димас, искам да Ви благодаря. Не знам дали това ще бъде последната възможност от трибуната в залата да Ви благодаря за работата, която свършихте като член на Комисията в последните няколко години, но Комисията наистина се справи много добре с поставянето на Европа във водеща позиция и Вашата работа трябва да бъде похвалена пред залата.

Ще се видим в Копенхаген. Може би ще се видим тук и през януари, но аз просто исках това да се запише в протокола.

Най-накрая, надявам се залата да гласува за една добра резолюция относно изменението на климата и се надявам да отхвърлим измененията, внесени от членовете на Парламента от отсрещната страна, които като че ли искат да разводнят ангажиментите ни. Те искат да намалят нашите цели и да компенсират по-голяма част от емисиите ни. Ако подхождаме сериозно към изменението на климата, ако искаме една добра сделка, трябва да отхвърлим тези изменения при гласуването.

Fiona Hall (ALDE). – (EN) Г-н председател, приветствам позитивната и решителна позиция, заемана от шведското председателство, и по-конкретно решителността на министъра, че споразумението в Копенхаген следва да може да бъде задълбочавано и да включва механизми за наблюдение, така че да може да се коригира в светлината на новите научни изследвания.

Пакетът от мерки на ЕС относно климата, приет през декември 2008 г., беше важен, за да се покаже сериозността на ангажираността ни с изменението на климата и това, което беше съгласувано в последните месеци при шведското председателство, също беше важно – по-конкретно преработената Директива за енергийна ефективност на сградите, която ще намали рязко въглеродния отпечатък както на новите, така и на обновените сгради.

В плановите на Европа обаче има една зееща празнина и това са инвестициите. Стръскащ факт е, че САЩ, въпреки че не са приели законодателство, са ангажирали повече от 100 млрд. щатски долара за разходи за чиста енергия, а Китай е заделил 200 млрд. щатски долара в плана си за икономическо стимулиране, докато ангажиментът на ЕС е малко над 50 млрд. щатски долара. Следва да имаме това предвид и да не се самовъзхваляваме прекалено в навечерието на Копенхаген.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-жа ROTH-BEHRENDT

Заместник-председател

Claude Turmes (Verts/ALE). – (DE) Г-жо председател, имам конкретен въпрос към члена на Комисията Димас. Ако информацията ми е точна, той е следният. Ако ние в Европейския съюз изпълним целите, които сами сме си поставили – 20% възобновяеми енергийни източници към 2020 г. и подобряване с 20% на енергийната ефективност към 2020 г. – енергийните модели на ЕС показват, че това само по себе си ще доведе до намаляване на въглеродния диоксид с 18 до 21%, при положение че продължи използването на електроцентрали, работещи с въглища и газ.

Въз основа на това не ми е ясно защо отделяме толкова време за обсъждане на постигането на цел от 30%, при положение че чрез прилагането на мерките за енергийна ефективност, възобновяемите енергийни източници, а също и схемата за търговия с емисии, както и малко въглеродни компенсации лесно ще постигнем 30 или 35%.

Ще бъда много благодарен, г-н Димас, ако Вие, като непоколебим консерватор, най-накрая приведете в ред бъркотията на господата Seeber и Florenz и другите, които отново се прекланят пред старите промишлености.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Г-жо председател, бих искал да призова за чувство за мярка. Независимо какво чуваме тук, това не са най-важните преговори в историята на човечеството и всъщност бъдещето на човечеството не зависи от тези преговори, както твърдят някои от колегите ни. Решенията за конкретните ограничения в пакета от мерки за климата не бяха взети по прецизен и подробен начин.

Можем само да изразим съжаление, че всичко вече е решено и всъщност последиците от пакета, финансовите последици, ще засегнат основно бедните държави, новите държави в ЕС. Решението финансирането в този въпрос да се постави в зависимост не от дохода на глава от населението, а от ограничението за замърсяването е решение, което засяга икономиките на новите държави от ЕС, включително и моята страна, Полша.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Г-жо председател, госпожи и господа, последователният подход към проблема на изменението на климата, който излиза извън рамките на обикновеното поставяне на цели за намаляване на емисиите, изисква реалистично обяснение на средствата, чрез които те могат да бъдат постигнати.

Считаме, че е важно и показателно, че мнозинството от членовете на комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните отхвърлиха включването на изменения в проекта за резолюция относно Копенхаген, подкрепящи – цитирам – диверсификация на инструментите, използвани за постигане на целите за намаляване на емисиите, избягване на зависимостта от пазарни инструменти и необходимост да се направи оценка на ефективността на пазарните инструменти, заедно с техните социални и екологични последици.

Важността, която Европейският съюз придава на пазарните решения, показва един политически и идеологически в основата си избор. Целта на това е да се конструира схема, която да носи милиарди несъществуващи финансови активи в услуга на система, която като че ли нищо не е научила от кризата, в която в момента е затънала.

Опитът в прилагането на Схемата за търговия с емисии на Европейския съюз напълно дискредитира смисъла на регулацията чрез пазара и ясно доказва неефективността и погрешността на неговите инструменти.

Timo Soini (EFD). – (FI) Г-жо председател, следва да защитаваме служителите, дребните предприемачи и промишлеността. Екологично действие е възможно само в условията на здрава икономика. Само ако икономиката ни е здрава, можем да инвестираме в околната среда.

Нещата няма да се развият добре със сегашните проценти на целите. Сегашната търговия с проценти, макар да казвам това като аз самият съм католик, е съвременният еквивалент на продажбата на индулгенции, а това не е хубаво нещо. Трябва да въведем система на конкретни емисии, както при автомобилите, която да ни позволява да измерваме случилото се и да правим подходящи изводи.

Защо левицата не защитава работниците не само във Финландия, но и в Европа като цяло? Подкрепата за левицата се топи по-бързо и от айсбергите. Има други възможности: могат да се налагат мита върху продукти, които превишават конкретни емисии. Ако установим система, в която екологичният дмпинг, произхождащ от развиващите се и по-малко индустриализираните държави, не е възможен, можем да защитим работните места и по-качествените продукти и ще бъдем в състояние да продължим да правим това и в бъдеще.

Romana Jordan Cizelj (PPE). – (SL) Аз съм оптимистка и съм съгласна с шведския министър Карлгрен, който каза, че трябва да успеем. Нека добавя и че за да успеем, трябва също да действаме сериозно и да преследваме целите си по начин, който е ясен и прозрачен.

Първата бележка, която искам да направя, е, че намаляването на емисиите на парникови газове е както европейска, така и световна цел. Нека не си присвояваме правото да бъдем съдници на технологиите, като подкрепяме едни, а осъждаме други. Стигне ли се до технологии, трябва да останем безпристрастни. Трябва да държим вратите си широко отворени за използването на нисковъглеродни технологии и за разработването на нови такива.

Не трябва да допускаме усилията ни за борба с изменението на климата да създадат съперничество между отделните нисковъглеродни технологии. Ако искаме да успеем, трябва сериозно да обмислим използването на всички налични технологии.

Второ, на COP15 ние, представителите на Европейския съюз, трябва да отправим ясно послание: че трябва да има повече пари, за да могат трети държави да изпълнят ангажиментите си и че устойчивото развитие изисква пакетни решения. Как обаче да обясним на нашите данъкоплатци, че сме поели отговорността да финансираме устойчивото развитие на трети държави, без да изискаме от тях никакъв ангажимент, който да ни гарантира, че те използват тези средства по предназначение. Необходими са ангажименти и е необходим контрол.

Трето, на едно от разискванията ни през ноември предупредих залата за факта, че трябва да изпратим послание до президента Обама с цел да поискаме от него да участва в COP15. Тази сутрин чух в новините, че г-н Обама е потвърдил присъствието си в Копенхаген и че ще се обяви за приемане на обвързващи цели за емисиите на

парникови газове. Според мен това е доказателство, че решението да продължим с политическия натиск е било правилно.

В заключение, искам да отправя ясно послание. Трябва да действаме, и то незабавно. Искаме правнообвързващо споразумение и искаме другите държави да се държат отговорно.

Saïd El Khadraoui (S&D). – (NL) Бих искал да говоря във връзка с транспортния аспект. Считам, че заедно с въпроса за енергетиката транспортът всъщност е най-трудното от предизвикателствата на изменението на климата.

Трудно е, защото изисква преразглеждане на логистичната организация на търговската ни система и на начина, по който се придвижваме и пътуваме. Разбира се, ще трябва да приложим съчетание от мерки, ако искаме да постигнем целите. Сред тях са продължаване на инвестициите в научноизследователска и развойна дейност, налагане на по-строги технически стандарти, определяне и разпространяване на най-добрите стандарти, прилагане на интернализация на външните разходи, за да се стимулира ефективността на системата и да се осигури равнопоставеност между различните видове транспорт и също, разбира се, поставяне на изпълними, амбициозни цели на световно равнище. Това е особено важно, що се отнася до сектора на международното въздухоплаване и морския транспорт, където все още предстои да се постигне голям напредък в областта на устойчивостта.

Във връзка с това трябва да кажа, че на целите, поставени от Съвета – 10% намаляване към 2020 г. за международно въздухоплаване и 20% намаляване за морския транспорт – всъщност липсва достатъчна амбиция. В това отношение мисля, че може да отидем дори и по-далеч.

От друга страна, отбелязвам, че в резолюцията се споменава темата за продажба на половината емисионни квоти на търг. Това не съответства с предложеното от самите нас преди две години, когато ставаше дума за 15%, и затова аз бих се съсредоточил върху едно амбициозно споразумение. Нека се стремим към това.

Frédérique Ries (ALDE). – (FR) Г-жо председател, ние напълно разбираме положението, считам, че тонът е даден и министър Карлгрен дори разкритикува преобладаващия песимизъм. Наистина започна обратното броене за спасяване срещата на върха в Копенхаген и за гарантиране, че основните замърсяващи планетата държави ще подпишат амбициозно споразумение и ще поемат ангажимент към идните поколения.

Споразумението е хубаво нещо. Постигането на успех, разбира се, е още по-хубаво. Знаем, че успехът по необходимост зависи от подкрепата на индустриализираните държави – най-вече на Китай и Съединените щати – за това, което в бъдеще ще представлява Протоколът от Копенхаген и от също толкова необходимата подкрепа на развиващите се държави. Във връзка с това комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните на Парламента свърши своята работа, като предложи 30 млрд. евро годишно пряка помощ до 2020 г., за да се подпомогнат тези държави в прехода им към икономика с по-ниски въглеродни емисии.

Това ме подсеща да спомена какво смятам за недостатък на нашата резолюция, а именно липсата на отделено внимание на влиянието на изменението на климата върху здравето на хората. То оказва влияние от решаващо значение, ако слушаме призивите и предупрежденията на Световната здравна организация (СЗО).

Поради това призовавам всички ви да подкрепите двете изменения по тази тема, които внесох в нашата резолюция.

Caroline Lucas (Verts/ALE). – (EN) Г-жо председател, има нов филм за изменението на климата, озаглавен „Ерата на глупостта“ (The Age of Stupid). Действието се развива през 2055 г. и се разказва за единствения оцелял в климатичната катастрофа. Преследват ме няколко думи от филма, с които актьорът, поглеждайки назад към 2009 г. – поглеждайки към сегашния момент – пита защо, знаейки това, което са знаели тогава, хората не са взели мерки, докато все още е имало време?

С други думи, защо не съумяхме да предизвикаме достатъчно политическа воля? Отчасти това е така, защото не говорим достатъчно за ползите от преминаване към един свят след въглерода – милионите работни места в „зелената“ енергетика, по-добре изолираните домове, подобреният обществен транспорт. Това е посланието, което ЕС трябва да подкрепя.

Но дори и най-амбициозната цел, която ЕС предлага понастоящем – 30% намаление към 2020 г. – ще ни даде само шанс 50/50 да избегнем най-лошото от изменението на климата. Ако някой ви каже, че самолетът, на който след малко ще се качите, има шанс 50/50 да се разбие, вие вероятно не бихте се качили. И все пак,

залозите, за които става дума в Копенхаген, са много по-високи от това. Така че посланието ми към вас е: моля, бъдете по-амбициозни. Не допускайте епитафията за Копенхаген да бъде, че това е била „Ерата на глупостта“.

Paweł Robert Kowal (ECR). – (PL) Г-жо председател, за пореден път по въпрос, който е много важен за Европейския съюз, постоянно чуваме вълшебната дума „успех“. Председателството иска успех и го иска повече от всичко друго. Междувременно пресата в Европа е пълна с информация, която сочи, че срещата на върха в Копенхаген няма да бъде успешна. Нека помислим защо няма да е успешна. Това е така, защото правителствата имат чувството, че ако всичко се каже ясно и ако гражданите на държавите-членки на ЕС са наясно с последиците, ако са наясно с причините, поради които искаме да вземаме такива важни решения, със съмненията относно тези причини и съмненията относно последиците от действията ни, те ще бъдат против всичко това.

Искам да кажа само едно нещо и то е най-важното – Европейският съюз носи отговорност, държавите-членки на ЕС носят отговорност за случващото се в света, но те носят отговорност преди всичко за собствените си нации, държави и граждани, хората, които възлагат надежди на това, което правим, хората, които също се надяват, че нещата ще се развиват добре за тях в бъдеще. Трябва да вземем това предвид. Когато искаме да поемем отговорност за нещата в световен мащаб, без да навлизам в подробности по този въпрос, тази отговорност трябва да засяга всички еднакво – едни от гледна точка на намаляване, други от гледна точка на опазване на околната среда, а пък трети от гледна точка на нещо друго – ето какво ни е необходимо днес.

David Campbell Bannerman (EFD). – (EN) Г-жо председател, в моя английски избирателен район тази седмица беше открито, че учени от Университета на Източна Англия, твърди се, манипулирали данни в опит да докажат предизвикано от човека глобално затопляне.

Какво саморазобличаване се получи! Сега е ясно, че научният консенсус относно предизвиканото от човека глобално затопляне бързо се руши: 30 000 скептични учени в Манхатънската декларация; 600 учени в доклад на Сената на САЩ; дори и германски учени тази година пишат на канцлера Ангела Меркел.

Междувременно, авторът на основния доклад на ООН по тази тема, сър Никълъс Стърн, ни призовава настоятелно да станем вегетарианци, за да спрат кравите да изпускат газове. Може би не само някои крави са полудели.

Аз съм в комисията по международна търговия. Дълбоко съм загрижен за преговорите в СЗО, които започват тази седмица. Изразявам загриженост относно тенденцията към „зелени“ мита, оправдавани на базата на такива фалшиви претенции. Тези нови мита са само пречки пред търговията, те наказват бедните и нямат абсолютно никакво оправдание. Това си е чист еко-империализъм.

Herbert Reul (PPE). – (DE) Г-жо председател, госпожи и господа, в контекста на разискванията относно климата чуваме разнообразни мнения тук в Парламента за причините и влиянието на изменението на климата. Не искам да задълбочавам въпроса, но редица от колегите, които споменаха темата, са прави: има все по-голям брой нови гласове в научната общност и бих искал да обсъдим тези нови гласове помежду си по обективен начин.

Втората ми бележка е, че Парламентът прие ясна позиция за срещата на върха в Копенхаген. Има ясно очертан кръг задължения, които трябва да се постигнат. Има също очертан кръг задължения за всекиго тук в Парламента, да се грижим за благополучието на народите на Европейския съюз и да правим това във всяко отношение. В тези разисквания трябва да гарантираме, че не разглеждаме даден проект като единствен политически проект, който е от значение за нас. Поради това си пожелавам понякога в целите си за Копенхаген да направим необходимото, за да се въздържа от отдаване на заклинания или надпревара с числа – както каза друг колега – а вместо това да обмислим какво можем осезаемо и ефикасно да постигнем. Какво можем реално да постигнем? Какви са последиците, включително за европейската промишленост? Трябва да вземем и това под внимание. Това не е единственият критерий, но то трябва да е критерий и по тази причина бих искал да видя, че се опитваме да стигнем до споразумения, които наистина са възможно най-осезаеми. Това изисква и да бъдем справедливи, както и участието и на другите индустриализирани държави, така че това да не бъде само един европейски проект.

Друг колега посочи също, че сме отговорни за 10%. Другите по света, нововъзникващите икономики, развиващите се държави, трябва да платят своя дял. Ако не получим прецизни разпоредби в това отношение в Копенхаген, предпочитам да получим политически консенсус и да възложим мандати, за да се постигнат конкретни споразумения през следващите месеци. Не следва да се крием зад какъвто и да било официален компромис, който може да бъде скалъпен в Копенхаген, и да се залъгваме, че това би бил резултат, който

автоматично би могъл да доведе до намаления от 30%. Затова са необходими реализъм и преговори по конкретните неща – тогава може би ще постигнем напредък.

Teresa Riera Madurell (S&D). – (ES) Г-жо председател, борбата с изменението на климата изисква и радикална промяна в производството и потреблението на енергия. Необходим ни е нов модел, който балансира трите потребности: сигурност, устойчивост и конкурентоспособност. Имайки предвид тази цел, ние работим върху общ отговор.

2007 г. беше решаваща година, тъй като си поставихме прецизни цели. Взето беше решение да не се допусне температурата да се покачи до точка, от която няма връщане назад, но то беше взето със съзнанието, че бездействието би довело до други разходи за световната икономика, докато инвестициите в ефективност и възобновяеми енергийни източници биха могли да са доходоносни.

За да бъдат убедени гражданите и пазара в силното ни желание да постигнем тези цели, ни беше необходима обоснована, стабилна законодателна рамка, която да даде правна сигурност за инвестициите, което беше и причината за шестте законодателни инициативи от „зеления“ пакет.

Комисията по промишленост, изследвания и енергетика направи значителен принос. Бих искала да подчертая споразумението относно Директивата за възобновяемите източници и неотдавнашните споразумения относно две много важни директиви: Директивата за енергийна ефективност на сградите и Директивата за посочване на потреблението на енергия в етикети. Това са мерки, които включват промени, но те са също и истински, решаващ стимул за икономически растеж чрез създаване на работни места. Те ще доведат до икономии от 50 млрд. евро от вноса на петрол и газ, до създаване на един милион повече работни места в сектора на възобновяемите източници и на същия брой в областта на енергийната ефективност към 2020 г.

Екологичната промишленост сега представлява повече от три милиона работни места, а екологичните технологии са растяща част от сектор с оборот от повече от 200 млрд. евро годишно.

Направили сме много в Европа. Не е достатъчно. Трябва ни действие в световен мащаб. Поради това социалистите в комисията по промишленост, изследвания и енергетика искат международните преговори да се върнат на пътя на разбирателството, така че в Копенхаген да може да се постигне истинско глобално споразумение.

(Председателят отнема думата на оратора)

Holger Krahmer (ALDE). – (DE) Г-жо председател, европейската политика в областта на климата трябва да остави бляновете си настрана и да види международните реалности.

Най-напред, Киото беше провал. Той имаше голямо символично значение, но не доведе до намаляване на емисиите. Второ, в навечерието на Копенхаген е ясно, че важни държави в света не са готови да приемат обвързващи цели за намаления. Трето, политиката трябва да си вземе бележка от дебата, който възниква в научните среди. Същите учени, които подписаха заключенията на експертната група на МГИК преди две години, днес говорят за естествени влияния върху климата – нещо, което МГИК категорично изключи преди две години.

Би следвало вече да знаем колко сигурни можем да бъдем за това, какво влияе на изменението на климата, когато вземаме политически решения. Поради това призовавам за промяна в стратегията. Преди всичко трябва да се приспособим към неизбежните промени в климата, като същевременно следва да излезем от рамките на всички идеологически обсъждания за въглеродния диоксид и да потърсим международни съюзници, за да ускорим научните изследвания на новите енергийни източници и чистите технологии.

Michail Tremopoulos (Verts/ALE). – (EL) Г-жо председател, намираме се в изключително важна повратна точка за планетата. Научната общност, чрез МГИК, призовава Европейския съюз и държавите-членки да се ангажират с 40% намаление на емисиите на парникови газове към 2020 г. в сравнение със стойностите от 1990 г. Настоящите ангажменти от страна на Европейския съюз са само 50% от това, за което призовават докладите на МГИК като абсолютно минимален ангажмент.

МГИК е за изменението на климата това, което е Международният валутен фонд за икономиката. Въпросът ми е: ще бъде ли Комисията някога в състояние да се отклони с 50% от целите, препоръчвани от Международния валутен фонд като абсолютно минимални? Нещо повече, Европейският съюз настоява за повишаване целта за намаляване на емисиите до 30% през 2020 г., при условие, че други развити държави се ангажират със сравними намаления на емисиите. При създаването се положение, кои, какъв вид и в какъв размер ангажменти и от страна точно на кои държави са необходими, за да задействаме горната оферта, какви точно политики

относно климата ще бъдат преразгледани в такъв случай и точно каква подготовка е извършена в това отношение?

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Разисквания, обсъждания и преговори по международното споразумение в Копенхаген във връзка с климата текат без прекъсване от месеци. В шумотевицата от информация, където едни държави наддават и се конкурират помежду си в обявяването на все по-амбициозни цели, други обявяват големи надежди, докато трети имат изцяло пасивно отношение, е лесно да се изгуби от поглед основното предназначение на това, което, най-просто казано, е историческо споразумение.

Зашто говорим за борба с изменението на климата – изменение, което би могло да доведе до истинска екологична катастрофа. Говорим за общото бъдеще на планетата – бъдещето на всички ни. Ето защо е толкова важна дейността по образоването. Оставам с впечатлението, че мненията на европейските граждани все повече се разминават с тези на политическия елит. Съществува опасността предложенията, които ще се внесат на форума в Копенхаген, да бъдат възприети просто като един вид божествена намеса или измислица на политическия елит.

Необходимо е да работим за осведомяването на гражданите и за това следва да отговаря Европейската комисия. Борбата с изменението на климата не трябва да се разглежда като каприз на богатите държави, които искат да наложат гледната си точка на останалите. Мисля, че по този въпрос Комисията и Представителствата трябва да поддържат постоянна политика за информиране и образование.

Необходима е също и силна политика в подкрепа на търсенето на ефикасни технологии за улавяне на въглеродния диоксид от въглищата, използвани като енергиен източник. Тази технология следва да получи същия политически статут, както и другите възобновяеми енергийни източници. Това следва да бъде приоритет в работата на Европейския институт за иновации и технологии, който създадохме неотдавна в Будапеща.

И последно – разходите по създаването на специален фонд за подпомагане на борбата с изменението на климата следва да бъдат разпределени равномерно сред държавите-членки в зависимост от равнището на богатството им.

Edite Estrela (S&D). – (PT) Г-жо председател, броени дни преди Копенхаген изглежда по-трудно от когато и да било да се стигне до правнообвързващо споразумение. Ще имаме нещо, което някой вече нарече двуизмерно споразумение, но това не означава, че можем да си позволим да сме самодоволни. Европейският съюз трябва да продължи да е водещ в преговорите и да оказва натиск върху другите държави.

В Копенхаген следва да се стигне до нещо повече от само декларация за намеренията. Копенхаген, най-малкото, следва да доведе до обвързващи политически ангажменти и график, който да позволи приемането на споразумение „след Киото“ през юни 2010 г. в Бон. САЩ, Япония, държавите от БРИК (Бразилия, Русия, Индия и Китай) и много други трябва да поемат ангажменти, които да са сравними с тези на Европейския съюз, тъй като само усилията на ЕС не могат да ни доближат до постигане целта за ограничаване на покачването на температурата до 2° C.

Не трябва да се допусне финансирането на приспособяването на развиващите се държави да постави под въпрос Целите на хилядолетието за развитие, особено в африканските държави, които са най-засегнати от изменението на климата.

Копенхаген следва също да помогне за промяна на системата на възгледите за енергетиката в света, като подкрепи възобновяемата енергия и пестенето на енергия. Това е пътят към бъдещето не само за борба с изменението на климата, но и за създаване на работни места.

Владко Тодоров Панайотов (ALDE). - Преди две години Европа пое инициативата да бъде лидер в областта на климатичните промени. Налице е законодателна рамка на европейско равнище и е необходимо да се насърчават инициативите за развиване на съответната технологична платформа, която да направи възможна трансформацията към нисковъглеродна икономика. Голяма е амбицията на европейското лидерство в преговорите за Копенхаген. Макар все още да не съществуват условия за окончателното споразумение е важно да се поставят основите на глобалния консенсус за успешно споразумение. След участието ми в парламентарната делегация във Вашингтон по преговорите в Копенхаген, установих, че е необходимо да се разисква икономическата ефективност на мерките за борбата с климата. Едва когато всички участници в преговорите са убедени, че мерките за борба с климата ще имат положителен икономически ефект и че техните икономики няма да бъдат уязвени, ще е налице глобална стратегия.

Françoise Grossetête (PPE). – (FR) Г-жо председател, всички се надяваме и се молим днес за едно амбициозно споразумение в Копенхаген, но трябва да се каже, че амбициите за срещата на върха в Копенхаген бяха на

практика разводнени през последните няколко седмици, по-конкретно поради резервите на Съединените щати и Китай.

За да не се допусне температурата на планетата да се покачи с повече от 2 градуса до края на века, всички държави наистина трябва да са готови да приемат едни и същи задължения, едни и същи обвързващи задължения. В нашите разисквания обаче наблюдаваме нещо като надпревара с числа, финансова надпревара. Това, което искам, е Европа да не бъде наивна, а да бъде реалистичен и твърд преговарящ с онези от партньорите си, които не са положили значителни усилия да намалят емисиите си.

Би било неприемливо усилията на най-амбициозните държави да бъдат подкопани от изтичането на въглерод, причинено, най-просто казано, от липсващите или недостатъчните действия на някои.

Европа не трябва да бъде наивна по отношение на Китай и Индия. Вярно е, Бразилия и Корея вече решиха да се ангажират, но макар Европа да желае да даде пример, тя не може да го стори на всяка цена и особено не с цената на своята деиндустриализация.

Преговорите трябва да послужат като възможност да се даде тласък напред в развитието на новите технологии, да се позволи влягане на значителни средства в научноизследователска и развойна дейност. Наистина, има риск европейски знания да бъдат завинаги изгубени за сметка на ползата за държавите от трансфера на технологии. Поради това в Копенхаген е наложително да създадем условия за траен обмен между страните, на основата на взаимни интереси, защитавайки в същото време инвестициите, направени в научноизследователска и развойна дейност, от страна на европейските предприятия.

Успехът ще се състои в насърчаване на разпространението на технологии в развиващите се държави в замяна на признаване на правата на интелектуална собственост и отваряне на пазарите им за тези технологии.

Ние имаме, все пак, невероятната възможност в Европа, която е, заедно с борбата с изменението на климата, да поставим началото на истинска технологична програма за насърчаване на иновациите и оттам за създаване на нови работни места.

Gilles Pargneaux (S&D). – (FR) Г-жо председател, г-н действащ председател на Съвета, г-н член на Комисията, позволете ми да се спра на няколко важни точки, свързани с нашата резолюция, но също и с разискването, което ще проведем през следващите няколко седмици в Копенхаген.

Най-напред, във връзка с първата точка: борбата с покачването на температурата. По-рано чух редица мои колеги да подценяват степента на глобалното затопляне. Не трябва да се забравя обаче, че множество стотици милиони човешки същества в света ще станат това, което би могло да се нарече жертви на изменението на климата в резултат на покачването. Копенхаген трябва да спре покачването на температурата.

Второ, трябва да се снабдим с обвързващо споразумение, което да посочва, че емисиите на парникови газове трябва да бъдат намалени с 30% към 2020 г. и с 80% към 2050 г.

Трябва също да осигурим, че се гарантира някаква яснота по отношение на финансирането. В нашата резолюция се предлага най-бедните държави да получат 300 млрд. евро за следващите 20 години. Трябва да отидем по-далеч. Като сума бяха посочени също 500 млрд. евро и, в този случай също, ние, като Европейски съюз, трябва да дадем пример.

Също така, трябва да въведем универсален данък върху въглерода, заедно с възможността за данък върху финансовите операции. В заключение, много съм учуден от неискреността на колегите ми от групата на Европейската народна партия (Християндемократи) относно това, което чух да се говори в моята страна, Франция, от президента на републиката и отново тази сутрин, от министър Борло.

Werner Kuhn (PPE). – (DE) Г-жо председател, госпожи и господа, при всичките благородни цели на конференцията от Копенхаген – когато става въпрос за опазване на климата, не трябва да забравяме, разбира се, че нашата Европа, нейните дружества и предприятия, ежедневно се конкурират с големите стопански и търговски субекти от Северна Америка и Югоизточна Азия. Това е свързано също толкова с промишленото производство и производството на енергия, но и в особена степен с транспорта.

Много транспортни предприятия са също участници на световната сцена. Ако очакваме да бъдат конкурентоспособни, всички участници в тази област трябва да имат равни възможности. Става въпрос за това, че опазването на климата определено струва пари. Ние в Европа наистина сме пионери, когато става въпрос за съкращаване на парниковите газове в транспортния сектор. Просто ще припомним на всички ви във

връзка с този въпрос, че ние в залата заедно се съгласихме да се задължим да включим международното въздухоплаване, по-конкретно, а също и морския транспорт, в търговията с емисии.

Беше споменат железопътният транспорт. Той, посредством екологичния налог върху производството на енергия, със сигурност е включен в мерките за намаляване на въглеродния диоксид, а сухопътният транспорт е включен чрез различните възможни видове пътни такси. Трябва също да изпълняваме техническите изисквания на Европейския съюз по отношение на каталитичните преобразуватели чрез повишените европейски стандарти Евро 4 и Евро 5. Ако искаме да постигнем нещо в морския транспорт и международното въздухоплаване обаче, е необходимо отново да задълбочим преговорите си с 20-те държави от приложение I. Направеното до момента в областта на международното въздухоплаване с Международната организация за гражданска авиация не е дало резултати. Трябва да продължим усилено с дейностите си във връзка с това. Ще бъде много важно въпроса да се обсъди на конференцията в Копенхаген и същото е валидно за морския транспорт, който, разбира се, също е – от гледна точка на относителния разход на енергия на тон и километър – много екологосъобразен. В този ред на действия е необходимо обаче и да постигнем съгласие с Международната морска организация (ММО) относно общите понятия.

Andres Perello Rodriguez (S&D). – (ES) Г-жо председател, бих искал да поздравя членовете на комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните и нейния председател, г-н Leinen, за работата, която свършиха, за да разполагаме с резолюция като тази, която трябва енергично да приемем. Не можем да се задоволим да кажем, че секторните споразумения са достатъчни, тъй като да говорим за нещо, което би могло да се нарече остатъчно споразумение, значи да признаем частичен неуспех.

Трябва да приемем резолюцията, която има три благородни амбиции. Първата е по-очевидна: избягване на изменението на климата, с реални предложения за намаляване на емисиите и ангажменти за финансиране, което има за цел едно обвързващо споразумение, а не остатъчно споразумение. Има също и две по-дълбоки амбиции: първата е да започнем да работим по посока на една обща енергийна политика по-рано, вместо по-късно, така както в миналото се сдобихме с обща селскостопанска политика, тъй като ни беше необходима. Налице е също, разбира се, амбицията да върнем доверието на гражданите в политиката и политиците, което донякъде липсва в Европа.

Следователно успехът на срещата на върха ще се равнява на успех по отношение на трите амбиции. Вследствие на това призовавам действащия председател на Съвета да запази оптимизма си и да оказва натиск, и да преговаря колкото може, за да приобщи другите към успеха.

Не знам дали лидерите на нашия многополюсен свят искат да бъдат съдени от историята, защото не са съумели да постигнат обвързващо споразумение, но не мисля че аз, като член на Европейския парламент, заедно с всички представители на народа, следва да бъдем съдени от историята, защото не сме били в състояние да придвижим напред в Копенхаген обвързващия ангажмент, който имаме към човечеството, да предотвратим изменението на климата.

Anne Delvaux (PPE). – (FR) Г-жо председател, най-напред бих искала да похваля усилията на шведското председателство да постигне амбициозно споразумение в Копенхаген, въпреки силната вълна от песимизъм, който преобладава във връзка с предстоящите преговори.

По мое лично мнение, не считам за реалистично да приемем на този етап, че срещата на върха в Копенхаген е обречена на неуспех или че няма да доведе до окончателно споразумение, което да бъде ратифицирано от всички страни.

Нека не се поддаваме на песимизма прекалено бързо. Настоятелно призовавам всички ни, на този етап, да не намаляваме амбициите си, било то във връзка с цели или срокове. Трябва да продължим да вярваме в едно всеобхватно, амбициозно и обвързващо глобално политическо споразумение, откриващо пътя за сключването на правен договор възможно най-скоро. Наистина е прекалено рано да посочваме като срок шестнадесетата Конференция на страните (COP 16) през декември 2010 г.

Сега трябва да превърнем риториката си в истинска политическа воля. Трябва да изясним ангажмента си във финансово отношение и от гледна точка на помощта, отпусната на развиващите се държави, по-конкретно чрез трансфер на технологии. На този етап един пълен, колективен ангажмент от Европейския съюз е от съществено значение.

Нещо повече, отбелязвам теоретично неотдавнашния, но достоен за пример тласък, даден на преговорите от Бразилия, Южна Корея, Индонезия и Норвегия, по-конкретно, които дадоха количествен израз на амбициите си да намалят техните замърсяващи емисии.

Макар да можем да разберем гъвкавостта, поискана от Съединените щати, които едва сега започват да вземат под внимание въпроса за климата, все пак ще трябва да получим обвързващи и амбициозни количествени ангажменти в краткосрочен, средносрочен и дългосрочен план от големите замърсители като Съединените щати и Китай. Без тези ангажменти се запътваме към климатично, политическо и морално бедствие.

Vittorio Prodi (S&D). – (IT) Г-жо председател, г-н Карлгрен, г-н Димас, госпожи и господа, тази сутрин искам да разкажа за един 84-годишен мисионер, отец Еторе Турини, който е прекарал 59 години в северозападната част на Амазония. Той винаги се е борил за защита на местните народи и техните гори от многобройните желаещи да ги унищожат в името на краткосрочни интереси.

При пътуванията си из горите отец Еторе е преживял седем въздушни злополуки, но не се е отказал и в дейността си е събрал десетки хиляди подписи, които ще връчи на президента Лула, на много министри и на италианския президент, г-н Наполитано. Той е неуморен.

Срещнахме се миналата неделя и му казах, че напълно споделям позицията му, но че може би светът започва да се осъзнава и да стига до извода, че горите са от съществено значение като бели дробове на света, за местния климат и за улавянето и съхранението на въглерода.

Казах му, че в Копенхаген ще намерим също ресурси да компенсирате държавите, които пазят горите непокътнати. Казах му, че въвеждаме механизми за наблюдение – GPS (глобална система за позициониране) и INSPIRE (инфраструктура за пространствена информация в Европа) – за измерване поведението на правителствата и за да може към 2030 г. да сложим край на обезлесяването.

В Копенхаген ще бъдем в състояние да направим всичко това и аз ще участвам в срещата на върха също и от името на отец Турини.

Christine De Veyrac (PPE). – (FR) Г-жо председател, всички ние сме наясно – и всички сме го заявили – с важността на преговорите в Копенхаген, но макар всички да се надяваме на споразумение, не можем да го приемем на всяка цена.

Ако условията за амбициозно споразумение не бъдат изпълнени, искрено се надявам Европейският съюз да е способен да каже „не“ и да откаже да подпише едно обезценено споразумение. Европейските народи, които представляваме в залата, очакват споразумение – споразумение, което да даде възможност да се води ефикасна борба с всички климатични смущения, които наблюдаваме около нас ежедневно. Европейците няма да се задоволят с рекламни акции, декларации за намерения без конкретни цифри, с необвързващи цели, които могат да бъдат игнорирани, след като интересът на медиите към тях отслабне.

Държавите ще трябва да се ангажират в Копенхаген!

Европейският съюз, като единствения континент, чиито емисии на въглероден диоксид спадат от 1990 г. насам и като единствения континент, който е поел прецизни, обвързващи и амбициозни ангажменти за бъдещето, не може да поеме сам тежестта на тази задача. Ето защо, ако другите индустриализирани държави и нововъзникващите икономики не желаят да поемат своя дял от отговорността, те ще трябва да приемат всички последици от това под формата на въвеждане на данък по нашите граници в защита на нашата промишленост от конкуренцията на тези, които решат да не са част от едно глобално споразумение.

Ние, европейците, искаме малко повече всеки ден от нашите производители. В доказателство на това бих цитирала пакета от мерки за изменението на климата, който беше подписан при френското председателство. Бих цитирала също националните инициативи, които, както данъка върху въглерода, на който г-н Pargneaux отдаде дължимото току-що – и се радвам, че го направи – насърчават въвеждането на екологично данъчно облагане.

Един сектор, какъвто е транспортният, който е един от най-големите сред отделящите въглероден диоксид – дори и ако някои средства за транспорт като самолетите отделят по-малко парникови газове – дава все по-голям принос в борбата срещу изменението на климата. Това обаче е сектор, който много пострада от вторичните последици на кризата. Ако, както се надявам, морският транспорт и международното въздухоплаване бъдат включени в преговорите в Копенхаген, нека гарантираме, че това, което се изисква от европейските предприятия, се изисква и от промишленостите в другите индустриализирани държави.

В Копенхаген вниманието на международната общественост ще бъде съсредоточено върху нейната управляваща класа. Днес я призоваваме да не ни разочарова.

Åsa Westlund (S&D). – (SV) Г-жо председател, г-н Карлгрен ни предупреди, че сме обградени от много песимисти. Това е истина и се радвам, че г-н Карлгрен не е един от тях. Шведският министър-председател, който председателства Съвета, и датският министър-председател, който е домакин на срещата на върха в Копенхаген, са, за съжаление, сред песимистите. И двамата посочени лидери-консерватори, поради краткосрочни партийни и политически причини, омаловажиха очакванията преди Копенхаген, като с това затрудниха постигането на едно добро споразумение. Това е смущаващо и напълно безотговорно, тъй като по-добра възможност никога няма да има, както също посочи г-н Карлгрен.

В Копенхаген трябва да бъдат ясно определени и превърнати в правнообвързващи ангажменти, по-конкретно, три неща:

1. Количеството, с което всяка развита държава възнамерява да намали емисиите си към 2020 г. Според научни оценки намаленията следва да са близо 40%, което не само е постижимо, но и ще доведе до засилване на нашата конкурентоспособност и създаване на повече „зелени“ работни места.
2. Какво трябва да направят развиващите се държави за ограничаване на техните емисиите и това важи, по-конкретно, за Китай и Индия.
3. Колко краткосрочно финансиране трябва да бъде предоставено на развиващите се държави от богатите нации и в каква форма. Това финансиране трябва да бъде в допълнение към ресурсите, които богатите нации вече са обещали за борба с бедността. Във връзка с това е важно шведското председателство да бъде готово да промени мнението си и да се бори, за да не се допусне тези, които са най-силно засегнати от изменението на климата, да бъдат засегнати дори повече и от глада.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Г-жо председател, миналата седмица изтече информация: Комисията е започнала инициатива, тихомълком и в сътрудничество с някои държави-членки, да се премине веднага към намаляване на емисиите с 30%. Аргументът е, че цената на въглеродния диоксид може да се запази разумна – тоест на равнище, което да насърчава мерките за намаляване на емисиите – ако намаляването бъде с 30%. Големите производители на електричество, които лобираха усилено, са във възторг от плана, който би увеличил печалбите на котираните енергийните дружества и в същото време би направил европейската промишленост уязвима от изтичане на въглерод.

Бих искала обаче да напомня на Комисията, че съгласно Директивата за търговия с емисии целта на ЕС от 20% за намаляване на емисиите може да се промени на 30% само ако другите индустриализирани държави направят „сравними усилия за намаляване“ и ако напредналите развиващи се държави имат някакви задължения. Постигането на политическо споразумение в Копенхаген все пак няма да бъде достатъчно. Независимо от това, едно правнообвързващо споразумение също няма да бъде достатъчно, преди всички държави да го ратифицират. Само след ратификацията ЕС ще бъде в състояние да каже дали условието, наложено от него относно сравнимите усилия за намаляване, е било изпълнено.

Превръщането на политическия консенсус в обвързващо споразумение не е лесна работа от техническа гледна точка. Едно правно споразумение относно глобалната политика по климата би било прецизно формулирано и обхващащо стотици въпроси в области като: количествени цели за намаляване на емисиите в индустриализираните държави за 2020 г. и след това, конкретни цели за емисиите в развиващите се държави за 2020 г. и след това, финансова помощ за развиващите се държави от индустриализираните държави, развитие и трансфер на технологии и поглъщители и правила за отчитането им. Във връзка с всички тези области има десетки отделни въпроси, относно които държавите ще трябва да постигнат взаимно споразумение.

Основното съображение обаче е, че само чрез синхронно намаляване на емисиите ще можем да гарантираме общото им намаляване, вместо просто да ги местим от едно място на друго и да спомагаме за увеличаването им като цяло. Ето защо екологично отговорната политика е намаленията от страна на ЕС да зависят от усилията на другите. В противен случай зловещото предсказание на г-н Ферхойген, че просто ще изнасяме замърсяване и ще внасяме безработица може да се сбъдне.

(Ръкопляскания)

Maria Da Graça Carvalho (PPE). – (PT) Г-жо председател, г-н Карлгрен, г-н член на Комисията, от решаващо значение е Копенхаген да доведе до обвързващо политическо споразумение. Това споразумение трябва да съдържа оперативни елементи, които да могат да бъдат приложени незабавно, и график, който да позволи изработването на правнообвързващо споразумение в рамките на 2010 г.

В споразумението трябва да се включат всички държави, подписали Конвенцията и е жизненоважно ангажиментите, било то под формата на намаляване на емисиите или на финансиране, да бъдат изложени ясно.

Макар, от една страна, индустриализираните държави да следва да дадат пример при намаляването на емисиите на парникови газове, икономически по-напредналите развиващи се държави също трябва да изиграят ролята си, давайки принос съобразно своите отговорности и съответни възможности. Следва да се изискват сравними усилия от индустриализираните държави и държавите с възникващи икономики. Само тогава ще е възможно да се намалят нарушенията в международната конкурентоспособност.

Новото споразумение следва да улеснява създаването на планове с ниски въглеродни емисии на национално равнище, подкрепени от законодателство. От своя страна, ангажиментите, предприети в националните планове, следва да се разгласят сред международната общност, гарантирайки по този начин по-голяма прозрачност за всички процеси. Плановите следва да бъдат задължителни за всички участващи държави, с изключение на най-слабо развитите. И все пак ако се очаква тази стратегия да доведе до истинска трета индустриална революция, основана на ниски въглеродни емисии, трябва да възприемем цялостен подход, който да обхваща всички сектори, допринасящи за емисиите.

Също така от решаващо значение е да определим структурата на финансирането, така че то да бъде устойчиво в средносрочен и дългосрочен план. Финансирането трябва да дойде от частния сектор, пазара на въглерод и публичния сектор в индустриализираните държави, но също и от по-напредналите в икономически аспект развиващи се държави.

Колкото до разпределението на финансирането, приоритет трябва да се дава на обучението и приспособяването, със конкретна насоченост към най-слабо развитите държави.

Като обобщение бих искала да отбележа отличната работа, извършена от члена на Комисията Димас при воденето на това досие.

Iva Zanicchi (PPE). – (IT) Г-жо председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, след няколко седмици ще имам честта да участвам в официалната делегация, която Парламентът ще изпрати в Копенхаген на Конференцията на ООН по въпросите на изменението на климата.

След основополагащите етапи на Рио де Жанейро през 1992 г. и Киото през 1997 г. на 7 декември ще започне работата нова глобална конференция по въпросите на климата, която би могла да се окаже историческа с оглед на обхвата ѝ. Г-жо председател, казах „би могла“, защото в последните дни на срещата на върха на Азиатско-тихоокеанското икономическо сътрудничество (АПЕС) Съединените щати и Китай като че ли решиха да променят обхвата на срещата в Копенхаген.

Въпреки това все още има време преди срещата на върха и е в интерес на всички участващи да се явят там с конкретни цели и програми, така че големите надежди за постигане по-нататъшен напредък в борбата с изменението на климата да не бъдат излъгани.

Принципът „замърсителят плаща“ трябва да важи за всички. Европа винаги е играла водеща роля и пакетът от мерки за изменението на климата и енергетиката, приет от предишния законодател, е красноречив пример за това. Вече сме го казвали по много поводи: Съединените щати, Китай, Индия, Русия и Бразилия трябва също да поемат отговорностите си като държави, които са големи замърсители. Ако това не се случи, ще се окаже, че сме наложили излишни разходи на нашите европейски предприятия и, преди всичко, без принос от тези държави Копенхаген също рискува да остане пропусната възможност.

В заключение, борбата с изменението на климата е също и необходима предпоставка за постигането – или може би следва да кажа за доближаването към – Целите на хилядолетието за развитие.

Трябва да се борим с опустиняването, катаклизмите в климата и стихийните природни явления, ако искаме да намалим наполовина крайната бедност, да се преборим с епидемиите и да гарантираме на всеки достъп до вода, което е съществено изискване.

Elie Hoarau (GUE/NGL). – (FR) Г-жо председател, госпожи и господа, срещата на върха в Копенхаген е историческа възможност да променим съдбата на планетата.

Трябва да постигнем решения, които са дори още по-обвързващи от взетите в Киото. Затова трябва да призовем нашите лидери да създадат международна организация, подобна на Световната търговска организация (СТО), която да отговаря за регулирането на въпросите на изменението на климата и околната среда; да създадат

фонд за приспособяване към изменението на климата – в допълнение, разбира се, към официалната помощ за развитие; и да въведат данък върху въглерода за морския и въздушния транспорт, като такъв трябва да се въведе и върху финансовите операции.

Можем ясно да видим неотложната потребност от международно регулиране на околната среда, също както при финансовите пазари и при интернет. Имаме възможност да предприемем тази историческа стъпка за околната среда. Нека го направим, като отразим най-големите си човешки стремежи, в противен случай ще приличаме на хора, вземащи решения, без да имат представа за действителното състояние на нещата.

Rachida Dati (PPE). – (FR) Г-жо председател, г-н действащ председател на Съвета, г-н председател на Комисията, госпожи и господа, във връзка с това, че остават по-малко от две седмици до срещата на върха в Копенхаген опасенията относно успеха на преговорите, свързани с изменението на климата, се увеличават. Нещо повече, някои вече казват, че срещата на върха ще бъде провал.

Големите международни сили все още не са склонни да покажат пълната амбиция, която неотложният характер на изменението на климата изисква от нас. Приемайки утре предложението за резолюция относно стратегията на Европейския съюз преди срещата на върха в Копенхаген, ние, членовете на Европейския парламент, трябва да докажем, че сме, първо, напълно решени, както и че кулминацията на срещата на върха трябва да бъде споразумение – което е прецизно, разбира се, но и което е преди всичко обвързващо.

Нещо повече, не трябва да бъде възможно подкопаването или поставянето под съмнение на обвързващото естество на споразумението, което ще бъде постигнато. Не може да се отлага безкрайно вземането на решения, в противен случай ще стане прекалено късно, а оттук произтича и необходимостта да се създаде международна организация по околната среда, която днес изглежда не само необходима, но и неотложна, тъй като ролята ѝ, под егидата на ООН, ще бъде да наблюдава изпълнението на ангажиментите, поети в Копенхаген.

Започвайки в Копенхаген, трябва да можем да очакваме повече яснота и повече отговорност от големите сили в света.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Държавите-членки на ЕС в Централна Европа изцяло подкрепят целите на политиката в областта на Европейския съюз. Простата причина е, че без техния принос Европейският съюз не би постигнал целите на политиката си в областта на климата. Всъщност между 1990 и 2005 г. тези държави-членки ограничиха промишленото си производство в изключителна степен. Ето защо новите държави-членки са на мнение, че е много важно те да играят разумна роля в това отношение и в бъдеще. В резултат на това те поеха изключително тежки икономически и социални отговорности. В глобалното споразумение за намаляване на емисиите трябва да се отдели внимание на икономическото влияние и методологията за определяне на глобалните потребности (GNA) на новите държави-членки. Много е важно също тези държави-членки да не губят инструментите си за изпълняване на „зелените“ си инвестиции и за развитие на възобновяеми енергийни източници.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE). – (RO) Европейската комисия и държави-членки финансираха публикувано наскоро изследване, което критикува политиките на ЕС в областта на климата, тъй като те са ограничени до намаляването на промишлените емисии на парникови газове, без да се отчита природният капацитет за улавяне на въглероден диоксид. От друга страна, изследването сочи, че интензивният метод на земеделие, разработен от Европейския съюз, е в голяма степен причина за изменението на климата.

В действителност изследването представлява обвинителен акт срещу европейското земеделие. По мое мнение, ако искаме да говорим за земеделието в този контекст, следва да споменем и други неща. Например европейското земеделие има забележителни постижения от гледна точка на приноса му за намаляване на емисиите на парникови газове, като постигна намаление от 20% за периода 1990-2006 г. Имайки предвид, че общият среден показател за периода е само 6%, считам, че е погрешно да поставяме земеделието на подсъдимата скамейка две седмици преди конференцията в Копенхаген.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Г-жо председател, чух да се говори много за промишлеността в това разискване и не бих искал в Копенхаген да направим грешката да забравим за земеделието.

Вземайки повод от бележките, направени от моя колега г-н Niculescu, бих искал очевидно да ги потвърдя, като кажа, че земеделието не следва да се разглежда като ограничител, а като потенциално средство за борба с глобалното затопляне в бъдеще.

Тази дейност не може да бъде оставена настрана, тя не може дори да бъде игнорирана, тъй като – може би трябва да ви напомня – тя заема по-голямата част от територията на Европа и има огромен потенциал, който се отнася до борбата срещу глобалното затопляне. Поради това земеделието трябва да заема централно място в

разискването в Копенхаген и се надявам, че членовете на Съвета и на Комисията няма да забравят това и ще бъдат наши говорители в Копенхаген през декември.

Catherine Greze (Verts/ALE). – (FR) Г-жо председател, госпожи и господа, защитата на местните населения играе жизненоважна роля в борбата с изменението на климата. Що се отнася до околната среда, бедността и здравето, те са първите, които биват засегнати от изменението на климата.

Отвъд контекста на обезлесяването и минната промишленост те понасят последствията от погрешните решения, предлагани от индустриализираните държави. Биогоривата не са чиста алтернатива. Те увреждат земите на местните народи, които вследствие на това се налага да се местят.

По подобен начин, когато насърчаваме чисти технологии, многонационалните дружества си присвояват традиционни технологии, за да ги препродават на висока цена на същите народи, които са ги изобретили. Изразявам съжаление относно факта, че в резолюцията, предложена днес, няма позоваване на Декларацията на ООН за правата на местните народи.

Следваше да упоменем също биопиратството и автономното право на собственост на местните народи като основни средства за борба с изменението на климата. Ще повдигам тези въпроси, когато обсъждаме бъдещи резолюции. Въпросът за горите е свързан не само с въглерода, но и с живота на хората.

Накрая, в заключение, искам да благодаря на г-жа Dati за нейната решимост и, ако съм я разбрала правилно...

(Председателят отнема думата на оратора)

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Европейският съюз има пълното морално основание да предприеме решителни действия, за да постигне намаляване на емисиите от страна на Съединените щати и Китай. Това се основава на факта, че Европейският съюз и неговите 27 държави-членки са изпълнили ангажиментите, поети в Протокола от Киото. Бившите социалистически държави също дадоха значителен принос в това отношение с цената на големи жертви. Рухването на тежката им промишленост доведе до значително намаляване на емисиите на въглероден диоксид, но ние платихме социална цена за това. Следователно е логично, когато се поемат международни ангажименти и се предоставят финанси, да се вземе под внимание този факт, тоест икономическото развитие. От друга страна, трябва да бъде възможно – което би било логично – квотите, които не са били използвани, да бъдат пренасяни за последващи периоди, ако могат да бъдат използвани за опазване на околната среда.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE). – (PL) Г-жо председател, резолюцията относно стратегията на ЕС за конференцията в Копенхаген относно изменението на климата е един много важен и амбициозен документ, но без глобално споразумение срещата на върха ще завърши с провал. Ние знаем, че Съединените щати се опитват да установят подробностите и крайното равнище на ограниченията за емисиите с международните преговарящи, но има много признаци, че те няма да успеят да стигнат до окончателно решение преди срещата на върха. Казано беше също, че дори и да бъдат договорени ограничения, те може да не бъдат приети от Конгреса на САЩ.

Водещата роля на Европейския съюз е много важна, но оставам с впечатлението, че само ЕС е амбициозен. Възниква следователно въпросът какво би станало, ако САЩ не подкрепят праг от 30%, при условие че такъв бъде установен. Какви механизми ще използваме, за да гарантираме, че всички държави ще изпълнят ангажиментите, които поемат? Дали в крайна сметка няма да бъдем изоставени като самотен воин, който ще направи огромно усилие на висока цена, но това няма да има никакъв ефект върху изменението на климата или ограничаването на емисиите на въглероден диоксид?

David-Maria Sassoli (S&D). – (IT) Г-жо председател, госпожи и господа, готвим се за конференцията в Копенхаген с резолюция, която показва съзнаването от наша страна, че, за да се заемем с политиките за борба с изменението на климата, е необходимо да участват всички географски райони в света. Също така задължение на индустриализираните държави е да определят заедно с развиващите се държави не само целите, които трябва да се постигнат, но и ресурсите, които да се използват за постигането им.

В този аспект в Парламента беше свършена добра работа. Резолюцията определя конкретни механизми и е важно, че сме дали количествен израз на действията. Числото 30 млрд. евро, предложено от нас от момента до 2020 г., може да се разглежда като важно, макар да е минималната стойност, за подкрепа на инициативите на развиващите се държави. Вчера г-н Де Бур, преговарящият от страна на ООН, поиска 10 млрд. щатски долара в периода от настоящия момент до 2012 г.

След избора, направен от Съединените щати и Китай, зависи от Европа да поеме нови отговорности и да заеме водеща позиция в борбата с изменението на климата.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Г-жо председател, проведохме едно много добро разискване тази сутрин и имаше много какво да научим от всички оратори.

(EN) Искам да направя само три бележки. На първо място, ако в Копенхаген не се постигне обвързващо споразумение, Парламентът и Европейският съюз следва да използват влиянието си, за да назоват, порицаят и поставят на място отговорните за това държави, така че да им бъдат наложени санкции, чрез които те да бъдат регулирани.

Второ, необходима е програма за образование на гражданите, тъй като мнозина от тях имат желание да намалят въглеродния си отпечатък, но може да не знаят как или да нямат икономическите средства за това.

Трето, тази сутрин многократно беше споменато финансирането. Въпросът за финансирането е лесен. Не става дума за това дали можем да си позволим да го направим, а дали можем да си позволим да не го направим. Времето тече и втори шанс няма да има. Сега е моментът, когато това трябва да се направи.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Г-жо председател, макар очакванията ни за Копенхаген на този етап да са намалени, е вярно също, че амбициите ни не могат да бъдат намалени. Както други колеги вече казаха, ако в разискването относно изменението на климата бихме могли на наблегнем на положителните страни както за икономиките, така и за гражданите, може би ще има повече сцепление, тъй като разискването има положителни страни. Макар че може да се окаже, че от Копенхаген няма да произлезе обвързващо споразумение, според мен е безспорно, че има импулс за промяна и трябва да направим необходимото той да не бъде изгубен.

По въпроса за земеползването – промяната на селското стопанство и земеползването – това е основна област, предизвикваща загриженост. Очевидно земеделието е не само част от проблема, но и голяма част от решението. Трябва да свържем разискването със загрижеността ни във връзка със световната продоволствена сигурност: отговорът е да се развият устойчиви производствени системи, които управляват климата и също така ни дават продоволствена сигурност. Това е основен аспект на нашата загриженост.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Г-жо председател, опазването на климата и устойчивото развитие са теми, които – предполага се, че трябва да считаме – засягат всички ни. И все пак не може да има задоволителен напредък без тясно сътрудничество, по-конкретно, между участниците на световната сцена. Докато Съединените щати и Китай отказват да определят общи, обвързващи цели за намаляване на парниковите газове, всичко, което може да бъде прието в Копенхаген – както длъжностният служител на ООН по климата показателно отбеляза – са морално обвързващи резолюции, с други думи, неефикасни такива.

Нека кажа нещо за ядрената енергия. Ядрената енергия определено не е решение на проблема. Предимствата са минимални, разходите – огромни, а рисковете – много високи. Затова аз подкрепям резолюцията, която беше изготвена от делегата против ядрената енергия от родния ми регион Горна Австрия, в която ЕС бива призован да въведе налог върху ядрената енергия. Идеята е разумна, тъй като би означавала, че търговията със сертификати за емисии няма да бъде използвана в полза на ядрената енергия.

Jolanta Emilia Hibner (PPE). – (PL) Г-жо председател, след няколко дни световните лидери, включително представители на Европейския парламент, ще се срещнат в Копенхаген, за да обсъдят въпроса за изменението на климата. Без съмнение е много важен въпросът за намаляване на емисиите на парникови газове, но също толкова важна е защитата на европейската промишленост. Не трябва да допуснем положение, при което европейските предприятия са изправени до стената, а промишлеността се изнася в трети държави, които не ограничават емисиите си на въглероден диоксид.

Следва да не забравяме да опазваме нашите технологии и интелектуална собственост и затова по време на срещата на върха в Копенхаген Европейският съюз трябва да играе водеща роля, но да не поставя нереалистични цели за себе си или за другите. Целта за намаляване на емисиите на въглероден диоксид с 30% към 2020 г. в сравнение с 1990 г. изглежда трудно постижима без подкрепата на големите замърсители като САЩ, Индия и Китай. Това важи и за разпоредбите в проекта на резолюция, които целят постигане на 80% намаляване на парниковите газове към 2050 г. Намаляването с 20% на емисиите на парниковите газове към 2020 г. ще позволи (...)

(Председателят отнема думата на оратора)

Liisa Jaakonsaari (S&D). – (FI) Г-жо председател, разискването тук беше много интересно и изглежда, че Европейският парламент се ангажира в голяма степен да подкрепи конференцията относно климата в Копенхаген.

Важността на земеделието беше подчертана също и като решение на проблема. Аз самата също бих искала да изтъкна колко важни са политиката в областта на горското стопанство и горите, тъй като горите са поглъщатели на въглерод и усвояват въглеродния диоксид от атмосферата. Изглежда така, сякаш Съединените американски щати ще донесат добри новини със себе си в Копенхаген, което е една много значима стъпка.

Сега трябва също да започнем да обсъдим сериозно как ще бъде платена сметката за предотвратяването на изменението на климата. Тук въпросът за разпределението на доходите е изключително важен, защото не можем и да караме бедните хора в Европа да плащат сметката.

Axel Voss (PPE). – (DE) Г-жо председател, бих искал да насърча ръководителя на преговорите за Копенхаген да се бори за успешен изход. Амбициозните цели са нещо хубаво и в крайна сметка усилията, които полагаме днес, ще представляват също и принос за утрешния ден с оглед на последиците и бъдещите щети под формата на миграция, увреждане на крайбрежни райони или също, може би, под формата на превръщането на стабилни региони в по-нестабилни в резултат от изменението на климата.

Следва също да дадем пример. И все пак, ако други държави, по-конкретно, наистина големите държави, не теплят в същата посока, трябва да направим това само пропорционално. Предвид това искам да посоча, че нашите предприятия като цяло вече понасят доста голяма тежест.

Има още една бележка, която бих искал да направя, и това е, че ние се борим и за цялостния авторитет на ЕС, за да дадем аргумент на новото поколение, че ЕС е необходим.

Андреас Карлгрен, действащ председател на Съвета. – (SV) Г-жо председател, бих желал искрено да благодаря на Парламента за дългото и интензивно разискване и също за ясната и широка ангажираност, която стана видима по време на разискването. Беше казано, че оптимизмът, който показваме, трябва да се корени в реализма. Аз обаче бих отишъл по-далеч от това, като кажа, че той всъщност се корени в реалния опит. ЕС успя да намали емисиите. Намалихме ги с половината от това, което трябва да постигнем, каквото и да стане, към 2020 г. и с една трета, ако се целим към това, което се навяваме, че ще бъде резултатът от споразумението от Копенхаген, с други думи, намаляване от 30% на емисиите от страна на ЕС. Това се дължи, по-конкретно, на факта, че създадохме общи правила, въведени с обвързващо международно споразумение – Протокола от Киото. Ето защо бяхме така силно ангажирани да гарантираме, че процесът от Копенхаген ще води към такова правнообвързващо споразумение. Това няма да стане изведнъж в Копенхаген. Ще трябва да постигнем съгласие относно цялото съдържание на споразумението. След това ще дойде техническата част, която включва превръщането му в правнообвързващ текст. Що се отнася до ЕС, искам това да се случи в рамките на месеци след конференцията в Копенхаген.

Бих искал също да кажа, че финансовата криза в света със сигурност няма нищо общо с това дали се изразходват прекалено много средства за опазването на климата. Напротив, големите „зелени“ инвестиции също са част от икономическите промени, с други думи, от преминаването към една „по-зелена“ икономика, което също ще изведе държавите както богатите, така и бедните, от икономическата криза. Пазарите на въглероден диоксид всъщност предоставят начин за създаване на достатъчно поле за инвестиции. Те гарантират, че замърсителят трябва да плаща, че поставяме таван на емисиите и че парите, които замърсителят плаща за емисиите си, могат също да бъдат прехвърлени на развиващите се държави, за да се правят „зелени“ инвестиции там. Това понякога се поставя под въпрос. Някои хора се чудят защо следва да инвестираме в механизма за чисто развитие (МЧР), но все пак точно това е основният замисъл, а именно, че замърсителят ще трябва да плаща за „зелени“ инвестиции в развиващите се държави. Мисля, че това е нещо хубаво и е важно, но трябва и да реформираме правилата, така че екологичните резултати да са дори по-големи и по-ясни и така да можем да бъдем дори по-сигурни, че те ще стигнат до най-бедните.

Споразумението ще бъде необходимо и за избягване изтичането на въглерод. Загрижеността, която съществуваше, следователно трябва да премине дори в по-голямо ангажиране да направим споразумението реалност.

Накрая, мисля, че следва да се каже ясно и високо, че ако споразумението в Копенхаген не бъде достатъчно, за да позволи на ЕС да завиши целта си до 30%, с други думи, ако получим толкова разводнен резултат, че ЕС, от съображения за приличие, просто не може да завиши целта си до 30%, тогава то ще е провал. Следователно трябва също да се каже ясно и високо, че има нещо по-лошо от липса на споразумение и това е лошото споразумение. Ето защо ЕС вдигна летвата толкова високо. Ето защо точно сега работим толкова

усилено по отношение на съдържанието. Това е така също и защото, когато говорим за целта за два градуса, си даваме сметка, че това е най-високото равнище, което трябва да постигнем. Знаем, че на практика днес вече виждаме неприемливи резултати. Говорете с правителството на Малдивските острови например, което неотдавна проведе свое заседание под вода, за да покаже последиците, които ще бъдат почти неизбежни в някои части на света. Затова би било цинично да не се предприемат много енергични действия. Светът е чакал достатъчно дълго. Време е да постигнем необходимото споразумение в Копенхаген в името на планетата. Ето защо ангажиментът на Парламента и този на целия ЕС е толкова важен.

Ставрос Димас, член на Комисията. – (EL) Г-жо председател, това беше едно много интересно разискване с някои изключителни и конструктивни изказвания. Чухме многобройни мнения по различни въпроси. Твърде възможно е някои хора да не са съгласни. Например аз не мога да разбера защо някой би бил против чисти, „зелени“, незамърсяващи промишлености, основаващи се на нови технологии, които работят добре. И все пак, чух дори това днес. Не мога да разбера защо някой би предпочел замърсяващи промишлености със стари технологии които, ако носят печалба, това е така, защото не плащат цената на замърсяването; такива печалби обаче ще има само в краткосрочен план, защото тези промишлености няма да бъдат конкурентоспособни. В условията на демокрация и в един демократичен Парламент обаче, се чуват всякакви мнения.

Бих искал също да коментирам Световната екологична организация. Тази организация, във връзка с която знам, че, по-конкретно, Франция положи много усилия, беше всъщност една от амбициите, която се надявам да стане реалност в идните години. Без съмнение една такава организация е необходима, за да има екологична организация на международно равнище, която да популяризира екологичните въпроси, по същия начин както икономическите или социалните въпроси и която също ще осигури по-добра координация на международните споразумения в областта на околната среда. Това може да бъде направено относително лесно, като се усъвършенства съществуващата програма на ООН за околната среда, а наистина вече се полагат усилия в това направление.

Бих искал също да поговоря за Протокола от Киото, който беше упоменат на няколко пъти. Доволен съм от резултатите на Европейския съюз, тъй като 15-те държави, които имат общата цел за намаляване на емисиите на въглероден диоксид с 8% през периода 2008-2012 г., ще я постигнат, но ЕС на 27-те, с 10-те нови държави, които имат цели, и Кипър и Малта, които нямат, също ще постигнат целта. Така Европейският съюз има моралния аргумент, че държи на думата си и това без съмнение беше постигнато с мерките, които взехме или на национално, или на европейско равнище, включващи схемата за търговия с емисии на въглероден диоксид.

Трябва да подчертая, както каза г-н Карлгрен, че Европейският съюз ще постигне дори по-голямо намаление, отколкото първоначално се задължихме да постигнем въз основа на нашите прогнози, успоредно с икономическия растеж. Ще цитирам само една статистика: между 1990 и 2007 г., периодът, за който имаме статистика, икономическият растеж беше 44%, а намалението на емисиите на въглероден диоксид беше 5% за 15-те държави и 9% за 27-те. Разбира се, прогнозите са, че към 2012 г. далеч ще сме преизпълнили целта, което ще направи по-лесно постигането на целта за 30% намаление към 2020 г.

Следва да се отбележи, че през 2008 г. имаме също и значително намаление от 1,6% на парниковите газове в Европейския съюз, успоредно с продължаващия икономически растеж и едва в края на 2008 г. бяхме засегнати от икономическата криза, която също даде отражение и върху въпроса за парниковите газове.

Остават само няколко дни и ви умолявам да разширите усилията и двустранните си контакти. След консултациите в ЕКОФИН, Съвета по околна среда и Европейския съвет, сега имаме ясни указания за насърчаване на конкретни предложения за източниците за финансиране, за оперативните структури и за критериите, които да се използват, за да се определи сериозният принос на всеки. Нека опитаме, през оставащото ни време, да използваме тези средства по възможно най-ефективния начин.

Има широк консенсус относно необходимостта да се полагат усилия в световен мащаб, за да се постигне целта за 2° C. Съществува общо убеждение, че основите на споразумението относно климата за периода след 2012 г. ще трябва да бъдат положени в Копенхаген. Тези основи са главно амбициозни ангажименти за намаляване на емисиите от страна на развитите държави, включително Съединените щати, адекватни мерки от развитите държави, за намаляване на нарастването на емисиите им и финансова помощ за развиващи се държави, за отслабване на емисиите им и приспособяване към изменението на климата.

Приближаваме се бързо към финала. Нека използваме Копенхаген по възможно най-добрия начин и да изясним основните ангажименти на всички държави в това, което ще бъде историческо споразумение. Това, което ще трябва да постигнем в Копенхаген, е съществено споразумение относно всички елементи на плана за действие от Бали. Всички тези елементи трябва да бъдат договорени в Копенхаген на обвързваща основа и веднага след

това в рамките на следващите три до шест месеца най-късно да бъдат обработени правните формалности, за да получим обвързващото споразумение, към което се стремеше Европейският съюз и което ще запази целта за ограничаване на парниковия ефект до 2° C.

Считам, че не е нужно да се споменава, че членовете на Европейския парламент ще съдействат в усилията, полагани през тези дни, особено в заседанията от решаващо значение в Копенхаген и бих искал да ви благодаря за това и, още веднъж, за всички усилия, които положихте.

Председател. – Искам отново да напомня на членовете, че системата със синя карта, въведена от работната група по парламентарна реформа, не важи за Комисията и Съвета, а само за разисквания сред членовете на залата.

Внесено е предложение за резолюция от комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните в заключение на разискването⁽¹⁾.

Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе утре.

Luís Paulo Alves (S&D), в писмена форма. – (PT) Никой не може да игнорира изключителната спешност да се постигне международно споразумение „след Киото“ за съществено намаляване на емисиите на въглероден диоксид.

Трябва да гарантираме, че Земята няма да се затопли с повече от два градуса. За да постигнем това, глобалните емисии трябва да бъдат намалени с поне 30% през следващите 10 години. Заложено е бъдещето на човечеството, а времето изтича. Това е единственият ни шанс да смекчим последствията от изменението на климата, които вече могат да се почувстват и които могат да се окажат най-тежкият проблем на XXI век.

Тъй като ние, живеещите на острови, най-малко допринасяме за промените, сме загрижени сериозно от този въпрос.

Европейският съюз трябва да продължи да играе водеща роля и да говори с един глас относно екологичните въпроси. Той ще трябва да използва цялото си политическо влияние, за да осигури постигането на твърдо споразумение от големите световни сили на предстоящата среща на върха в Копенхаген. Предприемането на решителни стъпки и промяната в глобалния модел на използването на енергията – както Португалия и Азорските острови вече направиха – е от жизненоважно значение, успоредно с инвестициите във възобновяема енергия и енергийна ефективност.

Nessa Childers (S&D), в писмена форма. – (EN) През последните няколко дни Ирландия пострада от тежки наводнения, предизвикали опустошения за обикновените семейства, дребните предприятия и фермерите по целия остров. Наводняването от Бароу, втората по дължина река в Ирландия, остави под вода голяма част от градчето Карлоу в продължение на над четири дни! Потопът в съседното градче Килкени е най-тежкият през последните 60 години! Макар наводненията винаги да са били част от живота в Ирландия, растящата им честота и мащаби са още едно реално напомняне за последиците от изменението на климата, причинени от безразсъдната злоупотреба с околната ни среда. Независимо какво ще стане на Конференцията на ООН по въпросите на климата след по-малко от две седмици в Копенхаген, екстремните метеорологични условия като наводнението в Ирландия ще стават по-чести. Трябва да подсилим устойчивостта си на последиците от изменението на климата. Г-жо председател, призовавам ирландското правителство незабавно да поиска помощ при природно бедствие по линия на Европейския фонд за солидарност. Ирландският народ съвсем неотдавна доказва ангажимента си към ЕС, като гласува категорично за Договора от Лисабон. Сега ЕС трябва да докаже ангажимента си към ирландския народ, включително към жителите на Карлоу и Килкени, като отпусне тази помощ по ускорена процедура.

Diogo Feio (PPE), в писмена форма. – (PT) Политическото споразумение в Копенхаген е от решаващо значение, но то трябва да бъде глобално. Поставянето на европейската промишленост в положение, което е в голяма степен несъразмерно с това на другите развити икономики, би било грешка за икономиката и безполезно в екологично отношение. Европейските усилия следва да бъдат насочени към търсене на споразумение, което налага задължения на всички страни.

(1) Вж. протокола.

Европа трябва също да намери ефикасни и разумни решения по въпроса за финансирането. Това изключва идеята за данък върху международните финансови операции (данък на Тобин) за финансиране на приспособяването към изменението на климата в развиващите се държави.

Този вид помощ, макар и да е необходима, не трябва да се дава за сметка на икономиката, търговията и създаването на богатство.

Цената, която един такъв данък би имал за обществото като цяло (увеличаване на данъчната тежест с последици за всички данъкоплатци и потребители) и отражението ѝ върху финансовия пазар (намаляване на необходимата ликвидност и на потока кредити към предприятията и домакинствата) не може да бъде пренебрегната.

Освен това налагането на глобален данък би довело до технически проблеми и сложно администриране. По време на криза начинът за излизане не може да включва все повече нови данъци, които трудно биха били събрани. Трябва да забравим идеята за новия данък.

José Manuel Fernandes (PPE), *в писмена форма*. – (PT) ЕС следва да продължи да дава личен пример в борбата с изменението на климата. Заслужава да се отбележи, че ЕС надхвърли целите, определени в Киото.

Мисля, че споразумението от Копенхаген за намаляване на емисиите на въглерод в света следва да бъде обвързващо. С оглед на това представих изменение на резолюцията на Парламента по този въпрос, изискващо в окончателния текст да бъде установен набор от международни санкции.

Считам, че споразумението трябва да бъде глобално, амбициозно и с ясен график. Ако не сме амбициозни, накрая ще имаме един безполезен инструмент, който ще бъде по-малко ефикасен дори от Протокола от Киото, в който вече са предвидени международни санкции. Надяваме се да има ефективно регулиране и споразумението да съдържа клауза за преглед, за да може лесно да бъде осъвременявано.

Трябва също да изпратим ясен сигнал до нововъзникващите промишлени отрасли в Азия. Китай и Индия не могат да бъдат освободени от отговорност, тъй като те произвеждат голям процент от световните емисии, докато нашите производства полагат големи усилия за намаляване на своите емисии.

САЩ имат голяма отговорност за осигуряването на успеха на срещата на върха. Надявам се, президентът на Съединените щати Барак Обама да покаже, че заслужава Нобеловата награда за мир, тъй като борбата с изменението на климата ще допринесе за мира и щастието за всички народи!

Adam Gierek (S&D), *в писмена форма*. – (PL) Климатът се променя. В миналото това е ставало многократно. Ние сме над 6 милиарда и неща, които някога са били екстремни явления и са отминавали незабелязано, днес са явни. Нещо повече – сложно изградени инфраструктури, за производство и доставка на енергия например, често излизат извън строя и последиците от това включват прекъсвания в електроснабдяването и срывове в ИТ мрежи. Налице е и проблемът с опустиняването на големи площи на Земята. Това причинява хуманитарна и икономическа катастрофа. Първите признаци за това са безредиците в Сомалия и прогнозите за бъдещи конфликти за вода. Вълната на миграцията се надига. Ще бъдат ли решени тези проблеми чрез ограничителни тавани върху емисиите на въглероден диоксид? Не.

Първо, никой не е доказал, че именно емисиите на въглероден диоксид са причината за изменението на климата. Второ, последиците от ограниченията на емисиите на въглероден диоксид могат да се очакват едва към края на века. Трето, ограниченията в областта на емисиите на въглероден диоксид само ще отслабят икономически човечеството и така ще влошат катастрофата. Колкото до търговията с емисии, това е едно анти-социално предложение и разходите по него ще бъдат поети от обикновените хора. Печалбите обаче ще бъдат заграбени от финансовия свят, включително света на спекулацията. Следователно, поради хуманитарни и социални съображения, най-важното е да не се борим с твърде малко вероятните причини за изменението на климата, а да се борим с резултатите от изменението на климата. Това не е въпрос за приспособяване към изменението на климата, а за активно действие. В моята страна например сигурността на водоснабдяването вече е важен въпрос.

Rovana Plumb (S&D), *в писмена форма*. – (RO) Глобалното затопляне понастоящем поставя два големи проблема пред човечеството: от една страна, необходимостта рязко да се намалят емисиите на парникови газове и, от друга страна, необходимостта от приспособяване към последиците от изменението на климата. Имайки предвид, че става дума за световно явление и че на ЕС се дължат само 10% от емисиите на парникови газове в света, е важно да постигнем задължаващо, глобално правно споразумение в Копенхаген след две седмици. Приветствам присъствието на президента Обама в Копенхаген с мандат, включващ ясни цели за намаляване на емисиите, с които САЩ ще се ангажират. За да се приспособим към последиците от изменението на климата, е необходим механизъм за финансиране, даващ точни цифри за сумите, които трябва да бъдат

вложени в „зелени“ технологии, които създават нови работни места, нещо, което е така необходимо през настоящия кризисен период.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), *в писмена форма.* – (RO) Целта на международната конференция по въпросите на изменението на климата, която започва в Копенхаген на 7 декември, е да се приеме споразумение „след Киото“, което да накара държавите в света да намалят замърсяващите емисии. ЕС едностранно се ангажира да намали равнищата на замърсяващите емисии с 20% в сравнение с равнищата от 2005 г. както и да осигури, че 20% от консумираната енергия ще идва от възобновяеми източници. Тези усилия обаче следва да бъдат координирани с усилията на всички развити или развиващи се държави. Потреблението на енергия и замърсяващите емисии могат да бъдат намалени бързо и евтино, като се повиши енергийната ефективност в световен мащаб. Ето защо ЕС и държавите-членки трябва да повишат енергийната ефективност, по-конкретно в секторите на сградите и транспорта. За да може ЕС да е способен да намали замърсяващите емисии, произвеждани от енергоемките производства, съгласно поетите ангажменти, следва да се осигурят финансови ресурси за осъвременяване на европейските предприятия. Това е единственият начин, по който ще можем да запазим производството и съответно работните места в Европейския съюз. По време на бюджетния преглед на ЕС трябва да гарантираме наличие на достатъчни финансови ресурси за приемане на мерки за защита против изменението на климата и приспособяване към последиците му. Развитието на екологично ефективна световна икономика ще предизвика нови инвестиции, ще създаде нови работни места и ще повиши жизнените стандарти.

(Заседанието, прекъснато в 11,50 ч. в очакване на времето за гласуване, се възобновява в 12,00 ч.)

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н LAMBRINIDIS

Заместник-председател

4. Време за гласуване

Председател. – Следващата точка е времето за гласуване.

(За резултатите и други подробности относно гласуването: вж. протокола)

4.1. Електронни съобщителни мрежи и услуги (A7-0070/2009, Catherine Trautmann) (гласуване)

4.2. Статистика за пестициди (A7-0063/2009, Bart Staes) (гласуване)

- *Преди гласуването:*

Bart Staes, докладчик. – (NL) Само за разяснение – настоящият доклад е третият от групата от три доклада относно употребата на пестициди.

По-рано тази година в предишния Парламент приехме Регламент относно пускането на пазара на продукти за растителна защита. По това време приехме и Директива за устойчиво използване на пестицидите, а и настоящия Регламент относно статистиката за пестициди е третия компонент.

Настоящото предложение трябваше да бъде разгледано от Помирителния комитет, тъй като се случи нещо нередно в предишния Парламент. Значителен брой хора не присъстваха, а при второто четене имаше твърде малко присъстващи, за да можем да получим достатъчно гласове, необходими за приключване на второто четене.

Във връзка с това поисках думата, за да благодаря на шведското председателство, и по-конкретно на чешкото председателство, тъй като те можеха изцяло да провалят второто четене: можеха да откажат помирителната процедура. Благодарение на добрите им отношения с Парламента, а също и благодарение на председателите на политическите групи, с които заедно написахме писмо до председателството веднага след изборите, стана възможно да спасим настоящия доклад и чрез помирителната процедура да гарантираме, че днес можем да гласуваме текста във вида, който беше съгласуван на второ четене. Бих искал да благодаря на всички, които участваха в това.

4.3. Отпускане на финансова помощ от Общността в областта на трансевропейските мрежи (кодифициран текст) (A7-0057/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (гласуване)

4.4. Правила за поверителност на информацията на Европол (A7-0065/2009, Timothy Kirkhope) (гласуване)

4.5. Правила за прилагане, регламентиращи отношенията на Европол с партньорите му, включително обмена на лични данни и класифицирана информация (A7-0064/2009, Sophia in 't Veld) (гласуване)

4.6. Списък на трети държави и организации, с които Европол сключва споразумения (A7-0069/2009, Jan Philipp Albrecht) (гласуване)

4.7. относно проект на решение на Съвета за приемане на правилата за прилагане към аналитичните работни досиета на Европол (A7-0068/2009, Agustín Díaz de Mera García Consuegra) (гласуване)

4.8. Създаване на Европейска мрежа за превенция на престъпността (EUCPN) (A7-0072/2009, Sonia Alfano) (гласуване)

4.9. Акредитация на дейността на лаборатория за криминалистични анализи (A7-0071/2009, Timothy Kirkhope) (гласуване)

4.10. Предоставяне на макрофинансова помощ на Грузия (A7-0060/2009, Vital Moreira) (гласуване)

4.11. Предоставяне на макрофинансова помощ на Армения (A7-0059/2009, Vital Moreira) (гласуване)

4.12. Предоставяне на макрофинансова помощ на Сърбия (A7-0061/2009, Miloslav Ransdorf) (гласуване)

4.13. Предоставяне на макрофинансова помощ на Босна и Херцеговина (A7-0067/2009, Iuliu Winkler) (гласуване)

4.14. Обща система на данъка върху добавената стойност (A7-0055/2009, Udo Bullmann) (гласуване)

4.15. Изменения на приложения II и III към Конвенцията OSPAR (A7-0051/2009, Anna Rosbach) (гласуване)

4.16. Споразумение между Европейската общност и Кралство Дания относно връчването на съдебни и извънсъдебни документи по граждански и търговски дела (A7-0058/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (гласуване)

4.17. Споразумение ЕО/Дания относно компетентността, признаването и изпълнението на решения по граждански и търговски дела (A7-0056/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (гласуване)

4.18. План за възстановяването на черната писия (A7-0046/2009, Carmen Fraga Estévez) (гласуване)

4.19. Споразумение за присъединяване на Европейската общност към Конвенцията за международни железопътни превози (COTIF) (A7-0053/2009, Dieter-Lebrecht Koch) (гласуване)

4.20. Протокол за приложимото право при задължения за издръжка (A7-0062/2009, Diana Wallis) (гласуване)

4.21. Искане за защита на привилегиите и имунитета на Tobias Pflüger (A7-0054/2009, Tadeusz Zwiefka) (гласуване)

4.22. Адаптиране на някои актове към процедура по регулиране с контрол - част пета (A7-0036/2009, József Szájer) (гласуване)

- Преди гласуването относно проекта на законодателна резолюция:

Ставрос Димас, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, считам, че не трябва да отегляме предложението. (Парламентът решава да върне доклада за ново разглеждане в комисия)

4.23. Използване на информационните технологии за митнически цели (A7-0052/2009, Alexander Alvaro) (гласуване)

- Преди гласуването:

Petru Constantin Luhan (PPE). – (EN) Г-н председател, бих искал, от името на групата PPE, да гласуваме отделно изменение 27. Става въпрос за даване на пълен достъп на Евроюст и Европол до базата данни. Бих искал да призова всички колеги да не гласуват в подкрепа на изменението.

(Парламентът отхвърля предложението)

5. Обяснение на вот

Устни обяснения на вот

- Доклад: **Catherine Trautmann (A7-0070/2009)**

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Като един от докладчиците за пакета за телекомуникациите, бих искала да заявя след успешното гласуване, че се радвам, че настоящото важно изменение на нормативните актове на вътрешния пазар в областта на електронните съобщителни мрежи, по-конкретно, ще доведе до още един справедлив процес по отношение на прекъсването на достъпа до интернет. Удовлетворена съм от това, че Съветът най-сетне се съгласи с нашите предложения. Гарантираме, че прекъсването на достъпа до интернет ще се отнася единствено за истински престъпници, терористи или разпространители на детска порнография, а не за обикновените ползватели.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Г-н председател, по мое мнение настоящият законодателен акт е необходим, тъй като нашата цел е единен пазар на електронни съобщения. Вече е решено съгласно Договора от Лисабон, че това е посоката, в която трябва да се движим.

Въпреки това съм много загрижена за значимостта на това да се гарантират основни права и безплатен достъп на ползвателите до интернет. Тревожна е, от една страна, незаконната употреба и злоупотреба с интернет и, както знаем, един от най-големите проблеми понастоящем е пиратството. Пиратството непрекъснато нараства с големи темпове и една от основните зони, в които действа, е интернет.

Надявам се в бъдеще да можем да инвестираме в гарантирането на подобавашо възнаграждение за труда на хората, занимаващи се с творческа дейност, както и да гарантираме, че пиратството не застрашава тяхното препитание, както се случва понастоящем в интернет с незаконното теглене на файлове. Това е правилният път, който трябва да поемем, и занаят следва да обръщаме особено внимание на правата на творците и предотвратяването на пиратството.

- Доклад: Timothy Kirkhope (A7-0065/2009)

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Г-н председател, обърнете внимание на това колко прикрито, фино, с малки стъпки, коварно и унизително се приближихме към установяването на общеевропейска федерална полиция.

В началото на 90-те години, когато Европол беше създаден, той беше представен като клирингова къща, дори като регионален отдел на Интерпол. Оттогава той постепенно придоби изпълнителни и полицейски правомощия.

Първоначално правомощията бяха описани като строго ограничени в областта на трансграничните дейности против тероризма. Ето как, разбира се, ФБР започна своето съществуване и постепенно разшири своите компетентности и смесени правомощия, докато придоби статут на федерална международна полиция.

Подобно развитие има в настоящия момент Европол, чиито компетентности постепенно се разширяват, покривайки престъпления от национално естество – но с по-скоро очарователния пропуск, че служителите в тази структура все още имат дипломатически имунитет; тоест не могат да бъдат подвеждани под отговорност за злоупотреба с полицейски правомощия.

Кога изобщо сме гласували това? Кога изобщо сме се съгласявали да установяваме общеевропейска система за криминално правосъдие със собствени правомощия за задържане, собствена полиция, собствена прокуратура и собствен общеевропейски обществен прокурор?

Смятам, че трябва да проявим добро възпитание и да попитаме хората, нашите гласоподаватели, дали са съгласни с това.

- Доклад: Vital Moreira (A7-0060/2009)

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Г-н председател, най-доброто, което бихме могли да направим за балканските и кавказките републики, е да ги приемем безусловно в митнически съюз, да отворим пазарите си за тяхната продукция. Това са държави, които отлично се вписват в пазарните условия. Разполагат с образована и трудолюбива работна сила, а относително ниските цени на разходите им предполагат конкурентен износ.

Вместо това замразяваме техните производства в редица важни области и, за да успокоим съвестта си, предоставяме финансова подкрепа на всяко правителство. По този начин, естествено, ги правим зависими; правим ги сатрапии. Не само руснаците възприемат тези държави като „близка чужбина“. Тази фраза понякога е приложима и в Брюксел.

Въвличаме техните политици и отговорни лица в система на масово преразпределение на богатствата и по този начин предварително ги европеизираме, тъй като те научават това, което ние в Парламента отлично знаем, а именно, че основната функция на Европейския съюз в днешно време е да играе ролята на мощен апарат, който да взима парите на данъкоплатците и да ги насочва към тези, които имат достатъчно късмет и работят в системата.

- Доклад: Alexander Alvaro (A7-0052/2009)

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Госпожи и господа, изразявам твърдо убеждение, че се нуждаем от съвременна информационна система за гражданската администрация, свързваща митническите и полицейските органи на държавите-членки. Дължим това на гражданите на Съюза, за да се противопоставим по-ефективно на вноса на фалшифицирани и опасни продукти на нашия пазар от трети държави. За разлика от повечето членове на ЕП, считам, че предложението на Комисията ще гарантира по-добра защита на личните данни и същевременно по-ефективна борба срещу организираната престъпност. Ето защо не гласувах в подкрепа на 90 проектоизменения на комисията и на доклада като цяло.

Разбира се, бих искала да призова Комисията да започне преговори за система за ранно предупреждение, подобна на системата за ранно предупреждение за нехранителни опасни продукти RAPEX–Китай, и с други държави като Индия, Виетнам, Русия или Турция, така че опасните или фалшифицирани продукти да могат да бъдат хванати преди разпространяването им в европейските държави. Забелязвам, че след 2006 г. стана

възможно да се сключват международни споразумения с трети държави относно сътрудничеството с надзорните органи в областта на защитата на потребителите и съм дълбоко разочарована, че Комисията не успя да се възползва от тази възможност досега.

Писмени обяснения на вота

- Доклад: Catherine Trautmann (A7-0070/2009)

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Радвам се, че Европейският парламент одобри пакета за реформи в областта на телекомуникациите, подкрепяйки по този начин правата на потребителите и допринасяйки за по-добър достъп до информацията и свобода на изразяване. С оглед на постигането на целите на Договора от Лисабон е необходимо да осигурим достатъчни стимули за инвестиране в нови високоскоростни мрежи, за да се насърчава иновативната дейност по отношение на интернет услугите, основани на съдържанието, и да се повиши конкурентоспособността на Европейския съюз на международно равнище. Насърчаването на устойчивото инвестиране в разработването на такива мрежи е от решаващо значение, тъй като това ще гарантира конкурентоспособността и ще повиши възможностите за избор на потребителите. С оглед на гарантирането на инвестиции за нови технологии в по-малко развитите региони регламентите относно електронните съобщения следва да бъдат рационализирани с други политики като политиката за държавна помощ, политиката на сближаване или целите на една по-широка промишлена политика.

Carlos Coelho (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Подкрепям пакета за реформи в областта на телекомуникациите, защото смятам, че интернет представлява изключително важно образователно средство, възможност за свободно изразяване на мнение, както и за достъп до информация. Настоящата инициатива решително установява представата, че достъпът до интернет е част от основните права на европейските граждани. Бих искал да благодаря на г-жа Bastos, единствената португалка член на Европейския парламент, която участва в настоящия процес. Застъпвам се за свободата в интернет, без това да предполага липсата на какъвто и да било регламент. Както и в реалния свят, виртуалният свят на интернет е мястото за забранени и незаконни действия, включително свалянето на видео и музикални файлове, подтикващи към терористични действия и детска порнография. Въпреки противопоставянето на редица национални правителства, Парламентът гарантира на всички ползватели възможността да се възползват от правата и гаранциите, заложи в Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи (ЕКЗПЧОС). Следователно всяко ограничаване на правата и основните свободи на ползвателите на интернет, например прекъсването на достъпа, следва да бъде съобразено с ЕКЗПЧОС, както и с основните законови принципи. Преди всичко, това трябва да бъде разрешено със съдебна заповед, за да бъдат спазени процедурните гаранции, презумпцията за невинност и неприкосновеността на личния живот, без това да влияе на специфичните механизми относно дела, които се считат за неотложни в интерес на държавната сигурност.

Marielle De Sarnez (ALDE), *в писмена форма.* – (FR) Предварително съдебно одобрение: именно това искахме да постигнем. Чрез настоящото споразумение осигуряваме поне възможно най-добрата законова защита на този етап. Посланието на Европейския съюз вече е ясно: достъпът до интернет е основно право и точните и обвързващи процедури следва да бъдат спазвани, за да се гарантира, че ползвателите на интернет могат действително да бъдат съдени за нарушаване на авторското право. Сега националните съдии и съдиите от Европейския съд са тези, които трябва да приложат правото на ползвателите на интернет да се възползват от „предварителна, справедлива и безпристрастна процедура“. Липсата на яснота при редица разпоредби ще наложи пряк надзор по време на процеса на прилагане на настоящото важно законодателство. С подписването на Договора от Лисабон Европейският парламент ще може като съзаконотател да продължава да защитава неутралността на интернет. Днешното гласуване е само стъпка в рамките на един дългосрочен процес. Ще трябва да продължим да защитаваме правата на ползвателите на интернет и преди всичко да ги определяме по-добре. Освен това трябва спешно да предприемем мерки по отношение на изключително важния въпрос за авторското право в интернет.

Edite Estrela (S&D), *в писмена форма.* – (PT) Гласувах в подкрепа на доклада на г-жа Trautmann, тъй като считам, че настоящото споразумение далеч надминава това, което беше възможно в ранните етапи на процеса, по-точно във връзка с правата на ползвателите. Считам, че въвеждането на мерки за защита на правата и гаранциите относно свободата на изразяване и на информация, които се полагат на ползвателите с наземна линия, мобилен телефон и ползвателите на интернет, е от решаващо значение. Важно е да се рационализира вътрешния пазар на телекомуникациите чрез насърчаване на конкурентоспособността между фирмите, като същевременно се заздравя автономията на националните регулаторни органи от съответните им правителства. Не по-малко важно беше гарантирането на по-съвременно управление на радиочестотния спектър чрез разработване на техники, които позволяват по-лесна доставка на тези услуги в селските райони.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Приветствам споразумението, постигнато между Парламента и Съвета, относно въвеждането в рамковата директива на подходяща защита на ползвателите в случаи на ограничаване на достъпа до услуги и приложения чрез електронни съобщителни мрежи.

Мисля, че принципите на правовата държава постановяват, че достъпът до информация и ползване на електронни съобщителни мрежи трябва да бъде безусловен и това да бъде в пълно съответствие с принципа за презумпцията за невиновност, а ограничаването на достъпа трябва да бъде предшествано от предварителна справедлива и безпристрастна съдебна процедура, която да гарантира правото на глас, както и правото на ефективна съдебна защита.

Освен това считам, че е особено важно да подкрепим механизмите за независимост на националните регулаторни органи с оглед на ефикасното регулиране на пазара чрез насърчаване на конкурентоспособността между операторите, както и методите за сътрудничество между различните европейски регулаторни органи, за да можем да постигнем по-голяма прозрачност и конкурентоспособност на пазара, което ще бъде в полза на потребителите по отношение на качеството на предлаганите услуги.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (PT) В края на месец октомври Съветът прие по-голямата част от текстовете, договорени с Парламента, относно така наречения пакет за телекомуникациите с малки изключения, поместени в доклада Trautmann.

Настоящият текст продължи да бъде разглеждан в Помирителния комитет, където беше приет текстът, който предстои сега да гласуваме.

Действително текстът на споразумението съдържа някои от предложенията, внесени от нашата група, в защита на правата на ползвателите. Текстът обаче не е достатъчно изчерпателен, тъй като допуска изключения при процесуалните гаранции в извънредни случаи, макар те да подлежат на потвърждение в съответствие с Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи.

Основният проблем, свързан с текста, все пак е неговият обхват, тъй като той се отнася единствено до ограниченията, които могат да наложат държавите-членки, но не и ограниченията, налагани от частни дружества.

Действително Европейският съюз изглежда е по-заинтересован от изграждането на вътрешен пазар за съобщителни мрежи и услуги, единствено за да обслужва интересите на икономическите групировки, които имат водеща роля в сектора, отколкото от защитаването на правата и основните свободи на крайните ползватели. Нямаме друг избор освен да не се съгласим с подобно отношение.

Bruno Gollnisch (NI), *в писмена форма.* – (FR) Въздържах се от гласуване относно настоящия последен вариант на пакета за телекомуникациите, тъй като той е незадоволителен. И все пак е по-добре от нищо. Не защитава ползвателите на интернет от злоупотребите на разрушителните за свободата закони, като например първия вариант на така наречения закон „Nadopi“ във Франция, или от гнева на административните органи, надлежно упълномощени да извършват подобни злоупотреби. Независимо от това, пакетът предоставя на ползвателите на интернет законови средства за самозащита. За съжаление, тревожен е фактът, че се стигна до следното: налага се да разчитаме на Европейския съюз, който съвсем не се интересува от това, което мислят гражданите, както и от това, че по-голямата част от актовете в основата си целят задоволяването на интересите на лобита от всякакъв порядък, да предоставя на европейските граждани минимално равнище на свободата на информацията и свободата на изразяване.

Sylvie Guillaume (S&D), *в писмена форма.* – (FR) Въпреки че секторът на телекомуникациите преминава през безпрецедентен период на развитие, от съществена важност беше да подкрепим доклада на колегата ми, г-жа Trautmann, тъй като това означава да предложим на потребителите по-добри услуги на по-приемливи цени.

Приветствам факта, че настоящият текст ще увеличи правата на ползвателите за универсални услуги чрез по-ясни договорни отношения, по-лесно достъпен телефонен номер за спешни случаи, гореща линия за изчезнали деца, по-сериозно зачитане на правата на хората с увреждания, както и гарантиране на пренасянето на номер. Освен това текстът ще осигури по-добра защита на правото на неприкосновеност на личния живот и е предпоставка за ефективна борба с незаконните практики в интернет чрез подобряването на сигурността и целостта на електронните съобщителни мрежи.

Накрая, налице е удовлетворението от постигането на законово обосновано решение, което предлага на европейските граждани процесуални гаранции, като например съблюдаване на принципа на състезателното производство, презумпцията за невиновност и правото на изслушване и което задължава държавите-членки

да спазват заложените гаранции, преди да бъдат предприемани каквито и да било мерки, целящи ограничаване на достъпа до интернет.

Małgorzata Handzlik (PPE), *в писмена форма.* – (PL) Приемането на доклада Trautmann означава, че разпоредбите на пакета за телекомуникациите скоро ще влязат в сила. Това е добра новина за потребителите, чиито права се укрепват чрез този законодателен акт. Възможността да се прехвърли телефонен номер към друга мрежа в рамките на един ден, по-голямата прозрачност в ценово отношение, както и засилването на защитата на личните данни, са някои от множеството положителни резултати от пакета.

Освен това Европейският парламент взе под внимание опасенията на европейските граждани относно прекъсването на достъпа до интернет на ползвателите. Европейският парламент поддържа позицията, че достъпът до интернет е право на всеки гражданин. Във връзка с това прекъсването на достъпа до интернет на даден гражданин ще бъде възможно само при оправдани случаи, като се зачитат принципите за невиновност и правото на неприкосновеност на личния живот, и като резултат от провеждането на справедлив и безпристрастен процес. Настоящото решение със сигурност ще зарадва поддръжниците на открития достъп до интернет.

Jacky Hénin (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (FR) Трябва да кажа, че предложеното споразумение между Съвета и Парламента не предлага никакви подходящи правни гаранции за ползвателите.

Въпреки че в текста се заявява, че държавите-членки не могат да налагат ограничения на крайните ползватели на интернет, той прави възможно ограничаването на потребителите от страна на доставчиците без предварително решение на съдебен орган.

При това положение се подкопават правата на хората.

Измененията, предложени от нашата група, целящи подкрепа на правата на гражданите, не бяха приети.

На последно място, пакетът е подчинен на „закона“ на вътрешния пазар. Следователно Съдът на Европейските общности е органът, който решава „конфликтите на интереси“. Ето защо свободата на изразяване по всяка вероятност ще е подчинена на закона за вътрешния пазар, както сочат твърде много неотдавнашни примери.

Благодарение на силния натиск от страна на потребителите и гражданите бяха спечелени гаранции за ползвателите, но според левизата те остават неподходящи. Не можем да допуснем несправедливи споразумения, когато става въпрос за свободата на изразяване на гражданите.

Ian Hudghton (Verts/ALE), *в писмена форма.* – (EN) Гласувах в подкрепа на пакетното споразумение относно телекомуникациите. Въпреки че, както предполага естеството на всяко споразумение, пакетът не е лишен от недостатъци, считам, че той представлява крачка в правилната посока и ще допринесе за подобряването на правата на ползвателите.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Положителният вот може да бъде оправдан просто с факта, че новото европейско законодателство относно сектора на телекомуникациите подкрепя правата на ползвателите на наземни телефонни линии, мобилни телефони и интернет и подпомага конкурентоспособността.

Най-уместната част от новите разпоредби е утвърждаването на правата на потребителите, гарантирането на достъп до интернет и защитата на личните данни, предвид това, че в рамките на Европейския съюз правата и свободите на гражданите се зачитат все повече.

Willy Meyer (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (ES) Гласувах против рамковата директива за електронните съобщителни мрежи и услуги, тъй като смятам, че тя представлява заплаха за свободата на изразяване и гражданските права на гражданите. Чрез приемането на настоящата директива Европейският съюз позволява достъпът до интернет да бъде прекъсван без необходимост от съдебна заповед. Като защитник на гражданските права съм длъжен да се противопоставя на това решение. То дава власт в ръцете на частни дружества, позволявайки им да въведат ограничения относно ползването на интернет, и представлява още един пример за либерализирането на европейския пазар за телекомуникации.

Също така, фактът, че несъдебните органи (характерът и устройството на които не е уточнен) могат да решават да прекъсват услугите за доставка на интернет поради предполагаеми незаконни практики (чиито характер също не е установен) представлява нарушаване на принципа, че гражданите са невинни до доказване на противното и дава възможност на операторите, тоест на тези, които ограничават правата на ползвателите, да поставят филтри и да правят достъпа до някои страници по-бърз за сметка на други, което на практика означава край на неутралността на мрежата.

Rareş-Lucian Niculescu (PPE), *в писмена форма*. – (RO) Гласувах в подкрепа на настоящия пакет поради безспорната полза от него. Признавам обаче, че липсва яснота по въпроса за това, какво ще означава на практика един справедлив и безпристрастен процес по отношение на възможните ситуации, свързани с ограничаване на достъпа до интернет. Считам, че би било по-добре предварителното съдебно решение да стане задължително.

Teresa Riera Madurell (S&D), *в писмена форма*. – (ES) Гласувах в подкрепа на доклад, който е върхната точка в работата, извършена относно „пакета за телекомуникациите“, две директиви и регламент, които представляват огромна крачка напред в развитието на информационното общество и защитата на правата на ползвателите.

Настоящият нов законодателен акт осигурява също ясни правила, както и необходимата правна сигурност за насърчаването на нови инвестиции, които на свой ред ще дадат възможност за предлагането на нови услуги и развитието на нова икономическа дейност. Ето защо настоящите разпоредби ще имат голямо икономическо въздействие. Също така текстът, който най-накрая беше приет, гарантира по-голямо зачитане на основните права и свободи на потребителите относно достъпа до мрежата, като предоставя правна сигурност в изменение 138.

Постигнатото споразумение се отнася до Европейската конвенция за правата на човека и основните свободи, а изменение 138 – до Хартата за основните права на Европейския съюз.

Последният вариант има недвусмислен недостатък: Обединеното кралство, Полша и сега Чехословакия въведоха дерогативен протокол, който не позволява Съдът на Европейския съюз и съответните национални съдилища да се разпореждат в случай на нарушение, макар че всички държави-членки са страна в Конвенцията и не съществува намеса в националните правни структури.

Georgios Toussas (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (EL) Политическите сили на централната левица и централната десница в Европейския парламент гласуваха в подкрепа на законодателния „пакет“ относно телекомуникациите и интернет въз основа на критериите за конкурентоспособност и сигурност – с други думи, подsigурявайки печалбите на монополистите и ограничавайки правата и свободите на работниците. Същите политически сили, като се позовават с демагогско празнословие на правата на потребителите и свободния достъп до интернет в условията на монопол, наложен от стопански групировки, подкрепиха реакционните предложения на Комисията, подпомагайки по този начин интересите на капитала.

Решението на Европейския парламент насърчава капиталистическото реструктуриране, което ще подпомогне дружествата да се разраснат до гигантски размери и да развият „зелената икономика“, така че да властват на европейско и световно равнище, увеличавайки по този начин многократно печалбите си в ущърб на работниците и ползвателите на техните услуги.

Монополът разполага със законни права за следене и ограничаване на достъпа на ползвателите до интернет. Същевременно доходите на монополистите са обезпечени благодарение на хармонизирането на радио спектъра и „оперативното разделение“ между наземните линии и услугите за доставка на интернет и необходимата инфраструктура. Гласувахме против предложението за резолюция на Съвета и Европейския парламент и заставаме зад работниците и ползвателите на електронни съобщения, които продължават да изискват правата и свободите си, противопоставяйки се на реакционната политика на Европейския съюз и капиталистическите партии.

- Доклад: **Bart Staes (A7-0063/2009)**

David Casa (PPE), *в писмена форма*. – (EN) В този случай целта на предложения регламент е създаване на рамка, която ще позволи хармонизирането на правилата, свързани със събиране и разпространение на статистически данни, що се отнася до употребата и продажбата на пестициди. Направени бяха редица важни определения и разяснения и затова реших да гласувам в подкрепа на настоящия доклад.

Edite Estrela (S&D), *в писмена форма*. – (PT) Приветствам споразумението, постигнато относно съвместния проект, одобрен от Помирителния комитет, на регламент на Европейския парламент и Съвета относно статистиката за пестицидите, което е предпоставка за създаването на правна рамка и установяването на хармонизирани правила за събиране и разпространение на статистически данни относно продажбата и употребата на пестициди с оглед на устойчивата им употреба.

Peter Jahr (PPE), *в писмена форма*. – (DE) Приветствам факта, че регламентът относно статистиката за продуктите за растителна защита ще завърши законодателния пакет на европейската политика в областта на растителната защита, която впоследствие може да влезе в сила. За да се намалят рисковете за хората и околната

среда, които са засегнати от употребата на продукти за растителна защита, се нуждаем от хармонизирани рискови показатели, основаващи се на сравними и достоверни данни от всички държави-членки. Именно това вече ще бъде възможно. Събирането на данните обаче не бива да поражда допълнителна бюрократична дейност и по този начин да утежнява работата на нашите земеделски стопани и административни органи. При възможност следва да се използват наличните данни и следва да не се събират нови данни. Наша ще бъде отговорността да гарантираме при наблюдението на прилагането на регламента, че бюрократичните разходи са сведени до пълен минимум. Освен това бих предпочел да беше запазен терминът „продукти за растителна защита“, първоначално използван в регламента. На немски език терминът „пестициди“ има изцяло отрицателни конотации и се отнася главно до неправилната употреба на продукти за растителна защита. За съжаление, регламентът ще допринесе за тази неточност.

Elisabeth Köstinger (PPE), *в писмена форма.* – (DE) Сърдечно приветствам факта, че регламентът относно статистиката за продуктите за растителна защита ще гарантира наличието на обща правна рамка за събиране и разпространение на данни относно продажбата и употребата на пестициди. Отвъд всякакво съмнение е, че намаляването на рисковете, свързани с човешкото здраве и опазването на околната среда, са приоритет. Чрез хармонизираните рискови показатели и достоверните данни от всички държави-членки това вече ще бъде постигнато. Все пак бих искала ясно да подчертая, че всяко допълнително нарастване на административните разходи за събиране на данни не бива да бъде за сметка на нашите земеделски стопани. Чрез избягване на повторно събиране на вече получени данни можем да се възползваме от полезни взаимодействия, което ще доведе до намаляване на бюрокрацията и допълнителните тежести.

Miroslav Mikolášik (PPE), *в писмена форма.* – (SK) Пестицидите, особено тези, използвани в селското стопанство, оказват съществено въздействие върху здравето на хората и околната среда, поради което е необходимо значително по-нататъшно намаляване на тяхната употреба. Дългият опит в събирането на данни относно продажбата и употребата на пестициди сочи, че се налага хармонизиране на методите за събиране на статистически данни не само на национално равнище, но и на равнище на Общността. Настоящият регламент създава в съответствие с принципа за субсидиарност и пропорционалност обща рамка за систематично създаване на статистика на Общността по отношение на продажбата и употребата на пестициди.

Ето защо считам, че съвместният текст на регламента на Европейския парламент и Съвета относно статистиката за пестицидите, одобрен от Помирителния комитет, е подходяща мярка, която в крайна сметка ще допринесе за устойчивата употреба на пестицидите и значителното цялостно намаляване на рисковете за здравето и околната среда, както и за подходящата защита на посевите.

Rovana Plumb (S&D), *в писмена форма.* – (RO) Бих искала да подчертая, че пестицидите трябва да бъдат използвани по-благоразумно, което налага и цялостното рязко намаляване на възможните рискове. Освен това пестицидите трябва да се употребяват по начин, съответстващ на необходимостта от опазване на реколтата. Пестицидите обаче могат да бъдат използвани без пряко наблюдение на тяхното количество и качество само ако е налице достоверна база данни. Наличието и използването на хармонизирани, сравними статистически данни на Общността относно продажбата на пестициди, е от съществено значение при изготвянето и наблюдението на законодателството и политиката на Общността по отношение на Тематичната стратегия относно устойчивото използване на пестициди. Подобни статистики са необходими за оценяването на политиките за устойчиво развитие на Европейския съюз, както и за изчисляване на значимите показатели относно рисковете за здравето и околната среда при употребата на пестициди. Ето защо гласувах в подкрепа на настоящия доклад.

Oldřich Vlasák (ECR), *в писмена форма.* – (CS) Гласувах в подкрепа на проекта на законодателна резолюция на Европейския парламент относно съвместния проект на регламент на Европейския парламент и Съвета относно статистиката за пестициди, одобрен от Помирителния комитет, защото, според мен, той е предпоставка за значителни ползи. Проектът хармонизира и, по-конкретно, опростява законодателството в областта на статистиката за пестициди. Той хармонизира статистическите проучвания и по този начин позволява по-голяма сравнимост на данните, като предлага възможността за по-добро и по-широко използване на административните ресурси на събраната информация, което, от своя страна, ще доведе до намаляване на разходите и административните тежести за земеделските стопани и други субекти в сектора на селското стопанство. Също така проектът ще осигури по-добра защита на поверителната информация. Нещо повече, този стандарт в крайна сметка ще породи по-добра осведоменост относно пестицидите и въздействието им върху общественото здраве, което лично аз считам за основен въпрос.

- Доклад: Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (A7-0057/2009)

Jean-Pierre Audy (PPE), *в писмена форма.* – (FR) Гласувах в подкрепа на законодателната резолюция относно кодификацията на регламента от 1995 г. на Европейския парламент и Съвета относно общите правила за отпускане на финансова помощ от Общността в областта на трансевропейските мрежи. Съжалявам, че с оглед на развитието и сложността на текстовете Комисията не преразгледа становището си от 1 април 1987 г., състоящо се в указания към служителите ѝ, че всички законодателни актове следва да бъдат кодифицирани след не повече от 10 изменения, подчертавайки, че това е минимално изискване, както и че отделите следва да се стремят да кодифицират текстовете, за които отговарят, дори на по-кратки интервали. В конкретния случай утвърждаваме регламентите от 1999 г., два регламента от 2004 г. и един регламент от 2005 г. Считам, че политиката на консолидиране на правото на Общността следва да бъде един от приоритетите на Европейската комисия и че настоящото положение не е удовлетворително, по-конкретно във връзка с държавите-членки, гражданите и, по-общо казано, за всички, които си служат със закона: магистрати, адвокати, съветници, органи и т.н.

Andreas Mölzer (NI), *в писмена форма.* – (DE) Гласувах в подкрепа на предложението за регламент на Европейския парламент и Съвета относно общите правила за отпускане на финансова помощ от Общността в областта на трансевропейските мрежи. Тези мрежи са много важни за развитието на европейската пътна инфраструктура. Новият регламент ясно ще постанови условията и процедурите за отпускане на финансова помощ от Общността, което ще осигури съответната правна сигурност, по-конкретно, за държавите и регионите, които планират подобни проекти.

- Доклад: Timothy Kirkhope (A7-0065/2009)

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Като член на Европейския парламент, който винаги е отделял особено внимание на въпросите, свързани с превенцията на престъпността, сигурността и полицейското сътрудничество, признавам основното значение на Европол за създаването на безопасна европейска зона и превенцията на престъпността в Европа, както и необходимостта той да се утвърди на различни равнища, включително тези, които сега са предмет на обсъждане.

Главният въпрос, който се обсъжда днес, обаче е дали Парламентът, по-малко от седмица преди Договора от Лисабон да влезе в сила, следва да се откаже от новите си институционални прерогативи, свързани с превенцията на престъпността, сигурността и полицейското сътрудничество, и по този начин да елиминира възможността да участва в процеса на взимане на решение по всички тези въпроси съгласно процедурата по съвместно вземане на решение.

Не считам, че това е верният път. Парламентът трябва изцяло да поеме новите си правомощия по тези въпроси. С оглед на това гласувам в подкрепа на настоящия доклад с искането Съветът да оттегли своето предложение.

Bruno Gollnisch (NI), *в писмена форма.* – (FR) Гласувахме против отхвърлянето на настоящата серия от доклади на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи не заради съдържанието на въпросните регулаторни предложения, свързани с Европол и други полицейски дейности относно престъпността, но поради формата. Действително единствената причина, поради която мнозинството в залата иска да върне докладите на комисията, е, за да може да изчака влизането в сила на Договора от Лисабон. Съгласно този договор настоящите въпроси ще подлежат на обикновената законодателна процедура, което означава равенство между Парламента и Съвета в законодателно отношение, изключително право на инициатива за Европейската комисия и дори по-лошо, компетентност за Съда на Европейските общности.

Що се отнася до нас, това е недопустимо. В създадения от вас свят без граници, от който престъпници, незаконни имигранти и трафиканти се възползват в пълна степен, полицейското сътрудничество е от жизненоважно значение. Изключително важно е обаче то да остане в обхвата на междуправителственото сътрудничество.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Като трети стълб, настоящият въпрос е изключително уместен за сигурността на европейския регион и по тази причина съм съгласен той да бъде оценен съгласно Договора от Лисабон, предвид бъдещата му връзка с политиката на сътрудничество.

Andreas Mölzer (NI), *в писмена форма.* – (DE) По начало тясното сътрудничество между различните органи в борбата с престъпността е нещо, към което се стремим. Липсва обаче каквото и да било регламент за защита на данните при планирания неограничен достъп на всички органи и дори не е ясно с какви права за разследване всъщност ще разполага предложеният служител по защита на данните. Споразумението SWIFT също е свързано с големи опасения относно защитата на данните. От името на гражданите на Европа, Европейският парламент

трябва да получи възможността да изглади провала на въпроса за защитата на данните. Ето защо гласувах в подкрепа на доклада.

- Доклад: Sophia in 't Veld (A7-0064/2009)

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *в писмена форма*. – (LT) Подкрепям становището на докладчика и съм съгласна с това, че законодателството относно Европол следва да се разглежда в общо съгласие съвместно с Европейския парламент и Съвета. Следва да се обърне особено внимание на въпроса за защитата на личните данни. Действително не е достатъчно ясно дали са налице стабилни защитни гаранции за прехвърлянето на лични данни на трети страни. Не нарушава ли това правото на гражданите на неприкосновеност на личния живот и могат ли хората да имат доверие в защитата на личните им данни? Този въпрос следва да бъде изцяло проучен. Ето защо, Съветът следва да внесе ново предложение след влизането в сила на Договора от Лисабон.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Като член на Европейския парламент, който винаги е отделял особено внимание на въпросите, свързани с превенцията на престъпността, сигурността и полицейското сътрудничество, признавам основното значение на Европол за създаването на безопасна европейска зона и превенцията на престъпността в Европа, както и необходимостта той да се утвърди на различни равнища, включително тези, които сега са предмет на обсъждане.

Главният въпрос, който се обсъжда днес, обаче е дали Парламентът, по-малко от седмица преди Договора от Лисабон да влезе в сила, следва да се откаже от новите си институционални прерогативи, свързани с превенцията на престъпността, сигурността и полицейското сътрудничество, и по този начин да елиминира възможността да участва в процеса на взимане на решение по всички тези въпроси съгласно процедурата по съвместно вземане на решение.

Не считам, че това е верният път. Парламентът трябва изцяло да поеме новите си правомощия по тези въпроси. С оглед на това гласувам в подкрепа на настоящия доклад с искането Съветът да оттегли своето предложение.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Без да пренебрегваме значението на Европейската полицейска служба (Европол) и въпреки общата подкрепа, която следва да има като трети стълб, настоящият въпрос е изключително уместен за сигурността на европейската зона.

Следователно съм съгласен с това, че настоящият въпрос следва да бъде оценен съгласно Договора от Лисабон предвид връзката му с политиката на сътрудничество.

- Доклад: Jan Philipp Albrecht (A7-0069/2009)

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Като член на Европейския парламент, който винаги е отделял особено внимание на въпросите, свързани с превенцията на престъпността, сигурността и полицейското сътрудничество, съзнавам същественото значение на Европол за създаването на безопасна европейска територия и превенцията на престъпността в Европа, както и необходимостта това да се утвърди на различни равнища, включително тези, които сега са предмет на обсъждане.

Въпреки това обаче, главният въпрос, който се обсъжда днес е дали Парламентът, по-малко от седмица преди Договора от Лисабон да влезе в сила, трябва да се откаже от новите си институционални прерогативи относно превенцията на престъпността, сигурността и полицейското сътрудничество и по този начин да прекрати възможността да участва в процеса на взимане на решение по всички тези въпроси въз основа на процедурата по кодифициране.

Не смятам, че това е верният път. Парламентът трябва изцяло да поеме новите си правомощия по тези въпроси. С оглед на това гласувам в подкрепа на настоящия доклад с искането Съветът да оттегли своето предложение.

Petru Constantin Luhan (PPE), *в писмена форма*. – (RO) Докладът Albrecht повдига въпроса за разискване на списъка с трети държави и организации, с които Европол възнамерява да сключи споразумения. Списъкът с трети държави включва също Република Молдова например, докато списъкът с организациите, с които Европол възнамерява да сключи споразумения, следва също да включва Регионалния център за борба с трансграничната престъпност със седалище в Букурещ, който е в процес на преговори с Европол с цел сключването на споразумение за сътрудничество. Групата на Европейската народна партия (Християндемократи) взе решение да гласува против настоящия доклад като група по време на настоящото пленарно заседание, за да може да преразгледа досието след като Договорът от Лисабон влезе в сила. Именно защото настоящата тема е от огромна важност, ние решихме да ѝ отделим значително внимание и ще започнем разискване по нея от следващата година въз основа на съвместно решение със Съвета.

- Доклад: Agustín Díaz de Mera García Consuegra (A7-0068/2009)

Carlos Coelho (PPE), *в писмена форма.* – (PT) В рамките на Европол ни бяха представени четири инициативи, които имат за цел въвеждането на нови правила за поверителност на информацията, изпълняващи въпроси, свързани с регулирането на отношенията на Европол с партньорите му, включително обмяната на лични данни и класифицирана информация, определянето на списъка с трети държави и организации, с които могат да бъдат сключени споразумения, и прилагането на правила за анализ на работните папки.

Предвид това, че Договорът от Лисабон ще влезе в сила в рамките на няколко дни и че предстои обсъждането в Парламента на нови прерогативи, свързани с полицейското сътрудничество, четиримата докладчици изискаха отхвърлянето на предложенията на правна основа. Ето защо подкрепям тяхната позиция да не коментират същността на самите предложения, като ги отхвърлят и изискват от Комисията и Съвета да направят изявление в пленарната зала, с което се задължават да представят ново решение в рамките на шест месеца от влизането в сила на Договора от Лисабон. В практическо отношение, си струва да си припомним, че във връзка с настоящите инициативи, които са въпрос единствено на консултиране с Парламента, Съветът ще може да посочи своето становище преди края на годината, тъй като четирите стъпки за изпълнение ще влязат в сила от 1 януари 2010 г.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Като член на Европейския парламент, който винаги е отделял особено внимание на въпросите, свързани с превенцията на престъпността, сигурността и полицейското сътрудничество, признавам основното значение на Европол за създаването на безопасна европейска зона и превенцията на престъпността в Европа, както и необходимостта той да се утвърди на различни равнища, включително тези, които сега са предмет на обсъждане.

Главният въпрос, който се обсъжда днес, обаче е дали Парламентът, по-малко от седмица преди Договорът от Лисабон да влезе в сила, следва да се откаже от новите си институционални прерогативи, свързани с превенцията на престъпността, сигурността и полицейското сътрудничество, и по този начин да елиминира възможността да участва в процеса на взимане на решение по всички тези въпроси съгласно процедурата по съвместно вземане на решение.

Не считам, че това е верният път. Парламентът трябва изцяло да поеме новите си правомощия по тези въпроси. С оглед на това гласувам в подкрепа на настоящия доклад с искането Съветът да оттегли своето предложение.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Без да пренебрегваме значението на Европейската полицейска служба (Европол) и въпреки общата подкрепа, която следва да има като трети стълб, настоящият въпрос е изключително уместен за сигурността на европейската зона.

Следователно съм съгласен с това, че настоящият въпрос следва да бъде оценен съгласно Договора от Лисабон предвид връзката му с политиката на сътрудничество. Поради това считам, че всяко решение относно този чувствителен въпрос ще бъде преждевременно, докато договорот все още не е в сила, тъй като той се отнася до сигурността в европейската зона.

- Доклад: Sofia Alfano (A7-0072/2009)

Elena Oana Antonescu (PPE), *в писмена форма.* – (RO) Престъпността постоянно нараства в Европейския съюз. Изправени сме пред множество организирани престъпни мрежи, както и компютърни престъпления, които са все по-разпространени. Вследствие на това европейската политика за превенция на престъпността трябва да бъде укрепена и засилена, а е необходимо по-тясно и по-добро сътрудничество между държавите-членки, основаващо се на силна обща стратегия в тази област. Напредъкът, постигнат от мрежата за превенция на престъпността през последните няколко години беше по-скоро незначителен. Всъщност, потенциалът ѝ все още съвсем не е оползотворен. Разширяването на отговорностите на мрежата, установяването на ясна, проста и ефективна административна структура, както и гарантирането на участието на гражданското общество, университетите и неправителствените организации, са условията от основно значение за успешната работа на подобна мрежа.

Парламентът ще придобие подходящи правомощия за изготвяне на закони и ще бъде в състояние, заедно със Съвета, да взема решения относно мерките, в съответствие с процедурата на съвместно вземане на решение, целящи насърчаване и подкрепа на действията на държавите-членки в областта на превенцията на престъпността. Ето защо подкрепям предложението на докладчика за отхвърляне на инициативата и разискване на настоящото важно досие след влизането в сила на Договора от Лисабон.

David Casa (PPE), *в писмена форма*. – (EN) Чрез въпросния доклад се изисква отхвърляне на промяната на настоящата система на Европейската мрежа за превенция на престъпността. Считам и съм съгласен с докладчика, че има редица области, които изискват подобрение дори по отношение на предложението. Въпреки това временните мерки са подходящи с оглед на прилагането на съществени корекции във възможно най-кратък срок. Именно по тези причини реших да гласувам против настоящия доклад.

Carlos Coelho (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Европейската мрежа за превенция на престъпността е създадена през 2001 г., и все пак досега все още не е показала особено добри резултати поради множеството организационни неуспехи, които ѝ попречиха ефективно да достигне пълния си потенциал, след като вече беше обект на вътрешна критика по два повода. Настоящата инициатива има за цел отмяната на решението от 2001 г., предлагащо реструктурирането на мрежата, което според мен е някак ограничено и напълно неподходящо като решение на настоящите проблеми.

С оглед на това е необходимо да предприемем по-сериозна и по-амбициозна реформа на мрежата по отношение на нейната организация. Затова настояването от страна на шведското председателство Парламентът да вземе решение преди влизането в сила на Договора от Лисабон е неприемливо не само защото тази инициатива е безпочвена, но и поради това, че изисква Парламентът да се откаже от институционалните прерогативи, свързани с превенцията на престъпността, предоставени му съгласно Договора от Лисабон броени дни преди влизането в сила на новия договор.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Като член на Европейския парламент, който винаги е отделял особено внимание на въпросите, свързани с превенцията на престъпността, сигурността и полицейското сътрудничество, признавам основното значение на Европол за създаването на безопасна европейска зона и превенцията на престъпността в Европа, както и необходимостта той да се утвърди на различни равнища, включително тези, които сега са предмет на обсъждане.

Главният въпрос, който се обсъжда днес, обаче е дали Парламентът, по-малко от седмица преди Договорът от Лисабон да влезе в сила, следва да се откаже от новите си институционални прерогативи, свързани с превенцията на престъпността, сигурността и полицейското сътрудничество, и по този начин да елиминира възможността да участва в процеса на взимане на решение по всички тези въпроси съгласно процедурата по съвместно вземане на решение.

Не смятам, че това е верният път. Парламентът трябва изцяло да поеме новите си правомощия по тези въпроси. Ето защо гласувам в подкрепа на настоящия доклад и отправям искане към Съвета да не приема официално инициативата преди предстоящото влизане в сила на Договора от Лисабон.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Европейската мрежа за превенция на престъпността (EUCPN) беше създадена през 2001 г. поради необходимостта от установяване на мерки и обмен на опит с оглед на превенцията на престъпността, както и укрепване на мрежата от национални органи, отговорни за превенцията на престъпността.

Седем години по-късно, след външна оценка на Европейската мрежа за превенция на престъпността, заключението беше, че има достатъчно поле за действие с оглед на усъвършенстването на методите на работа на институцията.

Развитието на различни аспекти на превенцията на престъпността е от изключителна важност на равнище на ЕС, тъй като подпомага превенцията и борбата с престъпни случаи от местен и национален характер.

Предвид деликатното естество на въпросите, засегнати в настоящия доклад, подкрепям решението за изискване на ново предложение от страна на Съвета съгласно процедурата на съвместно вземане на решение в съответствие с Договора от Лисабон.

- Доклад: **Timothy Kirkhope (A7-0071/2009)**

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Като член на Европейския парламент, който винаги е отделял особено внимание на въпросите, свързани с превенцията на престъпността, сигурността и полицейското сътрудничество, признавам основното значение на Европол за създаването на безопасна европейска зона и превенцията на престъпността в Европа, както и необходимостта той да се утвърди на различни равнища, включително тези, които сега са предмет на обсъждане.

Главният въпрос, който се обсъжда днес, обаче е дали Парламентът, по-малко от седмица преди Договорът от Лисабон да влезе в сила, следва да се откаже от новите си институционални прерогативи, свързани с превенцията на престъпността, сигурността и полицейското сътрудничество, и по този начин да елиминира

възможността да участва в процеса на взимане на решение по всички тези въпроси съгласно процедурата по съвместно вземане на решение.

Не смятам, че това е верният път. Парламентът трябва изцяло да поеме новите си правомощия по тези въпроси. Ето защо гласувам в подкрепа на настоящия доклад и отправям искане Кралство Швеция и Кралство Испания да оттеглят своята инициатива.

Пакет „Европол“ (Timothy Kirkhope (A7-0065/2009), Sophia in 't Veld (A7-0064/2009), Jan Philipp Albrecht (A7-0069/2009), Agustín Díaz de Mera García Consuegra (A7-0068/2009), Sofia Alfano (A7-0072/2009), Timothy Kirkhope (A7-0071/2009))

Sylvie Guillaume (S&D), в писмена форма. – (FR) Гласувах в подкрепа на докладите t Veld, Kirkhope, Albrecht и Díaz de Mera García Consuegra относно пакета от мерки, свързани с Европол, както и доклада Alfano относно Европейската мрежа за превенция на престъпността, призоваващи за отхвърлянето на предложенията на Съвета по тези въпроси. Целта на отхвърлянето на предложенията беше защитата на прерогативите на Европейския парламент относно подобни чувствителни въпроси като полицейското и съдебното сътрудничество по въпросите на престъпността. Към Европейския парламент беше отправено искане да се произнесе в рамките на особено кратък период относно тези все пак твърде чувствителни въпроси. Въпреки това нищо не оправдава такива прибързани действия, освен ако след 1 декември процедурите, извършени въз основа на третия стълб, бъдат невалидни и станат предмет на нова процедура съгласно обикновената „законодателна процедура“. Отхвърляме настоящите предложения, за да изпратим ясно послание към Съвета за това, че не сме съгласни с натиска, упражняван върху членовете на ЕП, както и с видимото намерение да се заобиколят новите процедури за включване на Европейския парламент в законодателните разисквания.

Ian Hudghton (Verts/ALE), в писмена форма. – (EN) В съответствие с препоръката на комисията по граждански свободи гласувах против проекта на решение. С предстоящото влизане в сила на Договора от Лисабон решенията в тази област следва да бъдат взимани съгласно новите законодателни процедури.

Jörg Leichtfried (S&D), в писмена форма. – (DE) Гласувам против приемането на пакета „Европол“. Гласувах в подкрепа на отхвърлянето на целия пакет, тъй като мисля, че е възмутителен фактът, че Комисията и Съветът все още продължават да се опитват да прокарат пакета преди влизането в сила на Договора от Лисабон.

- Доклад: Vital Moreira (A7-0060/2009)

David Casa (PPE), в писмена форма. – (EN) Грузия беше подложена на невероятен срив, особено след конфликта с Русия през 2008 г. Предвид стратегическото значение на Грузия и поради ред други причини Комисията внесе предложение за предоставяне на макрофинансова помощ на Грузия. Въпреки че съм съгласен с това, че Парламентът изисква повече информация по този въпрос, реших да подкрепя препоръката на докладчика и да гласувам в подкрепа на доклада.

João Ferreira (GUE/NGL), в писмена форма. – (PT) Винаги сме се застъпвали за необходимостта Европейският съюз да предоставя солидарна помощ на държави, които се нуждаят от нея, и сме твърдели, че тази помощ следва да бъде насочена към проекти, представляващи действителен интерес за населението на държавата.

Въпреки това „помощта“, предоставяна от ЕС, изглежда няма много общо със солидарността. Големите парични интереси, били те икономически или финансови, и великите сили винаги стоят пред идеята за сплотеността.

Такъв е и случаят с помощта за Грузия, който току що гласувахме. Финансовата подкрепа цели предимно финансирането на препоръките на Международния валутен фонд и неговата политиката на структурни промени, тоест, настояването на същите нео-либерални политики, предизвикали икономическата и финансова криза, пред която сега е изправена тази държава.

Същите причини стоят и зад нашето въздържане от гласуване относно останалите доклади. Освен това няма никакви гаранции, че финансирането, за което беше взето решение, няма да бъде пренасочено към превъоръжаването на Грузия, макар и непряко, след атаката, извършена от грузинските войски, срещу населението на Южна Осетия и Абхазия, което доведе до война с Русия.

Не бихме могли да оправдаем решение, което може да доведе до по-голямо военизиране на отношенията между държавите в Кавказкия регион, чиито енергийни източници, богатства и геостратегическо значение са важни за Европейския съюз и неговите монополи.

Jacek Olgierd Kurski (ECR), *в писмена форма.* – (PL) През август 2008 г. Грузия беше безмилостно атакувана от войските на Руската федерация и, освен огромните страдания и многобройните смъртни случаи, държавата претърпя и сериозно поражение на икономическото си състояние. Европейският съюз не може да остане безучастен по отношение на икономическите проблеми на Грузия и следва да бъде в готовност да ѝ предостави специална макрофинансова помощ, за да подпомогне държавата да се възстанови след миналогодишната руска инвазия. Освен това финансовата помощ от Брюксел ще подпомогне Грузия в борбата с последиците от световната икономическа и финансова криза. Предвид посочените обстоятелства, както и стратегическото значение на Грузия за Европейския съюз в европейската политика за съседство и новосъздаденото Източно партньорство, подкрепих резолюцията относно решението на Съвета за предоставяне на макрофинансова помощ на Грузия.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Програмата за макрофинансова помощ е от решаващо значение за подобряването на финансовата стабилност на европейските нации, възникнали скоро след въоръжен конфликт, вследствие на чиято превратност те имат финансови трудности по отношение на бюджетните дефицити и платежния им баланс.

Настоящата помощ е от решаващо значение за процеса на възстановяване в тези държави при условие че бъде извършен по мирен път, което е възможно единствено чрез международна подкрепа. Настоящата подкрепа гарантира и че тези зони на несигурност не застрашават сигурността и мира в Европа, вследствие, по-конкретно, на потоците от бежанци след подобни конфликти.

По този начин ЕС съюз следва да бъде пространство на солидарност, съчетавайки настоящата помощ за Грузия със споменатите по-горе подходящи аспекти.

- Доклад: Vital Moreira (A7-0059/2009)

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Програмата за макрофинансова помощ е от решаващо значение и за подобряването на финансовата стабилност на европейските нации, преживели неотдавнашната глобална криза и пострадали от въздействието на кризата върху техните главни търговски партньори, по-конкретно Русия в случая с Армения. Липсата на финансово равновесие се дължи на въпроси, свързани с бюджетите и платежния баланс.

Настоящата помощ е важна, ако Армения посрещне кризата по-последователно и предотврати социалната нестабилност, която би предизвикала масово преселване на емигранти, водещо до проблеми в Европа.

По този начин ЕС следва да бъде пространство на солидарност, съчетавайки настоящата помощ за Армения със споменатите по-горе подходящи аспекти.

- Доклад: Miloslav Ransdorf (A7-0061/2009)

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма.* – (PT) В конкретния случай на Сърбия програмата за макрофинансова помощ е от жизненоважно значение за подобряването на финансовата стабилност на държавата, тъй като в допълнение към световната криза, Сърбия се възстановява и от въоръжен конфликт, чиито последици са все още осезаеми.

Настоящата помощ е важно средство за финансовата стабилност в Сърбия и за укрепването на стабилността на Балканите. Сърбия и нейната икономика играят първостепенна роля в процеса на регионалната интеграция, а от съществено значение е и участието ѝ в европейската интеграция.

По този начин Европейският съюз следва да бъде пространство на солидарност, съчетавайки настоящата помощ за Сърбия със споменатите по-горе подходящи аспекти.

Andreas Mölzer (NI), *в писмена форма.* – (DE) През следващата година се планира Сърбия да получи макрофинансова помощ на обща стойност 200 млн. евро под формата на заем. Парите са предназначени за подпомагане на икономическото стабилизиране на държавата, финансиране на потребностите ѝ за външния платежен баланс и помощ при посрещането на следствията от световната икономическа и финансова криза. Според мен макрофинансовата помощ за Сърбия, която ще подпомогне програмата за икономическото стабилизиране на държавата в настоящата криза, е важно средство за насърчаване на стабилността в Балканския регион. Сърбия и нейната икономика играе важна роля в регионалната интеграция, а участието на Сърбия в европейската интеграция също е от огромно значение. Поради тези причини гласувах в подкрепа на доклада на г-н Ransdorf и съответно в подкрепа на предоставянето на макрофинансова помощ на Сърбия.

- Доклад: Iuliu Winkler (A7-0067/2009)

Nuno Melo (PPE), в писмена форма. – (PT) Програмата за макрофинансова помощ е от жизненоважно значение за подобряването на финансовата стабилност на Босна и Херцеговина и за противодействие на пагубните последици от световната криза за икономиката на държавата. Настоящата помощ ще се отрази положително на икономиката на държавата по отношение на бюджетния дефицит и платежния баланс.

Босна също така е разположена в чувствителен регион, така че икономическата и финансовата ѝ стабилност са особено важни, тъй като ще допринесат за по-голямата сигурност на Балканите.

По този начин Европейският съюз следва да бъде пространство на солидарност, съчетавайки настоящата помощ за Босна със споменатите по-горе подходящи аспекти.

- Макрофинансова помощ

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), в писмена форма. – (FR) Не приемаме европейските заеми и субсидии да подлежат на ограничения, налагани от МВФ. Ще гласуваме срещу МФП (макрофинансовата помощ), представена днес на Европейския парламент. Можете да видите какви условия са включени: неизпълними крайни срокове, недостиг на информация... Както и да бъде разгледано, това поставя под съмнение демократичните изисквания, които следва да характеризират Европейския съюз.

Въпреки това подкрепяме народите на Сърбия, Босна и Херцеговина, Армения и Грузия. Не искаме те да страдат повече, отколкото досега, от остарялата и опасна неолиберална система, която МВФ иска да поддържа.

- Доклад: Udo Bullmann (A7-0055/2009)

Diogo Feio (PPE), в писмена форма. – (PT) Според мен настоящият доклад относно предложението за директива на Съвета за изменение на общата система на данъка върху добавена стойност е начин да бъде постигната по-опростена и хармонизирана система. Всъщност чрез съчетаването на определени аспекти, свързани с ДДС върху доставката на природен газ, електричество и отопление или охлаждане с облагането с данък на съвместни предприятия, създадени съгласно член 171 от Договора за функционирането на Европейския съюз, с посочването на някои последици от разширяването на ЕС, както и с условията за упражняване на правото на приспадане на ДДС по покупките, ще направим крачка в посока към по-голяма ефективност на прилагането на ДДС.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), в писмена форма. – (PT) Предложението на Съвета цели изясняването на някои въпроси, свързани с вноса и облагането на доставките на газ и електричество, с оглед на включването на приетите споразумения за присъединяването на България и Румъния в ЕС в рамките на Директивата и да подчертае основното законово правило на приспадане, според което това право възниква единствено ако стоките и услугите се използват от данъчно задълженото лице и за целите на неговата/нейната стопанска дейност.

Приетият днес текст обаче не отговаря на някои конкретни характеристики на националния пазар, като например използването на газ пропан-бутан. В Португалия, както в други европейски държави, в които гражданите имат ниски доходи и чието относително скорошно включване в европейските мрежи за природен газ е крайно скъпо, използването на газ пропан-бутан за битови нужди и в малките и средните предприятия е неизбежна действителност.

Освен това в общия случай хората, които прибягват до този вид енергия, са най-нуждаещите се, което означава, че Директивата за ДДС по-скоро поражда дискриминация срещу тази прослойка, отколкото на хората с по-високи доходи.

Освен това промените в доклада изглежда ограничават обхвата на действие на държавите-членки.

Ian Hudghton (Verts/ALE), в писмена форма. – (EN) Въздържам се от гласуване относно доклада Bullmann. Въпреки че според мен Съветът действително е длъжен да изслушва различните мнения в Парламента, единствената пряко избрана институция на ЕС, не считам, че системите за облагане с ДДС следва да бъдат хармонизирани. Съгласно принципа на субсидиарност е най-добре въпросът с облагането да бъде оставен на европейските нации.

- Доклад: Anna Rosbach (A7-0051/2009)

Luís Paulo Alves (S&D), *в писмена форма.* – (PT) Гласувах в подкрепа на доклада за защита на морската околна среда в Североизточния Атлантически океан във връзка със съхранението на въглероден диоксид в геоложки образувания, тъй като считам, че наличието на регулаторна рамка и указания относно съхранението на въглероден диоксид в геоложки образувания ще допринесат за защитата на морската зона както в краткосрочен, така и в дългосрочен план, при условие че целта е трайно да се съхранява въглероден диоксид в тези образувания и при условие че това няма да окаже значително неблагоприятно въздействие върху морската околна среда, човешкото здраве и друго законосъобразно използване на европейските морски зони, особено тези на Португалия и, по-конкретно, Азорските острови.

Edite Estrela (S&D), *в писмена форма.* – (PT) Гласувах в подкрепа на доклада Rosbach относно предложението за решение на Съвета във връзка с одобряването от страна на Европейската общност на измененията на приложения II и III към Конвенцията за защита на морската околна среда в Североизточния Атлантически океан (Конвенцията OSPAR), във връзка със съхранението на въглероден диоксид в геоложки образувания. Независимо от това е важно да се гарантира, че технологията за геолошко улавяне и съхраняване на въглероден диоксид, която не е достатъчно изпробвана, се прилага в съответствие с най-строгите стандарти за безопасност, както е постановено в директивата по този въпрос.

João Ferreira (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (PT) Геоложкото улавяне на въглероден диоксид е посочено като възможно решение за смекчаване на въздействието от увеличаването на антропогенната концентрация на този газ в атмосферата. Въпреки това настоящото решение повдига редица въпроси относно бъдещата му приложимост, по-конкретно предвид това, че необходимата технология е все още в ранен етап на развитие, вероятно е да бъде скъпоструваща и е свързана с потенциални рискове. Струва си изследванията, проведени по този въпрос, да бъдат използвани, като се има предвид, че някои от получените до този момент резултати са положителни в това отношение.

Заслужава си, все пак, да отбележим, че при никакви обстоятелства провеждането на изследвания във връзка с тази алтернатива или възможното ѝ бъдещо приложение не бива да излагат на риск необходимата промяна на енергийния модел, който има за цел значително намаляване на настоящата зависимост от изкопаеми горива. От друга страна, е наложително цялостно проучване както на въздействието върху околната среда, така и на безопасността на използваните технологии за съхранение. Приетата резолюция гарантира, че това ще бъде изпълнено и по тази причина гласувахме в нейна подкрепа.

Ian Hudgton (Verts/ALE), *в писмена форма.* – (EN) Гласувах в подкрепа на доклада Rosbach. Улавянето и съхранението на въглерод може значително да допринесе за решаването на проблема с глобалното затопляне и моята страна, Шотландия, ще играе съществена роля в разработването на необходимата технология. Настоящото изменение на Конвенцията за защита на морската среда в Североизточния Атлантис (Конвенцията OSPAR) означава, че ЕС и Шотландия ще могат да поемат водеща роля в тази област.

- Доклад: Geringer de Oedenberg (A7-0058/2009)

Bruno Gollnisch (NI), *в писмена форма.* – (FR) Трябва да признаем, че научих нещо ново от двата доклада на г-жа Geringer de Oedenberg: разбрах, че държавите, които избраха да не участват в съдебно сътрудничество по граждански дела, все пак са изгубили и своя суверенитет.

Действително Дания, която беше в състояние да преговаря за освобождаване, но която, също така, като суверенна държава, се стремеше да сключи договор с Общността, за да участва в определени аспекти на сътрудничеството, днес е задължена да иска позволение от Комисията, за да сключва нови международни споразумения от този вид с други страни. С други думи, тя загуби правото си да взема изцяло независими решения в една от областите на външните ѝ отношения.

Макар да разбирам, от интелектуална гледна точка, че е необходима последователност в рамките на Общността и извън нея, за да се установи настоящото сътрудничество, все пак ми е трудно да приема, че Комисията единствена носи отговорност за подобен вид международни споразумения, че контролира, макар отчасти, способността на държавите-членки да сключват договори и още повече че така европейското законодателство има превес над всички останали.

Гласувахме в подкрепа на настоящите доклади, само защото няма смисъл да пречим на Дания да сключи споразуменията, които желае да сключи, а възможностите да се действа по друг начин при сегашните обстоятелства са малко.

- Доклад: Carmen Fraga Estévez (A7-0046/2009)

Ian Hudghton (Verts/ALE), в писмена форма. – (EN) Гласувах в подкрепа на настоящия доклад относно промените в плана за възстановяването в рамките на Организацията за риболов в северозападната част на Атлантическия океан. Международните риболовни организации са от съществено значение за управлението на световните морски ресурси. Считаю обаче, че е жалко, че ЕС този, който преговаря със североатлантическите ни съседи. Въпреки че Договорът от Лисабон отстоява този принцип, все още смятам, че има вероятност управлението на риболова да бъде възврънато на риболовните нации и морските региони.

- Доклад: Dieter-Lebrecht Koch (A7-0053/2009)

Andreas Mölzer (NI), в писмена форма. – (DE) Конкретно по отношение на железопътния превоз на товари и транспорта на далечни разстояния, през последните няколко години бяха извършени някои положителни промени. Не бива обаче да пренебрегваме пътниците. Правилата относно компенсациите при закъснения на международни железопътни превози не са достатъчни. Трябва да гарантираме, че в стремежа да бъде глобализиран, местният транспорт няма да бъде изцяло маргинализиран с откъсването на цели региони.

По същия начин трябва да гарантираме, че подвеждащото изтъкване на приватизацията досега няма да доведе до поголовни закъснения и проблеми с безопасността, по подобие на честите случаи в Обединено кралство. Важно е пречките и техническите трудности в областта на трансграничния железопътен транспорт да бъдат преодолявани и то не само за екологични цели. Ето защо гласувах в подкрепа на настоящия доклад.

- Доклад: Diana Wallis (A7-0062/2009)

Miroslav Mikolášik (PPE), в писмена форма. – (SK) Приветствам решението на Общността да подпише Хагския протокол от 23 ноември 2007 г. за приложимото право към задължения за издръжка, тъй като той предоставя едно дългоочаквано и твърде необходимо разяснение на правилата, определящи приложимото право, които са допълнени от Хагската конвенция от 23 ноември за международно събиране на издръжки за деца и други форми на семейна издръжка.

Хармонизирането на правилата ще гарантира правна сигурност на лицата, на които се полага издръжка, както и възможността да действат, без да са зависими от различията в националните системи. Благодарение на специалните правила то ще ограничи и избягването на задълженията за издръжка в случаите, когато лицата, на които се полага издръжка, не могат да я си осигурят въз основа на закона в държавата, където обикновено пребивават. Възможността от отказ да бъде приложено правото, установено въз основа на протокола, се ограничава само до случаи, когато последиците ясно биха противоречали на обществения ред в държавата на въпросния съд. Също така искам да изразя дълбокото си съжаление за това, че Обединеното кралство не участва в решението на Съвета относно подписването на протокола от Общността.

- Доклад: Tadeusz Zwiefka (A7-0054/2009)

Sabine Lösing (GUE/NGL), в писмена форма. – (EN) На 9 ноември 2009 г. докладът относно искането за защита на привилегиите и имунитета на Tobias Pflüger (A7-0054/2009) беше гласуван и приет в комисията по правни въпроси (JURI) в Европейския парламент.

Настоящият доклад се основава на неточни данни.

Основният момент е, че докладът цитира съдебно решение на първа инстанция, което беше отменено. Решението е невалидно, тъй като районният съд в Мюнхен прекрати делото срещу Tobias Pflüger на 21 юли 2009 г. на втора и последна инстанция. Не беше произнесена присъда. По тази причина всички обвинения са невалидни.

От политическа гледна точка е недопустимо, че настоящият доклад, който съдържа неточни факти, днес (24 ноември 2009 г.) беше подложен на гласуване в пленарното заседание.

Опитахме се да отстраним този непълен и вследствие на това несъстоятелен доклад от дневния ред – за съжаление, без успех.

Подобен начин на процедиране от страна на Европейския парламент създава впечатлението, че се съдейства при преследването на политически активни лица – в настоящия случай прокуратурата в район Мюнхен II срещу бивш член на Европейския парламент.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (EN) На 9 ноември 2009 г. докладът относно искането за защита на привилегиите и имунитета на Tobias Pflüger (A7-0054/2009) беше гласуван и приет в комисията по правни въпроси (JURI) в Европейския парламент.

Настоящият доклад се основава на неточни данни.

Основният момент е, че докладът цитира съдебно решение на първа инстанция, което беше отменено. Решението е невалидно, тъй като районният съд в Мюнхен прекрати делото срещу Tobias Pflüger на 21 юли 2009 г. на втора и последна инстанция. Не беше произнесена присъда. По тази причина всички обвинения са невалидни.

От политическа гледна точка е недопустимо, че настоящият доклад, който съдържа неточни факти, днес (24 ноември 2009 г.) беше подложен на гласуване в пленарното заседание.

Опитахме се да отстраним този непълен и вследствие на това несъстоятелен доклад от дневния ред – за съжаление, без успех.

Подобен начин на действие от страна на Европейския парламент създава впечатлението, че се съдейства при преследването на политически активни лица – в настоящия случай прокуратурата в район Мюнхен II срещу бивш член на Европейския парламент.

Willy Meyer (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (EN) На 9 ноември 2009 г. докладът относно искането за защита на привилегиите и имунитета на Tobias Pflüger (A7-0054/2009) беше гласуван и приет в комисията по правни въпроси (JURI) в Европейския парламент. Настоящият доклад се основава на неточни данни. Основният момент е, че докладът цитира съдебно решение на първа инстанция, което беше отменено. Решението е невалидно, тъй като районният съд в Мюнхен прекрати делото срещу Tobias Pflüger на 21 юли 2009 г. на втора и последна инстанция. Не беше произнесена присъда. По тази причина всички обвинения са невалидни. От политическа гледна точка е недопустимо, че настоящият доклад, който съдържа неточни факти, днес (24 ноември 2009 г.) беше подложен на гласуване в пленарното заседание. Опитахме се да отстраним този непълен и вследствие на това несъстоятелен доклад от дневния ред – за съжаление, без успех. Подобен начин на действие от страна на Европейския парламент създава впечатлението, че се съдейства при преследването на политически активни лица – в настоящия случай прокуратурата в район Мюнхен II срещу бивш член на Европейския парламент.

- Доклад: **József Szájer (A7-0036/2009)**

Peter Skinner (S&D), *в писмена форма*. – (EN) Считаю, че ролята на Парламента може да бъде ефективна единствено при положение че може да гарантира прилагането на законодателството. Във връзка с това прилагането на правилото за „процедурата по регулиране с контрол“ позволява разглеждане на предложения *ex ante*. Настоящият доклад разграничава ролята на Парламента и подчертава нашата способност да контролираме и следим внедряването на законодателството в държавите-членки.

6. Поправки на вот и намерения за гласуване: вж. протокола

(Заседанието, прекъснато в 12,30 ч., се възобновява в 15,10 ч.)

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н BUZEK

Председател

7. Одобряване на протокола от предишното заседание: вж. протокола

8. Време за въпроси към председателя на Комисията

Председател. – Следващата точка е време за въпроси към председателя на Комисията.

Свободни въпроси

Joseph Daul, *от името на групата PPE*. – (FR) Г-н председател, ще трябва ли Европа да се изправи пред нова газова криза тази зима? Нека си спомним конфликта между Русия и Украйна, от който пострадаха милиони европейци. Приветствам споразумението, постигнато на 19 ноември в Ялта. Знаем обаче, че Украйна имаше

големи затруднения с плащането на доставките на газ от Русия миналия месец. Знаем също, че политическата обстановка ще бъде особено сложна през януари поради провеждането на президентски избори.

Какви превантивни мерки може да предложи Комисията и да ги приложи на равнище на Европейски съюз, за да са защитени съгражданите ни от въздействието на потенциална нова криза и какви са поуките, извлечени от събитията през зимата на 2009 г.?

Ще бъдат ли достатъчни споразумението, постигнато на 16 ноември между ЕС и Русия относно системата за ранно предупреждение и проектът на регламент относно сигурността на доставките на газ, който аз приветствам?

Жозе Мануел Барозу, *председател на Комисията*. – (FR) Г-н председател, г-н Daul, благодаря за въпроса. И аз като Вас бих искал да предотвратя повтаряне на миналогодишната криза.

Работихме в тясно сътрудничество – лично аз свърших доста работа – с президента Ющенко, с министър-председателя Тимошенко и с руските органи, както и с международните финансови институции в подкрепа на Украйна.

Какво повече може да се направи?

В краткосрочен план системата за ранно предупреждение, която договорихме миналата седмица с Русия, следва да ни помогне да установяваме проблемите своевременно. Всъщност мога да ви кажа, че имаше чудесна атмосфера на тази среща на върха с Русия, посетена от президента Медведев, много по-добра от атмосферата в други предишни случаи.

Освен това работим с Газовата координационна група – група, която включва държавите-членки и промишлеността – по отношение на складирането на газ. Продължаваме да работим с международните финансови институции по въпросите на реформата и осъвременяването на газовия сектор в Украйна. Но както казахте, положението в Украйна не е лесно. Във всеки случай аз ще бъда в Киев следващата седмица с действащия председател на Съвета, г-н Райнфелд, за да демонстрирам отново значението, което придаваме на реформата на този сектор в Украйна.

Martin Schulz, *от името на групата S&D*. – (DE) Бих искал да Ви попитам дали в миналото сте имали затруднения с българското правителство на Сергей Станишев или с Ивайло Калфин като външен министър на държавата? Имали ли сте основания да се съмнявате в демократичната надеждност на г-н Станишев или на г-н Калфин или в тяхната лоялност към институциите на Европейския съюз?

Ако това не е така, какво е отношението Ви към изявленията на настоящия министър-председател на България г-н Борисов, който каза, че Българската социалистическа партия трябва да бъде забранена? Г-н Борисов каза, че те – имайки предвид делегатите на конгреса на Българската социалистическа партия – са „шайка разбойници“.

Трето, в изявление от тази седмица г-н Борисов каза, че всеки, който мрази социалистите в България, трябва да бъде с неговата партия. Как оценявате тази позиция на един член на Европейския съвет?

Жозе Мануел Барозу, *председател на Комисията*. – (FR) Благодаря Ви за въпроса, г-н Schulz. Надявам се ще се съгласите обаче, че трябва да се въздържам от коментари относно изказвания на държавни или правителствени ръководители по отношение на вътрешната им политика. Не е моя работа да се намесвам в тази област и в случая в този вътрешен спор.

Това, което мога да кажа, за да отговоря конкретно на въпроса Ви, е че отношенията ми с българското правителство, когато Сергей Станишев беше министър-председател, винаги са се отличавали с изключително лоялно сътрудничество. Във връзка с това мога да спомена също, както съм му казвал лично, че г-н Станишев винаги е бил много лоялен партньор на Комисията и на всички институции, когато става въпрос за развитие на европейския проект. Няма да забравя лоялното сътрудничество и ангажираността към Европа, която той показва, само защото вече не е на власт.

Martin Schulz (S&D). – (DE) Разбирам, че не искате да се намесвате във вътрешната политика на България. Съгласен съм с тази позиция. Мога ли да приема, че отговорът Ви означава, че според Вас не е необходимо забраняването на партията на г-н Станишев – председателят на Българската социалистическа партия, за когото изразихте високата си лична оценка по отношение на свършената от него работа?

Жозе Мануел Барозу, *председател на Комисията*. – (FR) Г-н Schulz, разбира се, мисля, че всички демократични партии имат място в демократичните държави. След като България, както всички знаем, е демократична държава, всички нейни демократични партии имат своето място в демократичната система.

Това се отнася за всички партии в България, които, разбира се, зачитат правилата на нашата Общност.

Guy Verhofstadt, *от името на групата ALDE*. – (FR) Г-н председател, ще Ви задам въпрос за структурата на Комисията, което е нормално предвид факта, че съвсем скоро ще имаме нова Комисия.

Първо, имам известни притеснения във връзка с факта, че портфейлът околна среда ще бъде разделен на три направления: изменение на климата, енергетика и околна среда. Имам някои опасения по този въпрос и искам да отбележа това.

Най-важният въпрос обаче, който искам да Ви задам, засяга основните права и борбата срещу дискриминацията. Считам, че беше договорено да има член на Комисията, който да отговаря за тази област. Сега трябва да гарантираме, че няма да имаме портфейл „Вътрешни работи“, който да включва въпросите, свързани с предоставянето на убежище и имиграцията, тъй като тогава тази областта на убежището и имиграцията ще стане въпрос на сигурността, а не вътрешен въпрос.

Г-н Баро предложи създаването на три длъжности на членове на Комисията: основни права, вътрешни работи и сигурност и отделяне на областта на убежището и имиграцията. Въпросът ми е лесен: какви са вижданията Ви по този въпрос?

Жозе Мануел Барозу, *председател на Комисията*. – (FR) Първо, по отношение на изменението на климата или по-точно по отношение на портфейла „Действия в областта на изменението на климата“, възприемам тази отговорност като много важна. Това е хоризонтална отговорност, измерение, което трябва да бъде интегрирано във всички политики на Съюза. Членът на Комисията, отговарящ за политиката в областта на изменението на климата, естествено, ще отговаря за проследяване на работата, свършена в Копенхаген, с всичко, което се изисква по отношение на вътрешни и външни действия.

По отношение на портфейла „Правосъдие и вътрешни работи“, да, също реших да го разделя на две. Единият портфейл ще бъде посветен на правосъдието и основните права, а другият – на вътрешните работи. Още повече че това разделение се среща в много от нашите държави-членки, в които има министър на правосъдието и министър на вътрешните работи.

Разбира се, искам да обсъдя точната формулировка с въпросните членове на Комисията, но вече мога да ви кажа, че искам членът на Комисията, отговарящ за правосъдието и основните права, да обърне специално внимание на отстраняване на препятствията, които европейските граждани срещат при упражняване на правата си.

Daniel Cohn-Bendit, *от името на групата Verts/ALE*. – (FR) Г-н председател, искам да продължа по същите теми като г-н Verhofstadt, тъй като Комисията в момента се сформира.

Четем и чуваме слухове, които са доста опасни. Мислите ли, че Вие, председателят на Комисията – избран и одобрен за председател – сте този, който съставя Комисията, който организира Комисията и който определя областта на компетентност на членовете на Комисията, или държавите-членки на Европейския съюз и големите държави са тези, които Ви налагат в една или друга степен определено становище?

Считам това за неприемливо – но може би греша – като чета във вестниците, че Франция иска това, че Обединеното кралство иска онова, че г-жа Меркел иска друго. Г-н Саркози и г-жа Меркел Ви назначиха, няма какво повече да кажат, Вие трябва да създадете Вашата Комисия!

Така ли разбирате Вие ролята на председателя на Комисията или по друг начин, който повече прилича на начина, по който я разбират г-жа Меркел и г-н Саркози?

Жозе Мануел Барозу, *председател на Комисията*. – (FR) Нещата според мен са много прости: става въпрос за съблюдаване на Договора от Лисабон и зачитане на настоящия договор в това отношение. От 1 декември Договорът от Лисабон определя много ясно – пред мен стои вариантът на английски език, по-специално член 17 – че председателят на Комисията е този, който взима решения за вътрешната ѝ организация, и, разбира се, аз ще направя точно това, включително по отношение на разпределението на портфейлите.

Нека е ясно, както знаете, натиск винаги има. Към всички нас има искания. Но аз съм този, който в крайна сметка носи цялата отговорност за съставянето на Комисията и считам, че тази Комисия също така ще има полза от една сравнително силна подкрепа в Европейския парламент.

Положих много усилия, за да постигна сравнително стабилен консенсус. Освен това имам добра новина – както и думи на благодарност – за вас днес: в следващата Комисия ще има девет жени, т.е. с една повече от сега. Преди една седмица само три жени бяха потенциални кандидати. Много от вас ми помогнаха да внушим

на държавите-членки значението на искането да се предложат повече жени. Това е практически пример, показващ ангажираността ми да сформирам състав на Комисията, който може да получи подкрепата на Парламента.

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). – (FR) Г-н Барозу, като стана дума за Комисията и за жените, не мислите ли, че ще бъде по-лесно за председателя на Комисията в дългосрочен план, ако всяка държава предлага по двама членове на Комисията, ако му представя двама кандидати: мъж и жена?

По този начин ще можете да сформирате балансирана Комисия, не с девет жени, а съставена наполовина от жени и от мъже?

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (FR) Напълно сте прав. Много бих искал да постигна това. За съжаление, то не е предвидено в Договора.

Съгласен съм с Вашия колега, г-н Verhofstadt.

Сериозният проблем е този: това задължение не се предвижда в Договора. Както знаете, дори оповестих писмо, с което призовах държавите-членки да ми помогнат във връзка с въпроса за баланса по отношение на половете. В идеалния случай ще имаме Комисия, която е още по-балансирана.

Във всеки случай съм доволен от положението, което постигнахме в крайна сметка, и искам да благодаря на всички в Парламента, които ми помогнаха в тази задача.

Michał Tomasz Kamiński, от името на групата ECR. – (PL) Г-н Барозу, благодаря Ви много, че сте с нас днес. В началото искам да кажа, че изглежда трябва да окуражим повече колегите си да участват в разискванията с Вас, тъй като някои колеги се интересуват повече от други забележителности в Страсбург, отколкото от възможността да се срещнат с Вас.

Въпросът ми е свързан с целите на Лисабонската стратегия, която винаги е била важна за групата на Европейските консерватори и реформисти. Това важи особено за казаното от Вас неотдавна, когато я представихте като част от Вашата стратегия: ново начало за общия пазар. Наистина мислим, че Европа се нуждае от общ пазар. Приетият неотдавна Договор от Лисабон предоставя повече правомощия на европейските институции в политически смисъл и ми се струва, че се получава особено разминаване между политическата интеграция, при която има напредък, и икономическата интеграция. Г-н Барозу, много бих искал да обърнете внимание на въпроса за началото на новия пазар при започването на новия Ви мандат.

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) Имам добра новина за г-н Kamiński: днес на заседанието на Комисията тук в Страсбург приехме работен документ на Комисията, който поставя началото на консултациите по това, което наричам „Европа през 2020 г.“, приемникът на Лисабонската стратегия, като разбира се става въпрос за консултации с Парламента и с европейските правителства, както и с широката общественост.

В работния документ се поставя сериозен акцент върху необходимостта от развитие на вътрешния пазар и дори поисках от Марио Монти, известна европейска личност, да ми изпрати доклад за начините, по които можем да се справим с липсващите връзки във вътрешния пазар. Надявам се, че първият проект на доклада ще бъде готов преди Европейския съвет през март, на който, между другото, испанското председателство на Съвета също има огромно желание да окаже принос и да даде тласък на тези процеси.

Развитието на вътрешния пазар е един от начините, чрез които можем да намерим нови източници на растеж, за да се справим с предизвикателствата на конкурентоспособността от други части на света.

Lothar Bisky, от името на групата GUE/NGL. – (DE) Това, което предизвика задоволство в мен на специалната среща на върха, беше, че имаше балансирано представяне на половете. Искаме да изразим признанието си за това постижение. Искам да добавя още, че и напред ще Ви подкрепяме, ако продължите да поддържате това равновесие на половете.

Сега трябва да обърнем внимание на двете нови водещи фигури в Европейския съюз, за които всички участващи страни казаха, че те ще трябва тепърва да развиват своите функции. Това, разбира се, винаги ще бъде така. Говори се също за слабите и силните. Според мен нещата са такива: слабите днес ще бъдат силните утре и обратно. Много от силните днес стават слабите на следващия ден.

Като оставим това настрана, е необходимо да преодолеем сериозна икономическа криза. Социалните последици, по-конкретно, ни създават много работа. В Европа десетки милиони са засегнати от безработица, бедност и

социално изключване. Броят на пострадалите от кризата нараства главоломно. В развиващите се държави последиците са много по-тежки.

Готов ли сте, г-н Барозу, заедно с новата Комисия, да се поучите от погрешните ходове, направени във връзка с радикалните политики на свободния пазар? Готов ли сте да допринесете за крайно наложителната промяна на политиката, която да поставя хората пред печалбите и социалните интереси пред интересите на конкуренцията?

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) В новата стратегия на Европейския съюз за 2020 г., която обявих преди малко, се набляга сериозно върху социалните въпроси, които споменахте току-що, г-н Bisky. Считам, че сега положението във връзка със социалните въпроси е неотложен въпрос, особено с оглед на нарастващата безработица. Съществува риск да имаме десетилетие с нисък растеж и висока безработица и това ще окаже сериозен натиск върху нашите социални модели и жизнения ни стандарт. Ето защо считам, че е важно да работим по въпросите, свързани със социалното включване.

Освен това е необходимо да гарантираме, че хората притежават правилните умения, за да успеят при новия икономически модел. Ето защо една от приоритетните области в стратегията на Европейския съюз за 2020 г. ще бъде да дадем правомощия на хората. Необходимо е да се наблегне на образованието и уменията, ученето през целия живот, мобилността на работниците, подкрепата на предприемачеството и самостоятелната заетост, но също и на борбата срещу изключването и бедността. Мисля, че ние, като Европейски съюз, сме длъжни да превърнем борбата срещу изключването и бедността в един от нашите приоритети.

Rolandas Paksas, от името на групата EFD. – (LT) Г-н председател, още през септември се обърнах към Вас във връзка с продължаването на функционирането на атомната електроцентрала „Игналина“. От отговора Ви останах с впечатлението, че Комисията или не е наясно с действителната ситуация, или не е информирана, или се опитва да пренебрегне членовете на Европейския парламент.

Във връзка с това, г-н председател, предполагам знаете, че не са изградени хранилища за ядрено гориво и отработените горивни елементи ще се съхраняват в реактора, което намалява ядрената безопасност в района. Това е първият проблем. Второ, предполагам знаете, че заместващите генератори ще бъдат изградени чак след три години и Литва ще има недостиг на електроенергия. Това е вторият проблем. Трето, сигурно сте наясно, че обстоятелствата, които посочих, позволяват продължаването на функционирането на атомната електроцентрала и че не е подходящо тя да бъде затворена.

Г-н председател, въпросът ми е кой ще поеме отговорност за намалената ядрена безопасност в този район и за повишения риск за гражданите на Европейския съюз?

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) По въпроса за „Игналина“, както знаете, това е тема, свързана с Договора за присъединяване на Литва. Трябва да зачитаме Договора за присъединяване, подписан от всички държави-членки, включително от Литва.

Това, което правим сега, е да обръщаме внимание не само на икономическите аспекти, но и на аспектите на безопасността. Считам, че всичко това е взето под внимание в нашето решение и че можем да работим в литовските органи, за да осигурим ядрената безопасност в района.

Между другото, при неотдавнашната ми среща с президента Медведев отново повдигнах въпроса за доставките на енергия от Русия за Литва. Попитах го защо не могат да оказват по-голямо сътрудничество по въпроса за газопровода „Дружба“. Така че ние работим активно с нашите литовски приятели, както и с други партньори, които са важни за сигурността на енергийните доставки за Литва.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Г-н председател на Комисията, въпросът за продължаването на съществуването на заводите „Опел“ тревожи европейската общественост. Той беше основна тема и по време на кампанията за федерални избори в Германия. Много преди изборите вече беше ясно, че се планира продажбата им на управлявания от „Магна“ консорциум, но чак на 16 октомври Комисията подсказа, че има подобни опасения.

Защо чакахте до приключването на изборите в Германия? Това решение оказа важно въздействие върху резултатите от изборите в Германия. Как ще разсеете подозрението, че това беше свързано с политически съображения, особено предвид факта, че близките Ви отношения с канцлера Меркел са добре известни. Готов ли сте да направите обществено достояние писмените си обсъждания и разговорите не в писмена форма по въпроса за „Опел“ преди федералните избори в Германия на 27 септември?

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) Ще започна с последния Ви въпрос. Разбира се, ще се радвам да Ви предоставя цялата си кореспонденция с г-жа Меркел. Няма проблем за това.

Освен това преди изборите в Германия организирахме две срещи с всички държави, които имат отношение към „Дженерал Мотърс“/„Опел“, а вчера организирахме третата среща. Това беше третата министерска среща във връзка с „Опел“, организирана от Комисията, и първата, откакто „Дженерал Мотърс“ реши да не продава „Опел“.

Освен да оказва съдействие, главно като полага усилия всички заинтересовани страни да разполагат с еднаква информация, Комисията ще продължи да гарантира спазването на правилата за вътрешния пазар и за държавната помощ. Това е много важно за предотвратяване на пагубната надпревара в субсидирането между държавите-членки, която в крайна сметка няма да бъде от полза за никого.

Но сега топката очевидно е в ръцете на „Дженерал Мотърс“. Действително едва след като стане известен бизнес планът на „Дженерал Мотърс“ и ако нашите държави-членки пожелаят да предоставят държавна помощ, Комисията може да оцени дали се спазват правилата за конкуренцията. Не можем да действаме въз основа на предположения. Само при налични бизнес планове можем да кажем дали те са или не са съвместими с нашите общностни правила.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Много Ви благодаря за предложението, г-н Барозу, с удоволствие ще се възползвам. Разбира се, въпросът е свързан и с разговорите Ви не в писмена форма. Сигурен съм, че можем да се договорим в това отношение. Във втората част на отговора си споменахте изключително важен проблем, а именно, че има не само надпревара за дъмпинг на трудовите възнаграждения, но и надпревара в субсидирането. Свикването на срещата на върха вчера беше много умен ход. Какви заключения направихте от нея? Как в бъдеще можем да противодействаме на зараждащата се опасност от надпревара за субсидиране, която се е случвала многократно между различните държави-членки на ЕС за сметка на европейските данъкоплатци, намесвайки се същевременно и в икономическия аспект на тези процеси?

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) Именно чрез стриктно прилагане на правилата за държавна помощ, а този случай действително е много интересен за всички нас – освен за заинтересованите страни – тъй като, както предполага Вашият въпрос, ако всяка държава-членка започне да се съревновава с другите, за да види коя може да предостави повече средства на дадено предприятие, ще се получи нещо, което е лошо за държавите-членки, което не е добро за потребителите и не е добро за парите на данъкоплатците.

Гаранцията, която мога да Ви дам, е, че Комисията ще прилага стриктно правилата за държавна помощ, не защото сме крайни по отношение на правилата за пазара или конкуренцията, но защото считаме, че е важно да имаме строг общностен подход и условия на равнопоставеност за всички предприятия и за всички държави-членки – малките и големите, както и за богатите и не толкова богатите. Това е най-добрият начин да гарантираме поддържането на справедливостта в Съюза.

Във връзка с Европейския съвет от 19 ноември 2009 г.

Kinga Gál (PPE). – (EN) Г-н Барозу, горещо приветствам изказването Ви преди малко, че планирате в Комисията да има портфейл, посветен на въпросите, свързани с основните права.

Ще добавя още един въпрос по тази тема. След като много добре знаете, че в ЕС живеят значителен брой местни национални малцинства и езикови малцинства – 15 милиона души, 10% от населението – възнамерявате ли да включите въпроса за тези общности, тези национални и езикови малцинства, в портфейла на новия член на Комисията относно въпросите за основните права?

Мисля, че особено след влизането в сила на Договора от Лисабон и на Хартата за основните права Европейският съюз следва да доразвие подхода си към тези общности.

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) Отговорът е прост: да. Намерението ми е именно да поставя въпросите за недопускането на дискриминация – включително, разбира се, и въпросите за малцинствата – в обхвата на отговорността на члена на Комисията, отговарящ за основните права.

Glenis Willmott (S&D). – (EN) Аз също исках да задам въпрос за балансираното представяне на половете в Комисията и във връзка с това искам да използвам възможността да поздравя Кати Аштън за нейното назначаване. Сигурна съм, че ще се съгласите с мен, че тя е голям талант. Изразявам задоволство от факта, че ролята на първия върховен представител е поверена на човек от Великобритания и съм особено доволна, че това ще бъде британска жена. Това е нещо, за което ние, жените в групата на социалистите, призоваваме от доста време.

Кати Аштън беше лидер в Горната камара на парламента на Обединеното кралство, когато се проправяше пътят на Лисабонския договор, което е голямо постижение. Тя притежава големи политически умения и има

значителни постижения, откакто е член на Комисията. Чрез своята тиха дипломация, а не по арогантен начин, тя постигна споразумения, които другите не успяха да постигнат и които се оказаха трудни в миналото. Искам да кажа на Кати Аштън, че нейната роля не е да премахне задръстванията, а всъщност да създаде система за движение. Зная, че тя ще свърши прекрасна работа.

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) Изключително горд и радостен съм, че Катрин Аштън беше назначена за първи заместник-председател на Комисията и върховен представител. Това е назначение, което подкрепих силно и одобрих по време на Европейския съвет. Разбира се, всички я познаваме като човек, който притежава както политическите способности, така и виждане за бъдещата посока, за да се заеме с взискателната задача да бъде върховен представител и заместник-председател на Комисията.

Всички знаем, че това е нововъведение. На всички ще ни е необходимо време, за да се научим как да използваме новата организация за постигане на най-добри резултати от гледна точка на засилената роля на Европейския съюз в света. Ясно е, че ще постигнем това само чрез истинско партньорство между институциите. Това е, което се предвижда да осигури водещата фигура с двойна функция и което съм убеден, че ще предложи Комисията: да има възможно най-добрата роля в света.

Разбира се, аз съм изключително щастлив, че тя е от Великобритания – според мен е важно, че Великобритания остава в центъра на Европейския съюз – и също, че е жена, тъй като, както знаете, много държи на балансираното представяне на половете. Ето защо по всички тези причини, а също и защото е моя колега в Комисията, аз бях – както можете да предположите – изключително доволен от това решение.

Андрей Ковачев (PPE). – Първо едно уточнение искам да направя към уважаемия колега г-н Schulz. Българският министър-председател никога не е призовавал за забраната на Българската социалистическа партия, а сега към въпрос към г-н Барозу. След 19 ноември, има ли яснота в това кои външнополитически портфейли ще останат в областта на компетентност на Комисията и кои ще бъдат прехвърлени в новата Служба за външно действие, такива като разширяването, търговията, помощта за развиващите се страни?

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) Да, върховният представител ще бъде същевременно и заместник-председател на Комисията и това е много добра възможност да обединим компетентностите в рамките на общата външна политика и политиката на сигурност (ОВППС) – които притежава върховният представител – и традиционните компетентности на Общността в областта на външните отношения. Казано по-просто, един и същ човек ще изпълнява задачата на Хавиер Солана и на Бенита Фереро-Валднер. Този човек ще върши това в качеството си на заместник-председател на Комисията, но също и като председател на Съвета по външни работи. Мисля, че е изключително важно да имаме тази идея на това равнище.

Като цяло, на равнището на държавните и правителствените ръководители, както е посочено много ясно в Договора от Лисабон, председателят на Съвета представлява Европейския съюз във връзка с ОВППС на това равнище и в това си качество, а Комисията представлява Европейския съюз по всички други външни въпроси, както е посочено в член 17 от Договора от Лисабон.

Derek Vaughan (S&D). – (EN) Г-н Барозу, не съм сигурен дали ще пожелаете да коментирате изтеклата наскоро информация за документа за преглед на бюджета, но без съмнение сте наясно, че той предизвиква сериозна загриженост в много райони в цяла Европа. Дори първият министър на Уелс, Родри Морган, наскоро Ви изпрати писмо, с което изрази загрижеността си.

Във връзка с това, мога ли да Ви попитам дали ще представите нови предложения, с които да се гарантира, че районите в цяла Европа ще имат достъп до структурните фондове след 2013 г.? И ако възнамерявате да представите такива предложения, ще стане ли това по време на настоящата Комисия или при следващата Комисия, когато тя бъде назначена?

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) Мога да Ви кажа, че четох писмото на първия министър на Уелс, но не съм чел споменатия документ.

Има работни документи в Комисията, изготвени от различните й служби, но те не отразяват становището на Комисията. Единствено Колегията на членовете на Комисията приема позиции, които са обвързващи за Комисията. Сега сме в етап на подготвителна работа. Мога да Ви кажа, че лично аз съм изключително ангажиран, както знаете, със социалното, икономическото и териториалното сближаване и че регионалната политика остава първостепенен приоритет на следващата Комисия.

Относно прегледа на бюджета, взех решение с одобрението на Парламента – в лицето на председателя на комисията по бюджети – да представя прегледа на бюджета на по-късен етап. Разумно е първо да се постигне съгласие относно широките параметри на стратегията на Европейския съюз за 2020 г., а след това прегледът

на бюджета да бъде представен от новата Комисия, за да може новата Колегия да има пълни права върху предложението и да работи с Вас в много тясно сътрудничество що се отнася до бъдещите финансови перспективи.

Sarah Ludford (ALDE). – (EN) Крис Патън каза, че опасността на Балканите се състои в това, че те се преструват, че въвеждат реформи, а Европейският съюз се преструва, че им вярва.

Именно това изглежда се случва в Босна, която тревожно върви към неправилно функциониране, ако не и към разрушение. Вижданията са, че международната общност и ЕС не успяват да наложат реформи в Босна и да се противопоставят на Милорад Додик, лидерът на Република Сърбия. Длъжността на върховния представител, докато все още съществува, беше подкопана, а авторитетът на международната общност беше отслабен.

Как ще отговорите на обвинението, че ЕС изпълнява програма в Западните Балкани, която е в полза на сърбите в Белград и Бая Лука и в ущърб на босненците, неудачниците?

Ще насърчите ли новия върховен представител и, след нейното одобряване, заместник-председателя на Комисията, Кати Аштън, да превърне Босна в най-първостепенен приоритет? Как ще гарантирате, че специалният представител на ЕС ще има действително влияние, ясен мандат и обединената подкрепа на ЕС зад себе си?

Председател. – Искам да кажа нещо много сериозно. Говорим за резултатите от последното заседание на Съвета на 19 ноември 2009 г. Зная, че почти всичко би могло да бъде казано или да се е случило на заседанието на Съвета, но вероятно не е било тема на последното заседание на Съвета, затова моля да се придържате към темата, защото е необходимо.

Sarah Ludford (ALDE). – (EN) Попитах за Кати Аштън, върховният представител, която беше назначена миналата седмица. Това определено е свързано с темата „във връзка с Европейския съвет“.

Председател. – Добре, съгласен съм, ако председателят Барозу желае да отговори на този въпрос, но искам да ви помоля, колеги, да се придържате към темата, която е ясно определена.

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) Първо, позволете ми да кажа, че споделям напълно загрижеността, изразена във връзка с положението в Босна. Всъщност това се превръща във все по-сложен проблем. Обсъждаме го с босненските органи и с всички заинтересовани страни в и извън Европа.

Разбира се, отговорът ми към Вас е „да“, надявам се, че Кати Аштън ще му отдели сериозно внимание, заедно с члена на Комисията, отговарящ за разширяването, тъй като Босна, както знаете, е в областта на потенциално разширяване на Европейския съюз. Определено трябва да направим всичко възможно, за да сме сигурни, че държавата стъпва на краката си и че е способна да затвърди съществуването си като пълноценна държава, демократична държава, която се стреми да се присъедини към Европейския съюз някой ден.

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE). – (DE) Току-що говорихте за това, как вече сте започнали консултациите за процеса след Лисабон. В такъв случай този процес ще бъде колективна отговорност на новата Комисия.

Съществува сериозно недоволство, че процесът на консултации се забави толкова много. Също така има сериозни опасения, че той е само формалност и че резултатите от консултациите няма да имат сериозно въздействие върху процесът след Лисабон.

Какво е предложението Ви за това, как всички заинтересовани страни и основният анализ на процеса на консултации могат да бъдат включени в този процес и в документите на Комисията? На кои членове на Комисията ще възложите задачата да гарантират, че това ще се случи и каква е Вашата лична отговорност в това отношение?

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) Моята отговорност е цялостната координация на Комисията и на стратегията, но аз ще работя с няколко члена на Комисията, защото, както знаете, по своята същност стратегията на Европейския съюз за 2020 г. е всеобхватна стратегия, включваща много важни сектори, като се започне от икономическата конкурентоспособност и се стигне до устойчивостта – т.е. околна среда – както и аспекти на социалното включване. Следователно тя обхваща много широк кръг от компетентности.

Що се отнася до закъснението, права сте: има известно закъснение. За съжаление, това се дължи на факта, че Европейският съвет не взе решение по-рано и в резултат на това не можем да сформираме Комисията.

Така че пускаме работния документ днес, за да може всичко да бъде готово за пролетния Европейски съвет през март, тъй като досега трябваше да имаме нова Комисия, но все още нямаме. Надявам се, че ще имаме до края на януари.

Между другото, едва днес – и това е друга новина, която искам да ви съобща – получих последното име от 27-те кандидати за членове на Комисията. Едва днес. Поради това закъсняваме малко, но независимо от това, мисля, че трябва да се възползваме в най-голяма степен от периода на консултации, за да имаме сериозни консултации относно бъдещата стратегия на Европейския съюз за 2020 г.

Isabelle Durant (Verts/ALE). – (FR) Г-н Барозу, искам да се върна към въпроса, зададен от колегата току-що. Сроковете, които ни поставяте, са изключително кратки. Как можем да оформим стратегия от сега до 2020 г. за три месеца? Трябва да разработим стратегия за целия Европейски съюз по социални, икономически и екологични въпроси, а имаме на разположение три месеца и период за консултации, който започва днес.

Поради това искам да привлека вниманието Ви, г-н Барозу, върху факта, че според мен трябва да изчакаме да се сформира Комисията, за да можем зададем въпросите си на нея, но преди всичко за да си дадем време да създадем един истински проект. Не можем да изготвим проект за Европейския съюз за три месеца.

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (FR) Споделям загрижеността Ви по този въпрос. Именно затова решихме да направим това сега и да не го оставяме за по-късен момент. Така ще имате повече време. Ако чакаме новата Комисия да започне мандата си, може би ще трябва да чакате до края на януари и затова вече задействахме процеса. Подробностите ще бъдат публикувани в интернет днес, ако вече не са там. Надявам се на ангажираност и от Ваша страна в това отношение. Самият аз съм готов да се ангажирам.

Във всеки случай пролетният Европейски съвет отбелязва началото, а не края на процеса. Въпреки това председателството на Съвета, действащо на ротационен принцип – което се запазва с Договора от Лисабон, както знаете – испанското председателство, настоя да изготвим първоначален документ, който ще служи като основа за обсъждане. Поради това имах голямо желание да го представя сега. Ще направя всичко възможно, за да гарантирам, че всички, които са засегнати от този въпрос, могат да участват и да дадат своя принос за преразглеждането на това, което, както самата Вие изтъкнахте, е изключително важна стратегия.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Г-н Барозу, ако погледнем главните ръководни длъжности на най-високо равнище на Европейския съюз, при сравняване на новия ЕС и стария ЕС, резултатът е 3:0 в полза на стария ЕС. От 1 януари 2012 г., когато ще има нов председател на Европейския парламент, няма да има никой на високо равнище на Европейския съюз, който да представлява 12-е нови държави-членки. Как ще оправдаете това решение?

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) На първо място, председателят на Съвета и върховният представител не представляват част от Европа: те представляват цяла Европа.

Нека да кажа, че бях много доволен и от кандидатурата на Херман ван Ромпой. Когато министър-председателят Рейнфелд представи името му, беше ясно, че това е лицето, което може да осигури консенсус при вземане на решението. А фактът, че той е от Белгия, предоставяйки инстинктивна подкрепа за общностния метод, и това, че е проевропеец в своята същност, говори много добре и за Белгия.

Предвид това, по отношение на важността на новите държави-членки, мисля, че вече доказахте тяхната важност чрез избирането на г-н Buzek за председател на Европейския парламент: някого, който е от нова държава-членка, някого, който е допринесъл толкова много за повторното обединяване на Европа.

И така, на тези длъжности ние не представляваме една държава или един район: ние представляваме цяла Европа.

Miguel Portas (GUE/NGL). – (PT) Г-н председател, миналата седмица Съветът одобри споразумението между институциите относно бюджета за 2010 г. Последните от решенията, които ще се приемат в Копенхаген, не следва да представляват част от това споразумение или ангажимент. Те следва да бъдат предмет на коригиращ бюджет.

Въпросът, който искам да Ви задам, е лесен: предвид затрудненията, които имахме при финансирането на втория транш за плана за икономическо развитие с настоящия бюджет, как Комисията предполага, че ще осигури средствата за финансиране на първата година от борбата с изменението на климата, за която ще са необходими най-малко 2 млрд. евро? Още повече че тази обща стойност ще се увеличава с всяка изминала година, така че откъде според председателя ще дойдат тези пари?

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (PT) Г-н Portas, благодаря Ви за въпроса. Вярно е, че убеждаването на Парламента да одобри конкретен бюджет за някои от дейностите, свързани с енергийната ефективност, енергийната сигурност и борбата с изменението на климата, се оказва изключително трудно и съм много доволен, че това беше постигнато. Искам да благодаря на всички, които направиха възможно одобряването на бюджета.

Ако, както се надявам, постигнем споразумение в Копенхаген, след това ще трябва да работим за осигуряване на средствата, необходими за изпълнението на споразумението в рамките на бюджета.

Все още не сме напълно готови, но съм напълно сигурен, че ако държавите-членки се споразумеят относно бъдещото финансиране на действията за смекчаване на последствията от изменението на климата, от които се нуждаят развиващите се държави, ние ще трябва да се споразумеем и за средствата, необходими за изпълнението на тази цел.

Lena Kolarska-Bobińska (PPE). – (PL) Г-н Барозу, назначаването на г-жа Аштън и на г-н ван Ромпой, както и самият договор от Лисабон, ще внесат промени в начина на функциониране на Комисията. Някои от промените са посочени в Договора от Лисабон, но други са неуточнени и неясни и ще се оформят чрез определени практики и решения. Искам да попитам какви промени предвиждате в работата и функционирането на Европейската комисия в най-близко бъдеще и през следващите няколко години. Сега е подходящ момент да се направят такива промени и както казах, понастоящем има възможности, които не са напълно уточнени в Договора от Лисабон. Говорихте за назначаването на някои членове на Комисията. Аз имам предвид политики и действия, които не се ограничават само до определянето и разпределянето на функциите на новите членове на Комисията.

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) Съгласен съм с общата Ви забележка, че институциите са и такива, каквито ги оформим на практика. Именно затова бях толкова доволен от назначаването на Кати Аштън и Херман ван Ромпой, тъй като зная, че и двамата притежават истински европейски дух и са посветени на въпросите на Общността.

Що се отнася до практическата страна на въпроса, на 1 декември Кати Аштън ще стане върховен представител и заместник-председател на Комисията по силата на решението на Европейския съвет. На този ден тя ще поеме отговорността за портфейла за външни отношения като заместник-председател на Комисията. В качеството си на заместник-председател на Комисията тя се отчита пред Европейския парламент, а Парламентът знае в каква голяма степен Кати Аштън е посветена на парламентарната демокрация. Зная, че тя няма търпение да се срещне с комисията по външни работи възможно най-скоро, за да може да поеме новата си роля на правилна основа.

По отношение на следващата Колегия, Катрин Аштън също ще има изслушване заедно с другите кандидати за членове на Европейската комисия и ще бъде подложена на вашето колективно гласуване на следващата Колегия.

Mitro Repo (S&D). – (FI) Г-н председател, г-н член на Комисията, във връзка със заседанието от миналата седмица искам да попитам дали самият Вие сте доволен от процеса на избор, при който бяха заети две длъжности от първостепенна важност и дали също сте съгласен, че някои от процедурите на Европейския съюз за вземане на решение все още се нуждаят от по-голяма степен на прозрачност и демократичност?

Искам да Ви попитам дали приложения метод за избор, при който кандидатите сякаш се появиха от нищото, беше начин да се утвърди авторитета на ЕС и засили ли той доверието в практиката за вземане на решение в ЕС? Не следва ли големите политически групи да помислят сериозно какъв тип кандидати да се предлагат за първостепенни длъжности в бъдеще, дали процесът на избор може да бъде преразгледан и усъвършенстван по някакъв начин и кой следва да направи това? Може би това трябва да бъде задача на Европейския парламент и на неговите членове. Този път Финландия имаше висококвалифицирани кандидати и това следва да ни радва.

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) Първо, както знаете, разпоредбите на Договора от Лисабон бяха спазени изцяло и аз, разбира се, подкрепям прилагането на Договорите. Трябва да зачитаме принципите на правовата държава в Европейския съюз.

По отношение на лицата, които бяха избрани, наистина мисля, че трябва да ги уважаваме, тъй като министър ван Ромпой е министър-председател на Белгия, а лейди Аштън е член на Комисията. Затова вярвам, че имат качествата да изпълняват задълженията си.

Що се отнася до институциите, важно е да се отбележи, че председателят на Съвета трябва да бъде избран от държавните или правителствените ръководители. Това не е избор за президент на Франция или на Португалия. Става въпрос за председателя на Европейския съвет и този председател се избира от държавните или правителствените ръководители. Различно е при председателя на Комисията, който беше номиниран от държавните или правителствените ръководители и избран в Парламента. Ето защо трябва да зачитаме различната логика на отделните институции.

Jens Rohde (ALDE). – (DA) Г-н председател, г-н Барозу, в разискването по тази точка имаше сериозно обсъждане относно сформирването на Комисията и портфейлите, които ще получат членовете на Комисията. Това, за което ние в групата на Алианса на либералите и демократите за Европа сме много загрижени, е какъв портфейл ще получи новият член на Комисията, отговарящ за климата, тъй като това ще определи дали става въпрос само за празни приказки или ще имаме член на Комисията, който действително ще работи ефективно по въпросите на изменението на климата, като същевременно ще запази конкурентоспособността на Европа.

Поради това искам да попитам какво председателят на Комисията прави и ще прави, за да гарантира, че длъжността на члена на Комисията, отговарящ за климата, ще притежава тежестта, която председателят на Комисията е посочил, че следва да притежава. Във връзка с това имам два конкретни въпроса: членът на Комисията, отговарящ за климата, ще се занимава ли и с областта на енергетиката и ще има ли той или тя собствена дирекция?

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) Преди всичко мисля, че е справедливо да приветстваме факта, че ще имаме член на Комисията, отговарящ за действията в областта на климата. Досега тази длъжност не съществуваше. Именно защото има много работа в това отношение и искам да придам тежест, както се изразихте, на тази функция, взех решение и съобщих на Парламента създаването на длъжността член на Комисията, отговарящ за действията в областта на климата. Този член на Комисията ще има много отговорности. Той или тя ще трябва да разшири действията в областта на климата, тъй като те са свързани с енергетиката, но също и с околната среда, научните изследвания, селското стопанство и промишлеността. Ето защо действията в областта на климата имат много важна координираща роля както във вътрешен, така и във външен аспект.

Съвсем ясно е, че Копенхаген няма да бъде край на процеса. Надявам се да постигнем оперативно споразумение на срещата в Копенхаген, но ще трябва да се свършат много неща и след Копенхаген, включително работата с нашите основни партньори.

Ето защо членът на Комисията, отговарящ за действията в областта на климата, ще има много важна външна и вътрешна роля, за да изпълни всичките ни очаквания за силна политика в областта на климата в Европейския съюз.

John Bufton (EFD). – (EN) Г-н Барозу, след назначаването на новия председател, Хеман Ван Ромпой, имаше много спекулации по въпроса дали ще се въведат преки данъци на ЕС. Можете ли да ми кажете открито дали това е така и как смятате да събирате тези данъци?

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) Първо, не виждам каква е връзката между данъците и Херман ван Ромпой, тъй като не Съветът предлага данъците. Това е компетентност на Комисията.

Отговорът ми е следният. Първо, винаги давам откровени отговори, не е необходимо да искате да Ви отговоря открито. Второ, възнамерявам да разгледам всички въпроси на данъчното облагане в Европейския съюз. Трябва да обърнем внимание на това. Трябва да разгледаме собствените ресурси на Европейския съюз. Обещали сме това на Парламента. Програмата, с която бях избран, включва разглеждането на възможните собствени ресурси и това се съдържа в програмата, одобрена от настоящия Европейски парламент.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Комисията продължава преговорите за присъединяване на Турция по изключително некритичен начин. Така тя пренебрегва настроенията на държавите-членки и техните граждани. Назначаването на г-н ван Ромпой за председател на Европейския съвет е назначаване на явен противник на присъединяването на Турция и сега ще цитирам неговите думи, че Турция не е Европа и никога няма да бъде Европа. Според него всеобщите ценности в Европа, които са основни ценности и на християнството, ще загубят силата си с присъединяването на голяма ислямска държава като Турция.

Затова моят въпрос е каква е позицията на Комисията по отношение на това недвусмислено изявление? Освен това, ако опасенията на обществеността по този въпрос не се възприемат сериозно, какво е отношението към опасенията на председателя на Европейския съвет?

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) Комисията зачита позицията на държавите-членки, а държавите-членки решиха единодушно да има преговори с Турция. Ние изпълняваме мандата, който получихме от името на държавите-членки за преговори с Турция и с други страни кандидатки.

Важно е да се знае, че това беше единодушно решение на държавите-членки. То не беше измислено от Комисията. Имаше единодушно решение на държавите-членки за преговори с Турция и с други държави по отношение на възможността за тяхното присъединяване.

Съвсем ясно е, че Турция не е готова за присъединяване – ние също не сме готови да ѝ предложим членство – но трябва да продължим преговорите в духа на добрата воля с всички страни кандидатки.

Що се отнася до коментарите, направени от г-н Ван Ромпой, аз обикновено не коментирам коментари. Като председател на Съвета той заяви много ясно, че ще зачита мандата, който му е възложен от държавите-членки.

Cristina Gutiérrez-Cortines (PPE). – (ES) Г-н председател, ще обсъдя две понятия, а именно координацията и гъвкавостта.

При всички теми, обсъждани в Съвета, се установи проблем. През последните години имаше изключителна липса на координация между различните генерални дирекции в Комисията. Политиката в областта на изменението на климата често се разглеждаше независимо от научните знания на Генерална дирекция „Научни изследвания“. Тя също така се провеждаше независимо от използването на земята например, което е свързано с изменението на климата.

Първият ми въпрос е следният. Готов ли сте да организирате и подобрите вътрешната организация така, че когато назначаваме нашите членове на Комисията, да можем да бъдем сигурни, че вътрешната координация е гарантирана?

Вторият ми въпрос е свързан с факта, че говорим за конкурентоспособност, за икономическа криза. Готова ли е Комисията да бъде по-гъвкава и по отношение на някои въпроси, като например Регламента относно регистриране, оценка и разрешаване на химични вещества и препарати (REACH) и неговото прилагане, което ще навреди допълнително на нашата конкурентоспособност? Готова ли е тя да бъде по-гъвкава?

Последната ми идея за тази политика на съгласуваност е, че не можем да говорим за икономика и възстановяване, без да говорим за отваряне на енергийните пазари. Има държави, които нямат енергиен пазар, като например Испания във връзка с газа. Това означава, че цените се повишават и развитието става невъзможно.

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (PT) Ще направя всичко в рамките на моите правомощия, за да подобря вътрешната координация в Комисията, но трябва да кажа, че според мен координацията беше добра. Доказателство за това е фактът, че решенията на Комисията винаги са се вземали с единодушие.

Съвсем естествено е, като разглеждаме отделните членове на Комисията, да установяваме, че всеки от тях се опитва да превърне в приоритет въпроса, който според него поражда най-сериозна загриженост. Не е изненадващо, че членът на Комисията, отговарящ за околната среда, показва по-голям интерес към екологичните въпроси, отколкото члена на Комисията, отговарящ за промишлеността, който, от своя страна, е по-заинтересован от въпросите на промишленото развитие. Но това, което има значение, е решението на Колегията и в това отношение имаше ефективна координация.

Освен това ние искаме да разработим усъвършенствана екологична политика, като същевременно гарантираме конкурентоспособността на нашите предприятия. Мисля, че чрез предложенията, представени от Комисията, се гарантира, че ще имаме подходящи решения, ако други държави не се присъединят към нашите високи амбиции в областта на опазването на околната среда. Не искаме да възлагаме поръчки на Европейския съюз на външни изпълнители в държави, които нямат същото равнище на екологични изисквания като нас.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Г-н председател, г-н Барозу, бих желал да изразите ясно становището си по два въпроса, свързани със съставянето на следващата Комисия.

Първо, чух да казвате в залата, че планирате да разделите портфейла за правосъдие и вътрешни работи на два отделни портфейла: един за основни права и правосъдие и друг за сигурност и имиграция. Днес следобед обаче чух, че говорите за портфейл за основни права и правосъдие и портфейл за вътрешни работи, което според мен е много по-добра комбинация, тъй като това означава, че имиграцията вече няма да се възприема като заплаха за сигурността или като въпрос, подчинен на сигурността. Според мен съсредоточаването върху имиграцията по този начин е не само погрешно, но и опасно.

Бих искал да разбера дали ще се възприеме този подход и дали той ще се отрази на структурите на генералните дирекции – в момента Генерална дирекция „Правосъдие и вътрешни работи“. Също така бих искал да чуя, че поемате ангажимент във връзка със законодателната програма програмата от Стокхолм да се прилага в пространството на правосъдие, сигурност и свобода. С влизането в сила на Договора от Лисабон Парламентът ще бъде решителен от самото начало и искам да чуя от Вас ясен ангажимент, че ще включите Парламента в разработването на законодателната програма, произтичаща от програмата от Стокхолм.

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (PT) Г-н López Aguilar, отговорът ми на втория Ви въпрос е положителен. Ние искаме да включим активно Парламента, поради което това ще бъде един от приоритетите на следващата Комисия и нещо, което вече е заложено в конституцията, най-малкото, защото Парламентът ще има по-големи правомощия за вземане на решения в тази област.

По въпроса за портфейла, искам да кажа следното: ще има член на Комисията, отговарящ за правосъдието и основните права и член на Комисията, отговарящ за вътрешните работи.

Въпросите в областта на имиграцията имат аспект, свързан със сигурността. Например агенция „Frontex“ ще остане под ръководството на члена на Комисията, отговарящ за вътрешните работи. Не е логично тя да бъде под отговорността на друг член на Комисията. Когато става дума за въпроси на включването и интеграцията обаче, идеята ми е те да бъдат в компетентността на члена на Комисията, отговарящ за социалните въпроси.

В крайна сметка и аз като г-н López Aguilar считам, че не следва да разглеждаме имиграцията само през призмата на сигурността. Друг аспект е борбата с нелегалната имиграция и мрежите за трафик на хора. „Frontex“ се занимава с тази област. Тя трябва да бъде под ръководството на члена на Комисията, който отговаря за тези въпроси. Ще поставя обаче всички въпроси на имиграцията, свързани с интеграцията и включването, под ръководството на члена на Комисията, отговарящ за социалните въпроси, тъй като това са проблеми на социалното включване.

Reimer Böge (PPE). – (DE) Европейският съвет изрази надеждата си за евентуално постигане на споразумение относно структурата на Европейската служба за външна дейност, когато е възможно, до края на април. Комисията трябва да одобри тези предложения и искам да Ви попитам, г-н Барозу, дали Комисията, преди да ги одобри, ще представи подходящи предложения и ще ги включи в преговорите, по-специално по отношение на адаптирането на многогодишното финансово планиране, адаптирането на Междунституционалното споразумение за бюджетна дисциплина и – в областите, в които има промяна на отговорността за програмите за външна политика – адаптирането и преговарянето на тези програми, които, разбира се, вече подлежат на съвместно вземане на решение. Това е необходимо, тъй като ако няма решителност по въпросите, които споменах, Службата за външна дейност ще бъде просто отделно тяло без необходимата бюджетна обезпеченост и без необходимите възможности за определяне на значението си. Как Комисията, заедно с Парламента, ще изпълни тези задачи в предстоящите месеци?

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) Благодаря Ви за въпроса, г-н Böge. Зная колко сериозно е отношението Ви към бюджетните правила и компетентността на Парламента.

Отговорът ми е положителен, разбира се, че ще представим своевременно на Парламента предложения за приемане на необходимите корекции, за да може новият субект, Европейската служба за външна дейност, да разполага със средствата, бюджетните средства, за изпълнение на всичките си дейности.

Както съм казвал и преди, желанието ни е това да бъде един от големите успехи на Договора от Лисабон. Мисля, че това е много важно нововъведение и, разбира се, въз основа на предложението, което ще бъде направено от заместник-председателя Аштън като върховен представител, ще работим по този въпрос заедно с Парламента.

Malika Benarab-Attou (Verts/ALE). – (FR) Г-н Барозу, искам да съобща, че след няколко дни ще отбележим Международния ден на солидарност с палестинския народ.

Не трябва да продължава положението, при което палестинското население е смазвано, колонизирано, наранявано и избивано.

Ние европейците, чрез нашите ценности на солидарност и братство, сме отговорни да намерим решение на това положение бързо, преди то да се превърне в кървава баня.

Израелското правителство продължава колонизацията си с въоръжени настъпления, и то след извършването на военните престъпления в началото на годината. Символите и сълзите вече не са достатъчни. Днес

единственото решение за спиране на смъртоносната политика на израелското правителство е признаването и преди всичко съществуването на палестинската държава.

Палестинският народ, като други народи, има право на достойно съществуване, което удовлетворява неговите стремежи.

Вие като председател на Комисията, заедно с г-жа Аштън, ще предприемете ли действия по този въпрос и ако да, по какъв начин?

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (FR) Първо, искам да повторя думите Ви за демонстриране на солидарност с палестинския народ, който всъщност страда от липса на зачитане на правото му на самоопределение.

Що се отнася до конкретния въпрос, който ми зададохте, вземането на решение дали да се признае или не друга държава е отговорност на държавите-членки.

Нашата позиция – позицията, която Комисията винаги е отстоявала – се състои в подкрепа на едновременното съществуване на двете държави: правото на Държавата Израел да съществува в мир и без заплаха за сигурността ѝ и, едновременно с това, правото на палестинския народ да изгради собствена държава.

Ние желаем едновременното съществуване на тези две държави да допринесе за създаване на ново положение не само за израелския народ и за палестинския народ, но и за целия регион, тъй като положението там действително е много сериозно. То застрашава не само надеждата на палестинския народ, но също и мира в региона и по света.

Председател. – Благодаря Ви, г-н председател на Комисията. Постигнахме много повече от предишния път, преди един месец. Благодаря Ви много и за това, че спазихте стриктно времето, с което разполагахте. Разбираме, че не винаги е лесно да се отговаря на понякога сложни въпроси в рамките на една минута.

Мисля, че е много полезно за всички нас в двете институции да се разбираме взаимно. Това е проява на голяма отговорност и е много важен сигнал за нашите граждани, че двете институции могат да обсъждат въпроси и да общуват взаимно.

Ще се видим отново следващия месец във времето за въпроси.

(Ръкопляскания)

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н VIDAL-QUADRAS

Заместник-председател

9. Многогодишна програма 2010-2014 относно пространството на свобода, сигурност и правосъдие (Програма от Стокхолм) (разискване)

Председател. – Следващата точка са изявленията на Съвета и на Комисията: Многогодишна програма 2010-2014 относно пространството на свобода, сигурност и правосъдие (Програма от Стокхолм).

Беатрис Аск, действащ председател на Съвета. – (SV) Г-н председател, госпожи и господа председатели на комисии, уважаеми колеги, на Европейския съвет на 10-11 декември ще бъде приета нова петгодишна програма относно пространството на свобода, сигурност и правосъдие. Тя е предназначена да замени настоящата Програма от Хага от 2004 г. Новата програма е предшествана от дълъг процес на подготовка, започнат преди повече от две години от бъдещите групи.

Програмата ще бъде изготвена въз основа на съобщението на Комисията, но също така и въз основа на многобройните становища, представени по време на процеса от страна на националните парламенти, гражданското общество и различни структури и агенции на ЕС. Програмата е, разбира се, също така резултат от интензивни контакти и задълбочени преговори с държавите-членки на ЕС, а също и с Европейския парламент. Отношението на Европейския парламент спрямо бъдещото сътрудничество е важно, по-конкретно, с оглед на по-голямата роля на Парламента, произтичаща от Договора от Лисабон.

Въз основа на предишните програми от Тампере и Хага беше постигнат значителен напредък от ЕС във връзка с пространството на свобода, сигурност и правосъдие. Европа обаче все още е изправена пред предизвикателства, с които трябва да се справим заедно на европейско равнище. Влизането в сила на Договора от Лисабон ще ни

предостави нови възможности за това и новата многогодишна програма – Програмата от Стокхолм – следователно ще бъде основана на новите възможности, които предоставя Договора от Лисабон.

Визията на Програмата от Стокхолм е за по-безопасна и по-отворена Европа, където правата на отделните хора са защитени. Потребностите на гражданите, на отделните хора, ще залегнат в основата на бъдещото сътрудничество в тази област по много по-видим начин от досегашния. Работим от името на гражданите и те трябва да почувстват, че бъдещото сътрудничество в ЕС е важно за тях. Затова то следва да се изгради върху реалните проблеми, да задава подходящите въпроси и да се съсредоточава върху конкретни мерки, които ще придават добавена стойност на ежедневието на хората.

Бъдещото сътрудничество в тази област също така трябва да се основава на по-добър баланс между мерките, насочени към създаване на безопасна и сигурна Европа, и мерките, целящи защита на правата на отделните хора.

От гледна точка на гражданите борбата с престъпността е важна. Гражданите очакват сътрудничеството в ЕС да улесни предотвратяването на трансграничната престъпност, но те очакват също свобода и правосъдие. Както съм подчертавала и преди пред Европейския парламент, мерките, насочени към осигуряване на повишена сигурност, и мерките за гарантиране на правната сигурност и правата на отделните хора вървят ръка за ръка и това, разбира се, също е възможно.

По отношение на борбата с трансграничната престъпност, предизвикателствата са големи. Трафикът на наркотици, трафикът на хора и тероризмът са реалност на нашия континент, а в същото време има и нови форми на престъпност, например в резултат от интернет. Не можем да позволим на национални или административни граници да пречат на органите за борба с престъпността да вършат работата си ефективно.

Сътрудничеството за борба с трансграничната престъпност се развива, но все още ни предстои много работа за да постигнем ефективна европейска политика и сътрудничество в областта на наказателното право. Нуждаем се от общи решения на общите проблеми. Добре развитото полицейско сътрудничество, ефективният обмен на информация и опит и добре разработените методи за работа са от основно значение за справяне с тези проблеми.

Основен елемент от борбата с престъпността е, разбира се, ефективният обмен на информация, съобразен с нашите нужди. На европейско равнище следва, в определени случаи, да стандартизираме обмена на информация, да го приспособим към потребностите ни и да го направим по-ефективен. В същото време е изключително важно да гарантираме, че обменът на информация съответства на основните изисквания за защита на данните и неприкосновеността на личния живот, които трябва да наложим, и че повече няма да се събира и съхранява информация, освен необходимата за целта. Трябва да създадем сигурна Европа, в която борбата с трансграничната престъпност е ефективна, като едновременно с това зачитаме неприкосновеността на личния живот на отделните хора. Напълно възможно е и абсолютно необходимо да постигнем и двете. Въпросът е да намерим подходящия баланс между различните мерки.

Принципът на взаимно признаване трябва да остане основен принцип в правното ни сътрудничество. Необходимо условие за държавите-членки, които желаят да признават и изпълняват съдебните и правните решения на други държави, е да имат взаимно доверие в правните си системи. Необходимо е също доверие между националните ни органи, а гражданите следва да имат доверие в мерките, които се приемат. Един от начините да повишим доверието е да опознаем по-добре правните системи помежду си. Може да е необходимо осигуряване на обучение, обмен на програми, усъвършенстване на съществуващите мрежи и добре развитите механизми за оценка.

Но вероятно най-важната мярка за засилване на доверието е да гарантираме определени минимални права, независимо от това, къде в ЕС се намира дадено лице. Това са обикновени неща, като например да можеш да разбереш на език, който разбираш, в какво си обвинен и какви права имаш като заподозрян или жертва в съдебен процес. Радостно е, че в рамките на Съвета успяхме да се споразумеем относно пътна карта за начина, по който процесуалните права на обвиняемите и подсъдимите трябва да бъдат разглеждани и прилагани стъпка по стъпка. Желателно е пътната карта да бъде включена в Програмата от Стокхолм и считам, че това ще стане.

Програмата от Стокхолм следва също така ясно да отразява гледната точка на жертвите на престъпления. Гражданите, които стават жертви на престъпления в собствената си държава или в друга държава-членка, следва да получат съответната информация на език, който разбират, и да им бъде предложена подходяща подкрепа, информация и защита преди, по време на и след наказателното производство. Жертвите също така следва да получат съразмерна компенсация за нанесените щети или вреди.

В заключение искам да кажа няколко думи относно въпросите, свързани с гражданското право, които в голяма степен засягат ежедневието на хората. Един конкретен въпрос е прегледът на Регламент Брюксел I относно признаването и изпълнението на съдебни решения от други държави-членки. Тези въпроси вероятно изглеждат чисто технически, но са много важни за отделните граждани.

Един от най-важните въпроси е премахването на процедурата по екзекватура. Понастоящем всеки, който желае съдебно решение да бъде изпълнено в друга държава-членка, първо трябва да подаде заявление в съд в същата държава и да получи разрешение. Това отнема време и води до разходи за лицето. Забелязахме, че има голяма подкрепа за премахването на процедурата по екзекватура, но то трябва да отговаря на процесуалните гаранции и правилата за избор на приложимото право.

Това са някои от основните и важни въпроси, подчертани от Швеция и много от държавите-членки. Благодаря ви много за вниманието. Очаквам с нетърпение да чуя коментарите ви и да отговоря на въпросите ви. Но преди да го направя, ще дам думата на моя колега г-н Билстрьом, който отговаря за част от въпросите, свързани с предоставянето на убежище и миграцията, които ще бъдат съществени в предстоящата Програма от Стокхолм, и той ще ви ги представи сега.

Тобиас Билстрьом, действащ председател на Съвета. – (SV) Г-н председател, уважаеми колеги, първо искам да благодаря на Европейския парламент за конструктивното сътрудничество по отношение на Европейската служба за подкрепа в областта на убежището. Все още има някои формалности за изглаждане, но скоро условията за формиране на службата ще бъдат готови. Съветът оценява високо конструктивното сътрудничество с Европейския парламент, благодарение на което постигнахме този резултат. Това е добър знак за засиленото сътрудничество, което ще осъществяваме, след като Договорът от Лисабон влезе в сила. Фактът, че успяхме да вземем бързо решение по отношение на службата за подкрепа, е добър пример за ефективна и добре действаща процедура на съвместно вземане на решение.

Това, което трябва да разискваме днес, е, разбира се, предстоящата петгодишна програма за работата, свързана с въпросите на правосъдието и вътрешните работи. Като начало ще кажа, че в последните няколко години се случиха много неща в областта на убежището и миграцията. Например взехме решения относно съвместното законодателство във връзка с първите основи на обща имиграционна политика и обща система за убежище. Между другото това е цел, заложена и в двете предишни работни програми от Тампере и Хага. Когато Европейският съвет прие Европейския пакт за имиграция и убежище миналата година, тази област от политиката получи нова политическа сила. Сега е време да определим курса на по-нататъшното развитие на политиката в тази област. Основната предпоставка за нашата работа е, че добре управляваната имиграция може да бъде положителна за всички заинтересовани страни не само за отделните държави-членки и за ЕС като цяло, но също така и за държавите на произход и отделните имигранти. Ако искаме да постигнем целите на Лисабонската стратегия ЕС да бъде динамична и конкурентна икономика, вероятно ще трябва да позволим имиграцията на работници в по-голям мащаб от сегашния, по-конкретно, предвид демографското предизвикателство, пред което сме изправени.

За да се подчертае международното измерение на миграцията, въпросът за сътрудничеството с държавите на произход и транзит в рамките на глобалния подход към миграцията и развитието следва да води началото си от Програмата от Стокхолм. Инструменти, които бяха разработени, като партньорството за мобилност, следва да продължат да бъдат разработвани и консолидирани по стратегически начин. Връзката между миграция и развитие трябва да се използва по-пълно и да се ускорят подходящи мерки за по-пълното използване на положителните ефекти на имиграцията върху развитието.

По време на работата по Програмата от Стокхолм се оказа, че има съгласие за необходимостта държавите-членки да предотвратяват незаконната имиграция в ЕС по общ и съгласуван начин. Разработването на ефективна политика за репатриране е важен елемент от тази работа. Няма съмнение, че Европейска агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници на държавите-членки на Европейския съюз (Frontex) играе важна роля в това отношение и е ясно, че държавите-членки искат агенцията да бъде утвърдена. Засилването на сътрудничеството с държавите на произход и транзит също е от голям интерес. Искам да подчертая обаче, че в работата по предотвратяването на незаконната имиграция е важно да запазим баланс, така че прилагането на мерките за сигурност да става на цената на усложнения пред законната имиграция в ЕС и затрудняване на достъпа до убежище за лицата, търсещи убежище. Рисковете пред уязвимите групи, например децата, които идват сами, също трябва да бъдат сведени до минимум. Комисията ще изготви план за действие, съдържащ мерки в най-добър интерес на децата.

Въпросът за солидарността и разделението на отговорностите ще бъде решен в Програмата от Стокхолм. Няма лесни решения. Отправната ни точка следва да е търсенето на широки и устойчиви решения, основани на глобалния подход към миграцията и разбирането, че взаимното сътрудничество с трети държави е фактор от

решаващо значение. Трябва да се разработи някакъв вид механизъм за солидарност за подпомагане на държавите-членки, които са изложени на особено голям натиск и в които пристигат непропорционално голям брой лица, търсещи убежище. Държавите-членки трябва да получат и подкрепа за по-нататъшно увеличаване на капацитета им. Frontex трябва да се активизира и да има по-голяма роля при репатрирането. Целта е да имаме по-голяма възможност да покажем солидарност с държавите-членки и с третите страни, подложени на най-голям миграционен натиск. В същото време трябва да е ясно, че ни е необходим всеобхватен подход, устойчив както в средносрочен, така и в дългосрочен план.

Важно е в Програмата от Стокхолм да бъде посочено, че заложената преди цел за създаване на Обща европейска система за убежище не по-късно от 2012 г. се запазва. В основата си общата система за убежище трябва да гарантира, че лицата, търсещи убежище, следва да бъдат приети по един и същи начин и заявленията им да бъдат оценени според едни и същи критерии, независимо от държавата-членка, в която пристигат. Добре функциониращото практическо сътрудничество има основно значение за постигането на това. Във връзка с това Службата за подкрепа в областта на убежището ще има важна роля.

Друг важен елемент от общата система за убежище е т.нар. „външно измерение“. Имам предвид главно презаселването на бежанците от трети държави. Комисията неотдавна внесе предложение за съвместна програма на ЕС за презаселване. Това е елемент, който мнозинството от държавите-членки желаят да бъде отразен в Програмата от Стокхолм.

За да успеем да постигнем целта да разполагаме с обща система за убежище до 2012 г., ни е необходимо тясно сътрудничество между Съвета и Парламента. Внесени са няколко предложения за законодателни актове. Най-напред трябва да постигнем напредък по тях.

Връзката между вътрешната работа на ЕС по въпросите на правосъдието и вътрешните работи и външните отношения на Съюза придобива все по-голямо значение за постигането на напредък, и не само в рамките на политиката в областта на убежището и миграцията. Затова ролята на ЕС като световен играч в тази област следва да бъде активизирана и конкретен акцент следва да бъде поставен върху партньорството и сътрудничеството с трети държави. Перспективата относно правосъдието и вътрешните работи във външните отношения на ЕС трябва да се затвърди.

Това е основната черта от проекта на председателството за Програмата от Стокхолм. Вече сме в края на усилените преговори и програмата, да се надяваме, ще бъде приета след две седмици.

В заключение искам да кажа няколко думи за Договора от Лисабон. Новият Договор ще доведе до големи промени в пространството на свобода, сигурност и правосъдие в резултат от въвеждането на някои нови правни основания. Обикновената законодателна процедура, която ще бъде въведена, ще означава, че Европейският парламент ще получи по-голяма роля в законодателния процес в редица области. Г-жа Аск и аз очакваме с нетърпение засиленото сътрудничество с Европейския парламент. Също така считам, че новите задачи, възложени на националните парламенти, ще бъдат важни за укрепване на демократичния контрол в тази област от политиката. Благодаря ви много за вниманието. Както колегата г-жа Аск каза, сега очакваме с нетърпение да чуем вашите мнения.

Жак Баро, заместник-председател на Комисията. – (FR) Г-н председател, след отличните изявления на г-жа Аск и г-н Билстрьом аз ще се съсредоточа върху основните въпроси.

Първо, искам да благодаря на председателството, че съхрани духа на Програмата от Стокхолм и че постави европейците в сърцето на действията си в своето съобщение. Надяваме се, че текстът, който следва да бъде приет на следващото заседание на Съвета по правосъдие и вътрешни работи и след това внесен на Европейския съвет през декември, ще бъде амбициозен, балансиран и очевидно ще отразява новия институционален баланс.

Вече ще бъдете съзаконодатели в практически всички области на правосъдието и вътрешните работи и следователно е вярно, че парламентаризирането на Европейския съюз представлява разширяване на правомощията на Европейския парламент в процедурата на съвместно вземане на решение, но също така и засилен контрол от страна на националните парламенти на съответните им правителства. Участието на парламентите е благоприятна възможност за така важното пространство на сигурност, правосъдие и свобода.

Сега стигам до приоритетите, изтъкнати във вашия проект на резолюция. Подчертавате зачитането на основните права. Прави сте да отдавате голямо значение на свободата на движение, което е голямо предимство и очевидно не трябва да бъде поставяно под съмнение.

По отношение на основните права, с Договора от Лисабон правим два големи пробива: Хартата на основните права става задължителна и се отваря възможност Съюзът да се присъедини към Европейската конвенция по

правата на човека. Както подчертавате в резолюцията си, трябва да създадем цялостна система за защита на данните, която да включва и технологичните разработки. Комисията ще представи съобщение по въпроса през 2010 г. Също така считам, че ще трябва да включим всички политики на Съюза във всеобхватната система за защита на данните.

Подчертавате защитата на децата. По време на шведското председателство отбелязахме 20-ата годишнина от влизането в сила на Международната конвенция за правата на детето. Съюзът трябва да запази водещото си място в това отношение. Ето защо ще представим план за действие относно непридружените малолетни и непълнолетни лица в началото на 2010 г.

Общо казано, Комисията и Парламентът споделят една и съща цел, що се отнася до борбата с всички форми на дискриминация и до насърчаване на равенството между мъжете и жените. Приветствам факта, че Парламентът и Комисията следват един и същи подход, а именно да поставят европейците в сърцето на действията си по отношение на свободата на движение, изборителните права, консулската защита и т.н. Вече ще можем да приложим всичко това на практика. Договорът от Лисабон въвежда процедурата за гражданска инициатива, а Комисията току-що публикува зелена книга по въпроса. През 2010 г. ще бъде внесено предложение на основата на резултатите от проведените консултации.

Както министър Аск обясни много добре преди малко, трябва да накараме съдиите в държавите-членки да споделят обща европейска съдебна култура. Това зависи от обучението. С Програмата от Стокхолм поемаме ангажимент: най-малко половината от съдиите и прокурорите в Съюза ще трябва да са преминали европейско обучение или да са участвали в обмен с друга държава-членка.

Подчертавате и необходимостта от улесняване на достъпа до правосъдие и подпомагане на правилното функциониране на икономиката. Също и защитата на жертвите – жертвите на домашно насилие и жертви на тероризма. Комисията ще внесе също предложения по този въпрос, възползвайки се от възможностите, предоставени от Договора от Лисабон.

По отношение на аспекта на сигурността и защитата, подчертавате липсата на всеобхватна стратегия за структурата на сигурността и управлението на границите. Ето защо, както г-жа Аск обясни много добре, Програмата от Стокхолм съдържа истинска стратегия за вътрешна сигурност – стратегия, която зачита, разбира се, основните права и която допълва стратегията за външна сигурност.

Всеобхватната стратегия за вътрешна сигурност се основава на полицейско сътрудничество и сътрудничество в областта на наказателното правораздаване, както и на управление на достъпа до европейска територия.

Както г-н Билстрьом правилно посочи преди малко, имиграционната политика трябва да е част от дългосрочна визия за оптимизиране на приноса на имигрантите към икономическото и социалното развитие. Трябва да предоставим на законните имигранти ясен и единен статут. Също така трябва да предотвратим и ограничим незаконната имиграция, като в същото време зачитаме правата и достойнството на човека. Бих добавил, че в тази част сме очертали елементите на цялостния подход, който ще позволи да направим връзката между развитието и миграцията.

По въпроса за убежището, подкрепям призива ви за истинска солидарност между държавите-членки. Съюзът трябва да се превърне в истинско общо и единно пространство на защита, основано на зачитане на основните права и на високи стандарти за защита, и в Европа трябва да се предоставя убежище, както г-н Билстрьом каза, в съответствие с едни и същи критерии. Трябва да се демонстрира пълна солидарност между държавите-членки и най-вече към тези от тях, в които има най-голям брой бежанци.

Пространството на свобода, сигурност и правосъдие, разбира се, изисква силно външно измерение, което да е в съответствие с външната политика на Съюза. Няколко пъти споменахте в резолюцията си значението на мониторинга, изготвянето на оценките. Споделяме мнението ви и по този въпрос. Трябва да намалим значителната разлика между стандартите и политиките, приети на европейско равнище, и приложението им на национално равнище. Трябва също да обмислим възможното въздействие на законодателните предложения върху гражданите и да подобрим начина, по който се използва оценката на приетите инструменти.

В заключение, Комисията е изцяло ангажирана с преговорите по Програмата от Стокхолм. Казах колко съм доволен от сътрудничеството ни с шведското председателство, с които свършихме наистина задълбочена и сериозна работа. Очевидно становището на Парламента е важно за нас, особено в навечерието на приемането на Програмата от Стокхолм от Европейския съвет. Затова ви благодаря най-искрено и затова сега на свой ред ще ви изслушам много внимателно. Благодаря на Парламента.

Manfred Weber, *от името на групата PPE.* – (DE) Г-н председател, г-н заместник-председател, уважаеми министри, госпожи и господа, вече от пет години съм в Парламента и работя в областта на вътрешните работи и правото. Затова днешният ден е повод за радост за мен, защото имаме възможността да разискваме програмите за следващите пет години, защото ще можем да обсъждаме бъдещето като Европейски парламент с равни законодателни правомощия.

Обсъждаме досие, област, от която обществото се интересува, за която то очаква отговори от нас и относно която хората дори казват, че трябва да е с по-европейска насоченост. Не така стоят нещата с всички области, но в този случай е така. Обществото отправя искания към нас. Исква отговори от нас. Затова искам много накратко да обясня промяната, която ще последва от новата работна основа и тези въпроси.

Първият въпрос е работата със Съвета. Тук винаги има представители на Съвета и те винаги ни казват, като действащите председатели на Съвета, че Парламентът има голямо значение и че трябва да работим заедно. Когато излизат обаче, това схващане често рухва. Ще бъде наша задача, като парламентаристи, да изискваме от Съвета да не позволява повече това схващане да се изпълзва или, например, както в случая със споразумението относно SWIFT, да създава прецеденти, въпреки че ние в Парламента не сме включени в процеса на одобряване. Това положение не може да продължава и няма да продължава и за в бъдеще. Беше лош пример за това, колко сериозно институциите гледат една на друга.

Второ, трябва да бъдем създатели на идеи. Новият договор ни предоставя възможността да внасяме законодателни инициативи. Ако искаме да укрепим Frontex, не можем само да призоваваме за разни неща и да изготвяме предложения, а трябва и да създаваме закони. В бъдеще ще имаме възможността да го правим.

Трето, трябва да бъдем и сериозен партньор, такъв, който не изготвя просто списъци с желания. Например, ако разглеждаме борбата с незаконната имиграция, не трябва да заемем просто позиция на НПО, а да сме сериозен партньор. И накрая, Европейският парламент трябва да се отнася сериозно към въпроса за субсидиарността. Ако разполагаме с компетентностите, трябва да помислим и с кои предметни области можем да се справим по-добре на национално или регионално равнище.

Това са четири въпроса, които считам за важни за предстоящите няколко години. Групата на Европейската народна партия (Християндемократи) би искала предложенията за Програмата от Стокхолм да бъдат много по-амбициозни, но днес се радваме, че навлизаме в новия етап и остава само да кажем: да се захващаме за работа!

Monika Flašíková Beňová, *от името на групата S&D.* – (SK) Влизането в сила на Договора от Лисабон ще има важен принос за успеха на инициативата като цяло.

Процесът, породен от Договора, ще укрепи Съюза отвътре, а също и в световен контекст и е много тясно свързан със задълбочаване на сътрудничеството в областта на настоящия трети стълб. Съюзът ще бъде по-отворен, по-ефективен и по-демократичен. Основното предизвикателство и приоритет е да гарантираме основните права и свободи, както и целостта и сигурността на Европа, като напълно подкрепим ефективното прилагане и достатъчното зачитане и усъвършенстване на съществуващите правни инструменти, зачитайки едновременно с това правата на човека и гражданските свободи.

Програмата от Стокхолм подчертава отстояването на правата, особено в областта на правосъдието и сигурността. Трябва да дадем предимство на механизмите, които улесняват достъпа на гражданите до съдилищата, така че правата и законните им интереси да бъдат прилагани на практика в целия Съюз. Нашата стратегия трябва да цели също така засилване на полицейското сътрудничество и прилагане на практиката на правата, както и повишаване на сигурността в Европа.

С това искам да благодаря на всички докладчици за заключенията им и на Вас, г-н председател, за отделеното време.

Jeanine Hennis-Plasschaert, *от името на групата ALDE.* – (EN) Г-н председател, официално сега мога да обобща онези части от резолюцията ни, дълга 27 страници, които засягат в най-голяма степен останалите групи, но няма да го направя. Искам да ви споделя следната история.

На полет на „Бритиш еървейз“ (British Airways) от Йоханесбург заможна бяла южноафриканка на средна възраст се оказала до чернокож мъж. Повикала стюардесата, за да се оплаче от мястото си. Стюардесата я попитала какъв е проблемът, а тя отговорила, че очевидно не може да седи до такъв отвратителен човек и иска да я преместят. След няколко минути стюардесата се върнала и се извинила, че икономичната класа била пълна. Била говорила с ръководителя на полета, но и бизнес класата също била пълна. Имало обаче едно място в първа класа. Преди южноафриканката да успее да отговори, стюардесата продължила, като казала,

че изключително рядко премествали пътници в първа класа, но предвид обстоятелствата, капитанът е счел, че е скандално някой да бъде принуден да стои до такъв противен човек. Тогава се обърна към чернокожия мъж на мястото до южноафриканката и го попитала дали би взел нещата си, защото има място за него отпред в първа класа. Пътниците наоколо ръкопляскаха бурно, докато чернокожият мъж отивал към първа класа.

Е, каква връзка има това с нас? Считаме ли другите за по-низши? Бялата южноафриканка би шокирала всички ни. Но това очевидно беше пример за крайности. Все пак мисля, че някои от колегите, по-конкретно в групата ЕРР, но също и в Съвета, разбират прекрасно какво се опитвам да кажа. Другата група – моята, твърдо вярва в Европа, която хората разбират и на която се доверяват и в която вярват. Тази Европа трябва да се основава на правата на човека, основните свободи, демокрацията, принципите на правовата държава и, разбира се, истинско равенство за всички. Крайно време е да се справим с всички форми на дискриминация на всички основания, включително и на основание на сексуалната ориентация.

Jan Philipp Albrecht, *от името на групата Verts/ALE*. – (DE) Г-н председател, ние от групата на Зелените/Европейски свободен алианс се питаме как може тук да обсъждаме резолюция относно програма, която вече е отживелица? Вчера шведското председателство внесе ново и пълно с изменения предложение относно Програмата от Стокхолм. Предполагам, че голямото мнозинство от почитаемите колеги в залата още не са имали възможност да прочетат въпросното предложение. Според мен това е неприемливо отношение спрямо този силно чувствителен въпрос.

Нещо повече, процедурата в Парламента, която доведе до тази резолюция, беше като цяло неразбираема и на места – хаотична. По-малките групи бяха изключени от процеса на изготвяне на резолюцията, доколкото беше възможно, а огромният брой изменения в процедурите на съвместните комитети породиха значителни пречки пред демократичния процес на вземане на решение. Тогава проявете разбиране към нашите искания за поредица от разделни гласувания. Парламентът сериозно трябва да обмисли как ще се справи с тези условия както по отношение на Съвета, така и на собствените си членове.

Сега за съдържанието на Програмата от Стокхолм. Някои части от работната програма несъмнено трябва да се разглеждат като напредък. Когато става въпрос за правосъдието и създаването на общи разпоредби относно гражданското право, ние, Зелените, също виждаме положителни предпоставки за идните години. Когато говорим за връзката на гражданите с държавата обаче, програмата показва изключително лошо построена рамка. По отношение на политиката в областта на убежището и миграционната политика, гражданските права и защитата на данните, на необходимостта от сигурност в Европа се отдава по-голямо значение, отколкото на правата на човека и свободата. Посочва се открито, че по-голямата свобода в Европа автоматично би довела до по-малко сигурност.

Питам ви какво стана с основополагащия мит за европейската идея в случая? Тук се подклажда страх, но не – както се казва в програмата – страх от организираната престъпност или тероризма, а страх от хората в Европа, страх от онези, които искат да дойдат в Европа, и най-вече страх от всичко, което считаме за чуждо по някакъв начин.

Програмата от Стокхолм и, за съжаление, предложената резолюция продължават да свързват вътрешната и външната политика с цел улесняване на следенето на всеки в Европа и лишаването на хората по външните ни граници от правата им, което ще се затвърди с Frontex. Европа трябва най-сетне да изостави тази насока и да разгледа в най-големи подробности погрешните действия от изминалите няколко години.

Това означава също така съзнателно да се изправим и да отстояваме позицията си. Това е приложимо например в разискванията ни във връзка със споразумението относно SWIFT. Защо за пореден път отстъпваме пред политиката на САЩ, когато става въпрос за политиката по сигурността – както в случая със споразумението относно SWIFT – без причина и без в залата да сме разисквали въпроса в детайли? Защо ние, Парламентът, позволяваме на Съвета да ни изиграва всеки път? Ние, Парламентът, трябва наистина да направим нещо по въпроса. Изпратете послание тук и сега в защита на правата на човека и на свободата – включително и на правителствата си – и гласувайте в подкрепа на всички наши изменения. Ние, Зелените, не можем да кажем „да“ на резолюцията в сегашния ѝ вид.

Timothy Kirkhope, *от името на групата ECR*. – (EN) Г-н председател, предложението за резолюция, на което се позоваваме в това разискване, трябва да кажа, е отличен пример за Европейския парламент в най-лошата му форма. Макар и да признавам упоритата работа на докладчиците и да не се съмнявам в благородните им намерения, опитвайки се да включат всичко в документа от 27 страници, в същото време според мен предложението е объркано и с много по-малка стойност от това, което Програмата от Стокхолм и шведското председателство заслужават.

Позволете да подчертая, че ние също искаме да сме свидетели на по-голямо сътрудничество в стремежа към намирането на решения, както и да има солидарност по отношение на имиграцията, в борбата с корупцията и обмена на информация, но не трябва непременно да ги постигнем на цената на националния суверенитет, нито с прекомерни ограничения.

Правилното прилагане на Конвенцията за статута на бежанците на Организацията на обединените нации от 1951 г. все още е най-добрият начин за справяне с въпросите, свързани с областта на убежището. Подкрепяме обмена на информация с цел да гарантираме, че разполагаме с истински подход в областта на правосъдието и вътрешните работи за използване на данните, които са категорично защитени, на основата на принципите на пропорционалност, необходимост и прозрачност.

Подкрепяме и принципа на взаимно признаване, а правото на свободно движение следва да бъде гарантирано на европейските граждани, но злоупотребата с това право трябва да бъде ограничена чрез засилен граничен контрол и чрез използване на тежестта на ЕС за осигуряване на бързо завръщане, както и чрез развитието на Frontex за по-добра защита на външните граници на ЕС. Обменът на информация подпомага борбата с тероризма.

Също така подкрепяме стратегията на ЕС относно сериозната организирана престъпност, насочването към престъпни групи, които се занимават с трафик на хора, оръжия и кучета, конфискуването на незаконно придобитите печалби и работата с европейските организации по границите на ЕС. Не можем обаче да подкрепим елементи, които считаме за явно посегателство върху суверенитета, освен ако сами по себе си те не водят до по-голямо сътрудничество. Определено има известна ирония в призива за задължителна и неотменима солидарност: солидарността със сигурност е нещо, което се предлага, а не е задължително.

В основни линии считам, че шведското председателство, а в действителност и самото предложение, имат добри идеи, но, за съжаление, както обикновено, продължаваме да говорим много, а да вършим малко.

Cornelia Ernst, *от името на групата GUE/NGL*. – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, Конфедеративната група на Европейската обединена левица – Северна зелена левица няма да подкрепи резолюцията. Програмата от Стокхолм изобщо не засяга днешните реални предизвикателства. Основната ѝ грешка е, че се създава Европа на правата, до която гражданите на ЕС ще получат достъп, за разлика от други хора, живеещи в Европа. На тези хора няма да се полагат същите човешки и граждански права.

ЕС желае да се присъедини към Европейската конвенция по правата на човека – което приветстваме – но в същото време мигрантите ще бъдат разделени на принципа „законен или незаконен“. Следователно Frontex се въоръжава за война с т.нар. незаконна миграция, което напълно засенчва идеята за безпристрастна имиграционна политика. Ето тук е провалът на Програмата от Стокхолм.

Друг проблем е пълната липса на равновесие между свобода и сигурност. Вярно е, че няма свобода без сигурност, но също така е вярно и че няма сигурност без свобода. Свободата не подлежи на договаряне, а е универсално право на всяко човешко същество. Програмата от Стокхолм, обратно, символизира маниакалния стремеж на ЕС към сигурност, вследствие на който трябва да бъдат създадени гигантски наднационални бази данни, без реална възможност за осъществяване на контрол, в които след това ще се смесят разузнавателни и полицейски данни на общоевропейска основа. Това ще означава крах за правото на самоопределение по отношение на личните данни и визията за прозрачните човешки същества ще се превърне в реалност.

Позволете, като член на ЕП от Източна Германия, да отбележа в заключение, че намирам за нетърпимо 20 години след падането на Берлинската стена Европа да заприличва все повече и повече на крепост.

Mario Borghezio, *от името на групата EFD*. – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, документът относно Програмата от Стокхолм е по-беден в сравнение със заключенията на Европейския съвет и не включва, например, важните искания, отправени от италианското правителство, по конкретни въпроси. Всъщност документът не засяга редица европейски стратегии, атакуващи активите на организираната престъпност.

Днес – както и по многобройни други поводи досега – се каза много за различните тревожни аспекти на престъпността. Трябва да преминем от думи към дела. Европа следва да действа като Италия, която дава пример на цяла Европа, атакувайки активите на Мафията, благодарение на министър Марони. Европа изглежда не желае да поеме в същата посока.

Трябва да създадем единна европейска правна система, ако искаме да се борим на европейско равнище с престъпността, която е станала международна и се движи лесно между банките, зоните на „данъчен рай“, финансовите пазари и пазарите на движимо и недвижимо имущество.

Освен това не се обръща достатъчно внимание на борбата с имиграцията по южната граница на Европа, където, например, могат да възникнат трудности със споразумението с Либия, което функционира в момента шо се отнася до Италия. Това може да се случи, ако Европейският съюз се откаже от ангажмента си за съфинансиране на системата за сателитно наблюдение на южната либийска граница, през която преминават огромен брой незаконни имигранти.

И накрая, по отношение на случая на проява на расизъм към цветнокожо лице, искам да посоча огромния брой също толкова сериозни инциденти на проява на расизъм срещу белокожите в териториите на незаконна имиграция, да не говорим за „преследването на белите“, което се извършва под управлението на президента Мугабе и дори в Южна Африка. Тези, които говорят много за расизма към чернокожите, трябва да са наясно и с расизма към европейците и белите.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Г-н председател, борбата срещу терора, организираната престъпност и незаконната имиграция със сигурност е важна грижа за Европа. Трябва да се каже обаче, че Програмата от Стокхолм, за съжаление, е продължение на пътя на постоянно влошаване и възпрепятстване на гарантираните права на човека, граждански права и свободи, които следваме от 11 септември 2001 г. Опасенията, свързани със закона за защита на данните, просто се игнорират в борбата с предполагаемия терор.

Когато това се случва, страдат отделните граждани, именно хората, които ЕС поставя всеки път на първо място в дневния си ред, чиито данни се събират отново и отново, дори когато няма подозрение за извършване на криминална дейност, и с чиито данни след това може да се злоупотреби. Официално целта е борбата с организираната престъпност. Всичко това е много хубаво, но вече има първи признаци и тенденции, изразяване на мнения за това, да ограничаваме, забраняваме и, кой знае, рано или късно, да наказваме, които не съответстват на споразумението, което сега наричаме политическа коректност. Джордж Оруел ни предупреди за това и трябва да му погречим да се случи.

Carlo Casini (PPE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, комисията по конституционни въпроси, чийто председател имам честта да бъда, ми възложи задачата да изпълня ролята на докладчик по документа, заедно с докладчиците от комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи и комисията по правни въпроси на съвместно заседание.

За пръв път се прилага член 51 от Правилника и трябва да кажа, че според мен, резултатът е много задоволителен по отношение на сътрудничеството между тримата докладчици по време на работата ни.

Действително имаше проблеми, някои от които сериозни, свързани със срока и преди всичко с участието на докладчиците в сянка и своевременния превод на измененията, които наброяваха почти 500. Всичко това обаче не се дължи на самия член 51, а по-скоро на много краткия срок, който си поставихме, за да изготвим документ, който да можем да представим на срещата на върха на Съвета на 10 декември. Затова бяха неизбежни проблемите, свързани с темпото на работа. Във връзка с другите въпроси считам, че трябва да признаем, че член 51, който беше използван за пръв път, е полезен.

Обсъжданият от Парламента документ не може да бъде обяснен в оставащите ми няколко секунди. Трябва обаче да изразя задоволството си, че системата за съвместно вземане на решение увеличи своя обхват и се превърна в нормалната законодателна система; че въпросът за имиграцията вече се разглежда на европейско равнище – надявам се, че Комисията и Съветът го тълкуват по същия начин – а не като проблем на отделните държави-членки, действащи солидарно една с друга; че сътрудничеството с националните парламенти не означава те просто да са пазители, определящи границите, а по-скоро ефективни сътрудници в законодателния процес; и накрая, че направихме връзката с правата на човека, която е изключително важна и в духа на Европейския съюз.

Затова, предвид факта, че от документа не се очакваше да опише в най-малки подробности изпълнението на Програмата от Стокхолм, а само да формулира основните положения, считам, че документа е определено положителна стъпка. Ще имаме времето и възможността да го допълним с повече подробности.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Г-н председател, първо искам да изкажа признателността си към шведското председателство на Съвета и на Комисията за извършената от тях работа за насърчаването на многогодишната програма за следващите пет години във връзка с пространството на свобода, сигурност и правосъдие.

Преди всичко обаче искам да подчертая работата на Парламента, тъй като три комисии: комисията по правни въпроси, комисията по конституционни въпроси и комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи работиха рамо до рамо в процедурата съгласно член 51 за пръв път и го направихме, за да бъдем готови

навреме. Това е така, защото е важно, наистина важно, да насърчаваме пространството на свобода, сигурност и правосъдие, като имаме предвид, че Договорът от Лисабон ще влезе в сила, което е голяма стъпка напред. Ще бъде голяма стъпка напред, тъй като ще засили ролята на Парламента, който ще бъде законодател и ще взима решения в цяла една област, която досега попадеше в обхвата на междуправителствено сътрудничество, но също и поради това, че Европейската харта на основните права и мандатът за ратифициране на Европейската конвенция по правата на човека влизат в сила, което ще утвърди хармоничната връзка между свободата и сигурността.

Сигурността не е подчинена на свободата, нито е заплаха за нея. Сигурността е право на всеки гражданин, като свободата. Така е в много от конституциите на държавите-членки и те трябва заедно да обединят усилията си, за да обхванат статута на европейското гражданство, основните права на гражданите, имиграцията, предоставянето на убежище, управлението на външните граници на ЕС и съдебното сътрудничество. Това трябва да се направи, за да се затвърди взаимното доверие, взаимното признаване на гражданските ни права, на законодателството относно договорите, което стимулира икономическия растеж и създаването на работни места, и преди всичко сътрудничеството между полицията и наказателното съдопроизводство, за да се борим заедно с действителните общи врагове: организираната престъпност и тероризма.

Парламентът работи усилено и подобри документа, изготвен от Съвета. Подобри го, като разшири антидискриминационната клауза, по-конкретно, спрямо жените и децата и е налице ангажимент за борба с насилието над другия пол и защита на жертвите на това насилие, като се разшири клаузата относно солидарността по отношение на убежището. Това показва, че нито имиграцията, нито предоставянето на убежище са проблеми, засягащи само една държава-членка, а изискват сътрудничество между всички държави-членки, тъй като в противен случай няма да сме в състояние да се справим с тях.

Парламентът също така подобри текста, като подчерта значението на обучението на правни професионалисти за сътрудничество и за сближаване на правните ни структури чрез взаимно признаване и доверие, за да можем да обединим инструментите си за намиране на решения с цел да превърнем Европейския съюз в истинско пространство на свобода, правосъдие и сигурност.

Затова считам, че си заслужава Парламентът да изпрати ясно послание на гражданите, които ще ни наблюдават утре, докато гласуваме парламентарния доклад, изготвен от трите комисии заедно. Посланието е, че основните им права имат значение за нас, свободата им има значение за нас, сигурността им има значение за нас, за нас е важно да работим заедно, за да се преборим с транснационалната организирана престъпност, насилието и тероризма и да защитим всички жертви на тези престъпления, особено жертвите на тероризма.

Не считам, че гражданите ще проявят разбиране, ако ги разочароваме в това отношение. Затова искам от залата възможно най-широката подкрепа за доклада, който ще представим утре и който трябва да гласуваме на тази месечна сесия.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Заместник-председател

Sophia in 't Veld (ALDE). – (NL) Първо, приветствам топлите думи на Съвета относно сътрудничеството с Парламента, но предпочитам да видя, че вземат предвид препоръките ни. В края на краищата, също като г-н Albrecht, забелязвам, че всъщност Съветът донякъде отказва да ни чуе и просто продължава по пътя си, докато Парламентът работи усилено, за да изготви становище, което впоследствие не е отразено в програмата на Съвета.

Втората ми забележка се изразява в същото, което колегата г-жа Hennis-Plasschaert посочи много ясно. Искам да напомня на Парламента, и по-конкретно на двете големи групи, че равенството е неделимо. Не можем да дадем малко равенство на едни групи, а на други – не. В миналото държавата се намесваше в избора на партньор и забраняваше бракове между хора от определени религии и между хора от различни раси. За щастие, това е минало; така че според мен никоя държава-членка не следва да отказва да признае брак, законно сключен в друга държава-членка, включително и браковете между двама души от един и същи пол. Затова призовавам двете големи групи да оттеглят компромисния документ, с който целят да ограничат правата на хомосексуалните двойки. Обръщам се, по-конкретно, към приятелите ни групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския парламент.

Живеем в 21-и век и считам, че всички европейски граждани, независимо от раса, религия, възраст или сексуална ориентация, заслужават нашата защита. Крайно време е Парламентът да го признае.

Rui Tavares (GUE/NGL). – (PT) Г-н председател, считам, че Парламентът би приветствал конкретна и кратка Програма от Стокхолм, която в действителност да насърчава Европа на гражданите.

За съжаление, считам, че не се намираме точно където трябва. Програмата от Стокхолм, за съжаление, клони към неяснота, обърканост и неопределеност и съм длъжен да кажа, че липсата на демократичен контрол или право на реална намеса от страна на Парламента, която може да доведе до промяна или да има практическо въздействие, е част от проблема, довел до неопределената и извънредно опростена програма.

Един от примерите е политиката относно имиграцията. Всички наблюдаваме с голям интерес работата на Европейската служба за подкрепа в областта на убежището, но считам, че например много малко стъпки са предприети за откриването на законни канали за имиграция, които са абсолютно необходими, или по отношение на директивата за сезонната имиграция, която очакваме от толкова дълго време, но която изглежда дори не е обсъждана при изготвянето на Програмата от Стокхолм.

Gerard Batten (EFD). – (EN) Г-н председател, Програмата от Стокхолм е част от създаването на обща правна и съдебна система в Европейския съюз. В документа се говори за „улесняване на живота на гражданите: Европа на правото и правосъдието“.

Нека ви разкажа какво общата ви правна система направи за живота на един човек. Андрю Симеу, 20-годишен лондончанин, беше екстрадиран в Гърция миналото лято по обвинение в убийство. Сега той крее в гръцки затвор в очакване на процеса. Доказателствата срещу него не биха издържали в британски съд. Доказателствата, доказващи самоличността, са противоречиви. Свидетелските показания имат всички признаци, че са написани от полицията. Двама от свидетелите твърдят, че са бити, малтретирани и принудени да подпишат показанията, които по-късно оттеглиха незабавно.

Апелативният съд в Лондон знаеше много добре, че няма реални доказателства срещу г-н Симеу, но беше принуден да го екстрадира, защото съгласно европейската заповед за арест нямаше право да предотврати това. Британските съдилища вече не могат да защитят британските граждани от неоснователно задържане и лишаване от свобода от страна на чуждестранни съдилища.

Имахме много добра представа за пространството на свобода, сигурност и правосъдие във Великобритания, преди да се присъединим към Европейския съюз. Европейският съюз унищожава правната защита, от която се ползвахме в Англия от векове. В течение на процеса това ще унищожи живота на хората. Програмата от Стокхолм може да засяга закона, но не и правосъдието. Ако британският народ желае да запази свободите си, ще трябва да напуснем Европейския съюз.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Г-н председател, Програмата от Стокхолм несъмнено съдържа някои полезни инициативи и аз изцяло подкрепям активизирането на борбата срещу детската порнография и терористичните мрежи в интернет. Мерките срещу незаконната имиграция и организираната престъпност също имат моята подкрепа. Неограниченият достъп на службите по сигурността до базата данни от пръстови отпечатъци на ЕС в това отношение е оправдан. Наблюдението обаче не трябва да стигне до там, че ЕС да се превърне в полицейска държава, данните от която впоследствие да се предоставят и на Съединените щати.

Затова трябва да гарантираме, че няма да се злоупотребява със събраните данни. В крайна сметка става въпрос за ключовото основно право на всеки гражданин на ЕС на защита на неприкосновеността на личния живот и във връзка с това трябва да отчетем факта, че свободата означава свобода от, а не чрез държавата.

Искам да спомена и хармонизирането на правото на ЕС в областта на предоставянето на убежище. Това определено е правилният ход. Трябва да е абсолютно ясно обаче, че без хармонизиране на икономическите условия в отделните държави нещата няма да се получат, тъй като хората, съвсем естествено, ще отидат там, където намерят най-добрата социална сигурност, най-високите доходи, най-чистите улици и най-безопасните градове. Едно е ясно и то е, че наистина ни е необходимо хармонизиране, но Европа не трябва да се превърне в място със самоцелна политика относно предоставянето на убежище.

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Считаме въпроса за правосъдието, свободата и сигурността за следващия голям проект на Европейския съюз. Бих казал, че трябва да подходим към него по същия начин, по който подходихме към големия проект за вътрешния пазар на Европейския съюз. Трябва да изградим пространство на правосъдие, свобода и сигурност за всички граждани на Европейския съюз.

Как ще го постигнем? Ще успеем с Програмата от Стокхолм, която е петгодишна работна програма. Това е широкообхватна програма, която включва няколко области в сферата на правосъдието, свободата и сигурността. Резолюцията на Парламента определя приоритетите на ЕП в тази област. Например приоритетите ни в областта на имиграцията засягат борбата срещу незаконната имиграция, както и общата политика относно

предоставянето на убежище, изградена на основата на истинска и задължителна солидарност. Трябва да добавя и че Европейският парламент ще има важна и конструктивна роля посредством правомощията за съвместно вземане на решения, от които ще се ползва след влизането в сила на Договора от Лисабон.

Има някои политически различия в рамките на вътрешното измерение на Парламента. Защо не? Имаме различни политически групи и различни политически виждания. Позволете да кажа обаче, по-конкретно на колегата Jeanine Hennis-Plasschaert, към която изпитвам голямо уважение, че правата на човека са политически приоритет и за групата на Европейската народна партия и че не са в рамките на монопола на групата на либералите в залата. Не можем да приемем групата на либералите да монополизира принципа на недопускане на дискриминация. Ние вярваме в този принцип; вярваме обаче и в принципа на субсидиарност, т.е., че сме длъжни да зачитаме националната чувствителност на държавите-членки на Европейския съюз. Не трябва да забравяме, че Съюзът е изграден на основата на единство в многообразието, а не на единство в еднаквостта.

Luigi Berlinguer (S&D). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, две са нововъведенията на Програмата от Стокхолм в сравнение с Програмата от Хага: справедлив баланс между права и сигурност и правна защита в областта както на наказателните, така и на гражданските въпроси.

Сигурността е право: означава да не бъдеш нападан на работното си място, да се разхождаш по улиците, без да рискуваш живота си, да не бъдеш обект на насилие като жена, да не си изложен на терористични актове.

Държавите-членки и Европа трябва да гарантират сигурността. Мерките по сигурността, които ограничават гарантираната свобода обаче, са мерки, които подкопават закона и следователно пораждат несигурност и жестокост. Помислете за Гуантанамо.

Европа е родината на правата. Програмата от Стокхолм ги определя днес в изобилие от детайли. Има справедлив баланс между дисциплината на мерките за предотвратяване на престъпления, от една страна, и ежедневието на гражданите и семействата им, социалните, икономическите, работните и училищните отношения, от друга, като всички те се регулират от гражданското право и системата на гражданското правосъдие.

Това е Европа на гражданите. Тя следва да бъде изградена в рамките на държавите-членки и институциите на Общността. Европейското общество е по-обединено и мобилността е по-осезаема в сравнение с общоразпространеното мнение. Мобилността вече е право. Границите между държавите-членки не са непробиваеми стени, а мрежи, през които обществото минава като през филтър всеки ден. Програмата от Стокхолм представлява институционалният крайгъглен камък, който позволява съдебно сътрудничество и взаимно признаване, европейска правосъдна система (съставена от националните системи и системата на Общността), както национално, така и общностно право, европейски граждани и европейски съдилища (както национални, така и общностни съдилища).

Европейските правила се диктуват от правилата на Общността и от съдебната практика на европейските съдилища, но също така произтичат и от поведението на работниците, предприятията, учачите и съдиите както националните, така и принадлежащите към европейските мрежи на операторите в областта на правосъдието. Това е процес „отдолу нагоре“, който Програмата от Стокхолм желае да подкрепи.

Парламентът свърши чудесна работа с резолюцията, която, надявам се, ще бъде приета с преобладаващо единодушие, за което работихме изключително усилено. Съветът следва да й отдели необходимото внимание. Договорът от Лисабон все още не е влязъл в сила, но е тук и съществува. Г-н министър, нека Съветът бъде амбициозен и да вземе присърце нашия проект и многобройните изисквания, които произтичат от него.

Sarah Ludford (ALDE). – (EN) Г-н председател, шведското председателство заслужава поздравления за начина, по който повдигна просрочения въпрос за правото на подсъдимите на справедливо отношение в цяла Европа. То е абсолютно необходимо допълнение към европейската заповед за арест. Трябва да гарантираме, че взаимното признаване наистина може да се основава на взаимно доверие във всички национални системи за наказателно правосъдие. Понастоящем положението не е такова и съществуват сериозни слабости.

Също така на мой избирател, Андрю Симеу, който е в затвор в Гърция от юли, беше отказано освобождаване под гаранция, защото е чужденец. Гръцкият му адвокат е подал жалба за полицейско насилие и унищожаване на доказателства. Случаят ще бъде отнесен до Европейския съд по правата на човека и е доста срамно, че това е необходимо, защото става въпрос за отношението към гражданин на ЕС от страна на друга държава-членка. Шокиращо е, че трябва да се стигне до Страсбург.

Така че подкрепям европейската заповед за арест, но тя категорично трябва да бъде придружена от зачитане на правата на подсъдимите. В противен случай ще ставаме свидетели на скандали като този с Андрю Симеу, които съсипват обществената подкрепа за европейската заповед за арест, както се случва в моята държава.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). – (EL) Г-н председател, вече в продължение на няколко месеца говорим за необходимостта да улучим точния баланс между запазването на сигурността и защитата на личните права на гражданите, като подчертаваме, че гражданите трябва да са в епицентъра на Програмата от Стокхолм. Европейският съюз обаче приема и прилага мерки, които нарушават баланса между сигурност и права, водят до създаване на структури за наблюдение и събиране на всякакъв вид лични данни и накърняват достойнството ни, превръщайки всички ни в заподозрени. Освен това е недопустимо имигрантите да бъдат третирани като престъпници и потенциални терористи. Не сме съгласни с проекта на резолюция, тъй като той полага основите за изграждане на съвременен европейски „паноптикум“, в който, също като в затвора, проектиран от Джереми Бентам, действията на всички са следени непрекъснато, без задържаните да осъзнават степента, в която са контролирани, получавайки по този начин измамно усещане за уединение.

Tadeusz Zwiefka (PPE). – (PL) Г-н председател, без колебание ще кажа, че в областта на правосъдието в Европейския съюз Програмата от Стокхолм е най-амбициозната инициатива от последните няколко години. Още повече ме радва, че една от основните идеи на програмата е да направи живота по-лесен за гражданите на Европейския съюз. Разбира се, правилното изпълнение на Програмата от Стокхолм в областта на правосъдието ще зависи от установяването на истинска европейска съдебна култура, промени в практическия подход към изготвянето на ново законодателство и правилното функциониране на портала за електронно правосъдие.

Принципът на взаимно признаване, който за мен е основен, изисква взаимно доверие, но и вяра в правните системи на другите държави, както стана въпрос тук днес. Това може да стане единствено чрез взаимно признаване и разбиране, което след това ще породи европейската съдебна култура. Взаимното опознаване и разбиране от своя страна могат да възникнат само в резултат на активна, благоприятна политика, включително чрез обмен на опит, посещения, обмен на информация и курсове за заетите в съдебната система, особено за съдиите от съдилищата на първа инстанция. Тук се включва и пълната модернизация – това е изключително важно – на университетските образователни програми в рамките на Европейския съюз.

Друг въпрос е да подчертаем значението на многоезичния портал за електронно правосъдие. Порталът трябва да има достъп до правни бази данни и до електронни средства за подаване на съдебни и извънсъдебни жалби. Също така следва да предоставя достъп до интелигентни системи, разработени в помощ на гражданите, които търсят начин за решаване на правни проблеми, използват големи регистри, списъци на хора, заети в съдебната система, или просто търсят ръководства относно правната система на всяка от държавите-членки. Затова съм много доволен, че г-жа Аск и г-н Барозу споменаха въпроса.

Искам да подчертая и необходимостта да създадем европейско законодателство от най-високо качество в областта на съдебното сътрудничество по гражданските дела, което да се основава на подходящи оценки на въздействието, за да предоставим на гражданите и на предприятията ефективни инструменти за решаване на различни правни проблеми на вътрешния пазар.

Във време на растящ евроскептицизъм в много от държавите-членки на ЕС Програмата от Стокхолм ни дава възможност да покажем на гражданите, че институциите на ЕС могат да отговорят на належащите им потребности.

Zita Gurmai (S&D). – (EN) Г-н председател, специални благодарности на трите секретариата, които успяха да изготвят резолюцията за настоящата сесия.

Програмата от Стокхолм може да се разглежда като прагматичен план към по-сигурна и отворена Европа, основана на общи ценности, принципи и действия. Тя допринася за практическото сътрудничество между правоохранителните институции, съдилищата и имиграционните служби. Балансира мерките, поддържа общата сигурност, принципите на правовата държава и правата на личността. Но също така е и изключително сложен въпрос.

Искам да подчертая въвеждането на принципа конвергенция. Той е поредната стъпка към изграждането на държавата ЕС. Не е нищо повече от обединяване на суверенитета. Основава се на принципа на наличност на всички данни, информация и разузнавателни сведения, съхранявани от агенциите на територията на Европейския съюз.

Трябва да бъде постигната оперативна съвместимост на информационните системи в ЕС, така че всички агенции да имат достъп до данните на останалите. Парламентът придава добавена стойност към предложението на Комисията. Всички въпроси по отношение на равенството, пола и въпросите, свързани с дискриминацията, са включени и добре описани в документа.

След като Договорът от Лисабон влезе в сила, можем да се възползваме от историческия момент, за да създадем жизнеспособно и устойчиво пространство на свобода, сигурност и правосъдие. Парламентът с право подчертава новата си роля като законодател на равна основа със Съвета след влизането в сила на Договора от Лисабон. Доволна съм, че в текста са намерили място много от общите европейски ценности като независимост, свобода, правосъдие, основни права, демокрация, качество и в този контекст – неприкосновеност на личния живот.

Зная, че ценностите имат различно значение в зависимост от общата политическа обстановка, но резолюцията е намерила точния баланс между тях. Ще посоча кампанията на групата PES „Да поставим децата на първо място“. С удоволствие забелязвам наличието на няколко параграфа относно децата и семейството в документа. Политическата ми цел е да гарантирам равни права и участие за всички граждани в рамките на Европейския съюз.

Гражданите ни се нуждаят от прагматична, ориентирана към бъдещето и всеобхватна европейска политика относно имиграцията, основана на общи ценности и правила, включително на принципите на солидарност и прозрачност.

Добре управляваната миграция може да бъде от полза за всички заинтересовани страни и допринася за икономическия растеж на ЕС и на държавите-членки, които се нуждаят от работни мигранти.

Председател. – Благодаря Ви, Zita. Успяхте да се вметите в двете минути, но не знам дали преводът Ви следваше, тъй като червената лампичка пред мен постоянно светеше. Във всеки случай, да поздравим преводачите, ако са успели да Ви следват.

Pascale Gruny (PPE). – (FR) Г-н председател, уважаеми министри, г-н член на Комисията, госпожи и господа, няма да повтарям всички основни моменти, посочени от колегите, по отношение на правосъдието и имиграцията, но исках да подчертая, че европейското съдебно пространство може да бъде създадено единствено чрез укрепване на взаимното доверие сред държавите-членки, тъй като това ще затвърди принципа на взаимно признаване, крайгълният камък на Европа на правосъдието.

През последните 15 години беше постигнат значителен напредък, но все още съществуват много слабости. Радвам се, че Договорът от Лисабон беше окончателно ратифициран от всички държави-членки по време на преговорите по този документ. Европейският парламент ще има равен глас със Съвета по въпросите на правосъдието и вътрешните работи; ще бъде повишена демократичната легитимност в полза на гражданите.

Като докладчик по становището на групата на Европейската народна партия (Християндемократи) от името на комисията по петиции, искам да подчертая, че в комисията по петиции се получават твърде много жалби относно препятствия пред свободното движение на гражданите в самия Европейски съюз.

Ще спомена и проблема с взаимното признаване на квалификациите и правото на получаване на социални помощи, както и проблеми, породени от дискриминация. Признаването на бракове между лица от един и същи пол, от друга страна, е област, която попада под юрисдикцията на държавите-членки. Съюзът трябва да зачита тази национална компетентност.

Призовавам Европейската комисия да публикува насоките си възможно най-скоро, за да помогне на органите на държавите-членки ефективно да се борят с нарушенията на принципа на свободно движение. Гражданите трябва да могат да се движат свободно и да се възползват изцяло от правата си в пространството без вътрешни граници.

За мен е удоволствие да видя, че в резолюцията стратегията на Европейския съюз срещу наркотиците намира място в създаването на европейското съдебно пространство. Надявам се обаче, че Европейският съюз ще покаже по-голяма инициатива в това отношение. Защо да не снабдим Съюза с нови оръжия за борба с разрастващата се тенденция, която засяга децата ни във все по-ранна възраст? Те са бъдещето. Какво правим, за да ги защитим? Нека най-сетне покажем малко прагматизъм в институциите си. Това очакват съгражданите ни от нас.

Claude Moraes (S&D). – (EN) Г-н председател, пътят беше дълъг: от Тампере, където видяхме само очертанията на пространството на свобода, сигурност и правосъдие – а вероятно говорим твърде много – до този изключителен момент, в който Стокхолм и Лисабон се сблъскват. С уважение ще кажа на всички, които считат, че нямаме нужда от план да защитим исканото от нас пространство на свобода, сигурност и правосъдие: не изваждаме играчите си, когато играта започне. Борим се за прогресивното си място и, за нашата група, ще се борим за прогресивните си политики.

Но на първо място ни е необходим планът от Стокхолм. Имаме Лисабон, така че ние – всички членове на ЕП, независимо как ще гласуваме – ще трябва да поемем отговорността си да изготвяме закони след Коледа за нещата, които имат значение за нас. Това е голяма отговорност и моята група – както усърдните ни докладчици г-н López Aguilar и г-н Berlinguer заявиха – си има приоритети. Тогава ще имаме пространство на свобода, сигурност и правосъдие в демокрация, която ще спечелим или загубим.

По отношение на приоритетите ни, изпращаме послание на Съвета. Искаме хоризонтална директива. Трябва да се борим за тази прогресивна линия. Относно наказателното производство, казваме: взаимното признаване е важно, за да работи на практика европейската заповед за арест. Относно убежището казваме „да“ на солидарността между държавите-членки, но за нас прогресивно решение означава най-уязвимите лица, търсещи убежище, да имат най-добро представителство.

Това са приоритетите на нашата група, това е добавената ни стойност по отношение на престъпленията, породени от омраза, на измененията на политиките относно миграцията, на насилието срещу жени, на европейските разпоредби за защита. Всички тези въпроси показват как ние, като политическа група – как всички политически групи – можем да добавим стойност към Програмата от Стокхолм и да създаваме смислено законодателство.

В крайна сметка играем играта, тъй като за нашите граждани това не е игра. Въпросът е най-накрая – след твърде дълго време – да им осигурим правата, които искат от толкова отдавна: основни права по отношение на защитата на данните, сигурността и антитероризма. Всичко това ще има значение, когато поемем отговорността в залата да създаваме закони. Ще го направим едва след като гласуваме Програмата от Стокхолм. След това ще се борим за прогресивна Програма от Стокхолм и за прогресивно законодателство.

Carlos Coelho (PPE). – (PT) Г-н председател, искам сърдечно да поздравя заместник-председателя Баро и шведското председателство за Програмата от Стокхолм. Програмата от Стокхолм е добра новина за всички, които подкрепят идеята за Европа като нещо повече от общ пазар.

Изграждането на Европа на гражданите означава истинско пространство на свобода, сигурност и правосъдие. Приветствам отдаването на еднаква тежест и на трите елемента. Обратно на някои по-радикални мнения, считам, че и трите са необходими. Сигурност без свобода е диктатура, свобода без сигурност е анархия, а правосъдие е невъзможно без свобода или сигурност.

Петгодишната програма се връща към целите от Тампере, търсейки действителен напредък в много области. Независимо от това, е важно да гарантираме постигането на целите. Приетите законодателни актове и инструменти трябва да бъдат приложени ефективно. Народът на Европа няма да ни вземе на сериозно, ако не издържим изпита за издръжливост. Невъзможно е, например, да настояваме за система за влизане/излизане, приканвайки Комисията да представи предложение системата да започне дейността си през 2015 г., когато не знаем дали Шенгенската информационна система II или Визовата информационна система ще започнат дейността си, тъй като са изправени пред проблеми и сериозни закъснения.

Надявам се, че преди 2012 г. ще бъде създадена Обща европейска система за убежище, както и имиграционна политика с общ подход както по отношение на приемането и интеграцията на имигрантите, така и по отношение на ефективната борба с незаконната имиграция.

И накрая, предстои ни много работа заедно за създаване на Европа на гражданите. Няма смисъл да губим време за въпроси, които не са наша отговорност. Да се опитваме да се намесваме в семейното право, което е запазена територия на държавите-членки, е не само безполезно от правна гледна точка, но и политически погрешно, защото ни въвлича в безсмислени конфликти и отклонява вниманието ни от наистина важните теми, а именно изключително важната Програма от Стокхолм.

Ramón Jáuregui Atondo (S&D). – (ES) Г-н председател, аз също искам да поздравя шведското председателство и цялата зала за доклада, който изготвихме. Искам обаче да отправя три предупреждения, които считам за важни за бъдещето.

Първото е, че ако липсва законодателна инициатива, ако Съветът и Комисията не изготвят законодателни актове, които да допълнят програмата, очевидно тя не може да има успех.

Второто предупреждение, вече правилно посочено от колегите, е, че залата ще има нова роля. Няма да изготвяме доклади, които само да бъдат изслушвани, както беше досега. Ще участваме в създаването на закони, ще даваме съгласието си, ще трябва да изпълняваме баланса, което понякога е толкова трудно, между сигурност и свобода. Това е нова задача и нова отговорност за всички членове на Европейския парламент.

Накрая, искам да предупредя за фундаменталистското прилагане на принципа на субсидиарността. Слушам колегите да говорят за необходимостта от зачитане на националните парламенти, което е вярно, но трябва да ви предупредя, че строгото и фундаменталистско тълкуване на субсидиарността няма да позволи постигането на напредък в Програмата от Стокхолм. Ако държавите-членки се придържат към прекомерно тълкуване на принципа на субсидиарност, няма да има съвместно законодателство относно Програмата от Стокхолм.

Monica Luisa Macovei (PPE). – (EN) Г-н председател, искам накратко да коментирам раздела от Програмата от Стокхолм относно икономическите престъпления и корупцията. Текстът е загубил част ефективността си по време на преговорите в Комитета на постоянните представители (Корепер). Например текстът в сегашния му вид отразява стандартите за борба с корупцията на Групата държави срещу корупцията (GRECO), която е структура към Съвета на Европа. Макар сътрудничеството с GRECO и Съвета на Европа да е съществено, стандартите на Европейския съюз за борба с корупцията са по-високи от тези на Съвета на Европа, който, както всички знаем, има 47 държави-членки.

Затова любезно искам и същевременно настоятелно призовавам Съвета да отстоява текст с твърд ангажимент за борба с корупцията. Необходими са ни политика и механизъм на ЕС за енергична борба с корупцията и измамите в ЕС, а Програмата от Стокхолм трябва да отразява тази потребност и ангажимента.

Michael Cashman (S&D). – (EN) Г-н председател, поздравления за всички, участвали в изготвянето на доклада, и поздравления за шведското председателство. Обществата се променят не с посредственост, а със смелост, убеденост и визия. И това беше показано тук, в Парламента, този следобед.

Говорим за свобода, сигурност и правосъдие: три основни принципа. И все пак без равенство и еднакво отношение никога няма да имате свобода, никога няма да имате сигурност и определено никога няма да имате правосъдие. Това се отнася най-вече до малцинствата, които са толкова често злепоставяни и представяни невярно.

Равенството и еднаквото отношение са единствените устойчиви градивни елементи на всяко цивилизовано общество. Затова с гордост насърчавам и се свързвам с Европа, в която всички сме равни, независимо от раса, етническа принадлежност, религия, вяра, възраст, увреждания, пол или сексуална ориентация – Европа на равните, Европа на основните ценности.

Zbigniew Ziobro (ECR). – (PL) Г-н председател, Програмата от Стокхолм е решение на важния въпрос за гарантиране на сигурността на гражданите на ЕС. Не винаги обаче е задоволително решение, защото не се нуждаем от пълна стандартизация на наказателното и гражданското право. Необходима ни е само хармонизация на тези области от правото, и то само в ясно определени, ограничени области.

Европа се нуждае преди всичко от добро сътрудничество между полицейските служби и съдебните органи, за да могат съдебните присъди да бъдат ефективно изпълнявани и престъпниците – ефективно преследвани, независимо от вътрешните граници на ЕС. Затова Програмата от Стокхолм следва да създаде редица стимули и да се съсредоточи върху тези области. Днес искам да обърна внимание на три въпроса, свързани със съгласуването на действията на държавите-членки.

Първо, по отношение на свободното движение, което е една от големите ни ценности, е важно да си сътрудничим относно обмена на информация за престъпленията, които представляват особена заплаха за обществения ред. Имам предвид най-вече престъпленията от сексуален характер, които застрашават най-слабите и беззащитните, т.е. децата, и в документа от Стокхолм с право се обръща внимание на това.

Необходимо е възможно най-скоро да започнем работа по създаването на европейски регистър на извършителите на сексуални престъпления, и особено на лицата, които извършват тези агресивни и най-опасни престъпления срещу деца. Заинтересованите страни и организации следва да имат възможно най-широк достъп до информацията. Свободното движение трябва да върви редом с движението на знания и информация относно потенциалните опасности, за да осигурим адекватна защита на обществото, включително на най-заstraшените, в случая – децата.

Второ, трябва да гарантираме ефективното изпълнение на решенията за конфискация на имуществото на престъпниците. Това засяга най-вече въпроса борбата срещу организираната престъпност да стане ефективна и означава, че решенията от дадена държава биха позволили активите, скрити от престъпник в друга държава, ефективно да бъдат проследени и конфискувани. Засяга в същата степен и преките приходи от престъпления, както и непреките, възникващи на по-късен етап.

Трето, съгласен съм, че присъдите без лишаване от свобода са подходящо решение на дребните престъпления, но не трябва да забравяме факта, че наказанието лишаване от свобода, което изолира нарушителя от обществото,

особено в конкретно обосновани случаи, е единственият реален и практичен начин да се предпази обществото от най-опасните престъпления. Затова е необходимо и да се има предвид, че този вид наказание е също и справедлив отговор на най-жестоките престъпления.

В заключение, искам да изкажа уважението си към изготвения документ и да подчертая, че целта на програмата следва да е подобряване на сътрудничеството между държавите-членки при запазване на националния характер на правните им системи.

Председател. – Време е за процедурата с вдигане на ръка. Възнамерявам да се придържа абсолютно стриктно към Правилника за дейността.

Бих искал да кажа, че петима колеги ще имат думата за по една минута и ще прекъсваме микрофоните, когато времето им изтече. Тъй като повече от петнадесет колеги поискаха думата, ще чуем първите петима.

Anna Maria Corazza Bildt (PPE). – (EN) Г-н председател, първо искам да приветствам Програмата от Стокхолм като най-добрия подход към Европа, ориентирана към гражданите, и да благодаря на министрите г-жа Аск и г-н Билстрьом за визията им. Най-накрая можем да се приберем у дома и да кажем на всички без изключение, че Европа е за тях, Европа е с тях, Европа сме ние.

Естествено, Програмата от Стокхолм ще бъде това, което ние направим от нея. Нека й дадем шанс. Нека я подкрепим възможно най-широко и да се заловим с прилагането ѝ.

Искам специално да благодаря за акцента върху децата, което означава, че най-сетне ще можем да разширим действията си в тяхна защита, включително и в защита на децата на имигрантите. Много хубаво е също така, че имаме по-голяма възможност за борба с трансграничната престъпност, като същевременно зачитаме правата на личността.

(Председателят отнема думата на оратора)

Anna Hedh (S&D). – (SV) Г-н председател, радвам се, че въпросите, свързани с правата на децата, насилието срещу жените и превенцията на трафика с хора, са разгледани по-подробно в последния вариант на Програмата от Стокхолм, изготвен от Съвета. Имах леки притеснения, че председателството ще изостави приоритетите си. Сега имаме и възможността да внесем подобрения в зависимост от вота на Парламента.

Разочарована съм обаче, че не се споменава нищо по отношение на разработване на европейска стратегия за правата на децата, както съвсем неотдавна беше предложено от Парламента. Точно както членът на Комисията Баро каза, Европейският съюз трябва да продължи да защитава правата на децата. Относно текста, засягащ трафика на хора, съм разочарована също, че председателството не се придържа към наличните средства по отношение на връзката със закупуването на сексуални услуги, закупуването на услуги и възможността за създаването на законодателни актове в тази област. ЕС се нуждае и от правно основание за борба с насилието срещу жените.

Franziska Keller (Verts/ALE). – (EN) Г-н председател, само две неща, които моята група счита за изключително съществени по отношение на Програмата от Стокхолм. Първо, считаме, че методът на балансиране, много често използван в програмата, се отклонява леко в грешната посока. Сигурността за нас е само средство за постигане на свобода, а не обратното. Когато не сме свободни, не сме в безопасност. Според нас балансът е леко подвеждащ.

Второ, относно Frontex, министър Валстрьом, какво точно имате предвид с това, да активизираме Frontex? Какво искате да кажете с това? Тъй като не е изяснено в никой от вариантите на Програмата от Стокхолм, които видях.

И не считате ли, че може да е изключително важно – че и по-важно дори – да засилим парламентарния контрол над Frontex и да му попречим да връща обратно хора, които може да имат основателна причина да търсят убежище, както правеше през последната година? Във връзка с това предпочитам да видя активизиране. Считаю, че Програмата от Стокхолм следва да служи на всички граждани на ЕС, а не само на една част от тях.

Teresa Jiménez-Becerril Barrio (PPE). – (ES) Г-н председател, днес няма съмнение относно ангажимента на Европейския съюз за борба с тероризма и благодарение на Програмата от Стокхолм ще продължим да постигаме напредък в съществено важно пространство на свобода, сигурност и правосъдие.

Според мен борбата се основаваше на взаимното доверие между държавите-членки, но сега, с новите възможности, предоставени от Договора от Лисабон, е крайно време да хармонизираме националното

законодателство, за да премахнем срока за преследване на терористичните престъпления, които следва да бъдат считани за престъпления срещу човечеството.

Когато това стане, никой в този или в други парламенти няма да защитава терористите, както се е случвало, случва се и може да продължи да се случва в ущърб на жертвите на тероризъм, които виждат, страдайки мълчаливо, как онези, които са убили любимите им хора, са третираны като герои.

Затова призовавам Парламента да продължи напред или да приеме Европейска харта за правата на жертвите на тероризъм в защита на паметта...

(Председателят отнема думата на оратора)

Sylvie Guillaume (S&D). – (FR) Г-н председател, според техните коментари днес много от ораторите считат, че Програмата от Стокхолм заслужава да се потърси възможно най-широк консенсус и да се изработи амбициозна програма. Това ще е целта на утрешната резолюция, която ще бъде подложена на гласуване.

Съжалявам, че препратката към въпроса за правото на лица, които не са граждани на ЕС, да гласуват и гарантирането на достъпа на имигрантите до здравеопазване не намери място в резолюцията. Ще спомена обаче включването на някои важни точки като изискването за приемане на директивата относно недопускането на дискриминация, свободното движение на европейските граждани и семейства – разбирам това като цели семейства; искането за отстраняване на пречките пред упражняването на правото на събиране на семейството и забраната за задържане на непридружени малолетни – изброявам само някои.

По мое мнение, успехът на Програмата от Стокхолм може да бъде оценен въз основа на това, че е отделено специално внимание на четири въпроса: наличието на конкретни постижения в полза на гражданите; стриктно спазване на новата роля на Европейския парламент – като съвместното вземане на решение е елемент с добавена стойност; качествено прилагане на Програмата от Стокхолм от страна на националните парламенти; информираността на гражданите, най-вече на младите хора в Европа, по отношение на ценностите, които са заложили в нея.

От сега нататък трябва да бъдем толкова мотивирани относно приемането, колкото и относно бъдещото прилагане...

(Председателят отнема думата на оратора)

Председател. – Приключихме с изказванията съгласно процедурата с вдигане на ръка. Съжалявам, че другите десетина-дванадесет колеги не успяха да вземат думата, но това е невъзможно предвид късния час и задълженията ни във връзка с Правилника за дейността.

Беатрис Аск, действащ председател на Съвета. – (SV) Г-н председател, благодаря на всички за изказаните мнения. Всъщност аз не съжалявам, че десетима колеги не взеха думата. Доволна съм от ангажираността, която показвате по отношение на тези важни въпроси.

Някой каза, че програмата е амбициозна. Доволна съм да го чуя, защото работата беше амбициозна, но също и практически насочена, тъй като искахме да комбинираме визията с прагматичен подход за подобряване на нещата от гледна точка на гражданите. Докато слушах, останах с впечатлението, че много от вас споделят поне основната идея на проекта на програмата, която обсъждаме днес.

Позволете да коментирам две области. Първата е въпросът за формата. Днешното разискване беше малко объркано – ако мога да се изразя така – тъй като някои колеги засягаха Програмата от Стокхолм, но всъщност говореха за интересното предложение за резолюция, което ще разисквате и по което ще вземете решение в Парламента, или с други думи, становището ви относно внесеното от Съвета предложение.

Някой попита в началото на разискването защо обсъждаме един проект, когато вече имаме нов. Истината е, че Парламентът е едва по средата на обсъжданията и преговорите, които текат. Нещата се променят постоянно и в петък или през уикенда ще има нов проект. Но мога да кажа на колегата, който е помислил, че разглежда стар документ, мога да кажа, че винаги сме публикували най-актуалния вариант на уебсайта на председателството. Колегите, които желаят да са в крак с новото и да видят какво се случва и как разискването ви се отразява на окончателния резултат, разбира се, следва да се уверят, че разполагат с документите, които публикуваме.

По отношение на председателството, за нас беше изключително важно да работим прозрачно и открито. Затова водим многобройни обсъждания. Десетимата от вас, които нямаха възможност да изкажат мнението си тук, са добре дошли да изпратят писма по електронната поща на мен или на г-н Билстрьом. Много е лесно;

адресът е beatrice.ask@justice.ministry.se, а адресът на г-н Билстрьом следва същия формат. Можете да ни изпратите мненията си, за да ги вземем предвид. Трябва да започнем да работим по съвременен начин, а откритостта е съвременният начин за шведското председателство. Очаквам с нетърпение резолюцията и резултата от нея, тъй като забелязвам голяма подкрепа за някои от становищата, оттенъците и акцентите, съдържащи се в нея. Ние, разбира се, ще ги обмислим внимателно.

Има и някои политически въпроси, които искам да спомена. Първо, двама колеги, един от които г-н Batten, дадоха конкретни примери за въздействието върху гражданите – вероятно в друга държава – и според тях условията не са много добри. Това са типични примери за липса на доверие в правната система на друга държава. В случая имаме два варианта за избор: първият е да кажем на гражданите ни да си стоят вкъщи, защото нашата правна система винаги е най-добра. Ако считаме обаче, че гражданите ни ще продължат да се възползват от възможността за свободно движение, вероятно е време да помислим как да подобрим процесуалните права и други елементи в Съюза като цяло. Тъкмо това е целта на Програмата от Стокхолм. Затова съм толкова доволна, че успяхме да направим първата крачка към укрепване на процесуалните права, за да гарантираме, че всеки, заподозрян за извършено престъпление, или жертва на престъпление, въввлечен в съдебен процес в Европа, вече действително ще получава помощ с писмен и устен превод. Това основно право може да бъде открито в конвенциите на Европейския съвет и навсякъде другаде, но не и на практика. Сега можем да променим нещата и точно това следва да направим.

Г-жа Масовеи повдигна въпроса за корупцията и финансовите престъпления и изказа мнението, че той е много слабо засегнат в документа. Искам да кажа, че това е много ясен раздел, който поставя високи изисквания. Фактът, че споменаваме Групата държави срещу корупцията (GRECO), не означава, че заради техните възгледи възнамеряваме да бъдем по-малко амбициозни – нито се твърди подобно нещо в Програмата от Стокхолм. Заявяваме, наред с многото други задачи, че целим близко сътрудничество с тази важна структура, тъй като трябва да заложим на парите, ако искаме да се борим с организираната престъпност. Считам това за важно.

Много от вас говориха за субсидиарността. Смятам, че предложението, обсъждано понастоящем, много ясно заявява, че сътрудничеството на ЕС в областта на правосъдието и вътрешните работи следва да представлява добавена стойност. Въпросите, с които се бори същото толкова добре на национално равнище, следва да бъдат оставени там. Тогава, когато се нуждаем от сътрудничество, трябва да използваме европейските институции. Не смятам, че отнемеме правата на националните държави, а че вместо това предоставяме добавена стойност в полза на всички граждани.

И накрая, искам да коментирам въпроса за неприкосновеността на личния живот и защитата на данните, който е предмет на съществено и важно разискване. Струва ми се, че г-н Borghezio го спомена и каза, че има големи опасения по отношение на Програмата от Стокхолм в този ѝ вид. Той изрази загриженост по повод на наблюдението и големите бази данни, наред с останалото. Също така сравни работата ни в тази област с положението в бившата Източна Германия и в бившите комунистически държави, които съществуваша в Европа. Считам, че подобен аргумент е напълно неуместен. В Източна Германия нямаше защита на данните, демокрация и основни права на гражданите – три важни фактора, които са основни в нашето сътрудничество. По отношение на Програмата от Стокхолм, ние укрепваме и затаяме правилата за защита на данните и за зачитане на правата на личността, както и демокрацията, в редица отношения. В действителност информационната стратегия, която искаме ЕС да изготви, балансира методичния и ефективен обмен на информация и строгите изисквания за защита на правото на неприкосновеност на личния живот и безопасното управление на данните, но също така и изискването информацията да не се съхранява за дълъг период. Моля ви, по своя инициатива, да прочетете отново тези раздели, защото те са много ясни. Това е напредък, за който бяхме похвалени и от омбудсмана на ЕС, който работи по темата.

Последно, някой каза, че следва да направим Програмата от Стокхолм по-ясна. Програмата съдържа голям брой много ясни и практически елементи, но истинската работа започва сега. Някои колеги посочиха, че е трябвало резолюцията да се изготви в много кратък срок и е било много трудно да се свърши всичко навреме. Мога да ви кажа, че тепърва ще става по-лошо. След като приемем Програмата от Стокхолм, ще участвате във важната работа по прилагането и справянето с детайлите на различните предложения. Това ще е свързано с много кратки срокове и стрес, но и с големи предизвикателства и големи възможности да промените нещата. Благодаря много за мненията ви и, както казах, използвайте интернет, ако желаете да се свържете с председателството през следващите дни.

Тобиас Билстрьом, действащ председател на Съвета. – (SV) Г-н председател, уважаеми колеги, разбира се, напълно съм съгласен с казаното от г-жа Аск във връзка със заключенията по отношение на програмата като цяло. Благодаря ви за всички конструктивни мнения, които изказахте тук днес.

Искам също така да благодаря на председателите на трите комисии – комисията по конституционни въпроси, комисията по правни въпроси и комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи, за изключително конструктивното им сътрудничество по темата. Както казах в уводното си изказване, това наистина показва поемане на голяма отговорност от страна на всички заинтересовани страни, с което, считам, имаме основание много да се гордеем.

Искам да подчертая значението на сътрудничеството във всички важни области от програмата. В изказването си г-н Busuttill направи сравнение със значимостта на вътрешния пазар, което според мен не е далеч от истината, тъй като това е проект от подобен размер и значение. Думата, която, разбира се, винаги изниква в политическите обсъждания относно убежището и миграцията в последните години, е солидарността. Всички държави-членки са съгласни, че е нужна по-голяма солидарност, и то не само между държавите-членки, но и между ЕС и трети държави. Това е посланието, което искаме да изпратим с Програмата от Стокхолм.

Както казах в уводното си изказване, считаме, че този сложен въпрос се нуждае от много широки и устойчиви решения в цялата сфера на политиката. Това е една от причините в Програмата от Стокхолм да няма конкретен раздел относно солидарността. Вместо това всички въпроси съдържат елемент на солидарност.

Глобалният подход към имиграцията следва да бъде една от важните отправни точки в това отношение. Ролята на Frontex следва да бъде засилена. Г-жа Keller го спомена в изказването си. Искам да е ясно, че Frontex сама по себе си не е решение на проблема. Frontex отговаря за съгласуването на контрола по границите на държавите-членки, но няма правомощия, например, при спасителните операции по море. Положението в Средиземно море в основата си не е проблем на граничния контрол. То е проблем, който изисква няколко различни типа мерки. Задълбоченото сътрудничество между държавите на произход и на транзит има най-голямо значение. Също така трябва да инвестираме в сътрудничеството за развитие под формата на помощ. Мисля, че е важно да се подчертае, че Европейският парламент ще участва в най-голяма степен във всички аспекти сега, когато имаме Договора от Лисабон, и ще се засили демократичният контрол във всички тези области.

Въз основа на всичко, казано тук днес, също така считам за важно да подчертаем, че Договорът от Лисабон наистина ще доведе до истинска и значима промяна. Това, разбира се, е голяма промяна, при която обикновената законодателна процедура ще бъде заменена от такава, която предоставя по-голяма роля на Европейския парламент в законодателния процес в редица области. Затова не споделям притесненията, изразени от г-жа Keller тук днес. Напротив, мисля, че сме свидетели на сериозен напредък към по-голям демократичен контрол в тази област от политиката.

Г-н председател, както колегата г-жа Аск, и аз искам да кажа в заключение, че сте добре дошли да изпращате мненията си по електронната поща, ако не сте имали възможността да ги изразите тук днес.

Жак Баро, заместник-председател на Комисията. – (FR) Г-н председател, искам да подчертая качеството на работата, извършена от трите ви комисии: комисията по правни въпроси – г-н Casini е тук; комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи – г-н López Aguilar е тук; и също комисията по конституционни въпроси. Работата им е изключително интересна и ще помогне на нас и на шведското председателство да изготвим окончателния вариант на Програмата от Стокхолм.

Както каза г-н Busuttill, вярно е, че гражданите имат вътрешен пазар, но те в действителност не разполагат с пространство на правосъдие, сигурност и свобода, дори и свободното движение да е гарантирано благодарение на Шенгенското пространство. Трябва да запазим ползите от него. Ще добавя, че насоките относно злоупотребите са публикувани.

Искам да кажа, че според мен документът е добре балансиран. След като чухме различните стремежи на отделните хора, текстът постига определен баланс. Следва да кажа и че изготвяме Програмата от Стокхолм в свят, в който организираната престъпност, киберпрестъпленията и тероризмът се разпространяват все повече и в който очевидно трябва да се защитим. Точно тук Европа може да придаде добавена стойност.

Ще добавя още, че все по-често в съдебното пространство се натъкваме на граждани, двойки, които имат двойно гражданство и поради това те трябва да могат да упражняват правата си в която и държава-членка да се намират.

Също така искам да подчертая, че сме постигнали напредък по отношение на процесуалните гаранции, както г-жа Аск обясни много добре, и това е много важен елемент от Програмата от Стокхолм. Посочихте примера с британския гражданин в Гърция. Ако имаше минимални процедури, щеше да е много по-лесно. Освен това ще повтора думите на г-н Coelho и ще кажа, че изминахме дълъг път от Тампере.

Ще добавя, че не можем да приемем израза „крепостта Европа“. Г-н Билстрьом обясни защо. Това също е гаранция за балансирана европейска миграционна политика. Ако отхвърляме незаконната, тайната имиграция, то е заради трафика на хора и организираната престъпност, които я придружават. Не отричаме, че е така. Освен това е вярно обаче, че успяхме, според мен, да представим политика в областта на убежището, която отговаря на европейските ценности, свързани с щедростта.

Очевидно не мога да отговоря на всички въпроси, г-н председател, защото времето напредна. Само искам да кажа, че Програмата от Стокхолм е, както г-жа Аск каза, много прагматична, че така тя ще премине в план за действие, който ще бъде приложен от испанското председателство, а вие, госпожи и господа, оттук насетне ще бъдете съзаконотатели. За мен това определено е мощно средство за постигане на напредък по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, желано толкова много от гражданите.

Благодарен съм на Парламента за досегашната работа и за предстоящата, когато ще бъде съзаконотател в областта на правосъдието и сигурността.

Председател. – В заключение на разискването беше внесено предложение за резолюция⁽²⁾ съгласно член 110, параграф 2 от Правилника за дейността.

Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе утре от 12,00 ч.

Писмени изявления (член 149)

Elena Oana Antonescu (PPE), в писмена форма. – (RO) През последните няколко години се наблюдава спад в значението на защитата и насърчаването на правата на човека в дневния ред на ЕС, като сигурността на държавите-членки се превърна в политически приоритет. Пространството на свобода, сигурност и правосъдие на ЕС навлиза в решителен етап. Договорът от Маастрихт въведе някои аспекти по отношение на правосъдието и вътрешните работи на равнище на Общността, които дотогава са били разглеждани стриктно на междуправителствено равнище. Програмите от Тампере и Хага осигуриха голям политически стимул за сближаване на политиките. Многогодишната програма от Стокхолм на свой ред залага приоритетите за следващите пет години, така че ползите от пространството на свобода, сигурност и правосъдие да се превърнат в реалност за гражданите. Програмата ще бъде изпълнена след влизането в сила на Договора от Лисабон. Чрез въвеждането на процедурата по съвместно вземане на решение като обикновена законодателна процедура политиките на Европа в областта на правосъдието и вътрешните работи и мерките, приети за да се постигне съответствие с тях, ще подлежат на контрол от страна на Парламента.

Kinga Gál (PPE), в писмена форма. – (HU) В изготвянето на Програмата от Стокхолм нашата цел беше да осведоим гражданите на Европа за ясните ползи от едно пространство на свобода, сигурност и правосъдие. Изграждането на Европа на гражданите обаче съвсем не се ограничава с изготвянето на една програма. Договорът от Лисабон отваря ново измерение за отстояване на интересите на гражданите. Правата, свободите и принципите, залегнали в Хартата на основните права, стават задължителни. Европейският съюз сега може да се присъедини към споразумението на Съвета на Европа относно защитата на правата на човека. Този правен акт трябва да влезе в сила възможно най-скоро. Необходим ни е ясен план за изпълнение на ангажиментите, за да подплатим новите налични правни структури.

Това ще е задачата на предстоящото испанско председателство на ЕС. Процесът, засягащ правата на човека, включително и на малцинствата, съгласно правото на Общността, започна с влизането в сила на Договора от Лисабон. Програмата от Стокхолм ще го превърне в политически приоритети, които да придадат съдържание на специфичните планове за действие, предвиждани за идните години. Като част от целия процес, след 1 декември ще се увеличат не само възможностите на Европейския съюз, но и отговорностите му.

Kinga Göncz (S&D), в писмена форма. – (HU) Една от приоритетните области на Програмата от Стокхолм ще бъде прилагането на основните права. След като Хартата на основните права стане задължителна и ЕС подпише Европейската конвенция по правата на човека, дългът на Европейския съюз ще е да задълбочи ангажимента на Европа към правата на човека и да допринесе за възможно най-пълното осведомяване на гражданите на Европа относно правата им.

Със сигурност това са полезни мерки, тъй като основните принципи, свързани с правата на човека, изискват постоянно внимание, а и в ЕС ни предстои много работа в тази област. Разрастващите се дискриминация и

(2) Вж. протокола.

нетърпимост са все по-сериозни социални проблеми. Националните и етнически малцинства, особено ромите, хомосексуалистите и хората в неравностойно положение, се сблъскват с прояви на дискриминация всеки ден. Затова е важно всички държави-членки да прилагат последователно съществуващите директиви, а Съветът да осигури защита на всички застрашени групи, като приеме новата, всеобхватна директива.

Вследствие на икономическата криза се наблюдава ръст в расизма и ксенофобията, както и в броя на престъпленията, породени от тях. Според Агенцията за основните права статистиката не представя явна картина за реалното състояние, тъй като в повечето случаи жертвите не са наясно с правата си и не търсят помощ от съответните органи. Съвместна отговорност на институциите на ЕС и на държавите-членки е да променят положението. Трябва да изготвяме разпоредби на европейско равнище, способни да гарантират, че Европа и държавите-членки ще продължават да защитават многообразието и няма да допускат насилие.

Joanna Senyszyn (S&D), *в писмена форма*. – (PL) Програмата от Стокхолм задължава Европейската комисия да представи предложение за присъединяване на Европейския съюз към Европейската конвенция по правата на човека. Това е важна и съществена стъпка, която ще ни позволи да установим единно минимално равнище на защита на основните права в Европа. Благодарение на присъединяването към конвенцията институциите на ЕС ще подлежат на външен, независим контрол по отношение на съответствието на законодателството и дейностите на ЕС с Европейската конвенция по правата на човека. В същото време ЕС ще може да защитава позицията си пред Европейския съд по правата на човека. Това ще премахне възможността за възникване на несъответствия между решенията на Съда на Европейските общности и Европейския съд по правата на човека.

Във връзка с точка 16 от предложението за резолюция, призовавам за незабавно започване на преговорите за присъединяване на ЕС към Европейската конвенция по правата на човека. В контекста на разискваната резолюция, призовавам за незабавно оттегляне на Полша от Протокола за прилагане на Хартата на основните права по отношение на Полша и Обединеното кралство. С влизането в сила на Договора от Лисабон, Хартата на основните права ще се прилага за всички предприети мерки по отношение на общото пространство на свобода, сигурност и правосъдие. Позорно е, че десницата в Република Полша, поддавайки се на натиск от страна на Католическата църква, отказват на поляците правата, които им се полагат. Гражданите на Полша следва да могат да се ползват от правата по същия начин, както гражданите на останалите държави-членки на ЕС. Ако не искаме поляците да са второ качество граждани на ЕС, Хартата на основните права трябва да бъде приета в нейната цялост.

Csaba Sógor (PPE), *в писмена форма*. – (HU) Важна част от Програмата от Стокхолм засяга по-голямата защита на застрашените групи в неравностойно положение. Създаването на пространство на свобода, сигурност и правосъдие е немислимо без забрана за всички форми на дискриминация. Но само забрана не е достатъчна. Европейският съюз трябва да предприеме конкретни действия срещу дискриминационните мерки, тъй като това е единственият възможен начин да служим добре на всички граждани на Европа в тази област. Ще спомена само една от тези дискриминационни мерки, която засяга традиционните национални малцинства. В момента се извършва и езиков геноцид в две държави от ЕС. Затова изисквам Европейския съвет и бъдещото испанско председателство да отделят по-голямо внимание на предотвратяването на дискриминационните мерки при прилагането на Програмата от Стокхолм. В противен случай Програмата няма да служи на интересите на всеки гражданин на ЕС, а само на членовете на народите от мнозинството.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н SCHMITT

Заместник-председател

10. Съвместни операции за извеждане на незаконни имигранти към Афганистан и други трети държави (разискване)

Председател. – Следващата точка от дневния ред е изявленията на Съвета и на Комисията относно съвместни операции за извеждане на незаконни имигранти към Афганистан и други трети държави.

Тобиас Билстрьом, *действащ председател на Съвета*. – (SV) Г-н председател, уважаеми колеги, бих искал в началото да ви благодаря за възможността да бъда днес тук, за да разискваме този важен въпрос. От въпросите, поставени от някои членове на парламента, става ясно, че това е проблем, който поражда известна тревога. Надявам се днес да мога да разясня мнението на Съвета по този проблем и да отговоря на въпросите ви.

Принципите на правовата държава и зачитането на правата на човека и основните свободи са основополагащи принципи на сътрудничеството в рамките на Европейския съюз. Те трябва да бъдат водещите принципи за

сътрудничество между държавите-членки в Европейския съюз. Тези принципи са и трябва да продължат да бъдат отправна точка и за сътрудничеството в областта на предоставянето на убежище и миграцията.

Сътрудничеството в ЕС в областта на миграцията се разви бързо през последните години и включва няколко законодателни акта и други видове мерки. Що се отнася до правата на лицата, търсещи убежище, бих искал да насоча вниманието ви към основната цел на сътрудничеството в областта на предоставянето на убежище. Целта на това начинание е да създадем Обща европейска система за предоставяне на убежище, която да осигурява на хората закрила в съответствие с Женевската конвенция относно статута на бежанците и други международни спогодби относно лицата, нуждаещи се от закрила. В рамките на това сътрудничество има разпоредби относно възможността за предлагане на субсидиарна закрила и разпоредби, свързани с процедурата за предоставяне на убежище, приемането и връщането. Разпоредбите обхващат цялата област на предоставянето на убежище и формират основата на Общата европейска система за предоставяне на убежище.

Основните законодателни актове в областта на предоставянето на убежище са Регламентът „Дъблин“ за установяване на критерии и механизми за определяне на държавата-членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, Директивата за приемането за определяне на минимални стандарти относно приемането на лица, търсещи убежище, Директивата за квалифициране, която засяга минималните стандарти за това кога гражданин на трета държава следва да се определя като нуждаещ се от международна закрила и Директивата относно минималните стандарти за процедурите в държавите-членки за предоставяне и отказ на международна закрила.

Всички тези законодателни актове сега се преглеждат отново с оглед на по-нататъшно сближаване на законодателството на държавите-членки в тази област и за постигане на по-голяма пълнота и ефективност. Решения относно предложените изменения ще бъдат взети посредством процедурата на съвместно вземане на решения, което означава, че ще имаме широка политическа основа за развитието на Обща европейска система за предоставяне на убежище.

Доброто управление на миграцията включва както създаването на възможност за хората законно да влизат в Европейския съюз, така и връщането обратно онези, които не отговарят на условията за влизане и престой на територията му или нямат основание за убежище. По отношение на основните права на тези, които нямат право да пребивават в Съюза, бих искал първо да се позова на общите правни принципи, които трябва да формират основата на всички дейности в ЕС и второ, и по-конкретно, на правилата, които се прилагат за връщане граждани на трети държави, които нямат право да влизат и пребивават законно в държава-членка. Тези правила са изложени в Директивата относно връщането, приета от Европейския парламент и Съвета през 2008 г. Тази директива е първата важна стъпка към законодателство, което се стреми да осигури справедливост и прозрачни процедури за постигане по-ефективна политика за връщане на европейски равнище. Един основополагащ принцип за работата, свързана с връщането, е, че тя трябва да има правна сигурност и да бъде хуманна и ефективна.

Работата по въпросите на връщането включва и разпоредби относно общите полети за извеждане. Решението на Съвета относно организацията на общите полети за извеждане на граждани на трети държави, които не са получили право на престой или убежище, беше прието през 2002 г. в рамките на програмата за действие в областта на връщането. Организирането на общи полети е ефективно използване на ресурсите и помага за укрепване на операционното сътрудничество между държавите-членки. Държа да подчертая обаче, че то не цели принудителни решения за колективно депортиране. Това е мярка за сътрудничество, предназначена да подпомогне по-ефективното използване на капацитета на държавите-членки. Общите насоки, придружаващи това решение на Съвета, указват, че общи полети могат да се организират за незаконно пребиваващи лица, такива, които не отговарят или вече не отговарят на условията за влизане или престой или пребиваване на територията на държава-членка на Европейския съюз. Държавата-членка организатор и всяка участваща държава-членка гарантира, че правното положение на всяко от върнатите лица, за които те отговарят, позволява то да бъде изведено.

Регламентът на Съвета за създаването на Европейска агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници на държавите-членки на Европейския съюз позволява на този орган, а именно Frontex, да предоставя на държавите-членки необходимата помощ при организирането на съвместни мерки за извеждане. През октомври тази година Европейският съвет също призова Frontex да проучи и възможността за финансиране на общи полети за извеждане.

Всички тези мерки са предназначени да гарантират, че международната закрила е на разположение за всички, които се нуждаят от нея, и, че извеждането на граждани на трети държави, които пребивават незаконно в Европейския съюз, се извършва по правно сигурен и законен начин. Използването на общи полети за извеждане не води до нарушаване на принципа за неотблъскване или до заобикаляне на изискването за проучване на

индивидуалните случаи. От държавите-членки се очаква да вземат предвид конкретните обстоятелства за всяко лице, подлежащо на извеждане, включително евентуална молба за международна закрила. Това, разбира се, се отнася и за хората, дошли от Афганистан.

Г-н председател, уважаеми колеги, политиката на Общността за извеждане, разбира се, е важна, но тя е само един от аспектите на всеобхватната политика за миграцията. Европейският пакт за имиграцията и убежището, приет от Европейския съвет през септември миналата година, потвърждава ангажиментите на Съюза към глобалния подход към миграцията. Това означава, че проблемите на миграцията следва да представляват неразделна част от външните отношения на ЕС и че ефективното управление на миграцията трябва да бъде постоянно. Това изисква също и тясно партньорство между държавите на произход, транзитно преминаване и приемане.

Програмата от Стокхолм, която разисквахме по-рано днес, разбира се, ще потвърди и доразвие тази всеобхватна стратегия.

Жак Баро, заместник-председател на Комисията. – (FR) Г-н председател, ще се опитам да спомена основните принципи, които ръководят нашия подход към проблемите на миграцията и връщането.

Европейското законодателство задължава държавите-членки да гарантират, че гражданите на трети държави, пребиваващи на тяхна територия, могат, ако желаят, да поискат международна закрила. Що се отнася до възможността на тези граждани, в случая афганистанци, да бъде предоставена една или друга форма на международна закрила, държавите-членки трябва да проучат всяка молба за убежище, като приложат критериите, предвидени в европейското законодателство за конкретните индивидуални обстоятелства за всяко от лицата, търсещи убежище. Държавите-членки трябва да решат дали лицето, търсещо убежище, може да претендира за статут на бежанец и ако не отговаря на критериите за статут на бежанец, те трябва да потвърдят дали лицето може да получи така наречената субсидиарна закрила.

Ще се спра накратко на принципите. Първо, гражданите на трети държави не трябва да бъдат връщани в техните държави, ако са изложени на риск от сериозни атаки. Законодателството на Европейския съюз, и по-конкретно Директивата за квалифициране относно убежището постановява, че държавите-членки трябва да спазват принципа за неотблъскване съгласно своите международни задължения. Следователно държавите-членки не могат да върнат в Афганистан лица, които са бежанци по смисъла на Женевската конвенция или които са получили субсидиарна закрила. Още повече че държавите-членки са длъжни да гарантират, че не се предприемат операции за връщане в нарушение на член 3 от Европейската конвенция за защита правата на човека, която задължава държавите-членки да гарантират, че никое лице не бива връщано обратно в своята държава, ако е изложено на опасност от преследване или сериозни атаки след връщането си.

Вторият момент е, че по отношение на уместността на операциите за връщане в Афганистан молбите не могат да се обобщават. Афганистан е една от основните държави на произход на лица, търсещи убежище в Европейския съюз. Следва да добавя, че Съюзът приема само малка част от общия брой афганистански бежанци, повечето от които пребивават в съседни държави – предимно в Иран и Пакистан.

Не можем да правим общо заключение дали принудителното връщане на афганистанците в тяхната родина би нарушило общностното право, Европейската конвенция за защита правата на човека или Хартата на Европейския съюз за основните права. От държавите-членки, където са подадени молбите, зависи решението относно всяка отделна молба в светлината на свързаните с нея обстоятелства. Когато проучват молбите, държавите-членки трябва да разгледат съответните конкретни индивидуални обстоятелства, така че да определят нуждата от закрила, ако има такава, за всяко лице, подало молба.

Това включва проучване на условията за политическа и хуманитарна сигурност и за зачитане на правата на човека. То включва и проучване на конкретното положение в онази част на държавата, от която идва лицето, внесло молбата, както и индивидуалните обстоятелства за това лице като семейното му положение, дейността му в държавата на произход или всяка друга конкретна характеристика, която би могла да го прави по-уязвимо.

Не може да се направи общо заключение относно необходимостта от закрила на лицата от Афганистан, търсещи убежище, но статистиката показва, че процентът на признаване за тази група през последните няколко месеца се е увеличил. През първата половина на 2009 г. почти 50% от лицата от Афганистан, търсещи убежище, получиха международна закрила в Европейския съюз в сравнение с по-малко от 30% през последното тримесечие на 2008 г.

Сега относно следващия въпрос: кои условия е необходимо да бъдат изпълнени, преди да се вземе решение за провеждане на операция за връщане? В неотдавнашното ми становище относно операцията за връщане на

афганистанци в Кабул, проведена съвместно от Обединеното кралство и Франция, аз посочих, че държавите-членки е трябвало да вземат три предпазни мерки, преди да върнат дадено лице в трета държава като Афганистан.

Трябвало е да се уверят, първо, че засегнатият мигрант не е искал да кандидатства за международна закрила; второ, ако е подадена молба за международна закрила – че тази молба е била предмет на задълбочено индивидуално проучване и е била отхвърлена в резултат на съответна процедура за оценка; и, трето, че животът на върнатия в своята държава на произход мигрант няма да бъде в опасност там.

Комисията потърси по-пълно изясняване на обстоятелствата по операцията за връщане на афганистанци, проведена от Франция и Обединеното кралство. Досега обаче Комисията не разполага с информация, въз основа на която да предположи, че засегнатите лица не са отговаряли на тези три условия.

Какво да кажем за операциите за връщане, включващи няколко репатрирани лица, досието на всяко, от които е оценено индивидуално?

Протокол 4 от Европейската конвенция за правата на човека и Хартата за основните права на Европейския съюз забраняват колективното експулсиране, но няма нито правна пречка, нито, още по-малко, принципно възражение няколко мерки за връщане, предприети поотделно, да бъдат реализирани съвместно – всяка една въз основа на отделно решение, например, като се използва същият полет, нито има правна пречка такива операции да бъдат организирани съвместно от няколко държави-членки.

Настоящият мандат на Frontex вече предвижда оперативното сътрудничество в областта на съвместните операции за връщане. Европейският съвет поиска разширяване на оперативните правомощия на Frontex, и по-конкретно – да разгледа възможността за редовни чартърни полети за провеждане на такива операции. Тези съвместни операции следва да направят операциите за връщане по-ефективни от логистична гледна точка и могат да породят и някои много желани ползи по отношение на репатрирането, което винаги е тежко преживяване.

Следва да се отбележи също, че макар Директивата за връщане все още да не е транспонирана от повечето държави-членки, Комисията ги насърчава на този етап да гарантират, че техните решения са в съответствие с правилата, заложили в тази директива. Това означава, по-конкретно, че трябва да се дава приоритет на доброволните връщания, че трябва да се предоставя правото за обжалване на решения за връщане и че трябва да се вземат предвид индивидуалните потребности на уязвимите лица. Директивата за връщане все още не е в сила. Това ще стане скоро и ще даде възможност за някои допълнителни гаранции за засегнатите лица.

Независимо от това, това са отговорите, г-н председател, госпожи и господа, които исках да ви представя във връзка с европейското право. Разбира се, г-н Билстрьом обясни също, че по отношение на всички тези проблеми, се опитваме да намерим точния баланс между желанието да приемем лицата, преследвани по политически причини и които наистина заслужават да бъдат закриляни, и в същото време, необходимостта да признаем, че някои молби няма основание да бъдат уважени. Така че балансът тук е труден и Комисията го наблюдава отблизо.

Това е, което имам да кажа на Парламента и, разбира се, ще изслушам изказванията след това изявление.

Véronique Mathieu, от името на групата PPE – (FR) Г-н председател, Съюзът има задължението да предоставя достойни условия за приемане на лица, бягащи от война и преследване, и да им предложи системи за международна закрила в съгласие със своите ценности.

Няколко години обаче Европейският съюз трябваше да се справя със смесени миграционни потоци и с мрежи от трафиканти, които злоупотребяват с националните системи в областта на убежището, за да осигурят възможност лица, които не отговарят на необходимите условия, да се сдобият с достъп и да се възползват от тези системи.

Какво можем да направим? Този въпрос се задава във всяка държава-членка. Факт е, че капацитетът за приемане на държавите-членки е ограничен. Системите за закрила трябва да се предлагат на хора, които отговарят на обективните критерии, и, ако искаме да поддържаме традицията си да приемаме лица, търсещи убежище, трябва да бъдем твърди, когато става въпрос за нарушаване на процедурите в областта на убежището заради целите на икономическата миграция.

Важно е също да се подчертае, че всички държави, които са цел на мрежи за незаконна имиграция, произхождащи от Афганистан или Ирак, прилагат мерки за принудително връщане. Те са задължени да го правят. Трябва само да спомена няколко държави-членки на ЕС, които практически прилагат такива мерки, независимо от политическите си убеждения.

В рамките на Съюза вече не съществуват политически разногласия по тези въпроси и именно този консенсус ще направи възможно в близко бъдеще да се провеждат общи операции за връщане, финансирани от Frontex. Тази инициатива трябва да бъде приветствана като общ инструмент за управление на миграционните потоци. Ето защо бих искала да изтъкна, че груповите операции за връщане са нещо напълно различно от колективното експулсиране съгласно практиката на Европейския съд за правата на човека.

Съдът в Страсбург забранява всяка мярка, която задължава чужденци групово да напускат дадена държава, но той разрешава случаи, при които такава мярка се предприема след обосноваване и обективно проучване на индивидуалните обстоятелства за всеки чужденец.

Международното и европейското бежанско право е доста сложно, така че да гарантира, че тези процедури за експулсиране се контролират стриктно и се прилагат в съответствие с основния принцип за зачитане на достойнството на човека.

Sylvie Guillaume, *от името на групата S&D.* – (FR) Г-н председател, внимателно слушах ораторите, но независимо от това, искам да споделя някои въпроси и опасения във връзка с разискваната тема и затова неизбежно ще се позова на два неотдавнашни примера.

Първият се отнася до депортирането на 27 афганистанци в Кабул като част от груповото депортиране, организирано от Франция и Обединеното кралство. Бих искала да знам дали Комисията и Съветът считат, че Афганистан е държава, в която физическата неприкосновеност на депортираните лица е гарантирана.

Комисията току що ни каза, че тя не може да гарантира, че това депортиране е било извършено след проверка и потвърждение, че засегнатите лица не са подали молби за международна закрила или че ако такива молби съществуват, те са били проучени в съответствие с всеки етап от тази процедура.

Вторият пример се отнася до депортирането на роми от Германия, Белгия и Австрия в Косово, с което тези държави са сключили споразумения за реадмисия, въпреки че Върховният комисариат за бежанците на ООН (ВКБООН) в своите указания от 9 ноември, счита, че ромите, населяващи която и да било част от Косово, продължават да са изправени пред сериозни ограничения по отношение на тяхната свобода на движение и упражняването на основните им човешки права [...] и има доклади за заплахи и физическо насилие над тези общности.

Като се има предвид това, аз моля за разяснения по три пункта. Защо се прилага толкова лошо член 15, буква в) от Директивата за квалифициране от 2004 г., която дава право на субсидиарна закрила на лица, обект на цитирам: „тежки и лични заплахи [...] поради безогледно насилие в случай на въоръжен вътрешен или международен конфликт“?

Втори въпрос: може ли да се счита за достатъчно схващането, че е законно да се депортират лица, които пребивават незаконно на територията на ЕС, тъй като не са подали молба за международна закрила – макар да знаем, че поради Регламент „Дъблин II“ много потенциални лица, търсещи убежище, не подават такива молби в първата държава, в която пристигнат, защото шансовете им за успех на процедурата са малки, а условията за приемане са ужасяващи.

И накрая, трети въпрос: следва ли държавите-членки да потвърдят решението на Съвета от 29 и 30 октомври за проучване на възможността за редовни общи чартърни полети, финансирани от агенция Frontex, възнамеряват ли те в същото време да се споразумеят относно европейски списък на безопасните държави и да предприемат бързи действия по отношение на общата система за убежище, която ще позволи условията за проучване, предоставяне и упражняване на статут на бежанец да се хармонизират на по-високо равнище?

Marielle De Sarnez, *от името на групата ALDE.* – (FR) Г-н председател, г-н член на Комисията, първо искам да ви информирам за тъгата, която много европейци изпитаха, когато на 20 октомври две държави-членки на ЕС организираха принудителното връщане на афганистански имигранти: трима от Франция и 24 от Обединеното кралство. Тези мъже, напуснали една държава във война, за да дойдат в Европа, считайки, че могат да търсят убежище и закрила тук, бяха изпратени обратно в държава, която все още е във война и където тяхната безопасност по никакъв начин не е гарантирана.

Това преобръща нашата представа за защита на правата на човека с главата на долу. И представете си моята изненада няколко дни по-късно, когато видях – очевидно има връзка – на европейската среща на върха да се предвижда не само организирането на общи чартърни полети, но и тяхното финансиране – което е ново развитие – от европейския бюджет!

Г-н член на Комисията, това не е Европа, която обичаме. Идеята за Европа не е тя да легитимира национални практики, които нарушават основните права. Много е лесно да се прехвърли вината върху Европа. Когато чувам например френския министър на имиграцията да заявява, че принудителните връщания следва да се извършват под флага на Европа, съм длъжна да Ви кажа, че бащите-основатели на са създали Европа с тази цел.

Вие поискахте от Париж и Лондон да гарантират, че депортираните афганистанци наистина са имали възможност да потърсят убежище, че тази молба е била отхвърлена и че техният живот не в опасност в региона, в който са върнати. Ето защо искам изрично потвърждение от Вас, че наистина е извършено индивидуално проучване на всяка от молбите за убежище.

Бих искала да зная също дали Комисията счита Афганистан за безопасна държава и ако това не е така, бих искала да знам дали Комисията е съгласна, че това принудително връщане е било извършено в нарушение на член 3 от Женевската конвенция.

Благодарна съм за всяко обяснение, което можете да ни дадете.

Hélène Flautre, *от името на групата Verts/ALE.* – (FR) Г-н председател, първо искам да изразя задоволството си, че днес водим разискване по този въпрос, тъй като е ясно, че държавните и правителствените ръководители очакваха депортирането на незаконни мигранти от Европейския съюз в Афганистан да мине без никакъв шум, но това не стана.

Не стана така по две причини: първо, защото Европейската комисия изиска информация от правителствата на Обединеното кралство и Франция, което е добре, и второ, защото днес тук ние разискваме този въпрос.

Вече бяха зададени въпроси. Безопасна държава ли е Афганистан? Трябва да попитаме г-н Обама, който току що взе решение да изпрати 34 000 войници там. Никоя армия не е в състояние да гарантира опеляването на своите хора в Афганистан, а можем ли ние да гарантираме, че животът на мигрантите, които ние връщаме в тази държава, няма да бъде застрашен? Тази ситуация е смехотворна и ВКБООН също не се примирява с нея, като горещо препоръча на държавите-членки да не продължават депортиранията от този вид.

Второ, колективното експулсиране е обвито в неяснота. Всеки – и най-вече аз – приветстваме бъдещия обвързващ характер на Хартата на основните права. Член 19, параграф 1: „Колективното експулсиране е забранено“.

Казвате, че това не е колективно експулсиране. Г-н Билстрьом го формулира очарователно, като ни каза, че това е разумна мобилизация на ресурси. Скоро подобни чартърни полети ще ни бъдат продавани също като комбинираното ползване на автомобили в борбата срещу глобалното затопляне. Има граници! Къде са тези граници?

Като избран представител от Па-дьо-Кале, където има много афганистанци – които при това предизвикаха депортирането, организирано от г-н Бесон във Франция – мога да ви кажа, че когато френското правителство решава за целите на комуникацията да организира операция по колективно връщане и да я превърне в медийно събитие, в Па-дьо-Кале се извършват арести: колективни арести, които са незаконни, тъй като са дискриминационни.

Следователно ние абсолютно не сме в състояние да гарантираме това, което твърдим, г-н Баро, а именно, че това е съвместна операция за хора, които след индивидуална оценка са били преценени като нередовни мигранти. Това наистина е случай на колективно експулсиране, защото беше извършен и колективен арест.

Marie-Christine Vergiat, *от името на групата GUE/NGL.* – (FR) Г-н председател, госпожи и господа, можем да сме доволни, че проведохме това разискване. Аз обаче съм ужасена от безсмислиците, които чухме. Нека да спрем с играта на думи. Да, наистина бяха организирани колективни експулсираня.

Европейският съюз се гордее със защитата на правата на човека. Правото на убежище е едно от основните права. Въпреки това афганистанци бяха депортирани в държава, където се води война – война, в която много европейски държави участват.

Съжалявам, г-н Баро, но въпросното законодателство е колкото европейско, толкова и национално, и моля не се позовавайте на всяка една национална ситуация. Голяма част от тях бяха причинени от Директивата за връщане, която аз предпочитам да наричам „срамната“ директива, защото за всеки защитник на правата на човека тя е срамна. Знаете, че отношението към лицата, търсещи убежище, е много различно във всяка европейска държава и точно поради тези различия, афганистанците не могат да търсят убежище при добри условия.

Ето защо аз присъединявам своя глас към всички въпроси, които моите колеги зададоха, и бих искала Вие да гарантирате, че резултатите от всички тези политики по възможност ще се разглеждат въз основа на всеки отделен случай.

Christine De Veyrac (PPE). – (FR) Г-н председател, бих искала да предложа своята подкрепа за съвместната инициатива на лейбъристкото правителство на Обединеното кралство и френското правителство за депортиране на незаконни афганистански емигранти в тяхната страна.

Наистина, обратно на това, което някои казаха, молбите за политическо убежище на тези хора бяха отхвърлени и тази двустранна инициативна сега трябва да се разшири на европейско равнище. Натискът на миграцията е предизвикателство, което трябва да посрещнем колективно, и това е логиката на Пакта за имиграцията и убежището, приет преди няколко месеца по време на френското председателство. Сега трябва да продължим напред, като обединяваме ресурсите си и организираме общи полети за връщане, финансирани от Frontex.

Решението на 27-те да поискат от Комисията проучване по този въпрос е първата крачка и, г-н член на Комисията, надявам се, че Комисията ще подкрепи това предложение, тъй като обществеността, и по-конкретно популациите от законни имигранти, очакват от нас да се преборим с незаконните имигрантски населения.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Г-н председател, в контекста на определението за бежанец в Женевската конвенция предпоставките за получаване на убежище трябва да се проучват отделно за всяко лице. Както чухме в предходното изказване, молбите за убежище са били обработени надлежно и съвместните операции за връщане на тези хора са били възможни, при условие че тези предпоставки са били проучени поотделно за всяко лице.

Това, което тревожи залата и мен лично, е, че положението със сигурността в Афганистан е такова, че не знаем дали някой може да бъде върнат там. Във Финландия например това положение е решено чрез издаването на разрешителни за временно пребиваване, дори критериите за статут на бежанец, отнасящи се за личността, да не са изпълнени – и затова не е предоставено убежище – тъй като не искаме да връщаме хората в държава, в която се води война. Положението със сигурността в Афганистан сега е твърде опасно, за да се върне някой там, но по-късно, когато обстановката се успокои, тези хора ще бъдат върнати.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Г-н председател, искам да започна със следния въпрос – няколко години работих в Министерството на националната отбрана на Република Полша и във връзка с това много пъти съм посещавал Афганистан, тъй като там служат 2 000 полски войници. Драматизмът на ситуацията е в това, че, от една страна, там има отчаяни хора, които не могат да се справят с толкова трудно положение, защото през цялото време около тях бушува война. От друга страна, без колебание мога да твърдя, че там има и хора, които играят двойна игра. През деня те подкрепят тези, които в момента са на власт, а през нощта помагат на талибаните. По отношение на това, основният ми въпрос е следният: имаме ли инструментите и способностите да оценим действителните намерения и положението на тези, които идват в Европа? Според мен някои идват просто, защото не виждат друг изход и защото са отчаяни, но може би има и отделни случаи на хора, които действат на няколко фронта.

Franziska Keller (Verts/ALE). – (EN) Г-н председател, част от това обсъждане ми се струва малко странно. Защо хората са тук незаконно? Те са тук незаконно, защото няма начин законно да напуснат страната си, която е във война. Няма начин те да достигнат до тук легално, така че в действителност не е изненадващо, че пристигат незаконно. Всички знаем колко е трудно да се кандидатства за и да се получи убежище, тъй като Женевската конвенция е твърде стриктна в това отношение и лицето трябва да докаже, че е лично преследвано, което, разбира се, е трудно, когато бягаш от война. Сега Вие казвате, че само защото техните молби за убежище не са били одобрени, трябва да ги изпратим обратно в Афганистан, където има война и където хората не могат да живеят, където не могат оцелеят, където няма начин да изкарват прехраната си и където между другото се води и тежка война срещу жените. Така че само заради това последно основание на всички жени, които бягат от там, следва да се дава убежище.

Бих призовавала настоятелно всички държави-членки и Комисията да се борят срещу изпращането на тези хора обратно в Афганистан.

Тобиас Билстрьом, действващ председател на Съвета. – (SV) Г-н председател, уважаеми колеги, благодаря ви за вашите много интересни изказвания в това разискване. Бих искал да започна, като се опитам да обобща някои от най-важните принципи в тази област. Ще започна с това, което г-жа Mathieu каза по въпроса за смесените миграционни потоци. Наистина в Европейския съюз пристигат смесени потоци и тъй като Съюзът няма неограничен капацитет да приема тези хора, както и г-жа Mathieu изтъкна, е важно да се извършва индивидуално, законно установено оценяване, за да можем да определим кой следва да получи закрила

съгласно европейското законодателство и международните конвенции. Комисията наблюдава това посредством директивите, които Съюзът единодушно прие.

Това умело ме довежда до гледните точки, изразени по-рано от г-жа Guillaume и г-жа de Sarnez, а именно дали Афганистан е държава, където е възможно да се гарантира личната безопасност. Да, точно за това е цялото разискване! Точно това е целта на индивидуалното разглеждане – да изясни и да гарантира. Смисълът на създаването на Обща европейска система за убежище е да се постигне тази цел. Мисля, че няколко оратори напълно пренебрегнаха този факт в изказванията си, с други думи, че това, което трябва да се стремим да постигнем, е един законно установен преглед с цел изясняване, че „да“ означава „да“, а „не“ означава „не“. В случай на „не“ лицето трябва да бъде върнато, независимо – и ще повторя това, за да може всеки да разбере точно какви са намеренията на председателството – за коя държава се отнася. Ако сме изяснили и потвърдили, че лицето не се нуждае от специална закрила, можем да го върнем в родината му с чиста съвест. Дали това се прави, както членът на Комисията Баро каза, по координиран начин с полет с няколко различни лица на борда, чиито случаи са разгледани поотделно, или ако пътуват отделно, действително е от второстепенно значение. В този контекст това е просто въпрос на логистика.

Сега ще се обърна към г-жа Keller, която винаги представя интересни аргументи по тези въпроси. Да, споделям Вашето мнение, че въпросът за достъп е доста сложен. Трудно е, тъй като сега действащата система изисква по принцип лицето да се намира в границите на Европейския съюз, за да подаде молба за убежище, макар в същото време за тях не винаги е особено лесно да се доберат до Европейския съюз, за да направят това. Именно заради това обаче по време на шведското председателство ние настойчиво работихме за установяването на обща европейска система за разселване, която ще направи възможно да предложим алтернативен маршрут, коридор в границите на Европейския съюз за тези, които може би най-много се нуждаят от закрила, най-уязвимите и хората, които нямат финансов ресурс, за да пътуват до Европейския съюз.

Позволете ми да кажа, че ако всички държави-членки на ЕС биха могли да осигурят толкова места, колкото сега осигурява Швеция – по 19 000 места годишно – пропорционално на броя на населението си, Европейският съюз щеше да има възможност да предлага на Върховния комисариат на ООН за бежанците (UNHCR) по 100 000 места годишно. Голяма стратегическа стъпка е да успеем да затворим най-лошите лагери за бежанци по света и да покажем солидарността, която ние в председателството считаме, че Европейският съюз следва да показва на държавите извън нашите граници, където фактически са мнозинството от бежанците в света.

Жак Баро, *застъпник-председател на Комисията*. – (FR) Г-н председател, благодаря на всички оратори.

Най-голямата трудност, с която се сблъскваме, идва от това, което г-жа Mathieu нарече смесени потоци от имигранти, които идват по икономически или екологични причини, и в същото време хора, подложени на преследване, и такива, които имат право на международна или субсидиарна закрила. Това е трудността и това трябва ясно да се разбере, за да можем да се справим с тези проблеми. Наистина е много трудно.

Искам първо да отговоря. Ще прочета части от френския отговор – не мога да отговоря на всичко – тъй като ми зададохте този въпрос. Ще прочета следното от френския отговор.

Той гласи, че заинтересованите лица, които не са подали молба за убежище по своя инициатива, доброволно биват разпитвани като незаконни имигранти и им е наложена административна мярка за задържане под съдебен контрол от магистрата за арест и освобождаване.

Всяко лице беше информирано на родния му език за правото да обжалва пред Административния съд решението то да бъде депортирано в Афганистан, както и за правото му да потърси убежище чрез Френската служба за закрила на бежанците и лицата без гражданство (OFPRA) или да се възползват от мярката за доброволно връщане, прилагана в сътрудничество с Международната организация за миграцията.

От тези чужденци само един не подаде нито молба за убежище, нито жалба пред Административния съд, а други двама подадоха молби, които бяха разгледани от OFPRA, където те бяха изслушани в присъствието на преводач, за да обяснят рисковете, на които мислят, че биха били изложени, ако се върнат в родината си.

Въпреки че OFPRA предостави статут на бежанци или субсидиарна закрила на няколко граждани на Афганистан, които търсеха закрила при подобни обстоятелства, във въпросния случай OFPRA прецени, че няма сериозна или известна причина да счита, че тези лица биха били изложени на истински риск от преследване или сериозни заплахи за техния живот или за тяхната личност, ако бъдат депортирани.

Получихме отговор също и от правителството на Обединеното кралство. Наистина направих това, което съвестта ми и дългът ми повеляваха; настоявахме държавите-членки да бъдат запитани.

Искам също да ви кажа, че по отношение на идеята за безопасна държава, има съдебна практика на Съда на Европейските общности и Европейския съд за правата на човека, според която простият факт, че изходната държава или регион, където има безредици, не е достатъчна причина да се оправдае абсолютна закрила срещу депортиране или правото на субсидиарна закрила, освен в изключителни случаи, когато степента на общото насилие е толкова висока, че всеки е в действителна опасност от заплахата за живота или личността си просто като резултат от присъствието си в съответната държава или регион. Още повече че е ясно, че такива изключителни обстоятелства не са цитирани във въпросния случай.

Независимо от това, бих искал да отговоря и на въпроса за груповите полети. Трябва да се каже, че Frontex вече е организираща групови полети и частично ги е финансирала. Считам, че това наистина трябва да се каже. Такива полети имаше през 2008 и 2009 г., така че те не са нещо ново. Това, което Frontex се опитва да направи – и аз считам, че директорът на Frontex успява в това – е да гарантира, че груповото репатриране се провежда при подходящи условия и с уважение към хората. Директорът на Frontex дори неотдавна ми казваше, че е забелязал, че в Австрия имало омбудсман, който конкретно наблюдавал условията, при които се извършвали връщанията.

Надяваме се също да развием експертиза по отношение на способността да гарантираме, че когато такива хора биват депортирани – след като е потвърдено, че не отговарят на определението за лица, на които може да се предостави международна закрила или субсидиарна закрила – те биват приети в своята държава на произход при прилични условия. В момента проучваме и този въпрос по искане на Европейския съвет. Наистина, ние не просто измислихме идеята за полетите за принудително връщане, без да предоставяме никакви гаранции, че хората ще бъдат уважавани.

Най-важното, искам да ви припомня – и затова благодаря на г-н Билстрьом и на шведското председателство, което много ни помогна – че през пролетта започнахме да внасяме текстове, които ще ни помогнат да се придвижим към Европа на убежището. Имаме текст за условията за прием, разгледахме – и г-жа De Sarnez правилно повдигна въпроса – проблема от Дъблин, ние в действителност повдигнахме въпроса за адаптиране на регламента от Дъблин именно за да предотвратим подценяването понякога на интересите на уязвимите лица, и по-конкретно на децата, и утвърдихме принципа на въвеждане на определени дерогации от Регламента от Дъблин.

На 21 октомври Комисията прие два други важни текста: един относно Директивата за квалифициране и друг – относно Директивата за процедурите в областта на убежището. В този нов проект на директива за процедурите в областта на убежището ние се опитваме да заложим критерии, които наистина са обективни и са едни и същи навсякъде. Ще се нуждаем от помощна служба, за да потвърдим конкретно, че практиките са приблизително едни и същи навсякъде в Европа, така че Европа на убежището да може най-накрая да се случи.

Искам да благодаря на шведското председателство. Считам, че то се справи добре с представянето на тези различни текстове пред Съвета, но все още предстои много работа, преди те да бъдат приети. И имаме някои проблеми. Правя всичко във възможностите си, за да се опитаме да създадем тази Европа на убежището с помощта на шведското председателство, което даде пример – г-н Билстрьом изтъкна точно какъв пример даде на Европа неговата страна. По отношение на този проблем, отново държавите-членки показват повече солидарност при приемането на тези бежанци и гарантирането на тяхната закрила. Всички държави трябва да започнат да правят това. Все още сме далеч, а и все още има някои държави, които не приемат бежанци.

Това е, което исках да ви кажа. Давам си сметка, че не съм отговорил на всеки отделен въпрос. Това, което мога да ви кажа, е, че въпреки всичко, ние в Комисията направихме всичко, което можем, за да наложим зачитане на европейското право и, бих казал, дори още повече да наложим зачитане на ценностите на Европа.

Председател. – С това разглеждането на тази точка от дневния ред приключва.

11. Освобождаване от отговорност във връзка с изпълнението на бюджета за финансовата 2007 г.: общ бюджет на ЕС - Съвет (разискване)

Председател. – Следващата точка е вторият доклад относно освобождаването от отговорност във връзка с изпълнението на общия бюджет на ЕС за финансовата 2007 г., Раздел II – Съвет (C6-0417/2008 - 2008/2277(DEC)) – комисия по бюджетен контрол. Докладчик: Søren Bo Søndergaard (A7-0047/2009)

Søren Bo Søndergaard, докладчик. – (DA) Благодаря Ви, г-н председател. Преди седем месеца – на 23 април, за да бъдем точни – преобладаващото мнозинство в Парламента отказа да гласува освобождаване от отговорност във връзка с бюджета на Съвета за 2007 г. Защо? Тъй като поведението на Съвета по отношение на Парламента

и комисията по бюджетен контрол беше абсолютно неприемливо. От Съвета отказаха да отговорят на писмените въпроси, които поставихме във връзка с неговия бюджет, като отказаха също да се срещнат с комисията по бюджетен контрол и да отговорят на въпроси. Ситуацията беше толкова абсурдна, че представители на Съвета незабавно напуснаха всяка среща, на която се поставяха въпроси относно бюджета на Съвета.

В действителност това не беше нещо ново. Всъщност се случваше години наред. Новото беше, че през април Парламентът сложи край на това. Мисля, че през април повечето членове на Парламента си зададоха простия въпрос: как аз като член на Европейския парламент мога да бъда отговорен пред моите избиратели за бюджета на Съвета, ако той дори не отговаря на въпросите, поставени му от Парламента. Считам, че именно този въпрос накара голямо мнозинство от членове на Парламента да откажат да освободят от отговорност Съвета във връзка с бюджета му. Може би някои хора са мислили, че Парламентът ще стане по-податлив на влияние след изборите през юни или че настояването от негова страна за откритост и прозрачност напомня по-скоро предизборни обещания, отколкото истинска промяна на отношението. Ако е така, тези хора са били разочаровани.

Дори и след изборите ние от комисията по бюджетен контрол сме обединени около изключително простата позиция: ако от Съвета желаят ние да гласуваме освобождаване от отговорност във връзка с бюджета му, то те трябва да се срещнат с нас и да отговорят на въпросите ни. В края на септември най-сетне нещо се случи. На 24 септември се състоя среща между Съвета и председателя на комисията по бюджетен контрол, докладчиците на комисията и координаторите. В същото време Съветът отговори на въпросите на комисията – макар и индиректно – и тези отговори бяха публикувани и на интернет страницата на Съвета.

Нека го кажа ясно – това беше умен ход от страна на Съвета, много умен ход. Това е причината, поради която ние от комисията по бюджетен контрол можем да препоръчаме днес на Парламента да гласува освобождаване от отговорност във връзка с бюджета на Съвета за 2007 г. Нека обаче ясно да заявя, че ние очакваме и изискваме тази стъпка да изразява промяната в отношението на Съвета към Парламента.

Що се отнася до бюджета на Съвета за 2008 г., ние не очакваме да се повтори абсурдният театър от 2007 г. Точно обратното, предполагаме, че ще започнем от момента, до който най-накрая сме стигнали. С други думи, очакваме Съветът да предостави без ненужно забавяне писмени отговори на въпросите, поставени от компетентните комисии и докладчиците в Парламента. Разчитаме на готовност от страна на Съвета да се срещне с компетентните комисии и да отговори на въпросите.

За да се гарантира, че няма да има съмнения по този въпрос, това е ясно заявено в доклада, който обсъждаме днес и който, надявам се, ще бъде одобрен от Парламента утре, ако не единодушно, то с много голямо мнозинство. Като гласуваме освобождаване от отговорност във връзка с изпълнението на бюджета за 2007 г., ние демонстрираме нашето позитивно отношение. Топката сега е в ръцете на Съвета.

Сесилия Малмстрьом, действащ председател на Съвета. – (SV) Г-н председател, уважаеми колеги, въпросите, които обсъждаме, са изключително важни. Откритостта и прозрачността са демократичните средства, с които разполагаме. Онова, което повишава доверието на гражданите, е възможността да вникнат в същината на процеса, а това е добре за дейностите на Европейския съюз. Във връзка с това Парламентът и Съветът имат едни и същи цели и това естествено се прилага навсякъде, във всички области и за всички институции.

Днес ние говорим за освобождаване от отговорност за 2007 г. Във връзка с това аз бих искала, разбира се, да подчертая важността като цяло на външното одитиране, и по-специално на изпълнението на бюджета, и в този контекст да изтъкна и ролята на Сметната палата, както и много добрата работа, която стои в основата на годишното приключване на подотчетността.

Що се отнася до конкретния въпрос в доклада относно освобождаването от отговорност във връзка с бюджет 2007, аз бих желала да изразя задоволството си, че сега вие препоръчвате да се освободи от отговорност Съветът. Ако се вгледаме по-отблизо в основните въпроси, в действителност няма причина да не се гласува освобождаване. Съветът винаги се е стремил да следва правилата и да прилага принципа на откритост, що се отнася до икономическото управление. Така ще бъде и за в бъдеще. Разбирам, че неофициалната среща между делегацията на комисията по бюджетен контрол и делегацията на Съвета през септември позволи да се изяснят много въпроси и вследствие на това беше възможно, както и докладчикът спомена, да се гласува освобождаване от отговорност във връзка с бюджета на Съвета за 2007 г.

Това най-просто изтъква и важността на диалога между нашите институции в бъдеще. Затова аз съм много доволна, че намерихме начин да се приближим до решаването на тези въпроси, като резултатът ще бъде освобождаване от отговорност и очаквам това да бъде потвърдено по време на гласуването утре.

Ingeborg Gräßle, *от името на групата PPE.* – (DE) Г-н председател, г-жо Малмстрьом, г-н Баро, случи се чудо. За първи път от пет години насам ставам свидетел как Съветът участва в разискването и бих искала искрено да благодаря на шведското председателство на Съвета за този важен знак.

(Ръкопляскания)

Сърдечно ви приветствам в пленарната зала, като това е първият път, когато Съветът има представители в разискването по въпроса за освобождаването му от отговорност.

Всичко е добре, когато свършва добре, както казваме в Германия. Не, не и този път. Процедурата по освобождаване от отговорност на Съвета се оказва неизразимо трудна и спешно следва да се включи в междунституционалния дневен ред, който по изключение следва да се разшири, като се включи и председателят на Европейския съвет. Имаме нов участник на европейската сцена и съществуващият начин на действие не може и не бива да се прилага както досега. Начинът, по който се налага Парламентът да моли партньорите си за информация и диалог, за да получи отговори на нерешените въпроси, е недостоеен за парламентарната демокрация. Съветът изтъква себе си като основният и абсолютен орган и аз като гражданин на Европейския съюз заставам пред избирателите от моя избирателен район, засрамена от това поведение. Начинът на действие досега е просто абсурден и не трябва да позволяваме той да продължи да бъде такъв в бъдеще.

Бих искала още веднъж да благодаря на шведското председателство. Поставихме едно интересно начало. Първо се случи онзи разговор – ново и безпрецедентно по своята важност събитие, а фактът, че вие днес присъствате тук, е удивителен знак. Председателството на Съвета, както и всички други институции на ЕС, трябва да работи в посока на освобождаване от отговорност от страна на Парламента, като, разбира се, същото важи повече от всякога и за новия върховен представител, стоящ начело на новата Европейска служба за външна дейност. Ние, членовете на Европейския парламент, трябва сега да покажем, че този въпрос е важен за нас и трябва заедно да работим за решаването му. Този проблем трябва да присъства във всеки дневен ред и аз бих искала да помоля Комисията да го включи в дневния ред.

Ние не харесваме начина, по който протичаше разискването досега. Фактът, че нямаме нито едно предложение за това, как нещата следва да се развиват в бъдеще, ни притеснява. Лисабон не трябва да се превръща в синоним на непрозрачен Европейски съюз, в който парламентарният контрол е смазан. Това е възможност за ново начало със силно участие от страна на избраните представители на народите, като освобождаването от отговорност на бъдещия председател на Европейския съвет е първото сериозно изпитание.

Bogusław Liberadzki, *от името на групата S&D.* – (PL) Г-н председател, в началото бих желал да изразя признателността си към докладчика, г-н Søndergaard, който започна своята работа при трудни обстоятелства, показва голямо търпение и силен стремеж към балансираност в своите оценки и становища.

Г-жо Малмстрьом, съгласен съм с Вас, че е добре да се спазват принципите на прозрачност, включително финансовата прозрачност, но споделям и онези забележки, които говорят за нещо повече. Днес ние достигнахме решаващ момент в начина, по който работим. В навечерието на влизането в сила на Договора от Лисабон Съветът признава, че Парламентът е единственият орган, който се избира, тъй като той работи открито. За да могат Парламентът и Съветът да бъдат съвместими органи, до голяма степен Съветът също следва да работи по-открито и точно това се случва в момента. Ние преодоляваме нежеланието на Съвета да работи с Парламента. Мисля, че това ще се случи не само в тази област от нашата дейност, но и в други области от работата ни, включително парламентарните комисии.

Ето защо моята политическа група със сигурност ще подкрепи предложението за решение по освобождаване от отговорност във връзка с бюджета, което действително почитаемият Съвет имаше възможност да види по време на днешното разискване. Няма да се връщаме към числата, няма да се позоваваме на левите и десните колонии, приходите, разходите или стабилното управление. Нямаме значителни резерви в това отношение. Ние обаче сме удовлетворени, че това разискване е факт, както и от начина, по който то се води.

Luigi de Magistris, *от името на групата ALDE.* – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, като председател на комисията по бюджетен контрол трябва да изразя признателност за изключително важната работа, извършена от комисията, и за отличната работа на докладчика, както и за изразената политическа солидарност.

Това е факт, тъй като от самото начало ние искахме да изпратим много ясно послание: нашето намерение е да работим с голяма вискателност, за да гарантираме прозрачност, точност и законност при управлението на обществените средства и оттук и при одитирането на бюджетите.

Исключително сериозен напредък беше осъществен по отношение на Съвета, който в началото не желаше да предоставя отговори на въпросите. Искам лично да поздравя шведското председателство за това. То винаги е започвало действията за насърчаване на прозрачността и точността.

Ето защо от тази гледна точка ние очакваме по-нататъшен напредък, защото очевидно е абсолютно неприемливо, по-конкретно с влизането в сила на Договора от Лисабон, Парламентът да не получава информация и подробности, необходими за наблюдение на бюджетите и обществените средства в интерес не само на Европейския съюз, но и на всички европейски граждани.

Bart Staes, *от името на групата Verts/ALE*. – (NL) Нека говорим откровенно, това си остава трудно начинание и аз съм доволен, че присъства действащият председател на Съвета. Това е крачка напред в това отношение. Действително това е първият път, когато председателството присъства на такъв вид разискване и аз приветствам това. И все пак трябва да признаем, че си остава трудна задача.

Всъщност Съветът продължава да се крие зад т. нар. джентълменско споразумение, сключено на някакъв етап в началото на 70-те години – преди четиридесет години – с което Парламентът и Съветът се споразумяха да не се намесват в бюджетните си дела, да не надничат в счетоводните си книги и да приемат всичко като благовъзпитани джентълмени. Това нещо остана в миналото, след като бюджетът на Съвета беше променен из основи. Преди 40 години той се състоеше само от административни разходи, докато сега бяха прибавени и оперативните разходи. Ето защо трябва да се стремим към пробив.

Временно излязохме от задънената улица. Готови сме да гласуваме освобождаване от отговорност, но сега наистина трябва да направим още една стъпка в тази посока. Все пак проблемите не са решени. Имаме задачата да гарантираме, че прозрачността и демократичният контрол се прилагат по отношение на бюджета на Съвета, а също и по отношение на бюджета на самия Парламент. Затова аз съм съгласен с всички – ораторите, докладчика, представителите на политически групи – които ясно заявиха: вижте, това е предупредителен изстрел, ние трябва да направим още една крачка напред при следващия случай на освобождаване от отговорност. Годишният доклад на Сметната палата съдържа предложения във връзка с това и още веднъж засяга въпроса, отнасящ се до програмата SESAME. Г-жо Малмстрьом, Вие скоро може повече да не се занимавате с това, но ние ще продължим да настояваме за прозрачност.

Richard Ashworth, *от името на групата ECR*. – (EN) Г-н председател, бих ли могъл в началото да се възползвам от възможността да призная заслугите на члена на Комисията Калас, за действителния напредък, постигнат при разглеждането на проблемите и резервите, изразени от Сметната палата. По мое мнение, действащата Комисия е осъществила по-голям положителен напредък, отколкото която и да е предходна Комисия в близките години, и аз му благодаря за усилията.

Широко разпространено е мнението, че приемането на счетоводна система на основата на текущо начисляване е успех и че това въведение е довело до чувствително подобрене. Искам да отбележа и добрия напредък, постигнат в Общата селскостопанска политика, и по-конкретно в системата IAC, от която също имаше голяма полза.

Има обаче две неща, които ме безпокоят и които трябва да спомена. На първо място, Сметната палата в своя годишен доклад отправя нееднократна критика относно точността и надеждността на основните транзакции. Съгласен съм и в това отношение 2007 г. не беше по-различна от предходните години. Посланието им е пределно ясно: все още има да се свърши много работа.

На второ място, искам да спомена, че Сметната палата изрази критика относно липсата на контрол по отношение на съвместно управляваните програми. Парламентът многократно призова държавите-членки да реагират по-бързо на изразената от Сметната палата загриженост, като по-конкретно призовахм държавите-членки да спазват условията на Междуйнституционалното споразумение от 2006 г.

В интерес на устойчивостта на фискалната рамка и обществената отчетност те трябва сега да покажат повече решителност и така, по тези причини, и докато не видим действителен напредък, осъществен от Съвета по този въпрос, аз и моите колеги от делегацията на британските консерватори ще гласуваме против освобождаването от отговорност във връзка с общия бюджет за 2007 г.

Marta Andreasen, *от името на групата EFD*. – (EN) Г-н председател, ние сме избрани членове на Европейския парламент, но нашите избиратели не знаят какво се случва зад кулисите. През април 2009 г. комисията по бюджетен контрол реши да отложи освобождаването от отговорност на Съвета. Дори ако от Сметната палата не бяха критикували отчетите, комисията претендира да има достатъчно причини да действа по този начин. След като обаче през септември комисията се срещна с шведското председателство и бяха дадени някои

писмени отговори на въпросите на Парламента, г-н Søndergaard, докладчикът по освобождаването от отговорност на Съвета във връзка с бюджета за 2007 г., все пак издаде доклад, който, макар и доброжелателен, не препоръчваше да се гласува освобождаване от отговорност. И все пак беше взето политическо решение да се освободи от отговорност Съветът, а компромисните параграфи бяха смекчени.

Комисията възнамерява да препоръча освобождаване от отговорност във връзка с очакванията за бъдеще. Ако хората, които си направиха труда да гласуват за нас през юни, знаеха следното: че има консенсус да не се нарушава постигнатият баланс въз основа на джентълменското споразумение от 1970 г.; че вътрешният одитор на Съвета няма да бъде поканен в комисията по бюджетен контрол, защото в такъв случай Съветът би могъл да покани вътрешния одитор на Европейския парламент, което може да има неизвестни последици; и че политически назначените хора в Сметната палата нямаха никакви забележки по доклада на вътрешния одитор на Съвета от април 2008 г., какво биха казали тогава?

През 2002 г., когато аз бях главен счетоводител на Европейската комисия, тогавашният генерален директор по бюджета заяви в писмо до вътрешния одитор на Комисията по това време, че процедурата по освобождаване от отговорност е междуинституционална игра и нищо повече. Ще продължим ли да избягваме да говорим за очевидния проблем, защото се страхуваме да не загубим привилегиите, придобити след години на мълчание? Ние можем да решим да разкрием тайната и да сложим край на лицемерието при гласуването на освобождаване от отговорност на Съвета във връзка с бюджет 2007. Мисля, че знаете какво бих избрал аз и се надявам, че ще ме подкрепите, като откажете да гласувате освобождаване от отговорност на Съвета.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Г-н председател, понастоящем европейската политика за сигурност и отбрана не е военноморски флот, а военен кораб в международната политика. Всяка година, когато стане въпрос за освобождаване от отговорност на този бюджетен военен кораб на Съвета, той внезапно изчезва в Бермудския триъгълник и Европейският парламент изглежда е готов с радост да приложи мотото, според което всичко, което не е на екрана на нашия радар, не съществува и в действителност.

Миналата пролет ненадейно се появиха извънбюджетни сметки и на Съвета беше отказано освобождаване от отговорност. Бяха посочени четири причини за това. Първата беше, че Съветът отказа да приеме каквато и да било служебна, официална среща с Парламента. Втората, че отказа да предостави изчерпателни писмени отговори. Третата беше, че Съветът не успя да предложи нито доклад за дейността, нито пълен списък на бюджетните трансфери. Четвъртата причина беше, че е невъзможно да се определи дали разходните позиции от бюджета на Съвета имат характер на оперативни разходи.

И изведнъж утре – няколко месеца по-късно – има желание да се освободи Съветът от отговорност, и то така неочаквано. Въпреки това нито една от тези четири причини за отказ от освобождаване от отговорност всъщност не е изяснена или отстранена. Представителите на Съвета все още отказват да приемат каквато и да било официална среща с Парламента. Също така не се предвижда и доклад за дейността, а извънбюджетните сметки не бяха закрити или премахнати, както ние настоявахме.

Бих напомнил на докладчика, че първоначалният му доклад постави общо двадесет запитвания и въпроси на Съвета. Къде са обаче точните отговори на тези въпроси. Можете ли да ми отговорите? Не, не можете. Освен че увеличаваме натиска върху Съвета по този въпрос, какво правим? Превръщаме се в просители и исканията ни стават молби в новия доклад. Всеки, който сега гласува за освобождаване от отговорност във връзка с бюджета на Съвета, ще даде подкрепата си именно за това положение, в което Парламентът застава пред Съвета, отправяйки покорни молби към него.

Sidonia Elżbieta Jędrzejewska (PPE). – (PL) Г-н председател, одобрявам проекта за решение на Европейския парламент за освобождаване от отговорност на Генералния секретар на Съвета по отношение на изпълнението на бюджета за финансовата 2007 г. Доволна съм, че шведското председателство и г-н Калас показаха, че са ангажирани с решаването на този проблем.

Бих искала да обърна внимание на няколко въпроса, които обаче все още са неуредени и които би трябвало да решим през следващите години. Трудният и изтощителен процес за освобождаване на Съвета от отговорност показва какво иска Европейският парламент. Европейският парламент иска прозрачност и открит, но и официален диалог със Съвета. Тези изисквания на Европейския парламент са постоянни и непреклонни, но те не са израз на злонамереност от страна на членовете на ЕП, а израз на загриженост за обществените средства и, както наистина следва да бъде, израз на загриженост за прозрачността при харченето на парите на данъкоплатците.

Бих искала да подчертая, че процедурата по освобождаване на Съвета от отговорност показва и начина, по който Парламентът открива нови области в работата на Съвета, и че Парламентът не иска да бъде изключен от мониторинга и контрола над разходите на Съвета във всяка област на дейността му.

Според мен освобождаването на Съвета от отговорност за 2007 г. е стъпка в правилната посока, но следва ясно да кажем, че все още има определени въпроси, които не са напълно обяснени и ние следва да продължим да напомним на Съвета за това. Надявам се тук да има конструктивен диалог с повишаване на прозрачността и откритостта, така че обществените средства да може да се наблюдават по най-добрия начин.

Jens Geier (S&D). – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, аз също бих искал да благодаря на г-н Søndergaard за успешната му работа, в резултат на която Съветът най-после адаптира Парламента в процедура по освобождаване от отговорност. Дълго време Съветът отказваше да даде уместни отговори на въпросите на Парламента, позовавайки се на джентълменското споразумение – споразумение от неофициален характер, което, така или иначе, вече е на 40 години. Много е странно, че след 40 години има служители на Съвета, които очевидно не знаят за какво става дума в джентълменското споразумение, тъй като вариантът, предоставен от Европейския парламент, съдържа точно обратното на това, което Съветът отново и отново твърди в преговорите.

В първата резолюция на джентълменското споразумение се посочва, че Съветът няма да се опитва да прави промени в разходите на Европейския парламент. Третата резолюция твърди, че следва да има тясно сътрудничество между двете институции по бюджетните въпроси. Според Съвета това означава, че всяка от институциите няма да се намесва в бюджетните дейности на другата. Тук ще се въздържа от коментар, доколкото тази аргументация е сериозна. Вместо това бих искал да благодаря на шведското председателство на Съвета, че се стреми да сложи край на това позорно състояние на нещата.

Решението е едно допълнение към междуинституционалното споразумение, което ясно да регламентира процедурата по освобождаване от отговорност на Съвета от страна на Парламента, за каквото се настоява в предложената резолюция. Затова искам от залата да подкрепи предложението.

Jorgo Chatzimarkakis (ALDE). – (DE) Г-н председател, уважаеми член на Комисията Калас, преди всичко приветствам факта, че присъства шведското председателство на Съвета и бих искал лично да благодаря на г-жа Малмстрьом за това, че направи процедурата по-прозрачна. Всичко, което казаха моите колеги, е истина – процедурата е по-прозрачна и макар днес г-жа Малмстрьом да се изразява малко по-предпазливо, може да кажем, че ще подкрепим освобождаването от отговорност. Трябва да извървим дълъг път. Поискахме от Съвета тази първа стъпка да бъде последвана от други стъпки, особено като се има предвид, че компетентностите на Съвета в областта на външната политика и политиката на сигурност са много по-ясно определени съгласно Договора от Лисабон. В бъдеще лицето на тази политика ще бъде баронеса Аштън. Гражданите обаче преди не са познавали баронеса Аштън и те, европейските данъкоплатци, и все още няма как да знаят в бъдеще колко точно пари са на нейно разположение и какво прави тя с тях. Трябва да променим това състояние на нещата. Това всъщност е абсолютно задължително в момент, когато ние действително се борим за прозрачна и демократична Европа.

Бих искал да благодаря на докладчика, г-н Søndergaard, за натиска, който приложи от наше име, тоест от името на Парламента, като ние ще продължим този натиск.

Ville Itälä (PPE). – (FI) Г-н председател, госпожи и господа, аз също искам да благодаря на докладчика, който е свършил изключително добра работа. Когато обсъждаме освобождаването от отговорност по отношение на взаимните фондове за 2007 г., ние не говорим за парите на Съвета, нито за парите на Комисията, нито за парите на Парламента, а за парите на данъкоплатците. Това са пари, които принадлежат на нашите граждани, и те имат право да знаят за какво се харчат.

Парламентът представлява преди всичко гражданите и той трябва да има правото, когато поиска, да получава цялата необходима информация. Не може да има ситуация, при която Парламентът да трябва да моли за това. Ето защо откритостта и прозрачността са единственият начин, по който институциите на ЕС могат да спечелят доверието на хората.

Искам да се присъединя към тези, които похвалиха отличния напредък, постигнат по този въпрос, и отличната работа, извършена от шведското председателство, поради което сега можем да освобождаваме от отговорност. Бих искал също така да благодаря на члена на Комисията Калас, който през последните пет години свърши отлична работа. В тези области има напредък. Това е правилната стъпка в правилната посока.

(Ръкопляскания)

Aldo Patriciello (PPE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, на 23-ти април тази зала отложи решението си относно отчетите на Съвета, тъй като Съветът беше отказал да предостави на Парламента годишен отчет за дейността си и така попречи разходите му да бъдат проверени по начините, приложими за другите институции.

Всъщност наш дълг е да увеличаваме усилията си за насърчване на прозрачността в рамките на институциите на Общността, като повишаваме осведомеността, що се отнася до използването на бюджета на Общността и като правим европейските институции, на първо място Съвета, по-отговорни пред обществото.

Считам, че след отказа на Парламента да даде освобождаване от отговорност на Съвета бяха направени много усилия. По-конкретно, ние приветствахме публикуването на годишния доклад за дейността на Съвета на уебсайта му и повишеното равнище на прозрачност в сектора на общата външна политика и политиката на сигурност. Приветствахме и срещата през септември, на която най-сетне се проведе конструктивно обсъждане между представители на комисията по бюджети и на шведското председателство. Положенията от Съвета усилия да даде подходящи отговори на исканията, отправени от Европейския парламент през април, са също толкова благоприятни.

Г-н председател, за да приключа, текстът, който ще гласуваме, представлява значителна стъпка в диалога между Парламента и Съвета, както и ясен сигнал, който залата искаше да изпрати, за да защити данъкоплатците чрез ясно, прозрачно и своевременно отчитане на разходите на Съвета.

Сесилия Малмстрьом, действащ председател на Съвета. – (SV) Г-н председател, благодаря ви, че разискваме този изключително важен въпрос. Доволна съм, че сме на едно мнение относно важността на откритостта и прозрачността. Те, разбира се, са основа не само за конструктивно сътрудничество между нас, но и засилват доверието на гражданите към европейските институции. Подобно на Парламента, Съветът се стреми да поеме отговорността си за гарантиране на възможно най-голяма прозрачност, когато става въпрос за парите на данъкоплатците, и тези въпроси придобиват още по-голяма важност, разбира се, с новия договор, който ще влезе в сила само след една седмица.

По-широкото обсъждане на формата, която да има одитът на финансовото управление на Съюза, следва да бъде проведено във връзка с прегледа на регламентите и годишната процедура за бюджета на ЕС, които ще са необходими с оглед на влизането в сила на Договора от Лисабон. Съветът обаче полага усилия, и ще продължи да се старее, да спазва правилата и да прилага откритост по отношение на икономическото си управление. Във връзка с Европейския парламент ние ще продължим да прилагаме утвърдената през годините практика и през следващата година ще водим неформални преговори с Парламента, за да изясним всякакви въпроси, свързани с изпълнението на бюджета. Във връзка с това очаквам с нетърпение продължаването на диалога с Европейския парламент по въпроса за освобождаване от отговорност и съм убедена, че и през следващата година ще водим конструктивен, неформален диалог относно доклада на Сметната палата за 2008 г. Много ви благодаря за това разискване.

Søren Bo Søndergaard, докладчик. – (DA) Г-н председател, бих искал да благодаря на всички, които се включиха в разискването. По-конкретно, ще обърна внимание на казаното от г-жа Andreassen и г-н Ehrenhauser и ще изтъкна, че когато започнахме този процес, нямаше каквото и да било споразумение. Когато започнахме този процес, нямаше никакъв отговор, когато поставяхме въпроси към Комисията и изисквахме писмени отговори. Когато започнахме този процес, Комисията напускаше срещите, щом започвахме да задаваме въпроси. Това беше позицията, от която започнахме.

Днес нашата задача е да решим дали сме се приближили с още една крачка, или сме в същото положение. Въпросът не е дали сме постигнали всичко, което искаме. Съгласен съм, че не сме постигнали всичко, което искаме. Трябва само да сте прочели моя доклад, а сега и доклада на комисията, за да разберете, че все още сме недоволни. Също така бих помолил Съвета да прочете доклада много задълбочено, тъй като в него има много добри точки, които биха били полезни за следващата година.

И все пак сме с една крачка по-близо. Когато започнем освобождаването от отговорност за 2008 г. – ние правим това дори сега – няма да започнем от нулата. Ще започнем оттам, докдето стигнахме тази година. Ето защо считам, че е правилно да защитим това, което постигнахме с гласуването „за“, и така да продължим борбата, която все пак е това, което е. Времето ще покаже – когато видим как вървят нещата тази година и следващата година, и по-следващата – дали сме взели правилното решение. Ето защо е изключително важно ние като комисия и като Парламент да съумеем да бъдем заедно и да се придържаме към това, което вече започнахме.

Бих искал да се възползвам от възможността да благодаря на секретариата, на докладчиците в сянка и на цялата комисия, в това число на нейния председател, че ни позволиха да покажем един обединен фронт. Ако

можем да поддържаме солидарността – включително и когато става въпрос за освобождаването от отговорност за 2008 г. – тогава през 2008 г. ще можем да се придвижим с още една крачка по-напред в сравнение с това, което постигнахме за 2007 г. Тогава ще бъдем в положение да постигнем това, което всички ние искаме.

Председател. – Разискването приключи. Гласуването ще се проведе в сряда, 25 ноември 2009 г.

Писмени изявления (член 149)

Georgios Stavrakakis (S&D), в писмена форма. – (EL) Г-н председател, госпожи и господа, аз също бих искал да започна с поздравление към докладчика, който свърши изключителна работа, пряко повдигна въпроси от съществено значение и подчерта необходимостта да получим ясни отговори преди да препоръчаме освобождаване от отговорност. Поздравления и за комисията по бюджетен контрол, която отстоя позицията си, подкрепи докладчика и, въпреки първоначалните трудности, успя да убеди Съвета да ни отговори на най-важните въпроси. Защото как можем да препоръчваме освобождаване от отговорност за бюджет, как можем отговорно да твърдим, че въпросният бюджет е правилен, без да знаем какво точно стои зад цифрите. Това би било пълен абсурд. След отговора на Съвета сме готови да препоръчаме освобождаване от отговорност, но в същото време, включихме важни забележки в придружаващата резолюция, одобрена от комисията по бюджетен контрол с много голямо мнозинство. Ние искаме и вярваме в откритите процедури, искаме прозрачност и вярваме в нея, искаме да знаем за какво точно се харчат парите на европейските данъкоплатци.

(Заседанието, прекъснато в 19,25 ч. до започването на времето за въпроси, се възобновява в 19,30 ч.)

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н McMILLAN-SCOTT

Заместник-председател

12. Време за въпроси (въпроси към Комисията)

Председател. – Следващата точка е време за въпроси (B7-0223/2009).

Следните въпроси са отправени към Комисията.

Въпрос 25, внесен от **Silvia-Adriana Țicău** (H-0372/09)

Относно: Какви са мерките на Комисията за осигуряване на рамка, която да мотивира предприятията да инвестират в областта на изследването и да насърчи банките да финансират посочените инвестиции

2009 е европейска година на творчеството и иновациите. Приетата през 2000 година Лисабонска стратегия си поставя за цел да превърне европейската икономика до 2010 година в „най-динамичната и конкурентоспособна икономика в света, основана на знанието“. Посочената обща цел впоследствие получи конкретен израз чрез други две цели: повишаване равнището на трудова заетост до най-малко 70% и увеличаване равнището на инвестиции в областта на изследванията до най-малко 3% от БВП, като се предвиждаше две трети от тази сума да се предоставя от частния сектор. За съжаление през 2009 година икономическата и финансова криза засегна всички държави-членки на ЕС и ограничи достъпа на частните компании до финансови инструменти. Равнището на инвестициите в областта на изследванията не надвишава 1,85% от БВП и само пет държави-членки са инвестирали в изследвания над 2% от БВП. Икономическото възстановяване на държавите-членки ще се реализира единствено, ако ЕС успее да запази конкурентоспособността си, но това зависи от инвестициите в областта на изследването и образованието.

Какви мерки предвижда да вземе Комисията, за да осигури рамка, която да мотивира частните предприятия да инвестират в областта на изследванията, и по-специално, в областта на приложното изследване, и за да насърчи банките да финансират инвестициите в областта на изследванията и иновациите?

Гюнтер Ферхойген, заместник-председател на Комисията. – (DE) Политиката на Европа в областта на научните изследвания и иновациите по същество се основава на Седмата рамкова програма за научни изследвания, която се провежда от 2007 до 2013 г., Рамковата програма за конкурентоспособност и иновации, която се провежда през същия период, и кохезионните фондове, които също важат за този период. В процеса на подготовка за тези три основни програми Комисията представи дългосрочна стратегия и план за действие през 2005 и 2006 г. Планът за действие беше предложен през 2005 г., а широкообхватната иновационна стратегия е от 2006 г. Резултатите от тези различни програми са изложени в изчерпателна документация на Комисията и често са обсъждани тук, в Парламента. Ще се радвам, г-жо Țicău, да Ви предоставя отново всички

тези документи. В ограниченото време за въпроси не е възможно да Ви предам тяхното съдържание, но ще се опитам да изтъкна ключовите моменти.

Чрез Седмата рамкова програма за научни изследвания станахме свидетели на наистина забележително увеличение на европейските разходи за научноизследователска и развойна дейност, като същевременно бяха създадени и поредица от нови инструменти, по-специално, съвместните технологични инициативи, и те се доказаха като изключително успешни.

Кохезионните фондове са нови и по-добре пригодени към целта за насърчаване на научните изследвания и иновациите и е наистина забележително, ако погледнете числата – за посочения период в кохезионните и структурните фондове за тези области са предвидени 86 млрд. евро, което във всеки случай е 25% от общия размер на структурните и кохезионните фондове. В рамките на европейската структурна политика беше създаден нов инструмент, инициативата за подкрепа JEREMIE, който е предназначен най-вече за осигуряване на по-лесен достъп до капитал за малките и средните предприятия. Той се осъществява в сътрудничество с Европейския инвестиционен фонд.

Програмата за насърчаване на иновациите и конкурентоспособността, за която отговарям аз, също по същество е програма, създаваща инструменти за финансиране. По-голямата част от средствата в действителност се изразходват за улесняване на достъпа на малките и средните предприятия до финансови инструменти, които са предназначени да подобрят техния капацитет за иновации.

Сигурен съм, че знаете, че нашата европейска политика за растеж и заетост не съдържа твърде много количествени цели. Имаме обаче една количествена цел, която остава непроменена от 2000 г. Тази цел е 3% от брутният вътрешен продукт да се разходва за научноизследователска и развойна дейност. Днес вече можем да кажем, че тази цел няма да бъде постигната. Разглеждането само на процентните данни обаче е малко подвеждащо, тъй като в крайна сметка абсолютните стойности на разходите за научноизследователска и развойна дейност в Европейския съюз са нараснали с 14,8% от 2000 до 2006 г. Този темп на нарастване е по-голям, отколкото например в САЩ. Въпреки това трябва да кажем, че резултатите не са задоволителни, поради което още през декември миналата година Съветът прие документ за Европейското научноизследователско пространство, озаглавен „Концепция 2020 г.“, в който се разглежда въпросът, дали бихме могли да мобилизираме повече финансови средства за европейската политика в областта на научноизследователската и развойна дейност.

Не искам да крия от вас загрижеността си, че сегашната икономическа рецесия заплашва дългосрочната стратегия за напредък в научноизследователската и развойна дейност. Комисията реагира много бързо на тази заплаха през ноември 2008 г. Европейският план за икономическо възстановяване, който допълва мерките на държавите-членки за борба с икономическата криза и има за цел да даде тласък и да противодейства на трудната ситуация във финансовия сектор, е насочен в голяма степен към областите инвестиции в научноизследователска и развойна дейност и насърчаване на инвестициите. Ще ви дам три примера: инициативата „Фабрики на бъдещето“ за осъвременяване на промишлената база на Европа с финансиране от 1,2 млрд. евро; инициативата „Енергийно ефективни сгради“, за която са разпределени 1 млрд. евро; и Партньорството за създаване на „зелени“ автомобили“, за което също са разпределени 1 млрд. евро в областта на научните изследвания, както и разходи в размер на 4 млрд. евро от други икономически мерки.

Комисията вече започна подготовката на следващата стратегия за растеж и заетост. Без да издавам никакви тайни – тъй като председателят Барозу вече обсъди това в насоките си – мога да кажа, че научните изследвания, развойната дейност и иновациите определено ще играят основна роля в следващата стратегия за растеж и заетост.

Трябва да отбележа още нещо по отношение на иновациите. Всъщност Европа е в доста добра позиция, що се отнася до политиката в областта на научноизследователската дейност. Имаме добри, а в някои случаи и изключителни, възможности за научни изследвания. Имаме също много добри резултати в областта на технологичното развитие. По отношение на иновациите обаче със сигурност можем да бъдем по-добри. Ако разбираме иновациите като прилагане на практика на научноизследователската и развойната дейност за продукти, услуги, проекти и методи – с други думи, навсякъде, където съществува възможно практическо приложение – все още има огромен потенциал за създаване на допълнителен растеж и допълнителна заетост в Европа. Затова тази година Комисията обяви, че ще представи „акт в областта на иновациите“. В този смисъл актът е нов политически инструмент, който за първи път разработихме във връзка с малките и средните предприятия – ще си спомните законодателния акт за малкия бизнес (Small Business Act). Ще представим предложение за акт в областта на иновациите, който обединява законодателни мерки, политически инициативи и политически обвързващи насоки в по-голям пакет.

Стремя се да направлявам работата така, че новата Комисия да бъде свободна да реши кога иска да представи този акт в областта на иновациите. Разбирате, че не мога да предопределя този въпрос – той ще трябва да бъде решен от новата Комисия. В подготвителната работа обаче вече е постигнат добър напредък и мисля, че мога да кажа със сигурност, че Парламентът ще се занимае с акта в областта на иновациите през следващата година.

Позволете ми в заключение да кажа, че през последните няколко години станахме свидетели на добър, макар и много непостоянен, цялостен напредък в широк мащаб. В това отношение обаче трябва да възприемем балансирана позиция. Не можем да очакваме например новите държави-членки да имат веднага същия дял на разходите за научноизследователска и развойна дейност от брутния вътрешен продукт, както по-старите държави-членки. Много съм доволен обаче да видя, че новите държави-членки – особено тези, които имат да наваксват най-много – напредват най-бързо, така че според мен развитието като цяло са положителни.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Благодаря Ви за информацията и дадения отговор. Бих искала да попитам Комисията дали възнамерява да проведе обсъждания с европейските банкови институции относно възможността за предоставяне на гаранции и кредити с преференциален лихвен процент за предприятия и проекти, свързани с научни изследвания и иновации, за които в момента се счита, че са силно рискови. Освен това европейските програми за научни изследвания, като например Седмата рамкова програма, които се прилагат за съфинансиране до 50%, не са много подходящи за малките и средните предприятия. Бих искала да попитам Комисията дали възнамерява да промени тези програми, за да увеличи участието на малките и средните предприятия.

Гюнтер Ферхойген, заместник-председател на Комисията. – (DE) Г-жо Țicău, това е много ценна забележка и аз с удоволствие мога да кажа, че Комисията споделя същото мнение и поради това предприема точно такива действия. Искам да изтъкна отново, че особено важен проблем за нашите малки и средни предприятия е намирането на необходимия рисков капитал, който да им позволи да финансират научноизследователската и развойна дейност. В тази област са създадени два важни инструмента, а именно Рамковата програма за конкурентоспособност и иновации и програмата JEREMIE.

И в двата случая съществува един и същ проблем, а именно способността за мобилизиране на кредит с намален лихвен процент съответно чрез Европейската инвестиционна банка и Европейския инвестиционен фонд с помощта на рисков капитал – с други думи, прякото участие на капитала на предприятието – и с помощта на гаранции, за да се улесни достъпът на малките и средните предприятия до този кредит. Това са големи инвестиционни програми, в която участват стотици хиляди европейски предприятия.

Сигурно разбирате, че Европейската инвестиционна банка и Европейският инвестиционен фонд, не могат да управляват информацията за всеки индивидуален случай на отпускане на кредит. Ето защо този процес се осъществява чрез посредници, обикновено банки в държавите-членки. Според последните данни за ситуацията, с които разполагам, с всички държави-членки имаме договорена позиция, според която националната банкова система е интегрирана в тази политика и предприятията, които търсят достъп до финансови средства, осигурявани от бюджета на Общността, могат да получат тези средства чрез въпросната национална банкова система.

Paul Rübig (PPE). – (DE) Въпросът ми е свързан с концепцията на програма Eurostars, нещо, което изпълнихме в рамките на EUREKA, и която, по-специално, улесни бързото и ефективно разпределяне на средства за малки и средни предприятия. Считате ли, че тази програма може да бъде продължена? Освен това, какви са според Вас предизвикателствата пред Осмата рамкова програма за научни изследвания, за която се обсъжда идеята в бъдеще да предоставим 50 млрд. евро за научни изследвания в областта на енергийната ефективност, по-конкретно по отношение на малките и средните предприятия.

Гюнтер Ферхойген, заместник-председател на Комисията. – (DE) Г-н Rübig, Вие, разбира се, знаете моя отговор, но аз Ви благодаря за въпроса. Да, считам, че всички програми, които имаме и които улесняват достъпа до финансиране за малките и средните предприятия, могат да бъдат продължени. Тези програми са източник на много положителен опит и поради тази причина следва да ги продължим. Трябва да ви помоля за разбиране относно факта, че не желая да правя коментари относно приоритетите на Осмата рамкова програма за научни изследвания. Първо, както знаете, това не е моя отговорност, а освен това би било неуместно да предопределям позицията на новата Комисия, която предстои да бъде сформирана.

По отношение на основната предпоставка на Вашия въпрос, мога само да кажа, като становище на сегашната Комисия, че през следващите десет години фокусът в политиката за иновации и научноизследователска и развойна дейност ще трябва да бъде върху областта на енергийната ефективност, възобновяемите енергийни източници и в по-широк смисъл в областта на технологиите, които проправят пътя за устойчива икономика и начин на живот.

Познавате ме достатъчно добре, за да знаете, че винаги съм посочвал, че повишаването на енергийната ефективност вероятно е най-евтината и най-ефективна програма за устойчивост, тъй като ни позволява да постигнем много с относително ниски разходи. Следователно, ако новата Комисия внесе конкретни предложения в тази посока, тя всъщност ще може да се възползва от извършената от настоящата Комисия подготвителна работа и нейните политики.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Г-н председател, научноизследователската и развойна дейност, по-конкретно във фармацевтичната промишленост, разбира се, е от основно значение що се отнася до иновациите и борбата със заболяванията, което, от своя страна, е от полза за гражданите на ЕС. Какви действия ще предприеме Комисията срещу фармацевтичните дружества, които се опитват да ограничат паралелната търговия в сектора на лекарствата? Ще бъдат ли категоризирани тези мерки като нарушаващи конкуренцията?

Гюнтер Ферхойген, заместник-председател на Комисията. – (DE) Г-н Mölzer, този въпрос просто не е актуален, тъй като той беше разгледан изчерпателно и по него беше взето решение във връзка с пакета за фармацевтичните продукти, който Комисията предложи миналата година. По тази тема имаме ясна и недвусмислена съдебна практика на Съда на Европейските общности, според който паралелната търговия с лекарствени средства е част от свободата на вътрешния пазар и следователно не е налице правна възможност за противодействие.

Предложеният от Комисията през миналата година пакет за фармацевтичните продукти не предвижда конкретни правила, които по някакъв начин влияят отрицателно на паралелната търговия. В много важните и всеобхватни предложения, свързани със защитата срещу фалшифицирането на лекарствени средства в законната верига за доставки, по отношение на производителите на лекарства се прилагат същите правила, както към лицата, които извършват паралелна търговия. Няма никаква дискриминация. Не разполагам с информация някой в Комисията да е имал намерение да разглежда този въпрос.

Председател. – Въпрос 26, внесен от **Marc Tarabella** (H-0377/09)

Относно: Информирание на потребителите относно цените на енергията

Наскоро Комисията откри в Лондон „Втория граждански форум за енергията“. В своята декларация, членът на Европейската комисия, отговарящ за въпросите на защитата на потребителите, обърна специално внимание на важноста на това потребителите на енергия да разполагат с фактури за газ или електричество, които съставляват най-добрия показател за консумацията на енергия поради своята простота и прецизност и поради факта, че позволяват съпоставянето на доставчиците.

Извън големите ежегодни публични прояви, Комисията може ли да посочи конкретно как възнамерява да застави производителите и доставчиците на енергия да постигнат тази изключително важна за гражданите цел, при положение че Комисията отказа да приеме Хартата на потребителите на енергия, предложена от Парламента?

Меглена Кунева, член на Комисията. – (EN) В отговор на първия въпрос на г-н Tarabella относно цените на енергията мога да заявя, че с приемането на третия пакет за вътрешния енергиен пазар значението на гражданите в рамките на вътрешния енергиен пазар нарасна значително. Новите мерки имат за цел да подобрят функционирането на енергийния пазар на дребно и да осигурят допълнителна защита на потребителите. Тези теми бяха обсъдени и проследени на Гражданския енергиен форум, създаден с цел да се подобри функционирането на пазара на дребно в полза на отделните потребители.

Форумът, в който участват представители на потребителите, промишлеността, националните енергийни регулатори и националните администрации, се стреми да подобри прилагането на енергийното законодателство и може да разработва елементи за кодекси за поведение със саморегулиращо и дори квазизадължително действие върху промишлеността. Във връзка с това на първото заседание на форума през 2008 г. беше създадена работна група по отчитането. Препоръките на работната група представляват примери за добра практика при отчитането и бяха представени и одобрени на втората среща на форума през 2009 г. Енергийните регулатори и промишлеността ще докладват за изпълнението на препоръките относно отчитането на следващия форум, който се очаква да бъде през есента на 2010 г.

С третия пакет за вътрешния енергиен пазар беше въведен нов информационен инструмент за потребителите – европейски контролен списък за потребителите на енергия. Контролният списък е средство, което ще помогне за информиране на потребителите в държавите-членки за техните права – най-вече по отношение на отчитането – и ще съдейства за прилагането и изпълнението на енергийното законодателство. Целта е потребителите да получат опростена, точна и практическа информация за местните енергийни пазари. Хармонизирането на

правомощията на енергийните регулаторни органи във връзка със защитата на потребителите, което ще доведе до активно наблюдение на пазара, допълнително ще повиши тяхната защита.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Г-н председател, г-жо член на Комисията, във Вашия отговор Вие всъщност визирате резултатите от втория доклад от есента на 2010 г. относно третия енергиен пакет, който ще се наблюдава внимателно.

Същевременно знаете много добре, че в хиляди жалби, подадени до организации на потребителите и национални регулаторни органи, се засяга въпросът за пълната липса на прозрачност в сметките за електроенергия и газ както по отношение на цените, така и по отношение на реалното потребление. И това става в момент, когато и Комисията, и държавите-членки подчертават в своите енергийни планове необходимостта от намаляване на потреблението и наличието на възможност за сравняване на цените с оглед на евентуална смяна на доставчика. Това беше основната цел на либерализацията.

Ето защо, г-жо член на Комисията, ще мина по същество, като Ви попитам какви мерки – и тук използвам множествено число – възнамерява да предприеме Комисията в краткосрочен план, за да се справи с тези недостатъци. Ще отбележа също, че Комисията отхвърли предложената от Парламента Енергийна харта на потребителите – г-жа De Vits внесе предложението – която беше препоръчана по-рано от Вас самата.

Меглена Кунева, член на Комисията. – (EN) Г-н Tarabella, Вашият въпрос е силно съсредоточен върху това, защо хартата не беше приета. През юли 2007 г. беше открита обществено допитване под надслов „Към Европейска харта за правата на потребителите на енергия“. Резултатите от допитването показаха, че съществуващите права на потребителите на енергия не се познават добре.

Идеята за харта, която би създавала един законодателен акт, обхващащ правата на потребителите, които в момента са включени в редица европейски директиви и множество национални инструменти за прилагане, беше отхвърлена по правни съображения. Правата на потребителите на енергия, които са залегнали в съществуващото европейско законодателство, вече са правнообвързващи.

Питате защо не може да има стандартизирана сметка за всички потребители. Нашата работна група по въпросите на отчитането, създадена от първия Граждански енергиен форум, потвърди, че правото на саморегулиране на отрасъла, което насърчава новаторството в процесите на отчитане, следва да се запази. Същевременно следва да се гарантира по-голяма прозрачност и съпоставимост на предлаганите на потребителите цени и услуги.

Точността на отчитането е тясно свързана с честотата на вземането на показания от измерителните устройства. Честотата на вземане на показания не е установена в законодателството на ЕС. Този въпрос обаче косвено се решава чрез техниката за интелигентно измерване.

Бих искала също така да подчертая, че по време на Гражданския енергиен форум одобрихме препоръките за добри практики в отчитането, които имат за цел да предоставят на потребителите проста и ясна информация за сметките за газ и електричество.

Чрез индекса за развитие на пазарите на дребно, с който изследвахме различни потребителски пазари, отбелязахме, че пазарът, от който имаме най-много оплаквания, е пазарът на електроенергия. Втори е финансовият пазар, а трети е местният транспорт.

Ето защо Комисията започна голямо проучване на пазара на дребно на електроенергия и ще представи резултатите на форума през 2010 г. Това е вторият аспект на прилагането на резултатите от индекса за развитие на пазарите на дребно и аз считам, че в бъдеще той ще остане един от най-силните инструменти за диагностика на функционирането на пазара на дребно, особено в този случай, който е от толкова голямо и основно значение, а също така е силно свързан с услугите.

Chris Davies (ALDE). – (EN) Бих искал да продължа въпроса: знаем, че домакинствата имат огромен потенциал за спестяване на електроенергия. Разглеждам сметката си за електроенергия, разглеждам я с интерес, защото искам да направя тези спестявания и честно казано я намирам за объркваща.

Ако тя е объркваща за мен, тогава подозирам, че това е така и за мнозина от моите избиратели. Мерките за саморегулиране не са достатъчни. Разясняването е област, в която Европейската комисия може да направи наистина много, и което смятам, че ще се приветства от хората навсякъде, като ще ни помогне значително в нашите опити да намалим нашите емисии, предизвикващи глобално затопляне.

Моля, предайте това на Комисията и помислете отново.

Franz Obermayr (NI). – (DE) През първата половина на тази година цените на течните горива на доставчиците на газ паднаха с до 40%. Това обаче имаше само слаб положителен ефект върху потребителите, нещо, което е особено важно през по-студените периоди на годината.

Какви стъпки ще предприеме Комисията, за да гарантира, че потребителите също ще могат да се възползват от тези положителни промени в цените?

Меглена Кунева, член на Комисията. – (EN) Ние сме наясно, че Комисията не определя цените. Това, което можем да направим и с което сме се ангажирали, е да направим цените прозрачни.

В една от последните директиви – Директивата за потребителските кредити от 2007 г. – поискахме от банките да установят обща методология за изчисляване на лихвения процент, въз основа на която потребителите да могат да сравняват предложенията и да намерят най-доброто решение за тях. Разполагаме с няколко инструмента, с които можем да работим; този засяга нечестните търговски практики и в основата на директивата е залегнала точно прозрачността на цените.

Имаме и още една хоризонтална директива, относно нечестните търговски условия, която разглежда дали условията са свързани с прекомерно и неоснователно обогатяване. Считаю, че за това намерихте, когато зададохте въпроса за цените.

Този въпрос зависи от нас и трябва да направим всичко възможно, за да гарантираме, че приважането в действие се прилага еднакво добре във всички държави-членки в Европа, тъй като всички тези директиви в голяма степен зависят от това, как се прилагат. Ето защо предлагам на Европейската комисия да бъде изготвено съобщение относно приважането в действие. Това е нещо ново, тъй като обикновено приважането в действие е в ръцете на държавите-членки, но ние трябва да можем да сравним резултатите и да имаме ориентири и ето защо, между другото – във връзка с предишния въпрос за измерванията и за разбирането – силно насърчаваме проекта за интелигентното измерване. Това може да не бъде общоевропейска инициатива, но държавите като Швеция, която осъществява председателството, са сред пионерите в тази област. Мога само да насърча всички да видят този пример и да се възползват в най-голяма степен от него. Това би могло да ни отведе и до други въпроси, като например как да се изчисли с колко всеки от нас допринася за емисиите на въглероден диоксид чрез потреблението на енергия.

По отношение на други области, в последно време Комисията прави много повече за етикетирането с оглед на енергийната ефективност и възможностите за сравняване на цените, за да насърчи използването на потребителски индекси, какъвто например е случаят в Италия и други държави, тъй като това е и много добра услуга, която се предоставя чрез интернет и помага на потребителите да се борят за по-добра цена.

За да постигнем това обаче, трябва да имаме трансгранично пазаруване и предлагане. В момента делът на трансграничната търговия чрез интернет в Европейския съюз е само девет процента, затова е наистина наш дълг да завършим втората фаза на вътрешния пазар, която е пазарът на дребно. Тази област е едно от липсващите звена от вътрешния пазар и аз много се надявам, че Парламентът и Комисията ще ускорят работата по една от важните директиви, предложена в рамките на Директивата за правата на потребителите, която има за цел да създаде набор от правила, които да осигурят по-голяма сигурност и по-голямо доверие – от гледна точка на потребителите и на предприятията – за да се подобри това наистина много ниско ниво на трансграничната търговия в Европа.

Председател. – Въпрос 27, внесен от **Jim Higgins** (H-0401/09)

Относно: Етикетиране на храни за потребителите

Би ли могла Комисията да посочи какви проучвания е провела или какви доклади е изготвила във връзка с хранителни продукти, които претендират, че оказват полезно въздействие върху здравето, и дали дадена категория от тези храни е била изследвана или тествана, за да се провери дали въпросните твърдения са в действителност валидни, с цел защита на потребителите?

Андрюла Василиу, член на Комисията. – (EN) По искане на държави-членки и заинтересовани страни Комисията предложи Регламента относно хранителни и здравни претенции за храните, който беше приет от Парламента и от Съвета през декември 2006 г.

Целта на регламента е именно да се гарантира, че хранителните и здравните претенции за храните са верни, ясни и се основават на общоприети научни доказателства, за да се осигури подходяща защита на потребителите. Следователно Комисията има за цел да състави списъци с разрешени здравни претенции, а също така и да

актуализира разрешените хранителни претенции. В регламента се определят процедурите за разрешаване, за да се гарантира, че се правят само научнообосновани здравни претенции.

В тези процедури участва първо Европейският орган за безопасност на храните, който оценява обосноваността на здравните претенции; на второ място, Комисията, която прави предложения за мерки, съответно за разрешаване или отхвърляне на претенции; и на трето място, държавите-членки, които представят в регулаторната комисия своите становища относно мерките.

До този момент Комисията е приела четири регламента, с които се разрешават или отхвърлят здравни претенции. Подобни мерки ще продължат да бъдат приемани в съответствие с оценката на здравните претенции от Европейския орган за безопасност на храните, с което се гарантира, че потребителите не са заблуждавани.

Jim Higgins (PPE). – (GA) Бих искал да благодаря на члена на Комисията за нейния отговор. Приветствам проучването и събирането на информация за производството на храни, което се провежда от Европейския орган за безопасност на храните, тъй като вече е доказано, че клиентите са готови да платят по-висока цена за храни, които се свързват с ползи за здравето.

В крайна сметка, най-важното е, че спазваме новите правила и оказваме натиск върху различните дружества да бъдат напълно честни по отношение на обема на информацията, която предоставят, така че да не лъжат хората, които купуват тези продукти.

Андрула Василиу, член на Комисията. – (EN) Мога само да се съглася с уважаемия колега. Точно поради тази причина предлагаме този регламент.

Трябва да кажа, че бяхме впечатлени от броя на получените заявления. Очаквахме няколкостотин, а получихме 44 000 претенции. Консолидирахме тези 44 000 в група от 4 000, които представихме за становище в Европейския орган за безопасност на храните (EFSA). Поради тази причина EFSA не е в състояние да провери всичките 4 000 претенции в срока до декември 2010 г.

Мисля обаче, че за потребителите е много важно да завършим този процес и те да знаят с точност, когато видят претенция и когато в супермаркета видят храни, върху които е посочена претенция, да знаят със сигурност, че тя е научно обоснована и не е подвеждаща.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Бих искал да благодаря на члена на Комисията за тази информация – това, което правите, наистина е много важно.

Над 40 000 дружества са подали заявление за решение, което потвърждава, че техните продукти отговарят на най-високите изисквания и критерии. Какво обаче ще стане, ако те получат това потвърждение, а на практика след известно време продуктите не отговарят на всички изисквания или на всички параметри, описани на етикетите? Какво ще бъде направено, особено в случая на големи международни концерни? Те са получили съгласие и одобрение и това се посочва на етикета, но реалността е съвсем различна. Какво ще се случи тогава?

Paul Rübиг (PPE). – (DE) Ще ми е интересно да чуя как възнамерявате в бъдеще регионалните продукти, предложени за продажба на място, да бъдат етикетирани и пуснати на пазара в съответното свежо състояние и с високо качество?

Андрула Василиу, член на Комисията. – (EN) Отговорът ми на последния въпрос е не, това е нещо съвсем различно. То се отнася до произхода на продукта. Сега говорим за здравните претенции. Когато производител твърди, че даден продукт е добър за вашето здраве поради тази или онази причина, трябва да бъде научнообосновано, че това наистина е така.

Що се отнася до другия въпрос, разбира се, EFSA проучва здравните претенции, които се правят към момента на подаване на заявлението, въз основа на научните доказателства, представени към момента на заявяването.

Разбира се, ако твърдението се прави въз основа на определени научни доказателства и след това производителят промени продукта, е ясно, че става въпрос за измама и срещу този производител ще бъдат предприети действия, защото той не само заблуждава, но и мами, обществеността.

Председател. – Въпрос 28, внесен от **Gay Mitchell** (H-0366/09)

Относно: Променливост на потребителските права

Много често се случва избирателите да се обръщат към избраните от тях членове на ЕП във връзка с проблеми, отнасящи се до техните потребителски права по време на пребиваването им или пътуването им в друга държава-членка. Какъв е подходът на Комисията за насърчване опознаването и разбирането на правата на потребителите, които са различни в отделните държави-членки на ЕС?

Меглена Кунева, член на Комисията. – (EN) Въпросът за променливите права на потребителите е много навременен. Във всички държави-членки има институции и организации, които имат задачата да насърчават познаването и разбирането от страна на техните граждани на правата на потребителите.

Тези национални институции и организации са представени накратко в уебсайта. Разбира се, мога да посоча адреса на уебсайта. Той е http://ec.europa.eu/consumers/empowerment/cons_networks_en.htm и е наистина много интересен за разглеждане.

Комисията насърчава познаването на правата на потребителите чрез различни инструменти. Ние спонсорираме мрежа от потребителски центрове в рамките на ЕС, която предоставя на потребителите информация за техните права при пазаруване зад граница и ги подкрепя, ако се нуждаят от защита, в случай че възникне проблем. Уебсайтовете, листовките и брошурите на централите обясняват на потребителите какви са техните права, например когато пазаруват онлайн, наемат автомобил или направят резервация за почивка в друга държава-членка.

Затова Комисията препоръчва на членовете на Европейския парламент да насочват техните избиратели към съответния Европейски потребителски център в тяхната страна. Освен това Комисията провежда информационни кампании в държавите-членки, които неотдавна се присъединиха към ЕС, за повишаване на осведомеността относно правата на потребителите и за подпомагане на националните организации и институции, в които потребителите могат да намерят допълнителна помощ и съдействие.

Комисията също така насърчава познаването на правата чрез своите образователни инициативи за потребители, като например „Дневникът на Европа“, насочена към учениците на възраст между 15 и 18 години и Dolceta – уебсайт, насочен към възрастните и преподавателите.

Не на последно място, през октомври 2008 г. Комисията представи предложение за директива относно правата на потребителите, която в момента е предмет на преговори между Парламента и Съвета.

Тази директива, ако бъде приета, ще намали сегашната фрагментираност на достиженията на правото в областта на правата на потребителите и ще гарантира, че всички потребители в ЕС могат да се ползват от единен опростен набор от права на потребителя, а това ще улесни провеждането на общоевропейски образователни кампании относно правата на потребителите.

В момента Комисията извършва проучвания и установява факти относно информацията, която потребителите получават на мястото на продажба, и преди да предложи конкретни мерки, възнамерява да се консултира с експерти по търговия на дребно, потребителски организации и други заинтересовани страни, работещи в тази област.

Имам и някои новини, които са много важни за нас. Информационният уебсайт Dolceta има две нови разширения. Добавихме още две области: едната е устойчивото потребление, а другата е услугите от общ интерес, така че се разширяваме.

Gay Mitchell (PPE). – (EN) Благодаря на члена на Комисията за нейния отговор. Бих искал да попитам члена на Комисията, дали е наясно, че хората, които купуват чрез интернет, както тя споменава, например карти за лоялни клиенти от хотели или каквото и да е, срещат истински трудности да намерят някого, при когото да подадат жалба? Може и да има някакъв номер на пощенска кутия, но рядко е посочен телефонен номер или верен имейл адрес. Г-жо член на Комисията, ще внесете ли изискване всяко лице, което продава стоки, да има пряк телефон за контакт, на който хората, които имат трудности, да могат да се свържат пряко с тези, които са им продали дефектни стоки или услуги?

Меглена Кунева, член на Комисията. – (EN) Този въпрос в голяма степен попада в сферата на компетентност на държавните органи в държавите-членки. Комисията може да поиска да провери дали по този проблем работят държавни органи. Имаме мрежа от такива органи. Ние периодично събираме информация, но нашият фокус, на равнище на субсидиарност, е върху това, какво можем да направим на трансгранично или

общоевропейско равнище. Иначе нещата са много различни в отделните държави. Това е част от образоването, а както знаем, за него до голяма степен отговарят държавите-членки.

По отношение на жалбите, това, което правя е, да събера всички жалби и да видя на какво равнище са те в рамките на индекса за развитие на пазарите на дребно, сравнявам ги с удовлетвореността на потребителите и след това правя необходимите заключения за отношението към потребителите. Вие сте абсолютно прав, че трябва да сравняваме по колко жалби се получават в различните области. Ето защо предлагаме – и работим по – общ формуляр за жалба в Европа, тъй като информацията, която в момента получават държавните органи в страната „Х“, не е подадена по същия начин, както е била подадена в държавата „Z“. Ако имаме този общ формуляр за оплакване, неговата цел няма да бъде Комисията да се превърне в един вид омбудсман по въпросите на потребителите, а да развием нашата политика въз основа на тези жалби и на практика да бъдем по-полезни за гражданите. Смятам, че това е наистина важен проект за бъдещето.

Нашите права на намеса в начина, по който държавите-членки разглеждат жалбите на национално равнище, наистина са доста ограничени. Бихме могли да изготвим индекс и да определим критерии за сравнение, но не можем да заменим присъствието на конкретната държава-членка.

С нетърпение очаквам в Европейската комисия, заедно с Парламента, да продължим да определяме критерии и да измерваме отношението към потребителите, а също и колко държавите-членки инвестират в тази политика. Мисля, че е много добра инвестиция, особено сега в тези трудни за икономиката времена, да се види какво е отношението към потребителите, защото това дава добра информация за пазара.

Malcolm Harbour (ECR). – (EN) Г-н председател, специално исках да бъда тук тази вечер, защото мисля, че това е последната възможност, когато г-жа Кунева може да разговаря с нас като член на Комисията, и бих желал да поставя два въпроса.

На първо място, ще се съгласи ли тя с моето мнение, че информацията за потребителите, едновременните проверки и нейната работа са се увеличи значително през нейния мандат като член на Комисията, отговарящ конкретно за потребителите?

На второ място, ще се съгласи ли тя с мен, че е изключително важно в следващата Комисия отново да имаме член на Комисията, който да се занимава с въпросите, засягащи потребителите? Чухме обезпокоителни слухове, че е възможно това да не е така в новата Комисия и аз исках да ѝ дам възможност тази вечер да ни представи своето мнение.

Меглена Кунева, член на Комисията. – (EN) Имах привилегията да работя с г-н Harbour и за мен беше голямо удоволствие, затова бих искала да му благодаря специално и лично за тази възможност през последните три години. Можете да бъдете уверен, че аз ще продължа да бъда политик, който е убеден привърженик на пазарната икономика, защото пазарът не е прост, а един вид лаборатория за граждански права. Радвам се, че сме толкова близо до същите права, които сега са толкова важни за цялото човечество, а именно правата, свързани с околната среда.

Ресорът за защита на потребителите е наистина много важен. Той засяга пазара и пазара на дребно, но има и още нещо, нещо допълнително и това е въпросът за правата, прилагането, жалбите на потребителите и как да се създаде по-подходяща политика.

Напълно съм сигурна, че председателят Барозу ще намери правилния баланс, защото в речта си, той посочи, че трябва да намерим липсващите звена във вътрешния пазар. Мисля, че едно от тези липсващи звена е пазарът на дребно. Напълно съм сигурна, че председателят ще обърне по един или по друг начин изцяло внимание на проблемите на потребителите и съм убедена, че политиката ще продължи да бъде много стабилна. Въпреки това, разбира се, ще предам посланието.

Председател. – Въпрос 29, внесен от **Pat the Cope Gallagher** (H-0412/09)

Относно: Компании за отдаване на автомобили под наем

Одобрява ли комисия практиката на компаниите за отдаване на автомобили под наем, съгласно която потребителите трябва да заплатят пълен резервоар с гориво преди да наемат автомобил, без да се взема предвид факта, че автомобилът може да бъде върнат на компанията с наполовина пълен резервоар, без на потребителя да бъде възстановена съответната сума?

Тази практика отговаря ли на Директивата за пакетните туристически пътувания (90/314/ЕО⁽³⁾)?

Меглена Кунева, член на Комисията. – (EN) Комисията е съвсем наясно с тази практика на дружествата, които отдават автомобили под наем, и е отговорила на редица други парламентарни въпроси и оплаквания на граждани във връзка с нея. Лично аз получавам много такива.

И преди съм казвала, че такава практика е неприемлива, ако води до това потребителите да заплащат гориво, което не са използвали, без предварително да са били ясно информирани за това. Директивата за пакетните туристически пътувания ще се прилага, само ако наемането на автомобил е включено във ваканционен пакет. Директивата за пакетните туристически пътувания обаче не урежда този конкретен въпрос. От друга страна, тези практики може да бъдат в противоречие с Директивата за нелоялните търговски практики и Директивата относно неравноправните клаузи в потребителски договори.

На първо място, съгласно Директивата относно неравноправните клаузи в потребителски договори стандартните условия не трябва да бъдат значително небалансирани в ущърб на потребителите. Освен това договорните условия следва да бъдат формулирани на ясен и разбираем език. Може да се твърди, че клауза, в резултат от която потребителите на практика плащат за нещо, което не са консумирали, е неравноправна.

На второ място, Директивата за нелоялните търговски практики задължава търговците да отговарят на стандартите за дължима професионална грижа. Търговците трябва да посочват открито и предварително основните характеристики та предлаганата услуга.

Въпреки това уважаемият колега следва да е наясно, че националните правоприлагащи органи определят дали тези практики са нелоялни и дали да преследват дружествата нарушители. Комисията няма изпълнителни правомощия; потребителите, които са закупили трансгранични услуги, обаче могат да подадат жалба в Европейския потребителски център в своята страна, който би трябвало да може да им помогне да получат компенсация от търговци в други държави от ЕС.

Аз считам обаче, че трябва да направим всичко възможно, за да гарантираме, че в законодателството няма пропуски и че потребителите не остават с усещането за несправедливост, безнадеждност и безпомощност.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – (EN) Бих искал да благодаря на члена на Комисията за нейния отговор и да ѝ пожелая успех във всичко, с което реши да се заеме след участието си в тази Комисия.

Това е преобладаваща практика в целия Съюз и потребителите, които наемат автомобил, имат усещането, че са направили разумна сделка – разбираме въпроса за застраховката, който е много важен – но след това им се казва, че трябва да върнат автомобила с пълен резервоар.

Трябва да има директива, която дружествата нарушават. Считам, че не е достатъчно Комисията да посочи, че този въпрос може да бъде решен чрез контакти с потребителските центрове в различните държави. Мисля, че това е голям проблем. Трябва да бъде отправено много ясно послание, че това е изнудване. Хората, които отиват на почивка, често просто вземат автомобил, за да стигнат до мястото, накъдето отиват, и за да се върнат. Зная, че много от моите избиратели са употребили бензин за 15 евро, а той им е струвал 60 евро. Разликата е 45 евро, тъй като за средния автомобил цената на горивото за пълен резервоар е 60 евро.

Това е нещо, което считам, че трябва да бъде решено, и се надявам, че новата Комисия и съответният член на Комисията ще поемат отговорността за този въпрос и ще вземат практически мерки.

Меглена Кунева, член на Комисията. – (EN) Както заявих, прилагането на съответния закон зависи от националните органи и колкото и да сме критични спрямо нашите европейски институции, мисля, че трябва също да имаме предвид, че в действията си трябва да съблюдаваме принципа на субсидиарност, а във връзка с това има определени области, в които Комисията не може да вземе преки мерки.

Мисля, че също така би било много подходящо, ако подчертаем отговорността на държавите-членки; иначе мисля, че имаме добра новина от Парламента, защото комисията по вътрешен пазар и защита на потребителите (IMCO) в момента изготвя доклад по собствена инициатива относно защитата на потребителите, по който докладчик е Anna Hedh. Както беше договорено по време на последното заседание на комисията IMCO, този доклад по собствена инициатива ще обхваща както индекса за развитие на пазарите на дребно, така и прилагането на въпросното законодателство, за което Комисията изготви съобщение на 2 юли 2009 г.

(3) ОВ L 158, 23.6.1990 г., стр. 59.

Работим по прилагането, но без участието на държавите-членки ще бъде много трудно да успеем. Аз обаче напълно осъзнавам сериозността на проблема – повярвайте ми, и споделям същото безпокойство, защото получавам много жалби, а не мога да взема практически мерки и да реша въпроса вместо дадена държава-членка.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Наех автомобил във Франкфурт за първия си ден тук в Парламента. Резервоарът беше пълен и беше платен от фирмата. Трябваше да върна автомобила отново с пълен резервоар. Това определено е най-добрата практика. Може ли Комисията да гарантира или да препоръча, че тази практика ще се прилага правилно в целия Европейски съюз? Тя е честна, осигурява прозрачност и е уместна.

Malcolm Harbour (ECR). – (EN) Това е област, в която аз лично съм разговарял с дружествата за отдаване на автомобили под наем. Освен това има и други въпроси: например претенции за щети на неочаквано висока стойност и автомобили, които не се проверени. Затова се чудя дали членът на Комисията ще се съгласи с мен, че съгласно разпоредбите на Директивата за услугите, засягащи трансграничните доставки на услуги, държавите-членки се насърчават изрично да развият подходящи етични кодекси за трансгранично предлагане на услуги. Това явно е точно такава област, в която следва да насърчаваме държавите-членки, може би с помощта на Комисията, да организират среща между дружествата за отдаване на автомобили под наем, на която да бъде етичен кодекс, който да бъде подписан от ползващите се с добра репутация оператори и да обхване споменатите от колегите въпроси, както и други сериозни проблеми в областта на защитата на потребителите.

Меглена Кунева, член на Комисията. – (EN) Мисля, че това е една от най-важните идеи, които трябва да развием в бъдеще. На първо място, Директивата за услугите, тъй като несъмнено нашата икономика и животът ни зависят толкова много от услугите и не можем просто да оставим дружества с лоша репутация да развалят цял промишлен сектор.

Трябва да се борим срещу лошите практики и винаги да защитаваме потребителите. Но *est modus in rebus* (всичко си има мяра), наистина трябва да установим отговорностите на държавата-членка и на Комисията.

Въпреки това имаме мрежа от държавни органи, чрез които извършваме нашите едновременни проверки в държавите-членки. Ако имаме етичен кодекс, за който г-н Harbour спомена, или ако установим нарушение на законодателството относно нелоялните търговски практики, центровете и различни държавни органи може да бъдат посъветвани да проверят всички дружества за отдаване на автомобили под наем в държавите-членки и да изчистят пазара.

Направихме това с авиокомпаниите, които предлагаха билети на уебсайтовете си, направихме го с мелодиите за мобилни телефони, направихме го и с електронните стоки. Защо да не увеличим усилията си и да предприемем някакъв вид едновременни проверки на прилагането и в сектора на отдаване на автомобили под наем?

Председател. – Въпрос 30, внесен от **Georgios Papastamkos** (H-0363/09)

Относно: Програма за действие за намаляване на административния товар в Европейския съюз

През януари 2007 г. Комисията стартира Програма за действие за намаляване на административния товар в ЕС, с цел да се изчислят административните разходи, произтичащи от законодателството на ЕС, и да се намалят административните пречки с 25% до 2012 г. Програмата се финансира по Програмата за конкурентоспособност и иновации (ПКИ).

Как оценява Комисията досегашния напредък в прилагането на горепосочената програма за действие и въздействието ѝ върху конкурентоспособността на европейските предприятия?

Гюнтер Ферхойген, заместник-председател на Комисията. – (DE) Г-н Papastamkos, този въпрос ми дава възможност да Ви разкажа една много приятна история за успеха. Програмата за действие за намаляване на административната тежест в Европейския съюз е един от стълбовете на програмата за по-добро законотворчество. През пролетта на 2006 г. за първи път споменах, че възнамерявам до 2012 г. да намаля с 25% бюрократичните разходи на европейските предприятия, които произтичат от европейски правила, и че във връзка с това ще бъде необходимо Комисията да внесе предложения до края на 2009 г.

Комисията не само внесе съответните предложения, а дори постигна повече. Това беше направено въз основа на количествена оценка, която извършихме в цяла Европа. Всеки може да каже, че намалява разходите с 25%, ако никога не знае колко високи са в действителност бюрократичните разходи в Европа. Ето защо организирахме най-голямата досега количествена оценка, чрез която искахме да определим действителните разходи, които

възникват за европейските предприятия вследствие от европейски правни актове и тяхното прилагане, доколкото те са свързани с документация, статистика, информация и др. подобни.

Резултатите като цяло се доближиха до нашите очаквания. Европейските предприятия харчат 1 24 млрд. евро годишно за административни формалности, което е приблизително половината от общите бюрократични разходи на европейските предприятия. С други думи, ние в Страсбург или в Брюксел сме причината за 50% от тези разходи.

По отношение на британската преса и британските членове на Парламента, бих искал да добавя, че е напълно погрешно от това да се прави извод, че самият вътрешен пазар е причина за бюрократични разходи в размер на 1 24 млрд. евро. Ако няхмахме тези европейски правила, щеше да има 27 различни набора от правила в тези области и тежестта за европейските предприятия – доколкото те са част от вътрешния пазар – би била много по-голяма. Искам да отбележа това съвсем ясно, дори да го подчертая, защото наистина ми омръзна да слушам откровено злословни коментари за разходите на вътрешния пазар от определени медийни издания в Европа. При все това считаме, че 1 24 млрд. евро са твърде високо число и че чрез по-добро законотворчество можем да постигнем напълно целите на нашето законодателство и да намалим свързаните разходи.

Поради тази причина Комисията направи съответните предложения и резултатът е следният – ще ви посоча само числата. Мерките, които вече са приети от законодателните органи – и следователно вече са в сила – намаляват разходите на европейските предприятия, свързани с бюрократията, със 7 млрд. евро годишно. Потенциалните икономии от предложените от Комисията мерки, които все още не са приети, възлизат на 31 млрд. евро годишно. Комисията в момента работи по други предложения, които скоро ще бъдат внесени и които ще дадат възможност за потенциални икономии от още 2 млрд. евро, което означава, че ще имаме общи потенциални икономии от повече от 40 млрд. евро годишно. С това целта от 25% намаление на тези разходи ще бъде изпълнена, при условие че мерките в действителност бъдат приети от законодателите.

Бих искал последно да отбележа още нещо, а именно, че програмата се допълва от съответните национални програми във всички държави-членки. С удоволствие мога да съобщя, че подобни програми вече са влезли в сила във всичките 27 държави-членки. Няма да ви изненадам обаче, ако кажа, че досега нито една държава-членка не е успяла да постигне изключително успешните резултати, които днес мога да ви цитирам по отношение на мерките на ЕС.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Г-н председател, г-н член на Комисията, в програмата за действие на Комисията от 22 октомври, Вие споменавате, наред с други неща, въвеждането на изключение за отчетните изисквания по отношение на микросубектите. Според мен, г-н член на Комисията, има и други по-важни пречки от законодателен, административен и фискален характер. Малко микросубекти извършват търговска дейност с трансгранични контрагенти; много повече микросубекти се нуждаят от сигурността, която дава печатът на счетоводителя, за да получат достъп до финансиране от банкови сметки и за да осигурят прозрачност на операциите си. Бих искал да получа Вашия отговор на този конкретен, но специфичен въпрос.

Гюнтер Ферхойген, заместник-председател на Комисията. – (DE) Г-н Papastamkos, вероятно знаете личното ми мнение, което всъщност дори е малко по-радикално от Вашето. Моето установено мнение е, че микропредприятията, които не работят на вътрешния пазар, не са наша грижа – не са грижа нито на европейските законодатели, нито на Комисията.

Ще разберете обаче, г-н Papastamkos, че вие и аз сме малцинство в това отношение. Всеки път, когато този Парламент заседава – и особено във времето за въпроси – чувам няколко предложения, които са свързани с извършването на стопанска дейност от малките и микропредприятията. С други думи, г-н Papastamkos, ще трябва доста да убеждавате.

Въвеждайки обаче специалния тест за оценка на въздействието върху МСП – с други думи теста за малките и средните предприятия – Комисията се е погрижила да гарантира, че се обръща особено внимание на това, какво ще бъде въздействието върху малките, средните и микропредприятията, като, където е възможно, принципът е, че микропредприятията се изключват от правилата.

Ще посоча актуален пример в това отношение. Комисията предложи микропредприятията да бъдат освободени от европейските регламенти относно финансовите отчети. Мярката ще спести 7 млрд. евро разходи за тези предприятия. Със съжаление трябва да ви съобщя, че компетентната комисия на Европейския парламент отхвърли предложението на Комисията и за жалост трябва да кажа, че срещу това предложение е налице организирана опозиция – сигурен съм, че можете да си представите кой организира тази опозиция. Въпреки това Комисията продължава да отстоява своето предложение. Това е изключително важен елемент от нашата

политика за малките и средните предприятия и за намаляване на разходите, свързани с бюрократията, за микропредприятията.

Председател. – Въпрос 31, внесен от **Seán Kelly** (H-0368/09)

Относно: Туризмът съобразно Договора от Лисабон

Комисията може ли да посочи какви планове е разработила, като подготвителни действия и други инициативи, за да подготви основите за развитието на правомощията в сектора на туризма съобразно Договора от Лисабон (член 195 от ДФЕС), ако приемем, че той ще влезе в сила?

Комисията може ли да коментира възможността за постигане на синхрон с политиките в областта на туризма и на регионалното развитие, като се обърне специално внимание на географски и икономически маргинализираните региони на ЕС?

Гюнтер Ферхойген, заместник-председател на Комисията. – (DE) Г-н Kelly, от чисто правна гледна точка Договорът от Лисабон води със себе си промяна, която се състои в това, че туризмът се счита за компетентност на Общността от трето ниво, с други думи, с действията си Общността може да допълва дейностите на държавите-членки, но не може да предлага хармонизиращо законодателство в тази област. На практика Договорът от Лисабон не води до промяна на статуквото, тъй като ние постигнахме всичко, за което сега Договорът от Лисабон осигурява правно основание в това отношение, преди няколко години под формата на доброволно сътрудничество с държавите-членки. Това означава, че преди няколко години държавите-членки се съгласиха Комисията да участва в политиката в областта на туризма. Всъщност ние успяхме да вземем цял набор от конкретни решения заедно с държавите-членки.

Фактът, че сега туризмът ще има собствено място в договорите на Европа обаче, ще означава, че туризмът ще придобие по-голямо значение в рамките на цялостната ни политика на растеж и заетост. Ако може новата Комисия, така да се каже, да наследи нещо от мен, то ще бъде това. В тази област има огромен потенциал за растеж и той може да се осъществи по-добре чрез умело и интелигентно сътрудничество между държавите-членки и институциите на Общността. Съвсем ясно е, че Европа все още е най-привлекателната дестинация за туристите от цял свят. Трябва обаче да предприемем огромни структурни промени. Трябва да се преборим с много силна конкуренция, особено от Азия. Трябва да направим всичко по силите си, за да гарантираме, че Европа продължава да е туристическа дестинация номер едно в света.

Ако ме питате какво според мен е най-първостепенното изискване, бих казал, че всички доставчици на туристически услуги – регионите, държавите-членки и институциите на Общността – като цяло трябва да направят повече, за да подобрят известността на Европа по цял свят като туристическа марка и марка за качество. Ние направихме първите стъпки в тази посока и според мен в това отношение може да се направи много повече. Надявам се, че въз основа на ясния политически сигнал, който дава Договорът от Лисабон, и включването в него на политиката в областта на туризма през следващите няколко години ще станем свидетели на по-голямо използване, тук в Парламента, в Съвета и в Комисията, на съществуващите възможности за насърчаване на европейския туризъм и повишаване на неговата популярност. Напълно съм убеден, че това е област, в която имаме значителен потенциал да осигурим по-голям растеж и в която преди всичко можем да осигурим работни места в региони на Европа, където липсват реални алтернативи и където само туризмът може да предостави наистина добри работни места.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Първоначално бях малко изненадан от встъпителните думи на члена на Комисията, но след това той изясни ситуацията. Много съм доволен, тъй като той каза, че новата Комисия ще може да разгледа този въпрос. Съществуват големи възможности за развитие на туризма в целия Европейски съюз и за мен е удоволствие да работя съвместно с Комисията и да направим всичко, което можем, защото това е една възможност. Много е важно да се покаже, че Договорът от Лисабон работи за хората и че той създава работни места, по-конкретно в областта на туризма, затова съм доста доволен от отговора и не се нуждаю от уточняване.

Jörg Leichtfried (S&D). – (DE) Всеки път, когато обсъждаме туризма на европейско равнище – вече знам, че в това отношение и в бъдеще няма да има законодателни възможности – се сблъскваме с един основен проблем, свързан с туризма, транспорта и опазването на околната среда, а именно периодите на почивка в Европа, които не са хармонизирани, интегрирани или съгласувани. Сега имам въпрос, който бих искал да задам на Вас, като член на Комисията с дългогодишен опит, а именно дали в бъдеще виждате някаква възможност за съгласуване на европейските периоди на почивка, може би първоначално не на законова основа, но да се започне някакъв опит те да бъдат съгласувани така, че този хаос, който в момента настъпва през периодите на почивка, които винаги започват внезапно в събота, навсякъде и по едно и също време, да бъде

спрян и то по такъв начин, че да станем по-гъвкави в това отношение и цялата картина да може до известна степен да бъде съгласувана?

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Г-н председател, член на Комисията, моят уточняващ въпрос ще Ви даде възможност да ми отговорите, тъй като въпросите, които искам да задам, бяха подкрепени и от отговорите, които дадохте досега. Световната икономическа криза оказва отрицателно въздействие и върху туризма. Затова предвид значението на туристическия продукт в Европа и за някои държави като Гърция, откъдето съм аз, бих искал да Ви попитам следното: първо, какви мерки възнамерява да вземе Комисията, за да укрепи и защити работните места в туристическия отрасъл в Европейския съюз? Второ, какви инициативи ще предприеме Комисията, за да засили вътрешния туризъм в Европа? И трето, какви мерки ще предприемете, за да привлечете туристи от други държави извън Европейския съюз?

Гюнтер Ферхойген, заместник-председател на Комисията. – (DE) Г-н Leichtfried, по отношение на първия въпрос, бих казал, че винаги можем да опитаме. По време на австрийското председателство бяха направени няколко опита, макар и неуспешни, за съгласуване на началото на периода на почивка. Бих подкрепил идеята да се направи още един опит, но също така бих предупредил да не се възлагат прекомерни очаквания.

Често срещаната представа в някои туристически райони, че е възможно периодите на почивка в Европа да се съгласуват по такъв начин, че тези туристически райони да могат да използват целогодишно пълния си капацитет, е илюзия и впрочем в никакъв случай не би се ползвала с моята подкрепа. Всеки има право на почивка в момент от годината, който му е най-удобен и когато ще може да се възстанови в най-голяма степен. Абсолютно сте прав обаче, като заявявате, че съседните държави следва да вземат мерки, така че техните периоди на почивка да не започват винаги и навсякъде в един същи ден. Считам, че това са неща, които са постижими, и не само от гледна точка на политиката в областта на туризма, но и защото към тях следва да се подходи сериозно чисто и просто от гледна точка на политиката в областта на околната среда и транспорта.

Що се отнася до въпроса на г-н Chountis, направихме пълно проучване на въздействието на икономическата криза върху туризма и установихме въз основа на допитване до 50 000 заинтересовани страни в цяла Европа, че хората все още ходят на почивки – те не могат да се справят без своите ваканционни пътувания – но не пътуват толкова надалеч, харчат по-малко пари и са по-склонни да отидат на почивка в собствената си страна. Те обаче все още изискват същия стандарт, което означава, че в момента ще спечелят тези, които са в състояние да предложат специална комбинация от цена и услуга.

Всички мерки, които Комисията предприема в тази област, може само да допълват мерките на държавите-членки. Ние нямаме самостоятелна европейска политика в областта на туризма сама по себе си и в този момент ще бъде прекалено да се изброят множеството инициативи, които имат за цел да повишат информираността по цял свят, а също и в рамките на Европа, за това, колко привлекателна е Европа като туристическа дестинация. Искам да посоча само един пример, който напоследък е много успешен. Преди три години поставихме началото на конкурса „Най-добри европейски дестинации“. Конкурсът насърчава туристическите региони в Европа да демонстрират своите постижения в определени области и тригодишният опит показва, че навсякъде в Европа имаме туристически продукти, които са изключителни в почти всякакъв аспект. От решаващо значение е наистина също да се осигури осведоменост за тези туристически продукти. Ето защо създадохме уебпортал, който с едно щракване осигурява достъп от цял свят до цялата информация във всички държави-членки, която има отношение към туризма.

Председател. – Въпрос 33, внесен от **Konstantinos Poupakis (H-0361/09)**

Относно: Участие на социалните партньори в организирането и определянето на политики за заетост на национално и европейско равнище

Както е всеизвестно, интензивността и мащабът на финансовата криза предизвикаха допълнителни, сериозни проблеми в организацията и функционирането на трудовите пазари в държавите-членки на ЕС, управлението на които надвишава националното правителствено равнище. Една от най-сериозните последици, с които се сблъскват държавите-членки, е намаляването на заетостта и съответното увеличаване на безработицата, което има тенденция да продължи, както и острата невъзможност за създаване на нови, качествени и стабилни работни места. Освен това, функционирането на националните трудови пазари е в процес на реконструкция, която има неприятни последици за трудещите се, тъй като колективните договори на практика се обезсилват, трудът без осигуровки е все по-често явление, а трудовите правоотношения се влошават с ориентирането към по-гъвкави форми на труд без съответстващото равнище на насърчаване на сигурността и закрилата на труда.

Въпросът към Комисията е каква е нейната позиция и предвижда ли се по-активно участие и ангажиране на организациите на социалните партньори при формирането на политиките за гарантиране на плавно

организиране и функциониране на трудовите пазари, за справяне с безработицата и насърчаване на заетостта на национално и европейско равнище?

Владимир Шпидла, член на Комисията. – (CS) Г-н председател, господа, както знаете отговорността за създаването и изпълнението на политически мерки в отговор на кризата, и по-специално по отношение на нейното въздействие върху заетостта, принадлежи преди всичко на държавите-членки. Въпреки това след започването на кризата миналата есен Комисията предприе поредица от инициативи, насочени към смекчаване на влиянието на финансовата и икономическата криза върху пазара на труда.

Европейският план за икономическо възстановяване, който беше представен от Комисията през ноември 2008 г. и одобрен от Съвета, засяга решаването на неотложни въпроси и също така призовава да бъдат направени инвестиции, които следва да донесат дългосрочни ползи на Европейския съюз. Планът за възстановяване подчертава значението на прилагането на интегрираните политики, които намират своето обобщение в концепцията за гъвкава сигурност и имат за цел да защитят европейските граждани от най-тежките последици от кризата. Във връзка с това в плана се поставя акцент върху по-силните режими за повишаване на активността, преквалификацията и повишаването на квалификацията, както и върху подобряване на връзките между предлаганите умения и потребностите на пазара на труда, като се подчертава необходимостта от оказване на подкрепа на най-уязвимите. Целта е да бъде защитена заетостта, и по-специално дългосрочната заетост, а не конкретни работни места. Опитът показва, че основните цели на гъвкавата сигурност – а именно възможността за адаптиране към промени и улесняване на движението между работни места – са изключително важни през периоди на икономически спад и повишаваща се нестабилност на пазара на труда.

Интегрираният подход осигурява единна политическа рамка, която позволява да се координират усилията, насочени към преодоляване на въздействието на кризата върху заетостта и в социалния сектор, и може да помогне за намирането на баланс между краткосрочните мерки, насочени към решаването на краткосрочни нужди, например временно намаляване на работното време, и дългосрочните реформи, които например включват повишаването на квалификацията и активните политики на пазара на труда.

След приемането на плана за възстановяване през месец май тази година се проведе среща на върха по въпросите на заетостта. По този повод основните участници демонстрираха обща воля за смекчаване на въздействието на икономическата криза върху заетостта в ЕС. Във връзка със срещата на върха по въпросите на заетостта на 3 юни Комисията прие съобщение озаглавено „Споделен ангажимент за трудова заетост“, в което се очертават три основни приоритета за действие: запазване на трудовата заетост, създаване на работни места и насърчаване на мобилността, повишаване на квалификацията и връзката между предлаганите умения и потребностите на пазара на труда, както и подобряване на достъпа до пазара на труда. Тези три основни приоритета бяха одобрени на срещата на Европейския съвет през юни.

Комисията изразява твърдо убеждение, че сътрудничеството със социалните партньори и между социалните партньори е изключително важно, особено във време на криза, когато се налага реструктуриране. Социалните партньори играят особено важна роля при създаването и изпълнението на мерките за икономическо възстановяване. На национално равнище тази роля произтича от традициите и опита, свързани с участието на социалните партньори в определянето и прилагането на политиките за пазара на труда. На равнище на ЕС продължават консултациите по предложените политики, особено в рамките на тристранната социална среща на върха. През тази година беше засилено сътрудничеството със социалните партньори на ЕС във връзка с подготовката за споменатата среща на върха по въпросите на заетостта и съобщението от 3 юни.

Konstantinos Poupakis (PPE). – (EL) Г-н председател, г-н член на Комисията, радвам се, че Вие също, или поне така изглежда от Вашето изказване, считате, че активното участие на социалните партньори е изключително важно за демократичното естество и ефективността на социалния диалог, особено в този критичен период на засилваща се икономическа криза, съчетана с намаляване на заетостта, безработица, несигурна работа и толкова много други неща. Познавайки обаче формалния характер на това участие досега, бихме искали да научим, дали Комисията възнамерява да предприеме конкретни институционални мерки, за да гарантира принципното участие като задължително условие, както на европейско, така и на национално равнище, чрез конкретни насоки от Европейския съюз.

Владимир Шпидла, член на Комисията. – (CS) Госпожи и господа, трябва да кажа, че член 138 от Договора ясно установява позицията на социалните партньори и тяхното участие при преговорите по всички важни социални въпроси. Комисията използва изцяло тази рамка и поради тази причина в някои области са постигнати договорености между социалните партньори, които са транспонирани или са в процес на транспониране в европейските директиви.

Що се отнася до институционалните или законодателните промени, вероятно сте наясно, че Комисията предложи изменение на Директивата за създаване на Европейски работнически съвет, което беше одобрено в рамките на тези преговори и което засилва позицията на европейските социални партньори, особено в преговорите по реструктурирането на транснационално равнище. Вероятно също знаете, че Комисията подкрепя използването на всички тези начини за ефективна намеса на пазара на труда. Бих искал също така да подчертая, че Комисията е много активна в рамките на международните организации, като полага интензивни усилия и подкрепя прилагането на основните договори и конвенции на МОТ както на световно, така и, разбира се, на европейско равнище. Във всеки случай през мандата на настоящата Комисия се наблюдава напредък в сътрудничеството със социалните партньори и аз съм сигурен, че той ще продължи, тъй като, както вече посочих, дебатът със социалните партньори е част от договора, той е специфична особеност на европейското право и според мен представлява безспорен напредък.

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Г-н председател, г-н член на Комисията, стратегията за заетост на ЕС отбелязва нов пакет от капиталистически мерки за реструктуриране, които имат за цел да защитят и да увеличат печалбите на капитала чрез засилване на експлоатацията на работниците. От една страна, страх и пречки пред надеждите на безработните, жените и младите хора, а от друга, печалби за капитала. Какво ще кажете, г-н член на Комисията, на безработните, на работниците с гъвкава, временна, несигурна работа, които в продължение на повече от 4–5 години са работили в публичния и в частния сектор на прехвалените стажове и вече са получили уведомление за освобождаване? Какво ще кажете на жените, на които под претекст за равенство между мъжете и жените е казано, че възрастта им за пенсиониране следва да бъде повишена с 5 до 17 години, както става в Гърция?

Владимир Шпидла, член на Комисията. – (CS) Що се отнася до европейската политика на заетост, бих искал да кажа, че през периода преди кризата броят на заетите лица беше достигнал най-високата си стойност досега в Европа. Това показва до известна степен ефекта от европейските политики за заетост върху пазара на труда. По отношение на Вашите въпроси, свързани със системата за социално застраховане и социалната сигурност, съгласно Договора тези системи са отговорност на държавите-членки.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Бих искал само да благодаря на члена на Комисията при последното му явяване пред нас за извършената от него работа. Със съжаление отбелязвам факта, че той няма да се върне отново и само исках да посоча това тук за протокола. Ние често сме били на противоположни мнения, но той беше добър член на Комисията.

Председател. – Благодаря Ви за това отбелязване, г-н Posselt. Въздържах се да не отбележа същото пред други членове на Комисията тази вечер. Не сме съвсем сигурни: те може да се върнат и за още няколко седмици!

Извинявам се на колегите, които бяха така любезни да присъстват, но чийто въпроси не бяха взети.

Въпросите, които поради липса на време са останали без отговор, получават писмен отговор (виж приложението).

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н SCHMITT

Заместник-председател

13. Мобилизиране на средства от Европейския фонд за приспособяване към глобализацията: Белгия - текстилна промишленост; Ирландия - Dell – Преместване на предприятия в ЕС и ролята на финансовите инструменти (разискване)

Председател. – Следващата точка е общо разискване относно:

- доклада, изготвен от Reimer Böge, от името на комисията по бюджети относно предложението за решение на Европейския парламент и на Съвета относно мобилизиране на средства от Европейския фонд за приспособяване към глобализацията, съгласно точка 28 от Междунституционалното споразумение от 17 май 2006 г. между Европейския парламент, Съвета и Комисията относно бюджетната дисциплина и доброто финансово управление

- въпроса, изискващ устен отговор, внесен от Pervenche Berès, от името на комисията по заетост и социални въпроси, към Комисията относно преместване на предприятия в ЕС и ролята на финансовите инструменти (О-0120/2009 – В7-0226/2009)

Reimer Böge, докладчик. – (DE) Г-н председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, като докладчик от името на комисията по бюджети днес представям предложението относно мобилизиране на средства от Европейския фонд за приспособяване към глобализацията във връзка с два конкретни случая, един въз основа на заявление от Белгия и един въз основа на заявление от Ирландия. Ще започна обаче, като посоча още веднъж, че задължение на комисията по бюджети е да проучи дали са спазени условията за мобилизиране на средства от Европейския фонд за приспособяване към глобализацията. Тук ще подчертая, че през последните месеци винаги е имало чудесно сътрудничество, включително и в подобни случаи, между комисията по бюджети и комисията по заетост и социални въпроси. Стараехме се да вземаме предвид забележките и критичните предложения от страна на комисията по заетост и социални въпроси. Като имаме предвид това, както и неотложния характер на запитванията по този въпрос, е редно въпросът, изискващ устен отговор, от името на комисията по заетост и социални въпроси също да бъде разгледан.

Вие разбирате, че Фондът за приспособяване към глобализацията разполага с максимум 500 млн. евро годишно и че тази сума е изключително за осигуряване на допълнителна подкрепа на работниците, засегнати от глобализацията и загубили работата си, а също са и потърпевши от последиците от големи структурни промени в моделите на световната търговия. В резолюцията още веднъж ясно показваме, че продължаваме да поставяме под съмнение повторното използване на средствата от Европейския социален фонд за финансиране на Фонда за приспособяване към глобализацията. Настоявам, г-н член на Комисията, днес още веднъж да потвърдите, че в крайна сметка плащанията няма да бъдат за сметка на Европейския социален фонд.

Много бих искал още веднъж да призова Комисията днес да потвърди ангажмента, поет към нас в комисията по бюджети, а именно в бъдеще да се въздържа от внасяне заедно на заявления за мобилизиране на средства от Фонда, а да ги внася поотделно, тъй като между отделните случаи има малки разлики. Следва да се избягва и възможността от забавяне на някой случай заради друг, който е малко по-сложен. Надявам се днес отново да потвърдите това.

Що се отнася до обстоятелствата по двата случая, дори въз основа на променените правила – при положение че двете заявления са подадени след 1 май 2009 г. – става дума за мобилизиране на сума от около 24 млн. евро общо. Целта е да се даде някаква компенсация за загубата на работни места в текстилната промишленост на Белгия и в сектора за производство на компютри в Ирландия. В Белгия са загубени общо 2 199 работни места в 46 предприятия на текстилната промишленост, като всички са разположени в два граничещи региона от NUTS 2, а именно Източна и Западна Фландрия, и в един отделен регион от NUTS 2, в Лимбург. Във връзка с това белгийските органи са поискали 9,2 млн. евро от Фонда. По отношение заявлението от Ирландия, имаше, напълно основателно, няколко допълнителни въпроса от страна на комисията по заетост и социални въпроси, които се обсъждат или вече частично са изяснени, след като беше получена допълнителна информация. Заявлението се отнася за 2 840 загубени работни места в предприятието Dell в графства Лимерик, Клеър и Северно Типърари, както и в град Лимерик, за 2 400 от които се предвижда помощ. За това са предвидени общо 14,8 млн. евро. След напрегнато разискване в комисията по бюджети дадохме зелена светлина за мобилизиране на средства от Фонда и в двата случая. Ще ви напомня, че в уводното си изказване, аз още веднъж поисках Комисията да заеме ясна позиция по този въпрос и силно приветствам факта, че днес в дневния ред комисията по бюджети постави много основни въпроси във връзка с мобилизирането на финансовите инструменти от европейския бюджет.

Ето защо бих искал докладът да бъде подкрепен на пленарната сесия.

Pervenche Berès, автор. – (FR) Г-н председател, г-н член на Комисията, комисията по заетост и социални въпроси искаше да съчетае въпроса, изискващ устен отговор, относно преместванията, най-вече международните, с разглеждането на двете заявления за мобилизиране на средства от Фонда за приспособяване към глобализацията, защото в случая с Ирландия признахме трудностите и противоречията, които могат да възникнат при използването на такъв фонд. В нито един момент някой от членовете на комисията по заетост и социални въпроси не искаше да държи заложенници или да заплашва, че няма да помогнем на ирландските работници, които днес са в критично положение в резултат на промишлената стратегия и преместването на Dell.

Просто отбелязахме, за конкретния случай, че независимо от това, че на 19 септември председателят Барозу обяви отпускането на целева помощ в размер на 19 млн. евро, която разискваме тази вечер, за Dell, или по-скоро за работниците, съкратени от Dell, за да им се помогне да се справят с предстоящото преквалифициране, в същия ден, в Ню Йорк, Dell купи Perot Systems и по този начин увеличи цената на акциите си. Няколко дни по-късно, на 23 септември, членът на Комисията Крус одобри още 54 млн. евро държавна помощ за създаването на фабрика на Dell в Полша.

Запитахме члена на Комисията Шпидла и члена на Комисията Крус за това. В дълго писмо те ни отговарят, че самите те предвиждат Dell да има две производствени площадки за задоволяване нуждите на европейския пазар. Според мен обаче, след като Dell се отказва от единия производствен обект, ние не променихме нищо по отношение на общата оценка на стратегията на предприятието.

До какъв извод стигаме? Стигаме до извода, че в Dell нито един от европейските закони, за които говорим всеки ден във връзка с правата на работниците и на профсъюзите, не се спазва. Ето защо е наистина много трудно да се види за какво в крайна сметка се използва европейският бюджет – в момент, когато ние осъзнаваме с колко затруднения е свързана бюджетната процедура и финансирането на плана за възстановяване – за да приключи парадоксалната ситуация, в която помагаме за увеличаване на възвращаемостта на инвестициите от страна на акционерите от САЩ, но поставяме ирландските работници от Европейския съюз в положението на полските работници. Това със сигурност не е философията, която поддържахме, когато подкрепихме създаването на Фонда за приспособяване към глобализацията.

Членът на Комисията Шпидла със сигурност не е единственият, който се заблуждава във връзка с това, но аз наистина считам, че този случай ни задължава много внимателно да разгледаме условията, при които се отпускат средства от бюджета на Общността за подпомагане стратегиите на големите дружества. Това още по-вярно, тъй като в плана за възстановяване, изготвен при сегашния председател на Комисията, г-н Барозу, една от ключовите мерки, обявени в областта на трудовата заетост като приоритетен въпрос, е да се гарантира, че работниците ще запазят работните си места.

Доколкото Комисията беше информирана за стратегията на Dell относно съществуването на два производствени обекта, когато стана ясно, че ще бъде избран един от тях, считам, че една по-активна стратегия на Комисията трябваше да доведе до преговори с Dell, насочени към преобразуване на ирландския обект, като се има предвид, че плановите на дружеството са били да превърнат един обект за производство на настолни компютри, какъвто съществуваше в Ирландия, в обект за производство на преносими компютри, какъвто сега съществува в Полша. Според нас, ако Комисията помага на многонационалните дружества по този начин, ще имаме по-сериозно право да говорим.

Считам, че като цяло тези съображения следва да убедят следващата Комисия – и по-специално г-н Монти в поверената му мисия – да изготви много по-активни предложения за начина, по който използваме средства на Общността в момент, в който трябва да се справяме с премествания, които за пореден път изпращат един срещу друг работниците в дадена държава-членка срещу тези в друга държава-членка. И всичко това като част от многонационална стратегия, която не се съобразява с духа на социалното законодателство, както искаме то да се прилага съобразно идеята за социалната пазарна икономика.

Владимир Шпидла, член на Комисията. – (CS) Г-н председател, госпожи и господа, първо искам да благодаря на докладчика, че подкрепи предложението на Комисията за мобилизиране на средства от Фонда за приспособяване към глобализацията в отговор на съкращения в текстилния сектор в Белгия и в сектора за производство на компютри в Ирландия. Подкрепата на докладчика беше придружена от редица забележки, но тук ще се огранича с въпросите от бюджетен характер, тъй като по-късно ще имаме възможност да обсъдим другите точки, поставени в доклада.

Първият бюджетен въпрос, който повдигнахте, се отнася до източниците на финансиране. Казвате, че Европейският социален фонд не може да бъде единственият източник на финансиране. От гледна точка на бюджета Европейският фонд за приспособяване към глобализацията е специален инструмент, тъй като не разполага със собствени ресурси. Той се мобилизира през отчетни периоди, въпреки че е свързан главно с посочването на свободните бюджетни позиции, и, в зависимост от това, със задачата да предложи на бюджетните органи мобилизиране на парични суми чрез промени в бюджета. Работата се извършва за всеки конкретен случай поотделно, според потребностите. Вярно е, че технически досега основният източник за финансиране беше Европейският социален фонд. Тук недвусмислено поставям акцент върху думата „технически“, защото Европейският социален фонд по никакъв начин няма да бъде намаляван до края на отчетния период. Това е принципен въпрос.

Вторият въпрос, който повдигнахте, не е свързан само с бюджета, а по-скоро се отнася до вземането на решения, тъй като помолихте Комисията да даде предложенията си за мобилизиране на средства от Европейския фонд за приспособяване към глобализацията си в отделни документи. Комисията е наясно с предимствата на подобен индивидуален подход, който напълно изключва риска от конфликт или от това Фондът да бъде използван като гарант.

Необходимо е обаче да се вземат предвид новите критерии за допустимост, които обсъдихме тази година и които вие одобрихте. С новите критерии е необходимо през следващите месеци да очакваме значително

увеличаване на броя на заявленията и не е сигурно, че разглеждането на съответните документи ще бъде по-бързо, ако те са внесени поотделно. Все пак Комисията би искала да заяви, че благоприятният подход, който дава възможност да се избегне риска от редица технически усложнения в работата и който предлага по-добро качество, е подходът на разглеждане на всеки случай поотделно. Поради това Комисията отбелязва интереса ви и е напълно съгласна да съобрази процедурите с бъдещите отчетни периоди. Считам, че предоставих ясно становище и по двата въпроса.

Що се отнася до втория въпрос Комисията е доволна, че Парламентът прие решение за мобилизиране на средства от Европейския фонд за приспособяване към глобализацията в подкрепа на работници, които са били съкратени поради свръхкапацитет в текстилния сектор на Белгия и сектора за производство на компютри в Ирландия. Във връзка с това беше повдигнат въпроса за възможна връзка между преместването на дружества в рамките на ЕС, ролята на финансовите инструменти на ЕС и контрола, осъществяван от Комисията върху държавната помощ.

Първо, следва да се каже, че Комисията е наясно с отрицателните последствия от преместването на дружества за работниците, техните семейства и региони. Не е работа на Комисията обаче да се намесва във вземането на решения на дружествата, когато не е налице нарушение на правото на Общността. Комисията също така отбелязва, че не разполага с правомощия да пречи на решенията на отделните дружества или да ги отлага, а дружествата нямат каквото и да било общо задължение да информират Комисията за легитимността на решенията си. В това отношение Комисията е наясно с факта, че регионалната държавна подкрепа, включително и евентуалната подкрепа от структурните фондове, може да бъде използвана като средство за примамване на инвестиции от други региони.

Комисията отбелязва, че регламентите на Общността относно държавната подкрепа целят, наред с други неща, да гарантират, че помощ, предназначена да повлияе на решенията на дружествата относно местоположението на инвестициите, следва да бъде осигурявана само за региони в неравностойно положение и че такава помощ не трябва да се използва в ущърб на други региони. Този проблем е разгледан и в Регламента за определяне на общи разпоредби за структурните фондове и Кохезионния фонд и в Насоките за регионална помощ за 2007–2013 г., целящи да гарантират, че тези инвестиции са реален и устойчив принос за регионалното развитие.

Съгласно член 57 от общия регламент за структурните фондове държавите-членки трябва да гарантират, че проектите поддържат инвестицията, за която е предоставена безвъзмездна помощ за период от пет години след завършването ѝ и за период от три години за малките и средните предприятия. В случай че даден проект е променен поради смяна в собствеността на инфраструктурата или поради прекратяване на производствената дейност и промяната влияе върху характера на проекта или условията, при които той се изпълнява, или когато промените дават на дружеството или на държавния орган несправедливо предимство, отпуснатата безвъзмездна помощ трябва да бъде върната. Държавите-членки са длъжни всяка година в докладите за изпълнението на оперативните програми да информират Комисията за такива основни промени. Комисията трябва да уведоми останалите държави-членки.

Нещо повече, в програмния период 2007–2013 г. е въведена специална законова разпоредба, която да гарантира, че дружествата, за които се прилага процедура за връщане на неправомерно изплатени средства след преместване на производствената дейност от една държава-членка в друга, не могат да получават помощи от фондовете. По същия начин точка 40 от Насоките за регионална подкрепа посочва, че помощта трябва да зависи от това, дали дадена инвестиция ще бъде поддържана в съответния регион поне за период от пет години след датата на завършването ѝ. Освен това, ако помощта се изчислява въз основа на разходите за заплати, работните места трябва да бъдат запазени за период от три години след приключването на проекта. Всички работни места, създадени чрез инвестиции, трябва да бъдат запазени в рамките на въпросния регион за период от пет години от датата на създаване на работното място. Когато става дума за малки и средни предприятия държавите-членки могат да ограничат този период до три години.

Тази разпоредба цели да ограничи надпреварването за субсидии, както и затварянето на фабрики единствено заради по-голяма обществена подкрепа на друго място, като се вземе предвид факта, че държавната помощ е само един от факторите, влияещи върху решенията на дружествата относно преместванията. Други фактори, като например заплати, умения, данъци и географско положение, често имат по-голямо значение.

Госпожи и господа, според мен е напълно правилно и естествено да се обсъждат въпроси, свързани с използването на европейските фондове на стратегическо равнище: за това не може да има никакво съмнение. В заключение ще кажа, че средствата, които са били или ще бъдат използвани в рамките на Европейския фонд за приспособяване към глобализацията, са за хората, които са били засегнати жестоко, за работниците в

Белгия, в Ирландия или във всяка друга европейска страна, не за дружествата. Това са средства, предназначени да помагат на хората, на отделни хора, а не на дружества.

Elisabeth Morin-Chartier, *от името на групата PPE.* – (FR) Г-н председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, бих искала да се върна към случаите, с които се занимаваме съгласно Фонда за приспособяване към глобализацията. Във връзка с това, разбира се, работим в полза на работниците, така че да повишим възможностите им за намиране на работа на пазара на труда, когато са засегнати от безработица в техния икономически сектор.

Въпреки това нека се върнем към случая с Dell, за който трябваше да говори г-жа Berès. Дейността на фабриката в Ирландия е съсредоточена в производството на настолни компютри. В момента, в който Комисията подкрепи създаването, в Полша, на друга фабрика на същото дружество, чиято дейност е съсредоточена в производството на преносими компютри – заради начина, по който е структурирана пазарната икономика и повишеното търсене на преносими компютри – ирландският завод се разпада.

Изборът между двете възможни обекта на производство загатна за трудностите, пред които щяхме да се изправим от името на ирландските работници. Ето защо при разглеждането на всеки от индивидуалните случаи нашата работна група от Фонда за приспособяване към глобализацията призова Комисията стриктно да следи помощите, отпускани на всеки завод, бил той на европейско или регионално равнище, тъй като европейската политика за подкрепа, която развиваме, не трябва да бъде прилагана небалансирано и да ошетява работниците.

Нашето желание е тези проблеми да бъдат взимани навреме под внимание, така че да не се налага работниците сами да се справят с тях.

Alan Kelly, *от името на групата S&D.* – (EN) Г-н председател, на 8 януари 2009 г. регионът Mid-West в Ирландия, и най-вече Лимерик, Типеръри и Северен Кери, преживя икономическа травма, невиджана дотогава. Обявяването, че Dell ще закрие над 2 000 работни места в региона, както и хиляди допълнителни работни места, беше загуба в исторически мащаб.

ЕС чрез Фонда за приспособяване към глобализацията отпусна средства, които пряко да помогнат на икономически уязвимите в района. След гласуването утре 14,8 млн. евро ще помогнат на повече от 2 400 души да стъпят на краката си и да изградят наново живота си. Това ще бъде много благоприятно.

Парите ще бъдат използвани за преквалификация на работниците, ще помогнат за откриването на предприятия и ще осигурят на хората работни места, които са много необходими. Самият факт, че тази вечер тук присъстват представители на работниците от Dell от комисията, говори за голямото значение на този фонд за работниците от предприятието и за одобрението, с което той се посреща.

Длъжен съм обаче да подчертая, че сме изминали само половината път. Сега разполагаме с 18 месеца, през които да усвоим средствата, и тази вечер се обръщам към нашия ирландски министър, министъра на труда г-жа Coughlan, с молба да се намеси лично и да се увери, че е налице план за усвояване на парите. Става дума за еднократна помощ за обикновени работници, които никога повече няма да имат този шанс. Министър Coughlan, моля Ви, моля Ви, организирайте и използвайте максимално тази уникална възможност за региона Mid-West в Ирландия.

Искам да благодаря на колегите, особено на тези от моята група, че подкрепиха заявлението на Dell и също така ги моля да подкрепят следващи искания в подобни ситуации, каквито се задават от Waterford Crystal и SR Technics.

Marian Harkin, *от името на групата ALDE.* – (EN) Г-н председател, първият ми коментар е, че Европейският фонд за приспособяване към глобализацията е истински израз на солидарност между гражданите и държавите в ЕС. Второ, като представител на Ирландия действително съм удовлетворена, че работниците, които бяха съкратени от Dell, сега поне могат да гледат напред и да градят планове за бъдещето. Въпреки това, както каза Alan Kelly, изключително важно е да се уверим, че всички въведени програми или курсове за преквалификация са строго съобразени с нуждите на работниците и че всяка помощ е ясно предназначена за връщане към пазара на труда или започване на собствен бизнес.

Накрая бих искала да подчертая ролята на Парламента при одобряването на фонда за работниците от Dell. Въпреки някои много сериозни въпроси, които бяха повдигнати тази вечер, ние не държахме работниците като заложници и одобрихме заявлението за 14,8 млн. евро. Комисията обаче трябва да гарантира, че съществува съгласуваност в промишлената политика на ЕС и че бюджета на ЕС не се използва за покачване стойността на акциите на някои дружества за сметка на работниците в ЕС.

Marije Cornelissen, *от името на групата Verts/ALE*. – (NL) Заявлението на Ирландия за европейските фондове в полза на останалите без работа след затварянето на ирландския клон на Dell повдигна редица въпроси, които се нуждаят от отговор.

Фактът, че дружество като Dell затваря предприятие в една държава и отваря такова в друга, по принцип е резултат от нормални пазарни процеси. Разнообразните държавни помощи, намесени в този случай, обаче променят нещата. Dell се установи в Ирландия преди няколко години с държавна подкрепа. Сега прекратява дейността си там и открива нов клон в Полша, отново с държавна подкрепа. Междувременно вместо Dell да плати за социален план на ирландските работници, оставени без работа, тези хора сега се обръщат към Европейския фонд за приспособяване към глобализацията. Според мен това разкрива сериозно несъответствие между промишлената политика и политиката на заетост. В крайна сметка, вземайки всичко предвид, колко работни места бяха създадени с държавна помощ, която Ирландия, Полша и Европейският съюз наляха в Dell?

Ето защо въпросът е как Комисията и държавите-членки заедно ще гарантират последователност в политиката си? Освен това как можем да гарантираме, че Фондът за приспособяване към глобализацията подкрепя усилията, които дадено дружество прави в полза на работниците, вместо напълно да ги замества?

Ilda Figueiredo, *от името на групата GUE/NGL*. – (PT) Г-н председател, ние винаги сме защитавали идеята, че политиката на ЕС по отношение на преместването на предприятията трябва да бъде преразгледана и винаги сме считали, че Фондът за приспособяване към глобализацията е просто успокоение за работниците, станали жертви на следваната от мултинационалните дружества стратегия или на липсата на адекватна промишлена политика, насочена към производство и добри работни места със зачитане на правата. Ето защо ние подкрепяме нови политики на социално развитие и напредък.

Също така считаме, че ирландските работници не бива да понесат двоен удар заради стратегията за печалба и социален дъмпинг на мултинационалното дружество Dell, което затвори врати в Ирландия и получи подкрепа, за да се установи в Полша.

Следователно подкрепяме доклада.

Все пак искаме някои отговори от Европейската комисия относно бъдещето. Искаме радикална промяна на политиките, ефективно наблюдение на помощите, отпуснати на мултинационалните дружества, истинска промишлена политика и сигурни инвестиции в разкриването на работни места със зачитане на правата.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Г-н председател, най-напред бих искал да изразя искрената си благодарност към Комисията за това, че щедро предостави този фонд на останалите без работа работници от Dell. По-конкретно, бих искал да приветствам Gerry и Denis, които са с нас тази вечер.

(EN) Без съмнение Европейският съюз, и по-конкретно Комисията, имат огромна заслуга за помощта, оказана на работниците от Dell, и аз бих искал заслужено да им благодаря за това. Същото се отнася за моите бивши колеги, двама от които са тук тази вечер, Marian Harkin и Brian Crowley, както и за непосредствения ми предшественик, Colm Burke, разкрил фонда през май.

Комисията направи две основни промени, които са много важни за нас: тя намали финансирането от 50/50 на 35 от националните правителства и 65 от Комисията и също така намали броя от 1 000 на 500, което, да се надяваме, своевременно ще направи финансирането достъпно за хората от Waterford Crystal и SR Technics.

Ще добавя обаче и две възражения. Първото е, че времеви обхват на програмата трябва да бъде разширен от две на три години, тъй като много хора ще преминат тристепенни курсове, които обикновено продължават три години. Второто е, че началната дата трябва да бъде не датата на заявлението, а датата на подписването тук в Парламента и в Съвета.

Освен казаното дотук, искам да добавя само две неща. Хората са много благодарни за това, което се случи. Вие дадохте надежда там, където имаше отчаяние. Показахте солидарност вместо безразличие и аз не се съмнявам, че този фонд ще се използва добре, както и че това е може би най-добрият фонд и най-доброто финансиране, предоставяно някога от Европейската комисия. Наистина много ви благодаря.

Frédéric Daerden (S&D). – (FR) Г-н председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, бяха повдигнати няколко въпроса, свързани с Европейския фонд за приспособяване към глобализацията, но неговото използване поражда в мен две съображения.

Първо, добре е, че той съществува. Европейските работници имат нужда да знаят, че Европа ги подкрепя в трудните времена, каквито сега преживяваме. Второ, доволен съм, че на Белгия беше отредено да следи за сътрудничеството между социалните партньори при подготвителната работа по въпроса.

За съжаление, донякъде съм разочарован от начина, по който работи ЕФПГ. Първо, неговият успех отразява трудната икономическа ситуация в Европа с всичките ѝ твърде познати последици за обществото.

Второ, съгласуваността на Фонда с други инструменти за помощ беше поставена под въпрос в случая с Dell. Във връзка с това напълно подкрепям предишното изказване на моята колега, г-жа Berès.

Накрая, по отношение на бюджета, бюджетните кредити за плащанията по разпределението на този фонд трябва да бъдат пренасочвани към други бюджетни позиции и, доколкото ми е известно, пренасочвани систематично от Европейския социален фонд. Въпреки че размерът на плащанията по структурните фондове, който не е толкова голям, колкото ни се иска, позволява това, структурните фондове трябва да бъдат използвани по предназначение.

В заключение призовавам към внимателно обмисляне на въпросите за финансирането по ЕФПГ и разбирам, че Комисията прави отстъпка, ако не директно да отпусне на ЕФПГ пълна финансова основа при равни условия с останалите фондове, то поне да гарантира, че неговото финансиране вече няма да е за сметка само на социалните структурни фондове.

Ivo Belet (PPE). – (NL) Бих искал да отправя кратка структурна забележка относно структурните ефекти на фонда. Естествено, ние сме възхитени от проектите, които обсъждаме днес и които очакват одобрение утре. И все пак, има място за подобрение във всички тях, разбира се, и именно това е причината за кратката ми забележка.

Госпожи и господа, фондът понякога отива твърде далеч от целта, простата причина за което е прекалената тремавост на процедурата, г-н член на Комисията. В крайна сметка основна цел на фонда е оказването на незабавна подкрепа на засегнатите работници, които са изгубили работните си места, за да намерят те нова работа. Към настоящия момент това не винаги действа, тъй като не сме в състояние да реагираме достатъчно бързо, което е много неприятно, особено за по-възрастните работници. Преквалификацията и подпомагането наистина изискват бърз и твърд подход, който напълно липсва сега.

Освен това Фондът за приспособяване към глобализацията страда от липса на гъвкавост и в случай че сте съкратен работник и имате лошия късмет да сте от дружество, което не е в списъка, вие просто няма да отговаряте на условията за финансиране. Всеки ден ние се сблъскваме с истории на работници, които са засегнати, но не отговарят на условията, и се мъчим да обясним – тъй като е толкова сложно – причините за това.

От моя гледна точка практическо решение на проблема трябва да се намери възможно най-скоро, г-н член на Комисията. Нуждаем се от много по-бърз подход и, ако е възможно, формула, която ще ни позволи да възприемем „пакетно-ориентиран“ начин на работа. По мое мнение, в следващите няколко седмици и месеци трябва да се предприемат действия в тази насока.

Markus Pieper (PPE). – (DE) Г-н председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, Фондът за приспособяване към глобализацията помага на хората да получат допълнително образование и квалификация. Това е социалната страна на Европа и тя е добрата страна. Комисията обаче провери дали субсидиите, отпуснати на Dell в Полша, са съобразени с правилата за отпускане на държавни помощи. Тя одобри 54 млн. евро полска държавна помощ за Dell, предполагайки, че тази помощ ще бъде в полза на икономическото развитие на региона.

Това повдига първоначалния въпрос, дали е необходимо ние в Европа да се състезаваме помежду си, когато става дума за обществени средства. Отговорът е „не“! Следва да променим правилата за отпускане на държавни помощи, така че повече да не бъдат плащани субсидии за преместване на дружества, включително и от държавите-членки.

Имам още един въпрос, който ще отправя пряко към Комисията: включват ли полските 54 млн. евро, предназначени за Dell, пари и от европейските структурни фондове? Защо, г-н член на Комисията, Комисията не е изразила ясно мнение по този въпрос? Призовавам Комисията да се заеме сериозно със задължението си да наблюдава Регламентите за структурните фондове. Европейски пари не следва да отиват за преместване на дружества в рамките на Европейския съюз. Това, което ни дадохте днес, г-н член на Комисията, беше уклончив отговор. Криете се зад докладите на полското правителство. Не сте проверили обаче дали Регламентът за европейските структурни фондове наистина е бил спазен.

Нека най-накрая постигнем прозрачност и публикуваме всяка отделна субсидия по структурните фондове, както е в селскостопанската политика. Това е единственият начин наистина да събудим доверие в европейската структурна политика.

Csaba Óry (PPE). – (HU) Спомням си много добре, когато основахме Фонда за приспособяване към глобализацията, че дори тогава имаше сериозно разискване за това, че няма да е добра идея ако вместо да намаляват загубите, плащанията по фонда помагат на съкратените работници да се реинтегрират в трудовия пазар, насърчавайки по този начин дружествата, така да се каже, удобно да се възползват от преместването на производството, така че фонда да покрие разходите на губещите страни.

Случаят Dell е симптоматичен в това отношение, защото опитът ни показва, че вместо да намали загубите и да покаже солидарност, фондът изигра ролята на стимул, тъй като Dell получава помощ както за съкращения, така и за преместване на производството. Следователно в случая просто има липса на добра координация между европейските фондове. Фондът за приспособяване към глобализацията е част от политиката в областта на конкуренцията и от структурните фондове. В това няма нито смисъл, нито може да се извлече някаква полза, да не говорим, че използването на ресурсите по такъв противоречив начин и без никаква съгласуваност е в разрез с целите на фонда. Ето защо бих искал да насоча вниманието на Комисията към факта, че се налага да помислим как можем съгласувано да използваме европейските обществени фондове в такива ситуации, така че да избегнем подобно объркване в бъдеще.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Г-н председател, г-н член на Комисията, икономическата и финансова криза засегна и ще продължи да се отразява сериозно както на железодобивната и стоманодобивната, така и на корабостроителната промишленост. Галац, градът от който идвам, пострада от загубата на хиляди работни места в металургичната промишленост и корабостроенето.

Използването на Европейския фонд за приспособяване към глобализацията е решение, което в краткосрочен и средносрочен план ще подпомогне работниците в затруднено положение, след загубата на работните си места. Бих искала да подчертая необходимостта от инвестиции в осъвременяване на дружества от сектора на тежката промишленост, така че в бъдеще те да могат да намалят нивото си на замърсяване. Това ще ни помогне да запазим работни места и следователно да защитим работниците в дългосрочен план.

Brian Crowley (ALDE). – (EN) Г-н председател, подобно на моите колеги, искам да благодаря на члена на Комисията и на докладчика за тяхната работа по този въпрос. В действителност членът на Комисията ще си спомни онзи ден през януари, когато аз и един от бившите ми колеги, Colm Burke, се запознахме с него, за да стартираме глобализационния фонд за работниците от Dell.

Мисля, че това ясно показва колко много правим на равнище на Европейски съюз, така че хората да са на първо място, да гарантираме, че именно хората са в основата на нашата политика, да се опитаме се да гарантираме, че техният живот ще бъде защитаван и че при възникване на проблем или трудност Европейският съюз е в състояние да реагира бързо.

Искам лично да благодаря на члена на Комисията за дейното му участие не само тук, в Парламента, или с мен конкретно, но и за това, че отиде в Лимерик и се срещна с работниците.

И ако мога да се обърна към други колеги, които от време на време отвличат вниманието ни с други въпроси, Фондът за приспособяване към глобализацията, въпреки всичките си недостатъци, е положителна инициатива на Европейския съюз, чието разрастване и процъфтяване следва да окуражаваме и най-важното, да се върнем към старата поговорка, според която, ако дадеш на някого риба, ще го нахраниш за един ден, но ако го научиш да лови риба, той ще може да се изхранва цял живот. Фондът за приспособяване към глобализацията ни позволява да правим именно това.

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE). – (DE) Г-н председател, бих искала да се върна на второто изявление на члена на Комисията Шпидла. Той каза, че не можем да влияем на бизнес решенията. Това просто не е истина. Разбира се, че влияем на тези решения чрез отпускане на субсидии, както и с финансови помощи и плащания по европейските структурни фондове.

Ето защо при договарянето на регламента, Парламентът разискваше именно въпроса за преместването. В крайна сметка обаче, Парламентът се предаде, тъй като и групата на Европейската народна партия (Християндемократи), за съжаление, също гласува „за“, г-н Риегер, и заложи само пет години в Регламента за структурните фондове, което изобщо не е адекватно с оглед мащаба на субсидиите. Групата на Зелените/Европейски свободен алианс беше единствената група, която тогава заяви, че са ни необходими най-малко 10 години за частта от регламента, която цитира членът на Комисията и която се отнася до връщане

на плащанията от страна на дружествата, които напускат. Всичко, което мога да кажа сега, е, че Групата на Зелените/Европейски свободен алианс имаше право.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE). – (PL) Г-н председател, като мобилизира Европейския фонд за приспособяване към глобализацията, Европейският съюз още веднъж се изправя единен пред икономическите трудности. Този път трудностите произтичат от структурните промени в световната търговия. Както и при финансовата криза, само обединени действия могат да бъдат ефективни в борбата с последиците от глобализацията.

Благодарение на финансовите средства, предназначени за хора, загубили работните си места, както белгийските текстилни работници, така и работниците от фабриката на Dell в Ирландия получиха възможност незабавно да се преквалифицират и да намерят нова работа. Фондът е предназначен също така за насърчаване на предприемачеството и самостоятелната заетост. Тази помощ за определени сектори в различни държави е подходящ израз на социална солидарност в рамките на ЕС.

Факт е, че Dell, която оправда преместването на производството си от Ирландия с необходимостта да намери държава с по-ниски производствени разходи, намери такава държава, която също е в границите на ЕС, защото Dell намери място в Полша, в град Лодз. Районът на Лодз се намира в трудно положение по отношение на равнищата на заетост, а фабриката на Dell създаде около 2 000 нови работни места. Тази инвестиция видимо ще подобри ситуацията в и около Лодз и ще увеличи темпа на развитие в цялото войводство.

Pervenche Berès, автор. – (FR) Г-н председател, искам да успокоя моя колега г-н Crowley. Нито един член от комисията по заетост и социални въпроси не е поставил под въпрос ефективността и полезността на Фонда за приспособяване към глобализацията. Просто според нас той би могъл да бъде и по-полезен.

Бих искала да се върна към една от забележките, направени от члена на Комисията, който току-що каза, че търговията с фонда трябва да бъде предотвратена. Именно пред този проблем сме изправени днес.

Когато, предполагам, се подготвяте да предадете отговорността по този въпрос, какво ще кажете на следващия член на Комисията, отговарящ за Фонда за приспособяване към глобализацията? Тъй като в случая с Dell ясно можем да видим, че има опасност процедурата да бъде нарушена и да се злоупотреби със средствата на Общността и с разрешителните, отпуснати във връзка с политиката в областта на конкуренцията.

Владимир Шпидла, член на Комисията. – (CS) Госпожи и господа, според мен обсъждането по принцип може да бъде разделено на две паралелни линии. Според първата Европейският фонд за приспособяване към глобализацията работи, но са налице основания за оптимизиране на използването му. Беше споменат проблемът за времето, макар че според мен до голяма степен този проблем беше преувеличен с това, че държавите-членки могат да реагират незабавно и да си вземат разходите обратно. Въпреки това считам, че този въпрос се нуждае от разискване и че трябва да се търси решение в тази посока.

Беше поставен и проблемът за отделните бюджетни позиции. Вярно е, че когато фондът беше създаден, това на практика не беше възможно. Независимо от това, фондът може да работи по този начин. Според мен затова е необходимо да се поставят всички въпроси, които могат да бъдат поставени, и, ако е необходимо, да се потърси по-добро решение от това, с което разполагаме засега. Нищо обаче не поставя под съмнение факта, че по време на криза фондът функционира и оказва реална помощ.

Вторият въпрос, повдигнат по време на разискването, е далеч по-сложен. Това е въпросът за преместването, за потенциално конкурентните субсидии, както и редица други, изключително сложни въпроси, които са свързани с това. Според мен е правилно те да бъдат решени, но е редно това да стане въз основа на задълбочено разбиране на фактите и бих искал да посоча няколко факта, отнасящи се както до случая с Dell, така и до някои наши виждания за проблема като цяло.

Първият факт е, че в противовес на преобладаващото мнение според ОИСР разходите за заплати на единица продукция в Полша са значително по-високи, отколкото в Ирландия. Следователно разходите за заплати в Полша не са по-ниски, а по-високи, отколкото тези в Ирландия. Това е нещо, което си струва да се има предвид, тъй като методът да се правят изводи чрез преки сравнения при сложни ситуации, не е надежден. Ще подчертая, че, ако искаме да разискваме тези въпроси, трябва значително да задълбочим представите си, поне що се отнася до някои съображения.

Вторият проблем е самият случай с предприятието Dell. Вярно е, че Dell започна дейността си в Лимерик през 1991 г., с други думи преди 18 години. Вярно е също, че няма документи, че за дейността си то е получило помощ от някой от европейските фондове. Няма информация във връзка с това, въпреки че не изключвам възможността дружеството да е получило подкрепа от регионалните фондове, тъй като по това време, през

1990 г., нямаше задължения или методи, които да ни позволят да получим тази информация. Също така е факт, че решението за преместване в Лодз е взето от Dell през 2007 г. Факт е и че парите, използвани като държавна помощ, са полски пари и че за помощта е съобщено през декември 2007 г. Ето защо тя не включва средства от европейските структурни фондове. В този случай – това не се прилага за всички случаи, а само за тези, които са с над 50 млн. евро, какъвто е случаят тук – се извършва много подробна оценка, която отчита и проблемите на пазара на труда. Заключение на Комисията беше, че тези две операции, толкова отдалечени една от друга във времето, не са свързани. Това обаче нищо не означава и по никакъв начин не поставя под съмнение факта, че въпроси, свързани с използването на европейски средства, трябва да бъдат задълбочено и многократно обсъждани въз основа на новата ни информация и че безспорно е редно да се осигури по-високо равнище на съгласуваност. Според мен случаят с Dell послужи като добър трамплин и със сигурност е редно да продължим разискването.

Госпожи и господа, искам да ви благодаря за разискването и за възможността заедно да обсъдим някои аспекти, свързани с използването на Европейския фонд за приспособяване към глобализацията. В заключение ще кажа само, че в рамките на нашите политики със сигурност има риск някои средства да бъдат използвани по начин, който не е подходящ или не е напълно оптимален, и че този присъщ риск винаги ще присъства в политиките ни, докато те се развиват. Следователно от нас зависи да вземем това предвид и да имаме смелостта да разгледаме с нова нагласа някои отдавна установени принципи, както и да променим старите, отдавна установени и може би остарели методи, когато има възможност за интелектуални и технически решения и политически консенсус.

Reimer Böge, докладчик. – (DE) Г-н председател, бих искал да повторя, че през последните месеци ние работихме много упорито в сътрудничеството между комисията по бюджети и комисията по заетост и социални въпроси, за да можем да придвижим процедурата възможно по-скоро въз основа на становище от страна на последната комисия, която дори създаде специална работна група за целта, за да направим средствата достъпни колкото е възможно по-бързо, след щателен преглед, в интерес на засегнатите работници и техните семейства.

Второ, искам да кажа, че в хода на разглеждането на многогодишната финансова рамка и на новите инструменти, в хода на прегледа на бюджета и ревизията ние трябва да разгледаме също така функционирането и добавената стойност на Европейския фонд за приспособяване към глобализацията, както и всички други инструменти, и по-специално по отношение на ефекта върху управлението и върху взаимодействието на институциите на национално и европейско равнище. Трябва да помислим как да подобрим взаимодействието с Европейския социален фонд (ЕСФ). Ето защо следва да сме отворени за всевъзможни обсъждания, които могат да доведат до напредък.

Що се отнася до източниците на финансиране, Вие, г-н член на Комисията, разбира се, бяхте напълно прав от чисто техническа гледна точка за това, което казахте относно предоставените бюджетни кредити за плащания от ЕСФ. В крайна сметка обаче бих искал цялостната картина на задълженията и плащанията съгласно многогодишната финансова рамка както за структурните фондове, така и за ЕСФ, да бъде, както се договорихме при общите цифри. Не трябва да става така, че поради недостатъчно прилагане, проблеми в системите за контрол и управление и късно прилагане на фондовете, парите потенциално да остават неизползвани, като след това всяка следваща година взимаме по малко от тези пари, за да плащаме за допълнителни програми като тази. Това не е в интерес на първоизточника.

Ние ще вземем под внимание това, което казахте относно въпросите на правилата за държавна помощ. Разбира се, задаваме подобни въпроси на друго място във връзка със закриването на завода на Nokia в Бохум и преместването му в Румъния. Независимо от това, трябва да кажа, че в това отношение е необходимо много внимателно да бъде разгледано взаимодействието между Комисията и отчетните задължения на държавите-членки. Понякога имам впечатлението, че, когато стане дума за тези въпроси, нещата се случват като при наблюдението на квотите за риболов: всяка страна натиска малко в посока към другата и в крайна сметка няма една ефективна система. В това отношение, няма да изпускаме топката и в подобни ситуации внимателно ще следим за тези въпроси, като настояваме Комисията да действа в съответствие с регламентите и правилата, които приехме през 2007 г.

И накрая, молбата ми към всички вас: моля, гласувайте утре в подкрепа на мобилизирането на Фонда за приспособяване към глобализацията.

Председател. – Разискването приключи. Гласуването ще се проведе в сряда, 25 ноември 2009 г.

Писмени изявления (член 149)

Iosif Matula (PPE), в писмена форма. – (RO) Г-н председател, подкрепям доклада, представен от моя колега г-н Böge, тъй като считам, че много европейски работници, които са загубили работните си места, се нуждаят

от помощ, включително и от фондовете на ЕС. През 2009 г. на 10 275 работници са дадени над 37 млн. евро, което е много далече от максималния таван от 500 млн. евро годишно, предвидени за този европейски фонд. Трябва да подчертая, че тези средства са предназначени за съкратени служители, а не за дружества. ЕС не трябва да подкрепя финансово стратегията на дружества, които се преместват и съкращават работници, особено ако дружеството се премества извън ЕС или в същото време получава помощ от друга държава-членка.

За нас е от жизненоважно значение да наблюдаваме много внимателно как се осъществява преместването на дружества. Тежестта на социалните разходи, свързани със закриване или преместване на фабрики, не трябва да се прехвърля върху европейските данъкоплатци. Нека не забравяме, че фондът беше създаден, за да осигури допълнителна подкрепа за работниците, съкратени в резултат на големи структурни промени в глобалния бизнес сектор, а след 1 май 2009 г. също и на онези, съкратени в резултат на световната финансова и икономическа криза. Считам, че достъпът до европейските фондове може да предостави на новите държави-членки значителна помощ, която да им позволи да преодолеят трудностите, породени от икономическата криза, и да се приспособят към конкурентната структура на единния европейски пазар.

14. Състояние на проекта за Евро-средиземноморска зона за свободна търговия (разискване)

Председател. – Следващата точка е разискването на въпроса, изискващ устен отговор, към Комисията относно състоянието на проекта за Евро-средиземноморската зона за свободна търговия (ЗСТ), внесен от Vital Moreira, от името на комисията по международна търговия (О-0116/2009 – В7-0222/2009)

Vital Moreira, автор. – (РТ) Г-н председател, г-н член на Комисията, този въпрос беше изготвен и предложен, преди да научим, че г-жа Ашгън вече няма да бъде член на Комисията, отговарящ за търговията. Независимо от това, ние се надяваме, че Комисията ще бъде в състояние да отговори на нашия въпрос.

Нейната компетентност, както вече беше споменато, е настоящото положение на проекта за Евро-средиземноморска зона за свободна търговия, който първоначално беше планиран за 2010 г.

Всъщност един от проектите, който произтече от Процеса от Барселона, стартиран през 1955 г., беше създаването на зона за свободна търговия в Средиземноморския регион през 2010 г., която трябваше да бъде установена на регионална основа и да включва мрежа Север-Юг и мрежа Юг-Юг. Независимо от това, тази цел остава много отдалечена и аз имам следните въпроси:

Счита ли Комисията, че създаването на Евро-средиземноморската зона за свободна търговия през 2010 г. беше реалистична перспектива от самото начало? Може ли Комисията да подкрепи своя отговор с основателни причини?

Второ, Парламентът осъзнава, че в близко бъдеще ще бъде приета нова евро-средиземноморска пътна карта вероятно заедно с нов механизъм за улесняване на търговията и инвестициите в региона.

Може ли Комисията да представи допълнителни подробности относно практическите аспекти и последици от един такъв механизъм?

Трето, може ли Комисията да обясни настоящото състояние на Споразумението от Агадир, приноса на Европейския съюз за преформулирането на това споразумение и в по-общ план измерението Юг-Юг на Процеса от Барселона: Съюз за Средиземноморието?

Четвърто, може ли Комисията да ни каже, как е включила препоръките, които се съдържат в оценката на въздействието на устойчивостта, извършена от Университета в Манчестър, с оглед на разглеждане на социалното сближаване и устойчивото развитие при преговорите, както се препоръчва в това проучване?

Пето, може ли Комисията да обясни на Парламента, какви въпроси са се разглеждали при преговарянето на споразумението за асоцииране между Европейския съюз и Сирия след неговото преустановяване през 2004 г.?

Шесто, може ли Комисията да ни информира относно преговорите си с Либия, целта на тези преговори и тяхното настоящо състояние?

Седмо, няколко средиземноморски държави изразиха интерес от увеличаване и/или разширяване на търговските си споразумения с Европейския съюз.

Може ли Комисията преди всичко да информира Парламента за това ново поколение споразумения за асоцииране?

Второ, може ли Комисията да информира Парламента дали предвид новите правомощия относно търговските въпроси, които Договорът от Лисабон предоставя на Парламента, Комисията ще вземе предвид предварителна резолюция на Парламента при преговорите по тези нови споразумения?

Това са моите въпроси, г-н председател, г-н член на Комисията. Като се има предвид настоящата уместност на Процеса от Барселона и областта на юг от Европейския съюз, ние считаме, че отговорът на тези въпроси е изключително уместен и своевременен.

Антонио Таяни, заместник-председател на Комисията. – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, г-н Moreira, аз отговарям от името на г-жа Аштън.

По отношение на Евро-средиземноморската зона за свободна търговия, до 2010 г. нейното създаване беше реалистична цел и в рамките на следващата година ние ще сме постигнали значителен напредък в това отношение, въпреки че очевидно все още има много да се направи за цялостното реализиране на потенциала на икономическата интеграция в евро-средиземноморската зона.

По-конкретно, осъществен е напредък в измерение Север-Юг. Европейският съюз сключи двустранни споразумения за асоцииране с всички наши средиземноморски партньори, освен Сирия, и те са съсредоточени основно върху търговията със стоки. Независимо от това, предстоят и други двустранни преговори за понататъшно насърчаване на търговията със селскостопански продукти, услуги и свободата на установяване, както и за създаване на обвързващ механизъм за уреждане на спорове. Някои от тези преговори вече са приключили, а други ще приключат до 2010 г.

По отношение на неотдавнашните преговори между Европейския съюз и нашите средиземноморски партньори и ролята на Европейския парламент, мога да ви кажа, че като се позоваваме отново на измерението Север-Юг, ние очакваме да постигнем споразумение на Евро-средиземноморската конференция на министрите на търговията на 9 декември относно пътната карта на евро-средиземноморската търговия след 2010 г., което да отразява целта за постепенно трансформиране на настоящите евро-средиземноморски споразумения за асоцииране в изчерпателни, всеобхватни споразумения за свободна търговия.

Не става въпрос за договаряне на нови споразумения за асоцииране, а вместо това за разширяване и засилване на настоящите такива, за да решим въпроси като улесняването на търговията, техническите пречки и санитарните и фитосанитарните проблеми, както и обществените поръчки, конкуренцията, правата на интелектуална собственост, търговията и въпросите, свързани с устойчивото развитие и прозрачността.

Двустранните преговори ще бъдат съобразени с положението на всеки партньор от южното Средиземноморие. Мароко може да е първата средиземноморска страна, с която ще започнем преговори през следващата година. След влизането в сила на Договора от Лисабон Парламентът очевидно ще има засилена роля по въпросите на търговията. Комисията е готова да работи в тясно сътрудничество с вас във връзка с бъдещите преговори, които аз току що споменах.

Евро-средиземноморската зона за свободна търговия има също и измерение Юг-Юг. Нашите средиземноморски партньори създават мрежа от споразумения за свободна търговия помежду си, а Споразумението от Агадир, което е в сила от 2007 г., е отворено и за други средиземноморски държави. Израел и Турция също са подписали споразумения за свободна търговия със средиземноморските партньори, а други споразумения все още се разглеждат.

Прекалено рано е да се направи цялостна оценка на настоящото Споразумение от Агадир. Търговията между четирите партньора се е увеличила, макар и в по-малка степен, отколкото първоначално се очакваше. Това може да се дължи на няколко причини, като съществуване на нетарифни пречки, липса на взаимно допълване между различните пазари, липса на регионален пазар, способен да привлече инвеститори и не на последно място на факта, че предприятията не осъзнават в достатъчна степен възможностите, които предлагат тези споразумения.

Пътната карта на евро-средиземноморската търговия след 2010 г. следва да спомогне за решаването на този проблем. Тя съдържа също поредица от практически краткосрочни предложения, едно от които е евро-средиземноморски механизъм за улесняване на търговията и инвестициите. Създаването на този механизъм ще предостави свободна, актуална, изчерпателна и леснодостъпна информация относно търговията, инвестиционните условия и регулирането в Евро-средиземноморския регион с цел подпомагане на предприятия, по-конкретно малките и средните предприятия да упражняват дейност на евро-средиземноморските пазари.

По отношение на устойчивостта, както и при всички наши зони за свободна търговия, Комисията направи оценка на въздействието на устойчивостта, която беше завършена през месец декември 2007 г. и която се използва, и ще продължава да се използва, при настоящите и бъдещите преговори.

По-конкретно, относно въпросите за търговията, Пактът за стабилност подчерта важноста на дългите преходни периоди, които бяха определени в споразуменията за асоцииране, за елиминиране на промишлените тарифи от Южното Средиземноморие и необходимостта от определянето на подобни преходни периоди при настоящите преговори относно селскостопанските проекти.

Също така е очевидно, че ние трябва да вземем предвид нивото на развитие на нашите партньори от Южното Средиземноморие при текущите преговори за услуги и установяване.

В допълнение, в много от тези държави Комисията подкрепя програми за данъчни реформи, които могат да спомогнат за намаляването на отрицателните ефекти от понижението на тарифните приходи, отчетено при оценката на въздействието върху устойчивото развитие.

По отношение на споразумението със Сирия, на което се позовах по-рано, през 2008 г. Комисията започна преглед на проекта на споразумение за асоцииране, за да провери дали преди неговото сключване са необходими технически изменения или актуализации. Един кръг от преговори беше достатъчен и ние договорихме със Сирия необходимите изменения, за да се вземе предвид присъединяването към Европейския съюз на Румъния и България и промените в тарифите, въведени в Сирия и Съюза след прекратяването на преговорите през 2004 г. Сделката беше сключена през месец декември 2008 г. През миналия месец ние заявихме, че Съюзът е готов да подпише. Сирия отложи сключването на споразумението, за да анализира своите икономически последици.

От друга страна, по отношение на преговорите с Либия, те бяха започнати през месец ноември 2008 г. в Брюксел за сключване на рамково споразумение, съсредоточено върху амбициозно споразумение за свободна търговия относно стоките, услугите и свободата на установяване, както и регулационното сътрудничество. Сключването на това споразумение с Либия ще бъде последното парченце от мозайката. На този етап, всъщност, Съюзът ще е сключил споразумения за свободна търговия с всички наши съседи от Средиземноморието, въпреки че Либия не е включена в Европейската политика за съседство.

Сключването на това търговско споразумение ще предостави на износителите от ЕС нови възможности за износ в Либия и по-благоприятна регулационна среда, по-конкретно в секторите на услугите и пазарите на нефт и природен газ. Естествено, преговорите с Триполи все още са в ранен етап и ни е необходимо повече време, преди да можем да постигнем споразумение.

По време на този процес Комисията ще обърне по-конкретно внимание на изграждането на капацитет в областта на търговията и свързаните с това въпроси в рамките на либийската администрация. Понастоящем се завършва оценка на въздействието на устойчивостта също и за Либия.

Georgios Papastamkos, *от името на групата PPE*. – (EL) Г-н председател, ние подкрепяме стратегически важното евро-средиземноморско партньорство и консолидирането на политическото, икономическото и културното сътрудничество, както и мира, сигурността и стабилността в региона по принцип. Призоваваме министрите да приемат пътна карта за изпълнение на Евро-средиземноморската зона за свободна търговия на предстоящата конференция. Двустранният подход трябва да бъде придружен от регионален подход. По подобен начин, освен измерението Север-Юг, аз считам за изключително важна икономическата регионална интеграция по измерението Юг-Юг, на която се позоваха председателят на комисията по международна търговия, г-н Moreira и г-н Таяни. Искам, по-конкретно, да наблегна на необходимостта от въвеждане на социални привилегии и привилегии, свързани с околната среда, а също и фитосанитарни стандарти, които трябва да съпътстват отварянето на пазарите. Ние трябва също да разгледаме определени сериозни въпроси, свързани с вноса на селскостопански продукти в Европейския съюз. Аз лично подкрепям укрепването на Процеса от Барселона: Съюза за Средиземноморието и програмите, обявени в неговата рамка в стратегически сектори като сътрудничество между малки и средни предприятия и експлоатация на възобновяеми енергийни източници. Накрая, искам по-конкретно да наблегна на развитието на морски коридори и на предложението, внесено от Гърция през миналото лято, относно създаването на транспортна обсерватория в източното Средиземноморие, установена в Гърция.

Kader Arif, *от името на групата S&D*. – (FR) Г-н председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, бих искал да благодаря на г-н Moreira за неговото изказване.

На 9 декември министрите на търговията от евро-средиземноморието ще се срещнат, за да разискват възстановяването на нашето икономическо и търговско сътрудничество. Първо, искам всички ние да сме наясно относно едно нещо: ако целта на зоната за свободна търговия беше действително да се възползват всички партньори, от север и от юг, определянето на 2010 г. като срок, в който тя ще бъде въведена, не е нито реалистично, нито дори желателно, като се има предвид, че все още има големи несъответствия по отношение на развитието между северната и южната страна на Средиземноморието.

Овен това някои хора все още защитават факта, че за да осъществим напредък с евро-средиземноморското партньорство, което, бих ви напомнил, се състои от три стълба: политика, икономика и общество и култура, ние просто трябва да игнорираме политическите затруднения, за да отворим пътя в икономически и търговски аспект. Както сте разбрали, аз не вярвам в това магическо и пагубно становище, че търговията сама по себе си може да ни помогне да осъществим напредък към хармонична интеграция, мир и стабилност.

Аз вярвам в това дори по-малко, тъй като фактите сами говорят за себе си. Например Съюзът за Средиземноморието, при пренебрегването на политическите конфликти трябваше да възстанови от стагнацията евро-средиземноморското сътрудничество с така наречените конкретни и видими проекти. Днес именно Съюзът за Средиземноморието е в стагнация и политическите спорове, които оставаха неспоменати, отново са налице.

Аз съм от тези, които ревностно се придържат към духа на Процеса от Барселона, които вярват, че напредъкът не се измерва единствено с търговски статистики, които впрочем все още са прекалено неблагоприятни за нашите партньори от юг и за тяхното население. Търговия заради самата търговия – не, аз определено не вярвам в това.

От друга страна, търговия, която е съсредоточена върху развитието и е насочена към намаляване на разликата между богатите и бедните, към това да гарантира, че благополучието наистина е споделено и че регионалната интеграция наистина съществува – да, аз мога да възприема това. Въпреки това преговорите трябва допълнително да се насочат в тази посока.

Ето защо на това следващо заседание аз искам всички ние да бъдем амбициозни, не само да обсъждаме технически въпроси, свързани с премахването на пречките за търговията, като че ли това е целта. Неприемливо е да продължаваме да мислим по този начин.

Регионалната интеграция, по-конкретно във връзка с на мрежата Юг-Юг, решенията, които ще бъдат приети относно икономическата криза – която има силно въздействие върху свързаните с нея загуби на работни места – човешките и социалните съображения, и съображенията, свързани с околната среда, както и въпроса за правата на човека трябва да поддържат обсъжданията и отново да станат нашето основно опасение.

Niccolò Rinaldi, *от името на групата ALDE.* – (IT) Г-н председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, с оглед на часа, надявам се да ми позволите да започна с цитат от „Хиляда и една нощ“, тъй като обсъждаме арабския свят.

В тези приказки ние четем, че от безделниченето не се печелят нито пари, нито доблест. Точно както от неподвижност водата застоява; когато се движи, тя е сладка, а в противен случай бързо се избистря.

Това ни позволява да усетим наследството на великата арабска традиция, която ни кани да се съвземем от инерцията и да започнем отново евро-средиземноморския интеграционен процес по възможно най-добрия начин, като вземем предвид два фактора.

Първият фактор е времето. Днес 50% от населението на южното Средиземноморие е на възраст под 18 години и след по-малко от 30 години ние ще имаме зона на свободна търговия, която ще се състои от приблизително един милиард потребители и граждани. Следователно не разполагаме с много време.

Вторият фактор е естеството на търговските споразумения, които искаме да предложим на тези държави. Като либерални демократи ние искаме да видим търговски споразумения без бюрократични структури или централизъм и те са ни необходими, за да премахнем контрола върху ресурсите и благосъстоянието от някои олигархични структури, които понастоящем имат влияние в страните партньори.

Yannick Jadot, *от името на групата Verts/ALE.* – (FR) Г-н председател, след 15 години договаряне на търговския аспект на Процеса от Барселона ние имаме много сериозни съмнения относно това, дали преговарянето за споразумения за свободна търговия от евро-средиземноморски тип е правилното решение за социалните, политическите и икономическите проблеми в региона.

Оценката на въздействието, както вече беше казано, преди всичко показва, че има някои потенциално много сериозни отрицателни въздействия, независимо от това дали те са социални, свързани с околната среда или с регионалната интеграция.

Във връзка с това, г-н председател, г-н член на Комисията, ние считаме, че направеното от Комисията предложение – пътната карта за 2010 г. и след това – е прекалено едностранчиво със своя аспект на двустранно споразумение за свободна търговия, за да бъде правилно.

Ние подкрепяме проекта на резолюция, който се разисква днес, най-малкото поради това, че в него се задават всички тези въпроси, свързани със социалните въздействия, въздействията върху околната среда и върху регионалната интеграция и преди всичко, тъй като в параграф 10 се призовава за преработване на целите на търговските споразумения, по-конкретно с оглед на тези социални въпроси и екологични въпроси, а и преди всичко поради това, че чрез преразглеждането на тези споразумения ние вероятно можем да обмислим реинтегрирането на търговския аспект в цялостния Процес от Барселона.

Willy Meyer, от името на групата GUE/NGL. – (ES) Г-н председател, моята група счита, че е невъзможно да се отдели частта от евро-средиземноморския проект, която се отнася до търговията, имиграцията или финансирането, от политическата част. Следователно нашата група е против това Европейския съюз да дава на Израел и Кралство Мароко този висок статут, тъй като това са две неспокойни зони, които са несъвместими с един съюз за мир, който се основава на международно право.

Ние считаме, че Европейският съюз и Европейската комисия следва да бъдат много по-взискателни по отношение на ценностите, които могат да ни доведат до проект за споделен мир и сигурност.

Например политическа активистка от Сахара понастоящем е обявила гладна стачка на испанския остров Лансароте, тъй като Кралство Мароко не ѝ позволява да влезе в окупираните територии. Това е важен въпрос, относно който Европейските институции ще се наложи да заемат твърда позиция във връзка с Кралство Мароко.

Считам, че Съюзът за Средиземноморието е свързан не само с търговията, но също и със защитата на международното право и правата на човека.

William (граф на) Dartmouth, от името на групата EFD. – (EN) Г-н председател, Партията на независимостта на Обединеното кралство се противопоставя на Евро-средиземноморското споразумение поради следните причини: Евро-средиземноморското споразумение ще предложи значителни търговски отстъпки и дори субсидии на трети страни. Това със сигурност ще бъде за сметка на британския данъкоплатец, пряко или косвено. Освен това, когато представителят на члена на Комисията се изказа относно Евро-средиземноморския проект пред комисията по международна търговия, на която имам честта да съм член сред други хора от тук присъстващите, той каза – цитирам дословно – „няма съмнение относно прилагането на всички регламенти на Европейския съюз“. След това той каза, че прилагането на регламентите на Европейския съюз ще стане по интелигентен и избирателен начин.

Противно на това ние в Обединеното кралство се примиряваме, а и нашата икономика наистина страда от прилагането на всички регламенти на Европейския съюз и също така те се прилагат за нас по начин, който е неинтелигентен и универсален.

Дори не ни е позволено да имаме електрически крушки от вида, от който искаме. Но не става въпрос само за електрическите крушки. След Лисабон ние в Обединеното кралство ще бъдем управлявани в по-голяма или в по-малка степен от тримата приятели: председателя на Комисията, новия назначен председател на Съвета – който със сигурност трябва да е дядото на Тинтин и, което е по-решаващо, върховния представител, Кати Аштън, която в 30-те си години, когато вече е в своята зрелост, беше едно от четирите платени длъжностни лица на крайно лявото Движение за ядрено разоръжаване (CND).

Това е сериозен въпрос и това са хората, с които сме принудени да работим, но на държавите от евро-средиземноморието изобщо няма да им се наложи да се примиряват с тримата приятели.

Съществува и въпросът за правата на човека. В този случай трябва да попитам, какво се случва тук. От всички държави точно на Сирия и Либия са предложени търговски отстъпки и дори субсидии, които ние ще изплатим, но какви са гаранциите за правата на човека? Няма никакви изгледи за такива по отношение на тези две държави, като и двете имат дълго и, честно казано, позорно досие. Като човек, който е бил юноша през 60-те години на миналия век трябва да кажа, че тези, които са предложили тази част от решението, трябва да са пушили нещо, така че ние сме против всички части на това решение.

Jörg Leichtfried (S&D). – (DE) Г-н председател, свободната търговия може да е хубаво нещо, когато не се ограничава само до свободна търговия. Споразумения като настоящото обхващат много повече така трябва да бъде. Те не трябва да се отнасят само до установяването на зона за свободна търговия, но също и до въпроса за продължителните ефекти. Те трябва да водят до развитие, да осигуряват сигурност и да пораждат благополучие за всички. Това е много по-важно от гарантирането на чиста либерализация, освобождаването на пазарите и облагодетелстването на няколко човека в края на процеса. Ако искаме да направим търговията по-свободна, всички тези усилия – както тук, така и в южните ни съседни държави – трябва да са насочени към борба с безработицата. Усилията трябва да са насочени към създаване на повече възможности, по-конкретно за жените, младите хора и населението от селските райони. Ако това е нашата цел, ние вървим в правилната посока. Ако нашата цел е просто да либерализираме, да се отворим и да позволим на няколко човека да печелят – движим се в грешната посока.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Г-н председател, основната цел на средиземноморските споразумения за асоцииране е главно Европейският съюз да започне по-тясно сътрудничество, основно в областта на търговията, с държавите от Средиземноморието, а също и да реструктурира икономиките на тези държави. По този начин ЕС може да помогне на арабския свят да се трансформира в регион на благополучие и това ще създаде условията за по-тясно сътрудничество и възможността за постигане на стабилност в региона.

Ние трябва да положим всички усилия за ускоряване на процеса, който беше започнат в Барселона, като обърнем по-специално внимание на въпросите, свързани с демокрацията, спазването на принципите на правовата държава, ценностите, човешкото достойнство и икономическото и социалното развитие. Задълбочаването на межкултурния диалог също ще изиграе важна роля в този контекст.

По мое мнение, либерализирането на търговията със селскостопански продукти в евро-средиземноморската зона може да допринесе за ползотворен търговски обмен, при условие че ЕС се съсредоточи основно върху износа на зърнени храни, месо и мляко, както и върху вноса на плодове и зеленчуци от средиземноморските държави. Осъществяването на такъв изключително амбициозен план за действие като евро-средиземноморското партньорство ще изисква големи усилия и много компромиси от страна на държавите, които участват в процеса.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Г-н председател, преди няколко седмици бях на заседанието на Делегацията за връзки с Канада. Те обсъждаха споразумение за свободна търговия, което Европейският съюз осъществява с Канада. Преди това ние тук в Парламента обсъждахме споразумение за свободна търговия с Южна Корея. Тази вечер обсъждаме споразумение за свободна търговия в рамките на Евро-средиземноморското партньорство.

Може ли Комисията да отговори, колко споразумения за свободна търговия договаряме или сме договорили досега? Второ, каква е нетната печалба за държавите от Европейския съюз? Трето, какви са възможностите за предприятията и предприемачите от гледна точка на създаването на работни места и от икономическа гледна точка?

Накрая, аз не съм съгласен непременно със забележките на графа на Dartmouth, но искам да чуя отговора на неговия основен въпрос, като оставим настрана нападките.

Diane Dodds (NI). – (EN) Г-н председател, това разискване е относно либерализацията на търговията и аз се изправам пред залата тази вечер като европеец, който вярва в сътрудничеството на нациите, а не като човек, който вярва във федерализма на настоящия проект.

По отношение на Обединеното кралство, Лисабон ще намали нашите правомощия за контролиране на търговията и за осъществяване на търговия с когото искаме. Освен това отслабването на нашата демокрация в Обединеното кралство и в Европа е очевидно поради събитията от последната седмица, когато беше назначаването на председател и миропомазването на върховен представител по въпросите на външните работи, който никога не е бил назначаван чрез избори, но който ще говори от името на европейците по въпросите на външните работи. Със сигурност това не е ситуация, която Комисията може да остави нерешена и би било интересно да чуем нейното мнение.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Г-н председател, като разглеждаме установяването на Евро-средиземноморската зона за свободна търговия, следва да не забравяме да имаме предвид две неща.

Едното от тях е общо становище, което се прилага за държавите от южното и източното Средиземноморие, както и за повечето развиващи се държави, с които Европейският съюз иска да установи подобни споразумения, по-конкретно държавите, обвързани от Общата селскостопанска политика.

Тук са уместни думите на Лакордер, който казва, че между слабите и силните, между богатите и бедните, между господаря и роба, именно свободата подтиска, а законът освобождава. Ние просто не можем да

пренебрегнем очевидните и важните социално-икономически паралели, които играят роля тук, нито огромните разлики в етапа на развитие на производствените системи между държавите на север и на юг от Средиземноморието.

Либерализацията на търговията, по-конкретно в уязвими сектори като селското стопанство и риболова, със сигурност е отежняващ фактор при настоящата икономическа и социална криза, поради натиска, който тя оказва върху по-слабите производствени системи, заетостта и социалните права, поради увеличаването на зависимостта, която е изключително сериозна, когато става въпрос за храни, като подлага на риск свободното развитие и суверенитета на всяка държава.

Както вече беше споменато, ние все още помним ситуацията в Палестина и Северна Сахара и не следва да пренебрегваме това в настоящото разискване.

Jörg Leichtfried (S&D). – (DE) Г-н председател, мисля, че мога да се изкажа дори за по-малко от минута. Аз също имам въпрос към члена на Комисията. Съгласни сме с това, че споразуменията за свободна търговия и търговските споразумения не следва да се ограничават до търговията, а трябва да имат и други цели, от които накрая всички да имат полза. До каква степен този процес означава, че ние и нашите партньори ще се радваме на повече демокрация, повече човешки права и по справедливо разпределение на благосъстоянието? Има ли вече доказателства за част от това или ще е необходимо известно време? Ако е така, колко време ще отнеме?

Kader Arif (S&D). – (FR) Г-н председател, не очаквах, че ще трябва да отговарям на г-жа Dodds, но искам само да ѝ кажа, че тя трябва да прочете Договора от Лисабон, тъй като, ако има комисия, която ще бъде укрепена от Договора от Лисабон, това е комисията по международна търговия. Следователно мога да кажа, че когато дойде това време, Европейският парламент ще има малко повече влияние през предстоящите месеци или години.

Г-н Moreira зададе някои много точни въпроси на члена на Комисията. Чух отговора на г-н Таяни: Либия и Сирия. Имаше един въпрос, на който по същия начин беше отговорено много набързо и това беше целият въпрос за правата на човека, който не получи точен отговор. Много ми се иска да има напредък при преговорите с Либия и Сирия, но в същото време трябва да бъдат дадени точни отговори на въпросите, запитванията и исканията на ЕС по отношение на правата на човека.

Вторият ми въпрос е, че чувствам, че е невъзможно да се говори за евро-средиземноморската зона, без да се повдигне въпроса за Израел и Палестина, когато виждаме днес да се внасят продукти от окупираните територии. Поради това бих искал да узная каква е позицията на Комисията по този въпрос.

Антонио Таяни, заместник-председател на Комисията. – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, преди всичко искам да подчертая, че отсъствието на г-жа Аштън не се дължи на поста, който ще заеме от 1 декември, а на други институционални ангажименти, свързани с настоящия ѝ пост.

Ще се опитам да отговоря на вашите въпроси, доколкото е възможно. Всички отговори, които не мога да дам, ще бъдат предоставени на всички членове в писмена форма, тъй като ще предам вашите въпроси на члена на Комисията Аштън и нейните служители.

Бих наблегнал на това, че ангажиментът на Европейската комисия относно правата на човека винаги е бил в центъра на всички нейни действия. Също и по отношение на моя отдел, а именно транспорта, винаги сме полагали всички усилия при всички наши инициативи в Африка, за да дадем приоритет на гарантирането на политическата стабилност и зачитането на правата на човека и правилата. Този ангажимент е част от политическия проект на Европейската комисия. Още повече че споразуменията за свободна търговия винаги съдържат клаузи за сътрудничество.

Следователно искам да уверя отново всички държави-членки, че Комисията никога не подценява важността на зачитането на човешките права и своето задължение да напомня на държавите, с които преговаря по този въпрос. Ситуациите постоянно се наблюдават и ако такъв е случаят със държавите, които искат членство в Европейския съюз, това е още една причина той да бъде продължен за преговарящите държави.

По отношение на Сирия, споразумението за асоцииране следва широко модела на други евро-средиземноморски споразумения, дотолкова, доколкото изисква редовен политически, икономически и социален диалог и сътрудничество в много сектори. В него е заложено прогресивното създаване на зона за свободна търговия в продължение на най-много 12 години и в същото време съдържа по-всеобхватни и съществени разпоредби в голям брой сектори, като разпоредби, свързани с търговията, които не са включени в други евро-средиземноморски споразумения за асоцииране. Имам предвид отменянето на глобалната тарифа за селскостопанските продукти, разпоредбите относно техническите пречки за търговията, санитарните и

фитосанитарните мерки, улесняването на търговията, правото на установяване и услугите, обществените поръчки и на последно място, механизма за уреждане на търговски спорове.

По отношение на Либия, след труден период на връзки с международната общност тази държава е предприела стъпки за нормализиране на политическите и икономическите връзки с чуждестранни си партньори.

Дори по време на пътуване до Либия като член на Комисията, отговарящ за транспорта, забелязах желание за промяна на една тенденция, която винаги е съществувала в миналото. Бих казал, че Либия винаги се съгласява с целите и общото съдържание на проектите на правните текстове относно търговията със стоки, услуги и правото на установяване, търговските правила, включително правилата относно обществените поръчки и регулационното сътрудничество в обхват от сектори на достиженията на правото на Общността. Либия също се е съгласила да подкрепя други клаузи, но повтарям, че при всички случаи Комисията ще продължи да бъде бдителна.

Надявам се да съм бил възможно най-изчерпателен в отговорите на вашите въпроси.

От друга страна, по отношение на точния брой на споразуменията за свободна търговия, които се договарят от Комисията, ще предоставим по-ясни и по-пълни отговори в писмена форма чрез служителите на члена на Комисията Аштън.

Председател. – Бяха внесени пет предложения за резолюция⁽⁴⁾ съгласно член 115, параграф 5 от Правилника за дейността.

Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе в сряда, 25 ноември 2009 г.

15. Сигурност и оперативна съвместимост на железопътната система на Общността (разискване)

Председател. – Следващата точка е разискването по въпроса, изискващ устен отговор, зададен от Brian Simpson, от името на комисията по транспорт и туризъм, към Комисията относно сигурността и оперативната съвместимост на железопътната система на Общността, (О-0129/2009 – В7-0227/2009).

Brian Simpson, автор. – (EN) Г-н председател, вземам думата от името на комисията по транспорт и туризъм, за да представя този въпрос, изискващ устен отговор, който беше провокиран от неотдавнашните злополуки в Италия и Нидерландия, и двете от които бяха с фатални последици.

Считам за правилно да изтъкна обаче, че железопътният транспорт все още е един от най-безопасните и със сигурност намерението на моята комисия е да направи всичко възможно, за да гарантира, че той ще продължи да бъде такъв. Оттук и моят въпрос, изискващ устен отговор.

Ние в Европейския парламент винаги сме гледали много сериозно на безопасността на железопътния транспорт. Това отношение достигна кулминация в неотдавнашната Директива за безопасността на железопътния транспорт и е следствие от множество инициативи и доклади относно железопътния транспорт, предприемани от Парламента в продължение на много години.

И все пак, в нас се поражда разочарование от неспособността както на железопътните дружества, така и на националните правителства през всичките тези години, да действат в основни области. Това се вижда ясно при прегледа на основното законодателство, и по-конкретно при прилагането на това законодателство в международното право, което в най добрия случай е непоследователно, а в най-лошия – откровено протекционистко.

В доклада си за напредъка на изпълнението на Директивата за безопасността на железопътния транспорт Комисията посочва, че националните стандарти и правила създават бариера пред изграждането на една изцяло интегрирана европейска железопътна система. А оттук следва въпросът дали тези национални правила също компрометират безопасността.

(4) Вж. протокола.

Какво е положението с оперативната съвместимост в железопътния сектор? Има ли национални бариери, спиращи напредъка и в тази област, или има нежелание от страна на част от железопътната промишленост да приеме концепцията за оперативна съвместимост?

Защо напредъкът в прилагането на Европейската система за управление на железопътния трафик (ERTMS) е толкова бавен и ще се провалим ли в опита си да имаме работеща схема на структурите, отговорни за поддръжката (ЕСМ) до края на следващата година?

Всичко това са въпроси, на които ние като комисия търсим отговори. И освен това искаме да узнаем от Комисията какви национални бариери и „вратички“ в нормативните уредби понастоящем спират напредъка в областта на оперативната съвместимост и кои държави-членки са най-големите ѝ противници.

Във връзка с това ще използва ли Комисията правните възможности, с които разполага, за да гарантира съответствие с общностното право?

Аз знам, че проблемите, по-конкретно тези по отношение на товарния железопътен транспорт, но не изключително в тази област, се приписват безусловно на Съвета. Аз и моята комисия искаме да работим заедно с Комисията и с промишлеността за развитието на безопасна, интегрирана, оперативна съвместима железопътна мрежа.

Моята комисия сега започва да се съмнява дали безопасността, като се имат предвид по-конкретно товарните вагони, започва да се компрометира от неспособността да се приложи европейското законодателство.

Ако това е така, необходими са спешни действия. Необходими са и действия за постигане, както на интегрираност, така и на оперативна съвместимост, ако има стремеж пътническият железопътен транспорт да развие пълния си потенциал, а товарният транспорт, честно казано – да оцелее.

Антонио Таяни, заместник-председател на Комисията. – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, преди да пристъпим към разискването, бих искал да направя някои съществени въвеждащи бележки.

Едва след като техническите разследвания, извършени от независими италиански и нидерландски органи, посочат точните причини за злополуките във Виареджио и в Нидерландия, ще можем да направим конкретни заключения по отношение на възможно усъвършенстване на общностното законодателство в областта на сигурността на железопътния транспорт.

Още повече, както и г-н Simpson подчерта, независимо от двете злополуки, от които очевидно трябва да извлечем поуки по отношение на безопасността на железопътния транспорт – именно, за да демонстрираме нашата ангажираност, ние организирахме редица събития, на които присъства и г-н Simpson – държа да подчертая, че независимо от това, железопътният транспорт в Европа предлага особено високо равнище на сигурност в сравнение с други видове транспорт.

В действителност докладът относно настоящия първи пакет за железопътния транспорт, приет от Комисията през 2006 г., и последните статистически данни показват, че отварянето на пазара към конкуренцията не е оказало никакво негативно въздействие върху общото ниво на безопасност на железопътния транспорт, което, точно обратното, продължава да се подобрява. Трябва обаче да бъдем бдителни, за да гарантираме, че това подобрение ще продължи и определено не можем да се задоволим с вече постигнатите резултати. Либерализацията на практика означава, че броят на операторите по нашите железопътни мрежи продължава да расте и затова трябва непрекъснато да оценяваме качеството на действащите оператори.

След злополуката във Виареджио Комисията и Европейската железопътна агенция организираха голям брой срещи с всички заинтересовани страни и беше изготвен краткосрочен и дългосрочен план за действие, за да се намали, до колкото е възможно, рискът отново да се случат такива злополуки. Планът беше приет на конференцията по въпросите на сигурността на железопътния транспорт, организирана – както вече казах – от Комисията на 8 септември 2009 г.

Що се отнася до конкретния въпрос за безопасността на товарните вагони, и по-конкретно поддръжката на техните компоненти от критична важност като осите, Европейската железопътна агенция създаде работна група, състояща се от експерти от промишлеността и от националните органи за безопасност, която вече имаше срещи по три повода.

Работната група има конкретна двуетапна програма, съгласно която се изисква резултатите да бъдат публикувани през декември 2009 г. и през юни 2010 г.

Етап 1 се състои от разработването на програма за спешна проверка за установяване на състоянието на вагоните в употреба, както и качеството на техните оси. Важно е обаче тези мерки да не се приемат изолирано на национално равнище, а да се съгласуват на европейско равнище, за да бъдат получени резултати, които да се приемат във всички държави-членки.

На етап 2 ще се разгледа по-общия проблем за поддръжката на вагоните, за да се определи дали е необходимо да се хармонизират и до каква степен различните елементи на системата за поддръжка, а именно техническите стандарти, процедурите и методите за измерване и изпитване.

Системата на Правилника за взаимно използване на товарните вагони, който беше в сила преди отварянето на пазара през 2006 г., даваше на националните предприятия отговорността и свободата да определят всички тези аспекти. Такова отсъствие на хармонизирани стандарти вече не изглежда приемливо в новата рамка, която се ръководи от техническите спецификации за оперативна съвместимост на вагоните и от новото частно споразумение, Общия договор за използване на вагоните, между техническите оператори на вагони и железопътните предприятия.

По отношение на сертифицирането на структурите, които отговарят за поддръжката, Европейската железопътна агенция ще направи всичко съобразно правомощията си, за да даде възможност на Комисията да спазва графика, заложен в настоящата директива и да приеме система за сертифициране до края на 2010 г.

Без да бъде допълнителна пречка за операторите в железопътния сектор, системата за сертифициране, която ще посочи критериите, които следва да бъдат изпълнени, за да може даден железопътен оператор да бъде признат за структура, отговорна за поддръжката, ще отвори възможности, които досега бяха ограничени само до определени предприятия.

Националните практики или недостатъци, които затрудняват оперативната съвместимост се отнасят принципно до прехода от старата система, управлявана от националните железопътни монополи, към новата система, въведена с директивите относно оперативната съвместимост и железопътната безопасност. Въпросните „барieri“ са описани в съобщението, прието от Комисията през септември.

За да се премахнат пречките през 2008 г., Железопътната агенция започна да работи по взаимното признаване на подвижния състав. Във връзка с това агенцията класифицира всички национални стандарти въз основа на хармонизиран списък с технически параметри, преди да пристъпи към сравнение на стандартите в различните държави-членки, за да установи степента на еквивалентност. Целта е да се преустанови обичайната за железопътния сектор практика на прибягване до национални стандарти, за да се възпрепятства одобрението на вече признат от други държави подвижен състав.

Освен това мудността на държавите-членки и промишлеността при приваждането в съответствие с новата правна рамка представлява още една бариера пред оперативната съвместимост. В действителност тази мудност затруднява създаването на европейска железопътна зона, основана на хармонизирани стандарти – стандарти, които да позволят оптималното функциониране на пазара.

Говорих дълго, но и въпросите бяха много. Сега преминавам към заключението.

Що се отнася до ERTMS, тя е в действие и дава положителни резултати за над 2000 километра. Вярно е, че първоначалните спецификации съдържаха неясноти, които породиха различни интерпретации, но те бяха премахнати през 2007 г. Решението на Комисията от 23 март 2008 г. направи задължително използването на тази нова версия, известна като „2.3.0d“.

Държавите-членки и секторът сега работят за надграждане на засегнатите влакови линии, с което проблемът за несъвместимите заявления на национално равнище се решава. Всички нови заявления се основават на съвместимия стандарт.

Съгласно ангажиментите си Комисията ще предостави финансова подкрепа за сектора, за надграждане на всички линии и влакове, които вече са обхванати от тази система, така че да са съвместими с новата версия. За тази цел в рамките на призива за предложения през 2009 г. бяха осигурени 250 млн. евро за ERTMS, част от които ще бъдат използвани конкретно за актуализиране на съответните компютърни програми.

Georges Bach, от името на групата PPE. – (DE) Г-н председател, г-н член на Комисията, железопътната система е много безопасна система в сравнение с други видове транспорт. Заедно с много положителни елементи либерализацията обаче донесе и известна степен на занижаване на безопасността във вид на фрагментиране на отделни дружества, разделянето на инфраструктурата и дейностите, възлагането на работата по поддръжката на външни подизпълнители и наемане на материали и персонал.

По мое мнение, трябва да се гарантира, че националните органи по безопасност издават своите сертификати за безопасност и разрешителни съгласно предвиденото от Европейската железопътна агенция (ЕЖА). Има ли адекватен контрол? Гарантирано ли е например, че обучението на персонала, сертифицирането и условията на труд се следят адекватно? Какво е положението в това отношение във връзка с въвеждането на стандартизирано общностно сертифициране? Какво е положението по отношение на европейското свидетелство за управление на локомотиви? Усилията по отношение на системата за управление на европейския железопътен трафик (ERTMS) също трябва да бъдат удвоени.

Неотдавнашният план за прилагане, който споменахте, трябва да бъде обвързващ и не трябва да се отлага по финансови или национални съображения. Усилията за въвеждането на техническите спецификации за оперативна съвместимост (ТСОС) трябва да бъдат продължени и разширени. Това би представлявало огромен напредък, по-конкретно по отношение на стандартизацията на материалите, и би осигурило по-висока степен на безопасност по отношение на поддръжката на материалите.

Много от неотдавнашните железопътни злополуки и състояния, близки до инциденти, се дължат на неуспешна поддръжка. По-конкретно, интензивността се пренебрегва по финансови причини, а интервалите на поддръжка се удължават. Какво е положението по отношение на общоевропейската система за сертифициране за поддръжка? Считам, че трябва да се направи всичко възможно, за да се попречи на всяка държава-членка да се върне към старите си правила и самостоятелни действия в различни посоки. По-конкретно, преминаването през границите между отделните държави-членки представлява риск за безопасността. Как възнамерява Комисията да реши този проблем в краткосрочен план? Бих искал да ви помоля също и да гарантирате, че когато изготвяте своята оценка, няма да забравите социалните аспекти – те трябва да се вземат предвид.

Bogusław Liberadzki, *от името на групата S&D.* – (PL) Г-н председател, преди всичко искам да благодаря на г-н Simpson, че зададе своя въпрос и да го поздравя, тъй като неговият въпрос стана предметът на нашето разискване. Това разискване е много закъсняло, провежда се в късен вечерен час, но е много хубаво, че го провеждаме. Когато темата на въпроса беше показана, ние видяхме думите: контекст – европейската железопътна система. Осмелявам се да кажа, че в този момент ние все още нямаме европейска железопътна система.

Защо е така? Всяка железница има собствени технически стандарти. Ако железниците са електрически, те са или с прав или с променлив ток. Ако са с променлив ток, той е или 15 kV, или 30 kV, или 35 kV. Мога да ви кажа един интересен факт, който е особено подходящ предвид присъствието на г-н Таяни. В системата „Север-Юг“ има две железници, които са подобни – едната е в Полша, а другата – в Италия. Всички останали имат разлики помежду си. Ето защо, г-н председател, нека дадем шанс на железниците. Нека създадем истинска европейска железопътна система, дори това да трябва да стане въпреки всемогъщите национални железопътни превозвачи.

Michael Cramer, *от името на групата Verts/ALE.* – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, безопасността е нещо свещено. Тя трябва да бъде абсолютен приоритет. Това, което неотдавна се случи в Берлин, където системата за бърз подземен железопътен транспорт се разпадна в резултат на приоритизирането на печалбите, трябва да остане абсолютно изключение. През последните шест месеца в Берлин трябваше да преживеем това, което бомбите и снарядите не успяха да направят през войната. Такова състояние на нещата не може да продължава.

Аргументите за безопасност често се изваждат на преден план, когато някой иска да застане на пътя на конкуренцията. В такива случаи, аргументите за безопасност се формулират, за да възпрепятстват напълно откриването на нови мрежи, което ние на практика регулирахме чрез законодателството и направихме задължително за всяка държава-членка, считано от 1 януари 2007 г. Ето защо вие трябва да се намесите – не трябва да се допуска злоупотреба с аргументите за безопасност.

Безопасността струва пари, разбира се, но ние се нуждаем от инвестиции в инфраструктурата и в безопасността. Парите са налице. Ще припомня на всички, че например освобождаването на керосина от мито струва ежегодно на европейските данъкоплатци 14 млрд. евро. Ако харчехте тези пари за безопасност, щяхме да имаме истински европейски железопътен пазар и гарантирана безопасност, които са от съществено значение.

Jacky Hénin, *от името на групата GUE/NGL.* – (FR) Г-н председател, госпожи и господа, за да се подготвим за конкуренцията в железопътния отрасъл, европейските директиви наложиха разделянето на железопътните мрежи и транспортната дейност, като така забраниха всякакъв вид стандартизация. Резултатът: днес влаковете във Франция пътуват по второстепенната мрежа по-бавно, отколкото в началото на 20-и век. Една трета от мрежата ще рухне поради липса на ресурси за поддръжката ѝ. Всички железопътни профсъюзи, всички експерти казват, че това положение неизбежно ще доведе до ужасни злополуки.

Това обаче не е достатъчно. Винаги има нужда от по-голяма печалба. Следователно е налице готовност да се пожертва безопасността на железопътния транспорт чрез забраната на националните правила за безопасност, които предлагат най-много защита в името на бъдещите минимални европейски регламенти. Още веднъж ще кажа, че общият европейски интерес бива жертван заради капиталистическата алчност.

Thalys е правилният модел за Европа, тъй като се характеризира с европейско сътрудничество в железопътния отрасъл, което е в съответствие с уставите, защитаващи работниците, и с правилата за максимална безопасност. Това е напълно обратното на необузданата конкуренция, наложена на ползвателите на железниците от европейските директиви. Действително, за да се гарантира безопасността на ползвателите на железниците и на гражданите пред заплахата от опасния товарен транспорт, европейските пакети за железопътния транспорт трябва да бъдат отменени.

Jörg Leichtfried (S&D). – (DE) Г-н председател, всъщност това не е изненадващо. Можем да кажем едно и то е, че там където се извършва либерализация и приватизация броят на злополуките се увеличава. Причината е очевидна, защото там, където трябва да се генерират големи печалби, служителите са ниско платени; обучението и придобиването на квалификация са по-слабо застъпени, тъй като това са скъпи дейности; има по-малко контрол, тъй като контролът струва пари; и накрая – виждаме това навсякъде – когато всичко се обърка, има невероятни разходи за обществото, за да се разчисти хаоса, причинен от либерализацията и приватизацията.

Поели сме по грешен път. Г-н Bach счита, че ще е достатъчно това да се разследва подробно и да се въведат по-добри механизми за безопасност. Ние поехме по грешен път и сега следва да се върнем на пътя, който предлага качество, сигурност и ефективност. Със сигурност това не е пътят на по-нататъшна либерализация. Той е маршрутен в обратната посока.

Guido Milana (S&D). – (IT) Г-н председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, искам да споделя само две наблюдения.

Мисля, че ние не би трябвало да спорим за по-широка приватизация, конкуренция или нещо подобно. Ясно е, че логиката на бързането да се намалят разходите е отрицателен фактор по отношение на стандартите за безопасност. Когато се правят опити да се намалят разходите заради стартирането на важен механизъм на конкуренция, стандартите за безопасност неизбежно се занижават.

Истинският проблем според мен е, че Комисията би трябвало да инициира един по-строг етап, основан на по-стратегическа роля на Европейската железопътна агенция. Тя би трябвало да поеме ролята по отношение на по-голяма координация, контрол и надзор над националните агенции за безопасност и би трябвало да прави това по-експедитивно именно поради различията между отделните държави, което моите колеги вече споменаха във връзка с противоречията между националното и европейското законодателство. Според мен в това отношение има голямо забавяне.

За модел трябва да служи Европейската агенция за авиационна безопасност и той трябва да има същите обвързващи правомощия по отношение на действията и прилагането. Ако днес трябва да отправим призив към Комисията, той е за по-бързо придвижване в тази посока.

Членът на Комисията каза, че трябва да изчакаме резултатите от разследванията на злополуките. Напротив, аз считам, че тези резултати с нищо няма да допринесат към съществуващото положение.

Друг елемент, г-н член на Комисията, който вероятно е извън Вашата сфера на отговорности и който вероятно е извън обхвата на разискването тази вечер, е, че твърде често законодателството като цяло не гарантира, че ако някой претърпи загуба или щета в резултат на железопътна злополука – предвид все още ниския процент на злополуки в железопътния транспорт – получава незабавно признаване от лицето, което носи отговорността за това.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Г-н председател, беше заявено, че 200 млн. евро са похарчени в тази област през 2009 г. Чудя се дали Комисията би разгледала финансирането от гледна точка на безопасността и оперативната съвместимост само на електрическите железопътни системи и постепенно за определен период от време да спре дизеловите локомотиви – знам, че в моята страна всички железопътни системи се управляват така – и да постави целева дата, когато да имаме безопасни, взаимно свързани и екологосъобразни железопътни системи в целия Европейски съюз?

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Г-н председател, г-н член на Комисията, безопасността на железопътния транспорт зависи от инвестициите в поддръжка и осъвременяване на железопътната инфраструктура и подвижния състав. Липсата на такива инвестиции ще увеличи броя на железопътните злополуки.

Инвестициите в железопътната система трябва да се превърнат в приоритет както на общностно равнище чрез бюджета TEN-T и структурните фондове, така и на равнище на държавите-членки чрез национални разпределения и кофинансиране на приоритетни проекти за трансевропейски транспорт. Оперативната съвместимост на железопътните системи е от жизненоважно значение. От съществено значение са и подходящото заплащане на персонала и предоставянето на обучение и тестване за работниците в железопътния сектор.

Железопътни злополуки станаха и в Румъния през последната година. Източната част от Европейския съюз се нуждае от значителни инвестиции в железопътния транспорт, за да може да поддържа и осъвременява съществуващата инфраструктура, както и да я развива. Разширяването на приоритетни проекти 6 и 17 до Букурещ и Констанца, строителството на железопътен коридор за товарни превози по този маршрут, както и прилагането на ERTMS трябва да станат приоритетни проекти TEN-T.

Антонио Таяни, *заместник председател на Комисията*. – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, считам, че много от отговорите на запитванията по време на това разискване бяха дадени на конференцията по безопасност на железопътния транспорт, проведена на 8 септември, която аз свиках веднага след злополуките във Виареджио и Нидерландия именно за да дам сигнал относно силния ангажимент от страна на Комисията и европейските институции да предприемат действия в много чувствителния сектор на железопътната безопасност.

Както знаете, на конференцията бяха поканени представители на всички институции, Парламента и Съвета. Бяха разгледани всички съществени проблеми от разискването тази вечер, като се започна с въпроса за агенциите и Европейската железопътна агенция.

Споделям позицията на г-н Milana, защото по време на самата конференция аз предложих да се дадат по-големи пълномощия на Европейската железопътна агенция. Така че съм напълно съгласен. Ние обаче трябва да променим правилата на играта и аз се заемам, поне докато съм член на Комисията, отговарящ за транспорта, да се движим в посока, която да позволи на Европейската железопътна агенция да функционира на същите принципи като Европейската агенция за морска безопасност или Европейската агенция за авиационна безопасност.

Друг въпрос, с който се занимахме на тази работна среща, в която взеха участие и роднини на жертвите, е отговорността на операторите в транспортната верига и отгук въпросът за правата на претърпелите железопътна злополука. По отношение на правата на пътниците в железопътния сектор, е налице законодателство, което ще влезе в сила от 3 декември тази година.

Комисията разглежда и аспекти, свързани с жертви, които не са били пътници, а именно онези, които не са пътници, но са жертви на злополуки като тази при Виареджио, причинени от експлозия или дерайлиране на влака, и преценява какви трябва да са действията за справяне с този проблем.

Следователно Комисията предприе енергични действия в областта на железопътната безопасност, която тя счита за приоритет, включително по отношение на сертифицирането на персонала. ЕС вече прие Директива 2007/59/ЕО относно сертифицирането на машинистите и вече съществува европейско свидетелство за управление за машинисти: то ще влезе в сила от 3 декември тази година.

По отношение на социалните аспекти, за които стана дума, е налице комисията за социален диалог, която през 2005 г. обсъди споразумение относно работното време за международния трафик.

По отношение на поддръжката и по-екологосъобразните системи за железопътен транспорт, считам, че се нуждаем от осъвременяване на оборудването и ефективна поддръжка. Както потвърдих в моя отговор на въпроса, считам, че системата ERTMS е важен проект от технологична гледна точка, в който Европейската комисия е инвестирала с оглед на по-голямата безопасност на железопътния сектор. Считам, че това е важен елемент, който следва да не бъде забравен.

Председател. – Разискването приключи.

Писмени изявления (член 149)

Ádám Kósa (PPE), *в писмен вид*. – (HU) По отношение на обсъждания въпрос, считам за важно да отбележа, че във връзка със структурата, отговорна за поддръжката (ЕСМ), собственикът или операторът, трябва да се посочват във всеки случай, за да намалим риска от злополуки. Освен това следва да се вземе предвид, каквато е известната практика във Франция, повдигането на въпроса и за наказателната отговорност на юридическите

лица, така че да се придаде по-голямо значение на безопасността като част от управленската роля на юридическите лица.

Когато се вземат стратегически решения на равнище на управител на компанията или на собственик, печалбата никога не трябва да има приоритет за сметка на безопасността на хората и техния живот. Ако се случи масова злополука вследствие на необмислени и рискови управленски практики в отговорното дружество, юридическото лице основателно може да бъде държано отговорно. В противен случай само старшият управител напуска дружеството преждевременно, като взема големи бонуси и пакети за обезщетения, които в наши дни са много популярни, така че накрая само машинистът отива в затвора.

Съдбата на дружеството трябва да бъде свързана с тази на управителя и на работниците, така че да се гарантира подходящо качество на безопасна услуга, по-конкретно, в сектора на държавното обслужване. Бих искал да задам следния въпрос на Комисията: какво предложение иска да представи, така че да може да наложи не само гражданска (компенсация) отговорност, но и наказателна отговорност по отношение на небрежните доставчици на услуги?

16. Използване на малцинствените езици в рамките на общото европейско културно наследство (разискване)

Председател. – Следващата точка е изявлението на Комисията относно използването на малцинствените езици в рамките на общото европейско културно наследство.

Леонард Орбан, член на Комисията. – (RO) Г-н председател, уважаеми колеги, главната цел на политиката на ЕС в областта на многоезичието е да подчертае важността на всички езици, които се говорят в ЕС. В съответствие с член 151 от Договора действията на Комисията трябва да спомагат за насърчаването на сътрудничеството между държавите-членки, за да допринесат за процъфтяването на техните култури, като същевременно зачитат тяхното многообразие на национално и регионално равнище и се съсредоточават върху нашето общо културно наследство.

Основавайки се на тези принципи, Европейската комисия, в тясно сътрудничество с държавите-членки, прилага стратегията за насърчаване на многоезичието и езиковото многообразие, включена в документа, приет през септември 2008 г., която е насочена към всички езици, които се говорят в Общността. Всички тези езици представляват неразделна част от нашето общо културно наследство и всеки отделен език – национален, регионален, малцинствен, както и езика на имигрантите – който се говори в Европа, допълва общото културно наследство.

Както добре знаете, Европейската комисия прикани държавите-членки да разгледат обучението по регионални и малцинствени езици като част от националните им стратегии за насърчаване на многоезичието в обществото. Решенията, взети от Европейския съюз в тази област, не заместват вече приетите мерки от държавите-членки, а имат за цел да ги подпомогнат и допълнят. Основният финансов инструмент, с който разполага ЕС, е Програмата за учене през целия живот за периода 2007-2013 г., която е отворена за всички езици, говорени в Общността, включително регионалните и малцинствените езици.

Няма законодателство на Общността за регулиране на употребата на езиците в държавите-членки, а и нито един от договорите не съдържа възможности за приемането на подобни разпоредби. Зачитането на езиковото и културно многообразие е утвърдено посредством член 22 от Хартата на основните права, който постановява, че Съюзът трябва да зачита културното и езиково многообразие.

Както знаете, разпоредбите на Хартата са насочени към институциите и органите на ЕС, както и към държавите-членки, само тогава, когато прилагат законодателството на Общността. В резултат на това държавите-членки продължават да са отговорни за взимането на решения относно вътрешната си езикова политика, включително по отношение на регионалните и малцинствените езици. Закрилата на лицата, принадлежащи към национални малцинства, е неразделна част от зачитането на правата на човека, което е един от принципите, върху които е изграден ЕС, както е посочено в член 6 от Договора за ЕС.

В резултат на това държавите-членки следва да използват всеки правен инструмент, с който разполагат, за да гарантират правата на лицата, принадлежащи към национални малцинства, в съответствие със собствения им конституционен ред и със задълженията и ангажиментите, възложени им съгласно международното право. Под международно право имам предвид, например, Европейската харта за регионалните или малцинствените езици на Съвета на Европа, която предоставя глобална рамка в тази област, както и препоръките на

Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа, към които ЕС нееднократно се е обръщал по различни поводи.

Edít Bauer, *от името на групата PPE.* – (HU) Езиците на европейските народи като културна цялост съставляват културното наследство на Европа, точно както беше заявено и от члена на Комисията. Благодаря му, че изтъкна това съображение. Между езиците не съществуват различия, независимо дали се говорят от малцинство или от мнозинство. Същевременно правото на хората да използват своя собствен език е неразделна част от техните основни права, както е заявено и в член 22 на Хартата на основните права. Не случайно националните общности са извънредно чувствителни към всяко посегателство върху техните права в тази област.

Заявявам открито позицията си от името на едно малцинство, наброяващо повече от половин милион души, срещу словашкия закон за националния език, в който се съдържат определени членове, нарушаващи и ограничаващи правата на това малцинство. Нека да ви дам няколко примера. Член 8, параграф 4 от закона, постановява, че лекарите трябва да общуват с пациентите си на националния език в районите, където пропорционалният дял на малцинството е по-малък от 20%. Това се отнася и за социалните работници и обслужваните от тях лица, както и за огнеборците и парамедиците, ако са на дежурство, с други думи, когато гасят пожар или водят някого в болницата. Съгласно член 6, параграф 1 словашкият език трябва да се използва в рекламните текстове, били те публични или частни. Съгласно член 8, параграф 6 рекламите трябва да се появяват на първо място и с по-голям шрифт на националния език или буквите да са големи поне колкото тези в текста на втория език. Очевидно посланието в този случай е, че първият език е по-важен, а вторият език е второстепенен и второкласен.

С член 9 от закона се налагат несъразмерно високи санкции на юридически субекти, нарушили съответната езикова употреба, включително и малките предприятия. Във всеки случай защо използването на майчиния език трябва да се счита за наказуемо деяние? Очевидно такъв закон не може да бъде приложен подобаващо.

Г-н председател, словашкото законодателство можеше да включи във вътрешната правна система на държавата ангажиментите, поети по силата на Хартата на Съвета на Европа за езиците и приети чрез ратификация, вместо да одобрява закон, диаметрално противоположен на това. Той дори не е насочен към двуезичието, тъй като не изисква от работещите, дори в публичния сектор, да знаят малцинствения език, нито ги насърчава да го изучават.

Г-н председател, последни думи. Изразявам своето задоволство, че Европейският парламент включи това разискване в дневния си ред и голямата си признателност за ясната позиция на председателя на Парламента, Jerzy Buzek, както и недвусмисленото послание от страна на Комисията, че правата на малцинствата трябва да бъдат закриляни, а не ограничавани.

Hannes Swoboda, *от името на групата S&D.* – (DE) Г-н председател, при наличието на толкова много различни мнения в залата е добър знак, че имаме председател с унгарски произход, за който можем да сме сигурни, че няма да действа по дискриминационен начин, но че е просто резултат от естествения ход на развитие в тази Европа да се опитваме да се придържаме към това, което е правилно, независимо от езика и произхода.

Г-жо Бауер, Вие се изказахте критично по отношение на закона за езика. Законът за езика не е толкова добър, колкото би могъл да бъде и това действително вече беше установено. Той обаче не нарушава основни права. Това също трябва да бъде заявено. При това положение е необходимо да се работи за отстраняването на онези слабости, които действително съществуват – преди всичко в тълкуването на закона. От изключителна важност е от днешното разискване да се изпрати сигнал, че правим подобрения не защото искаме да разиграваме една група хора срещу друга, а защото искаме отношенията между словаци и унгарци в Словакия, както и между двете държави, разбира се, да се подобрят. Това трябва да е нашата грижа. Особено сега с приближаването на изборите не ми остава нищо друго освен да призова към съдържаност, здрав разум и диалог, които ще отворят пътя към положителен резултат.

Казано съвсем просто, съществуват и проблеми с исторически корени и за това не следва да имаме никакви илюзии в това отношение. Майка ми, която е родена в Мишколц, и аз, роден само на няколко километра от Братислава, усещаме и разбираме това. От решаващо значение обаче е да не преувеличаваме и да не разпалваме конфликти, които често пъти в основата си съществуват единствено между политическите сили, но не и между самите хора, които се разбират добре.

Така, както има унгарско малцинство в Словакия, по същия начин има и словашко малцинство в немалко общини с унгарско мнозинство в Словакия. Ето защо ние трябва да обединим тези елементи в едно. Вторият

сигнал, изпратен от това разискване, също е фактор от решаващо значение. Заедно сме изправени пред редица проблеми. Словакия и Унгария също имат общи проблеми, какъвто например е проблемът с ромите. Няма ли тогава да бъде много по-разумно, ако заедно се съсредоточим върху решаването на съществуващите проблеми посредством диалог, като се помъчим да предоставим по-добра възможност на всички малцинства в този регион? В края на краищата всички ние сме членове на малцинства. Целта трябва да бъде нашето недвусмислено ангажиране с езиковото многообразие – както каза членът на Комисията – с насърчаване на многоезичието, тъй като езиците са „актив“. Хората, умеещи да говорят други езици, имат предимство и когато всеки разбере това и го приеме, ще можем да се надяваме на по-добро бъдеще.

Carl Haglund, *от името на групата ALDE*. – (SV) Г-н председател, доволен съм, че Комисията се отнесе сериозно към този въпрос. За много малцинствени групи в Европа животът е труден и едно категорично послание, по-конкретно от ЕС, може да помогне да се противодейства на вълната от нетърпимост, която залива през последните години нашата част от света. Мисля, че ЕС следва съвсем ясно да каже на всеки един европеец, че както в знаенето, така и в говоренето на езици, различни от езика на мнозинството, има допълнителна стойност.

Защо? Първо, защото всеки език носи в себе си огромно културно наследство, което обогатява европейското многообразие. Райони, в които се говорят малцинствени езици, са и по-преуспяващи и конкурентоспособни от икономическа гледна точка в сравнение с другите райони. Така за всеки, който желае да развива стопанска дейност в такива райони, ще е от полза да наеме работници, говорещи местните езици. Това бяха две основателни причини. Бих искал да благодаря на Комисията за тази инициатива и няма да отнемам от времето ни повече, тъй като то е ограничено.

Tatjana Ždanoka, *от името на групата Verts/ALE*. – (EN) Г-н председател, благодаря на члена на Комисията за направеното от него изявление и съм съгласна, че настоящето положение на правото на ЕС не ни упълномощава да законодателстваме в областта на езиковите права.

От друга страна, считано от 1 декември, в член 2 от Договора за ЕС ще имаме клауза, в която се заявява, че Съюзът е основан на ценностите на зачитането на правата на човека, включително правата на лицата, принадлежащи към малцинства. Това вероятно не би могло да предостави солидно правно основание за незабавно изграждане на нашето собствено понятие за права на малцинствата в достиженията на правото на Общността. Независимо от това, днес ние заслужаваме да имаме изявление, съсредоточено повече върху политическата позиция на Комисията по отношение правата на малцинствата и според мен посланието трябва да бъде съвсем просто. Партия, която действа срещу правата на лица, принадлежащи към малцинства, включително езикови права, действа срещу основните ценности на Съюза.

Ние сочим с пръст и обвиняваме държавите извън ЕС с лоша репутация по отношение на правата на човека, въпреки че ЕС не може да им наложи правнообвързващи задължения, но защо не сме толкова склонни да назовем лошите примери в ЕС, дори и да не можем да наложим задължения?

Вие споменахте Съвета на Европа и документи на Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа (ОССЕ), но Комисията следва да поеме и отговорността да следи дали държавите-членки изпълняват задълженията си съгласно тези документи.

И последно, в самия Парламент ние не спазваме изискването за многоезичие. Аз например не мога да говоря на майчиния си език, независимо от факта, че за 40% от населението на моята страна Латвия руският език е майчин език.

Lajos Bokros, *от името на групата ECR*. – (SK) Словашкият език е един от най-красивите езици в Европа, но рядко се чува в Европейския парламент.

Като истински приятел на Словакия, дългогодишен поддръжник на нейното развитие и скромнен, но активен участник в словашките реформи, с удоволствие бих помогнал на моите словашки приятели да преодолеят неблагоприятното положение и същевременно бих допринесъл за говоренето и разбирането на словашкия език от все по-голям кръг от хора. Изразявам твърдо убеждение, че ще успеем да запазим многообразието на словашкия език и култура.

Словашкият език не желае да се развива за сметка на други езици. Точно поради тази причина е неразбираемо как един закон, третиращ употребата на езици на етнически малцинства, им определя много по-тесен обхват на приложение, отколкото на словашкия език. Този закон всъщност се занимава с използването на тези езици само като възможност и гледа на тази възможност единствено по отрицателен начин, а не като на едно

положително право, като не успява да я разглежда като право, което може да бъде необходимо и прилагано в ежедневието.

В учрежденията в Словакия все още не се използват печатни формуляри на унгарски език и дори няма официални преводи на унгарски език на законите и правните норми на Словашката република.

Изменението на закона за националния език усложни положението дори повече. Представителите на етническите малцинства не взеха участие в изготвянето на проекта за изменение. Един от основните недостатъци на новата законова мярка е това, че засяга не само употребата на официалния език, но дори навлиза по-дълбоко в обществения, търговския и частен живот.

Друг съществен проблем е, че Законът за националния език включва и санкции. Изменението на словашкия закон за националния език е в нарушение на основните права на човека и нормите на Европейския съюз. Запазването на закона в сегашния му вид би било в противоречие с националните интереси на Словашката република и преобладаващата етническа група, тъй като законът ще провокира подозрения и ще отрови атмосферата на добри взаимоотношения между етническите групи, населяващи територията на Словакия в продължение на повече от хиляда години.

Словакия е зряла, развита и уверена в себе си демократична държава, която не е зависима от воюването в областта на културата или от използването на закон като защита срещу местните езици. Местните етнически групи не застрашават словашката държавност, словашкия език или културата на словашката нация. Тъкмо обратното, съвместно съществуващите етнически групи с ентузиазъм и доброволно ще пазят, подкрепят и развиват словашкия език и култура, стига да има видимо желание от страна на словашката държава да пази, подкрепя и развива езиците и културата на етническите малцинства.

Jaroslav Paška, *от името на групата EFD*. – (SK) Нашите унгарски приятели напоследък ни четат лекции как следва да намерим решение в европейски стил на въпроса за употребата на малцинствените езици в Словакия.

Аз бих искал да изнеса лекция за това, как те изглежда са забравили да погледнат себе си и как в Унгария те ограничават правото на малцинствата да употребяват родните си езици. Нека погледнем например възпитанието на децата и училищата. Словашката република позволява на унгарските деца да бъдат обучавани на родния им език, като се започне от началното, премине се през средното и се стигне до висшето им образование. Преподаването на всички предмети се извършва от учители, говорещи унгарски, на унгарски език. От друга страна, словашките деца в Унгария могат само да мечтаят за словашки училища. Унгарското правителство ги закри през 1961 г. Оттогава децата от етническите малцинства в Унгария няма къде да изучават правилната употреба на родните си езици, тъй като унгарското правителство ги лишава от възможността да се образуват на родните си езици, за разлика от други правителства в ЕС. Така в Унгария словашките деца са задължени да изучават всички предмети на унгарски език, докато родният им език е добавен като един вид наказание, като допълнителна работа с цел да ги откажат от него. Словашки език им се преподава от учители, говорещи унгарски, които не владеят добре словашки. По този начин се потиска и измества връзката на децата с родния им език и култура.

Използвайки този уж европейски подход спрямо малцинствата, за период от 50 години администрацията на Унгария намали числеността на словашкото малцинство до около една десета от първоначалния му размер. Ето защо един бивш унгарски омбудсман за правата на етническите малцинства някога открито призна, че Унгария продължава да работи в посока на пълна асимилация на етническите малцинства.

Високо ценя моите приятели – членове на Парламента от Република Унгария. В продължение на повече от хиляда години нашите народи са имали общ принос в историята на Европа и аз само искам от тях да разберат, че числата не лъжат. В резултат на политиката на администрацията на Унгария голяма част от словашкото малцинство в Унгария е унищожено, докато унгарското малцинство в Словакия е запазило своята численост, благодарение на правилната политика на администрацията на Словакия.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) В самото начало на тази точка трябва да си изясним какво можем да считаме за ценност за ЕС. Дали написаното в документите или нещо е ценно тогава, когато държавите го зачитат, а когато не го правят, ЕС ги принуждава да го правят? Може ли едно национално малцинство да се счита за ценност? Има ли някакво значение? Е добре, декретите Бенеш в Чешката република засега бяха оставени в сила, за да подпише Вацлав Клаус Договора от Лисабон. С други думи, те застанаха зад позорното петно на колективната вина по отношение на съдетските немци и унгарските етнически групи. Представява ли малцинството ценност в този случай? Ценност ли е малцинственият език? В Словакия членовете на местното унгарско население биват наказвани за използването на майчиния им език. Този закон просто не може да бъде приложен правилно.

Европа следва да се срамува от съществуването на такъв закон. Това не следва да е спор между Словакия и Унгария. Следва да е въпрос, чието решение да се търси между способността на ЕС да защитава своите ценности и Словакия. Това е лицемерна система, която публично оповестява тези ценности, но на практика не се съобразява с тях.

Какво разглежда тази точка от дневния ред? Със сигурност не сочи към склонност за намиране на решение на проблема. На това заседание се занимаваме с отделни проблеми като Никарагуа, Виетнам, Лаос и нарушаването на правата на човека. По този проблем Европейският съюз дори не поема ролята да защити своите ценности; той просто ги обезценява.

Kinga Gál (PPE). – (HU) Г-н председател, г-н член на Комисията, считам за успех това, че в разискването, предложено от колегата Edit Bauer и от мен, Европейският парламент най-сетне разглежда въпроса за възможността националните и езиковите малцинства да използват родните си езици, което означава също така разглеждане на дискриминационния закон за езика на Словакия. Също така съм особено доволна, че в този случай Комисията възприе недвусмислена позиция по отношение на правата на малцинствените езици.

Бих искала, по-конкретно, да благодаря на члена на Комисията Орбан за това, че сред правата и полезните документи, на които се позова, спомена и Европейската харта за регионалните или малцинствени езици. Също така считам за особено важно посещението на г-н Buzek в Братислава и направеното от него ясно изявление по този въпрос. В крайна сметка всички ние, които от години се занимаваме с правата на човека в тази зала, считаме за възмутително в зората на Договора от Лисабон граждани, принадлежащи на едно малцинство, да са лишени от правото да използват майчиния си език в родната си страна и да не могат да се ползват от правата, гарантирани от демокрацията. Действително законът превръща във възможно престъпно деяние упражняването от дадено лице на основно право да използва майчиния си език. Косвено това означава, че членовете на малцинствата са второкласни граждани в родината си. Само за сравнение, г-н Raška, говорим за 530 000 унгарци в Словакия и 20-30 000 словаци в Унгария.

Само бих искала да отговоря на г-н Swoboda, че в този случай едно малцинство се бори срещу мнозинството за най-исконното си човешко право. Това не са две държави, воюващи една срещу друга. Европейският съюз трябва непременно да се намеси успешно и да се изкаже открито против словашкия и всеки друг подобен закон, който излага на риск употребата на малцинствените езици и закрилата на идентичността на малцинствата, тъй като подобни закони са в разрез с всеки международен документ, включително основните принципи, утвърдени сега в Договора от Лисабон и Хартата за регионалните или малцинствени езици.

Бих желала само да напомня на моите колеги, че още през 1995 г., когато законът за езика беше приет, Словакия стана обект на сериозна международна критика. Вследствие на това и конкретно като едно от условията за започване на процеса за присъединяване към ЕС Словакия трябваше да премахне от своето законодателството параграфите, отнасящи се до наказанията. Следователно преди десет години ЕС се противопостави на това, против което сега не е никак склонен да се изказва.

Boris Zala (S&D). – (SK) Горд съм да заявя, че Словакия е допринесла много за езиковото многообразие и за съхранението на езиковото културно наследство.

Ето няколко факта: унгарското малцинство има около 700 училища, в които се преподава на унгарски език. Всички малцинства имат правото да използват своя език в съдебни производства, в официални делови случаи, за наименования на населени места и имат радио и телевизионни предавания на техния роден език. Държавата оказва финансова помощ на културните дейности на малцинствата и допуска употребата на майчиния език в търговските, договорните и други отношения.

Унгарските колеги тук в Парламента отправят нападки срещу словашкия закон за езика. В техните твърдения се съдържат голите лъжи, измислици и фантазии на засегнатия унгарски национализъм. Трябва да отхвърлим това, госпожи и господа. Тъкмо обратното, словашкият закон за езика напълно отговаря на международните стандарти, както беше потвърдено от най-компетентния наблюдател – върховният комисар Волебек от Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа. Нашият закон за езика способства за премахването на дискриминацията срещу малцинствата и за безопасността и здравето на нашите граждани, като им отваря възможности за пълна интеграция. Още повече че Словакия е подписала Европейската харта за малцинствените езици и с това поддържа във висока степен езиковото многообразие на всички малцинства в Словакия.

Sergej Kozlík (ALDE). – (SK) Словашката република прилага висок стандарт по отношение на етническите малцинства и същевременно един от най-умерените закони за националния език в Европа.

Независимо от това, тя се намира под постоянен натиск от страна на унгарските членове на Парламента, които не се поколебават да използват лъжи и измислици, за да повлияят на европейското обществено мнение. Били сме свидетели на това на почти всяка сесия на Европейския парламент след неговото разширяване през 2004 г. Унгария е държава, почти изцяло прочистила собствената си територия от малцинства, и прави опити за груба намеса във вътрешните работи на Словашката република. Това е напълно неприемливо.

Считам, че европейските институции няма да се нахвърлят върху този проблем като слон в стъкларски магазин. Словакия ще реши проблемите, свързани с употребата на националния език, с културни средства и в съответствие с европейските традиции. Прилаганият регламент за изменение на закона за езика потвърждава чувствителния подход към всички етнически групи и националности, живеещи в Словакия.

Valdemar Tomaševski (ECR). – (PL) Г-н председател, доволен съм, че като член на ЕП от Литва мога да говоря тук на полски език – моя майчин език. Считам, че тази привилегия следва да бъде норма не само в Европейския парламент, но и във всички страни от ЕС, защото мултикултурността и езиковото многообразие са много важни в европейската йерархия ценностите. Следва да положим всички усилия, за да гарантираме, че националните малцинства, и по-специално етническите малцинства, няма да се почувстват дискриминирани от въпросите, засегнати в днешното изявление на Комисията. Затова Комисията има пред себе си неотложната задача да намери решение на конфликтите, засягащи употребата на малцинствени езици във всички държави от ЕС без изключение. Положителните решения на тези проблеми, постигнати във Финландия, Италия, Полша, Дания, Чешката република и много други държави, несъмнено улесняват тази задача. Необходимо ни е само ефективно, и по-важното, незабавно действие на Комисията по този въпрос.

Diane Dodds (NI). – (EN) Г-н председател, добре е да се чуе, че има необходимост за многообразие и многоезичие, но искам съвсем накратко да изтъкна едно положение в моя край в Обединеното кралство.

Малцинственият език ълстърски скотски е част от културното богатство на Северна Ирландия и е признат от Обединеното кралство по силата на Европейската харта за регионалните или малцинствените езици.

В резултат на Споразумението от Сейнт Андриус на изпълнителния орган на Северна Ирландия беше възложено да представи стратегия за ълстърския скотски език и култура. В подготовката на стратегията министърът на културата взема под внимание Европейската харта и други международни инструменти, включително Конвенцията за правата на детето на ООН. Освен това той поставя стратегията в контекста на насърчаване на съвместно и по-добро бъдеще за Северна Ирландия, основано на равенство, многообразие и взаимозависимост.

За съжаление „Шин Фейн“ използва културата – особено езика – като оръжие в кампанията си срещу държавата и това доведе до полемика и раздор. Това е злоупотреба с езика. Затова трябва да се надяваме, че един споделен и по-добър аспект на стратегията ще бъде насочен към наследството от тази културна война.

Alejo Vidal-Quadras (PPE). – (ES) Г-н председател, бих искал да изтъкна усилията, положени от Парламента, в подкрепа на малцинствените и регионалните езици от гледна точка на писмената комуникация между гражданите и Парламента. Гражданите могат да пишат до Парламента и да получават отговор на тези езици.

Съвсем различно нещо е, г-н председател, когато някои хора искат да използват регионални или малцинствени езици или езици с общ статут на официални в дадени райони на държавите-членки за изказване на пленарни заседания. Такова желание е неприложимо в Парламент, работещ изцяло на основата на многоезична система от 23 езика, изразходваща повече от една трета от бюджета и ангажираща повече от половината служители на ЕП.

Има такива езици в Обединеното кралство, Люксембург, Естония, Кипър, Испания, Швеция и Финландия, като списъкът може да продължи. Това означава, г-н председател, че би се наложило да използваме 35 или 40 езика в пленарната зала, което от финансова и логистична гледна точка е просто неосъществимо. По тази причина, г-н председател, подобно настояване би могло да донесе електорални ползи, но със сигурност е съвсем нелогично и напълно нереалистично. Това само би породило излишна неудовлетвореност у множество лоялни граждани.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Г-н председател, словашкият закон за националния език нарушава пет основни права от Хартата за основните права, влизаща в сила на 1 декември.

Преди всичко, той е дискриминационен на етническа основа, тъй като поставя половин милионната унгарска общност в положение на второкласни граждани, а техния език в положение на второкласен език. Второ, грубо се намесва в личния живот на хората, както беше изтъкнато от Edit Bauer. Трето, той е недемократичен, защото насажда страх сред гражданите. Четвърто, законът е в разрез с два от документите на Съвета на Европа, които Словакия призна с подписването на споразумението за присъединяване. И последно, членът на Комисията

Орбан каза, че ЕС подкрепя двуезичието и многоезичието, а Словакия е поела път към едноезичие и езикова асимилация.

Ако ЕС толерира нарушаването на тези пет основни права и не заеме ясна позиция, няма да има никакви морални основания да критикува Китай, Русия и други страни. Не можем да имаме двойни стандарти.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Г-н председател, Европейската харта за регионалните или малцинствените езици, приета от Съвета на Европа и 47 европейски държави, включително всички държави-членки на ЕС, установява, че регионалните и малцинствените езици трябва да бъдат закриляни, тъй като в някои случаи са изложени на опасност от изчезване.

Считам, че това отношение спомага за продължаването и развиването на традициите, многообразието и културното богатство на континента, които ние трябва да съхраним. То също защитава едно основно право на хората, говорещи тези езици, както каза членът на Комисията.

Той спомена, че държавите-членки трябва да използват всеки наличен инструмент, за да гарантират употребата на тези езици, но ние знаем, че това не е така. Многоезичието не е гарантирано във всички държави-членки, нито двуезичието, в случаите, когато има официални езици, и проблемът е в това, че ние не считаме, че малцинствените езици са част от наследството на Съюза, част от нашето наследство.

Бих искал да ви помоля обаче да се замислите върху понятието малцинствен език, защото има езици в държавите-членки, които са официални в Европейския парламент, но ораторите, изказващи се на тях, са по-малко и затова са по-малко познати, отколкото някои регионални езици, които не са официални езици. По този начин ние нарушаваме езиковите права на 40 милиона европейци, а защитаването на тези права е въпрос на принципи, както сам каза членът на Комисията.

Има 700 000 баски, които говорят еускера – най-древния език в Европа, който е с неизвестен произход, и приближаването на Европа към баския народ означава също, наред с другите неща, да го накараме да почувства, че изричането на „gabon“ заслужава същото уважение като „buenas noches“, „good evening“ или „bonsoir“.

Kay Swinburne (ECR). – (EN) Г-н председател, като член на Парламента за Уелс съм много солидарна с множеството малцинствени езици в цяла Европа, по-конкретно поради факта, че моят майчин език е уелски, един от най-старите все още използвани европейски езици.

В цифрово изражение, положението на говорещите унгарски език в Словакия е много сходно с положението на говорещите уелски в Уелс – повече от половин милион души. Това се равнява на 20% от населението на Уелс, но по-малко от 2% от населението на Обединеното кралство.

След множество стотици години на търкания между говорещите английски и уелски в Уелс и спорове, твърде подобни на днешните между говорещите словашки и унгарски, в Уелс беше постигнато щастливо съжителство.

През последните 15 години след прехвърлянето на правомощията върху местната власт възраждането на уелския език е главоломно. Положителното отношение към езика донесе огромни културни ползи.

В Уелс разковничето беше намирането на прагматичен подход. Нашата цел следва да бъде хората да имат възможността да говорят на какъвто език им е най-удобно, без това да причинява прекомерни затруднения или разходи. Например възнамерявам да завърша моето изказване на уелски език, въпреки че не бих искала да натоварвам данъкоплатците с разходи за симултанен превод в Парламента само заради двама членове на Парламента, говорещи уелски. Въпреки всичко следва да се радваме на многообразието.

(Ораторът говори на уелски език)

Anna Záborská (PPE). – (SK) Бих искала да не се отклонявам от темата на нашето разискване. Няма да говоря за закона за употребата на националния език в Словакия, защото съм твърдо убедена, че това е вътрешен въпрос на тази страна.

На 1 януари 2010 г. ще се навършат 22 години, откакто един много мъдър и широко уважаван човек изтъкна, че зачитането на малцинствата и тяхната култура е основата за изграждането на мира. Ние трябва последователно да отстояваме правото на малцинствата да запазят и развиват културата си. Малцинствата имат правото да използват собствените си езици и това право трябва да бъде уредено със закон. Неизпълнението на тази задача би довело до загуба на богато културно наследство. Тези думи той изрече по повод на Световния ден на мира.

Културното богатство на Европа е в народите, просъществували до днес. В това се състои разликата със Съединените американски щати, където това богатство се е размило в едно неопределено цяло. В Европа се използват множество езици и в това се изразява смисълът на Европейския съюз като проект на една общност от национални държави.

Ние трябва да говорим за правила за употреба на малцинствени езици, защото правилата са необходими, но без да лишаваме Европа от това богатство. Проблемът за употребата на малцинствен език в която и да е държава възниква, когато отсъства желанието да се общува или там, където има други проблеми на заден план. Малцинствата трябва да се чувстват добре в страната, в която живеят, и затова неотменно ще защитавам всеки малцинствен език, но винаги само като език на едно малцинство. Считаю, че това е и гледната точка на Комисията.

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE). – (EN) Г-н председател, бих желал да изразя дълбоката си загриженост във връзка с отношението на испанското правителство, което не разрешава употребата на каталонски език в този Парламент. Каталонският език беше забранен и преследван по време на диктатурата на Франко, а днес испанската демокрация показва ниското си ниво, като не допуска използването на каталонския език в Парламента.

Всички езици са равни, така както са равни всички човешки същества. Европа е отличен пример за добра практика, позволяваща на по-малките официални езици възможността да бъдат третираны на равна основа.

Десет милиона души говорят каталонски език, а употребата му в този Парламент не е разрешена. Ако каталонският език бъде признат и получи одобрение за използване в Парламента, това решително би допринесло за подобряване на положението му в Испания, подкрепяйки нашето желание да бъде разчупено многовековното едноезичие в испанския парламент.

Като каталонски член на ЕП, който сега знае, че представлява едно ясно и важно искане от страна на каталонския народ, искам специално внимание от страна на Европейската комисия за нормализиране на положението на каталонския език в Парламента.

Метин Казак (ALDE). – Уважаеми г-н Орбан, по Българската национална телевизия над 60 хиляди български граждани следят новините на турски език, на техния майчин език. Излъчването на едва петминутни новини на турски език по най-голямата обществена медия в България датира от 2001 г., когато беше ратифицирана Рамковата конвенция за защита на националните малцинства. Така България досега отчита, че спазва основополагащия принцип на Европейския съюз за защита правата на малцинствата.

Спирам, обаче, вниманието Ви върху социологическо проучване, възложено на 5-ти ноември с цел да се спрат новините на турски език. То е резултат от провокация и националистически натиск. Премахването на тази емисия ще лиши най-голямото малцинство в България от право на информация на своя майчин език. Това би означавало нетолерантност и дискриминация, която ще наруши традиционно доброто съжителство между етносите в България, а тя често е давана за пример на Балканите.

Затова настоявам, г-н Комисарю, за отговор как Комисията следи дали чрез обществените медии се защита правото на малцинствата свободно да общуват на майчин език и така пълноценно да участват в обществено-политическия живот на своята родина.

Ádám Kósa (PPE). – (HU) Благодаря, че ми дадохте думата. Бих искал да привлека вниманието ви към една мярка, чието начало беше поставено от Европейския съюз – в правилната посока. Говорим за едно малцинство – хора с увреден слух – чийто майчин език е езикът на жестовите и е признат в 10 държави-членки на ЕС, включително най-после и в моята родна страна Унгария. Този закон гласи, че езикът на жестовите не само е нашият майчин език, но и че нашите културни малцинствени права са защитени от него. Бих искал да привлека вниманието ви и върху факта, че Словакия всъщност е водеща в това отношение, защото употребата на словашкия език на жестовите беше признат още през 1995 г. Добре, а какво да кажем за унгарците? Мой дълг е да подчертая, че в Европейския съюз не могат да се прилагат двойни стандарти. Ако един словак с увреден слух може да използва език на жестовите, нека словашките граждани да могат използват майчиния си език.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Много съм разочарована, че въпреки растящите социални проблеми в държавите-членки на ЕС, засягащи всеки един гражданин без значение от националността, на пленарните заседания в тази институция винаги се повдигат въпроси, свързани с дуела между словашките и унгарските членове на Парламента, както това стана и днес, 10 минути преди полунощ.

Нито законът за езика, нито който и да било от въпросите, повдигнати тук от унгарските членове на Парламента, имат някакво пагубно влияние върху членовете на етническите малцинства. Г-н председател, правата на

етническите малцинства в Словакия и на всички останали малцинства са напълно защитени и са на изключително високо ниво. Ние подаваме приятелска ръка на нашите приятели от Унгария, искаме да имаме добри съседски отношения и сме силно обезпокоени, че нееднократно се злоупотребява с институцията на Европейския парламент за изразяване на омраза срещу Словашката република.

Michael Gahler (PPE). – (DE) Г-н председател, прочетох словашкия закон от началото до края. Г-н Swoboda е прав – в ежедневния си живот хората обикновено имат добро сътрудничество помежду си, включително в Южна Словакия. Това е още една причина, поради която новият закон за националния език е излишен, тъй като словашкият език не е поставен под заплаха в Словакия.

За съжаление, законът е дискриминиращ по отношение на местните граждани в някои части, тъй като чешкият език често пъти е по-добре поставен от унгарския език. Защо не осигурява поне равно третиране на чешкия и унгарския език? Това изменение на закона може да се обясни единствено с особения състав на сегашното коалиционно правителство в Словакия, в което другарят Фико се опитва да отнеме гласовете на националистическата Словашка национална партия (СНП) и популистката Народна партия-Движение за демократична Словакия (НП-ДДС), като търси мними заплахи от страна на Унгария. Доволен съм да отбележа, че такъв тип поведение не беше възможно по време на коалиционното правителство, оглавявано от Микулаш Дзуринда. По онова време три партии-членки на Групата на Европейската народна партия (Християндемократи), включително партията на малцинството, работиха добре заедно, а не едни срещу други – каквато всъщност би трябвало да бъде целта.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Аз също съм съгласна с тези, които казаха, че хората в Словакия живяха щастливо редом едни до други до момента, в който някак си възникна това напрежение, което наруши равновесието и затрудни съжителството.

Позволете ми да спомена няколко гледни точки за Словакия във връзка със закона за езика, които досега не бяха засегнати. Не бих искала да повтарям вече изразени възгледи. От една страна, Словакия се самоопределя като национална държава, когато знаем – както вече беше обсъждано днес – че в нея живее унгарска общност, съставляваща около 10% от населението на страната, както и други малцинства.

Законът за езика създава непропорционалност. Проблемът в него не е само в това, че защитава словашкия език, но не и онези малцинствени езици, които би трябвало да защитава, както свидетелстват огромен брой положителни примери в Европа. Той по-скоро не е и еднакво последователен закон, закриващ малцинствата, което нееднократно казахме, че е необходимо, за да се запази равновесието. Една отлична черта на днешното много важно разискване беше това, че можахме да чуем много положителни примери. Искрено се надявам, че това ще бъде посоката, в която ще тръгне и Словакия оттук нататък.

László Tőkés (PPE). – (HU) *Békesség Istentől! Pace vou Bőží pokoj s Vami!* Мир вам от Бора! В нашата многоезична Европа исках да ви пожелаю мир на унгарски, румънски, словашки и английски език. Имах възможността да направя това в Европейския парламент, но по силата на словашкото законодателство щеше да е рисковано, без да наруша закона за националния език. В една държава-членка на ЕС хората могат да бъдат глобени за това, че използват езици, различни от официалния език, включително един от официалните европейски езици – унгарски. Това е истински срам и позор.

Погледнете картата на Словакия тук пред мен. Благодарение на Споразумението от Шенген границата, отделяща Словакия от Унгария, беше премахната подобно на Желязната завеса. Посткомунистическото шовинистично правителство на Словакия обаче сега издига нови стени между хората – езикови бариери.

Бихме искали да благодарим на председателя Jerzy Buzek за посещението му в Словакия, чиято цел беше решаване на проблема. По този въпрос от обществен интерес Европейският парламент не следва да заема зле информирана, удобна позиция на ненамеса, а трябва да наложи собствените си регламенти и изисквания, които отстоява в областта на човешките, малцинствените и езиковите права.

Katarína Neveďalová (S&D). – (SK) Първоначално исках да отговоря на г-н Bokros, но не ми дадохте думата. Исих да кажа, че съм съгласна, че словашкият парламент не превежда всички закони на малцинствени езици, които, между другото, са 11 на брой, а не само един, и че що се отнася до размера на унгарското малцинство с неговите половин милион членове, ние имаме и половинмилионно ромско малцинство, което не се оплаква. Бих искала да попитам дали унгарският парламент превежда всички закони на малцинствени езици и дали има преводи на словашки език? Въпреки това оценявам високо факта, че се възползвахте от възможността да говорите на словашки език.

Г-н Tórkés, Словакия изгражда мостове – и аз съм силно обезпокоена, че винаги споменавате това – но мостове трябва да се строят и откъм отсрещната страна, от Унгария. Силно съм обезпокоена, че като нов член на Европейския парламент трябва непрекъснато да отговарям на въпроси, засягащи словашко-унгарските отношения, а не мога да взема отношение по проблемите, които наистина ме интересуват.

С това искам да благодаря на члена на Комисията, тъй като съм член на комисията по култура и образование. Работата Ви е наистина отлична и е чудесно, че имаме възможност да използваме 23 европейски езика, един от които е словашки.

László Surján (PPE). – (HU) Прочетох в словашката преса това, което г-н Gallagher вече каза. Ето защо аз бих казал това в словашката преса, ако исках да подчертая факта, че сегашният конфликт не може да бъде представен нито като конфликт между две държави, нито като конфликт между два народа. Проблемите са свързани с един конкретен закон.

С удоволствие подкрепям твърдението на г-н Swoboda, че се движим в мирна и спокойна посока в търсене на решение. Искане ми се да не беше казал, че законът не нарушава основни права. Например, когато една майка, която държи ръката на 4-годишното си дете в болницата в един словашки град, бъде порицана, че успокоява детето, изплашено от предстоящата лекарска манипулация, на унгарски език не бихме могли да кажем, че това не нарушава техните права. Не можем също да кажем, че това го няма в закона. Проблемът се състои именно в поднасянето на закона. Законът всъщност забранява размяната на такива реплики в болниците, където унгарският език е слабо представен.

Затова считам, че в това отношение има сериозни проблеми. Словакия жъне това, което е посяла след идването на власт на една екстремистка партия. От друга страна, унгарците не са заличили своите малцинства, но ги държат отделени.

Monika Smolková (S&D). – (SK) Длъжна съм възразя срещу предишния оратор. Това са абсолютни лъжи, неверни твърдения и неистини. Бих искала да ви помоля да прочетете най-последно внимателно закона за езика, защото той не е същият като вашия собствен закон за езика. В Словакия имаме друг, различен закон и тук става въпрос за два различни закона.

Аз произхождам от Кошице, космополитен град с население от 250 000 души, включително значителен брой унгарци, чехи, русини, украинци, роми и, разбира се, словаци. Преди четири години гласоподавателите решиха, че в района на Кошице коалицията между нас – социалдемократите – и представителите на унгарското малцинство работи много успешно. Бих искала да заявя като регионален представител, че нашето сътрудничество е образцово. В нашия край унгарците и словаци живеят мирно и на никого през ум не му минава да злослови или да отправя нападки на основата на национална принадлежност. В ежедневието си живот хората нямат спорове и в смесените райони няма проблеми заради национална принадлежност. Заявявам това напълно отговорно. Ако висшестоящи политици от някои партии не го бяха провокирали по свои собствени причини, проблемът с унгарското етническо малцинство нямаше да възникне в Европейския парламент, защото той не съществува.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Франческо Капоторти. Когато ООН работеше върху изготвянето на конвенцията, станала по-късно известна като „Конвенция за превенция и наказания за извършване на геноцид“, наред с физическия геноцид беше обсъден и езиковият и културен геноцид като сериозно престъпление срещу човечеството.

Езиковият геноцид беше дефиниран – член 3, параграф 1 – през 1948 г. като забрана на една група да използва собствения си език в ежедневието си общуване или в училище, както и публикуването на книги и разпространението на публикации на езика на групата.

В момента Словакия, за съжаление, не е единствената такава страна в Европейския съюз, но е най-типичен пример за езиков геноцид, с други думи, в държава-членка от ЕС се извършва лингвизид. Няма място за задоволство по този повод, защото Румъния, Гърция и Франция също могат да бъдат изброени редом със Словакия в това отношение. Благодаря.

Леонард Орбан, член на Комисията. – (RO) Бих искал да започна, като насоча вниманието ви върху същността на политиката на многоезичие, която искаме да насърчим през този период. От една страна, желанието ни е да гарантираме зачитането на всеки един език, който се говори в ЕС, без значение дали става въпрос за национални, регионални или малцинствени езици, или езици, на които говорят граждани, пристигнали от други континенти. От друга страна, желанието ни е да гарантираме, че зачитането на многообразието ще постигне общата цел, която всички искаме, а именно да съхраним и укрепим единството на Европейския съюз,

с други думи, нашето единство. Ние говорим, ако щете, за най-пряко прилагане на принципа „единство в многообразието“. В речта си не мога да не обърна внимание на бележките, направени от г-н Swoboda в смисъл, че чрез работата си трябва да търсим елементите, които ни обединяват, а не разединяват.

Трябва да зачитаме всеки един човек, но също трябва да имаме мъдростта да намерим начини за разбирателство, общуване и взаимодействие помежду си. Точно поради тази причина многоезичието е играло и играе изключително важна роля в укрепването на межкултурния диалог. Трябва да има диалог между нас, а това не може да бъде постигнато без езиците.

Имах възможността да посетя всички държави-членки. Имах също възможността да пътувам в области и региони, където, за съжаление, все още се водят обсъждания и спорове, и, за жалост, понякога езиците стават заложник на определени политически интереси, които не са подтикнати от единството на ЕС. Казвал съм също високо и ясно: трябва да намерим решения, които да ни позволят да общуваме и взаимодействаме. Това е причината, поради която, както вече казах, дори в ситуации, когато нещата изглеждат по-трудни за приемане, изучаването и говоренето на езиците на общностите, с които живеем редом, ни предоставят важни решения по отношение на разбирателството помежду ни. Затова в подобни ситуации, а те са безбройно много, считам, че трябва да отбележим напредък по отношение на взаимното разбирателство.

Например способността да се говори езика на областта, където представители на националните малцинства са в мнозинство, с други думи, способността да се говори езика на тези малцинства наред със способността на националните малцинства да говорят езика на националната държава изгражда мостове и създава допирни точки, които могат да ни помогнат.

Бих искал да отбележа усилията, които полагаме, за да можем да предложим подкрепа на всички езици, на които се говори в ЕС. Ние финансираме голям брой проекти, свързани не само с официалните езици, но и с множество регионални и малцинствени езици. Има безброй конкретни примери, в които Европейската комисия е подкрепила, от една страна, мрежи от организации, предназначени да насърчават регионални и малцинствени езици, както и по-рядко използваните езици в Европейския съюз като цяло. Но ние също финансираме и проекти, свързани с конкретно малцинство или регионални езици. Има и конкретни примери за начина, по който подкрепяме тези езици. Както казах и бих искал да повтора, стратегията за многоезичието, възприета през 2008 г., е ориентирана към всички езици, които се говорят в Европейския съюз. Ние не поставяме бариери. Гледаме на всеки един от тези езици като на ценна придобивка за ЕС и като част, ако щете, от културното наследство, което имаме понастоящем в Европейския съюз.

Естествено, бих искал да кажа и няколко думи за измененията, направени в законодателството относно употребата на словашки език в Словакия. Доволни сме, че в момента текат разговори между премиерите на Унгария и Словакия за възможностите за намиране на общи решения въз основа на взаимното разбирателство. От гледна точка на Общността искам да подчертая, че предвид изключително широкия обхват на приложение на този закон в момента не сме в състояние да направим оценка на всички евентуални последици от неговото въвеждане. Точно поради тази причина прилагането на това законодателство е от решаващо значение, и по-специално начинът му на прилагане. Тук искам да подчертая, че Европейската комисия ще проведе много задълбочен анализ, в който подробно ще разгледаме начина на прилагане на законодателството.

Бих искал да завърша, като изтъкна още веднъж, че в рамките на сравнително ограничените правомощия, с които разполагаме, полагаме усилия да подкрепяме всички езици, употребявани в Европейския съюз, били те официални, регионални или малцинствени, като например уелски, където имаме конкретни примери за начина на подкрепа на този език, или каталонски, където Европейската комисия се опита да се приближи или да привлече вниманието на хората, използващи този език. Например имаме изключително подробни уебсайтове и информация на каталонски език за политиката на Общността. Същото се отнася за баския и много други езици. Искам да покажа, че тези усилия ни позволяват да демонстрираме конкретния начин, по който искаме на подкрепим тази политика, която считам за важна за ЕС – политика, която всъщност е заложила в основата, върху която е създаден Европейският съюз.

Председател. – Разискването приключи.

Писмени изявления (член 149)

Jim Higgins (PPE), *в писмена форма.* – (EN) Приветствам положителното отношение на Европейската комисия и признавам, че е постигнат напредък по отношение на признаването на малцинствените езици. Има обаче още много да се работи, ако искаме да поставим малцинствените езици наравно с водещите езици в ЕС. Понастоящем ирландски език се превежда само на английски на пленарни заседания и ми се е налагало да спирам по средата на едноминутно изказване (когато говоря на ирландски) и да премина на английски поради

липса на условия за превод. Достатъчно добра подготовка на преводачи на ирландски език в момента се предлага само в Националния университет в Голуей (NUIG) и в професионалните адвокатски организации в Ирландия и докато това бележи известен напредък, призовавам Комисията да предостави допълнително финансиране за създаването на други признати курсове за преводачи на ирландски – за да има достатъчно преводачи на ирландски, с което ще се даде възможност на европейските институции да предоставят цялостно обслужване на ирландски език, както е предвидено в член 146 от Правилника за дейността на Парламента. Както казахте, „не можем да укрепим нашия межкултурен диалог без многоезичие“, а многоезичието не може да съществува без подходящи условия за обучение.

Alajos Mészáros (PPE), *в писмена форма.* – (HU) Г-н председател, госпожи и господа, като унгарец от Словакия заявявам, че словашкият закон за езика е лош. Той е лош не защото нарушава ценностната система на Европа, а защото по насилствен начин се намесва в правото на няколко стотици хиляди свободни европейски граждани да използват майчиния си език и ограничава свободното упражняване на това право по един неприемлив начин. Страхът от наказание и неясната формулировка на закона за езика създава ситуация, в която гражданите дори не смеят да използват майчиния си език на места, където това е разрешено. От друга страна, употребата на два езика е задължително, дори тогава, когато това е напълно неоправдано.

Словашкото правителство, което изповядва и националистически идеали, оправда закона за езика, казвайки, че с него ще се създаде някакъв баланс в използването на словашки и унгарски език в районите на Южна Словакия. Както беше казано, смисълът на това е, че словациите, живеещи в район, населен от унгарци, имат право да получават всякаква официална информация на този език. Същото обаче е валидно в обратния случай, при условие че пропорционалната численост на малцинството е най-малко 20%. Какво добро равновесие! И като си помисли човек, всичко това се случва в Европа през 21-ви век.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), *в писмена форма.* – (RO) Малцинствата добавят стойност към една нация, при условие че съумяват да съхранят културните си ценности. Поради това е особено важно да бъдат опазени културите на малцинствата. От тази гледна точка считам, че Румъния, държавата-членка, чийто представител съм, има един от най-модерните закони, защитаващи малцинствата. В Румъния малцинствата могат да се обръщат към съда на майчин език. Имат училища, където преподаването се води на майчин език. Всичките 19 малцинства в Румъния са представени в Парламента. В районите, където малцинствата съставляват 20% от населението, местните органи са задължени да предоставят документи и на езика на малцинствата. Всички решения се издават както на румънски, така и на езика на малцинствата от съответния регион. Считам, че в тази област румънското законодателство може да служи като образец за добра практика и еталон винаги когато стане въпрос за правата на малцинствата и употребата на техните езици.

17. Внесени документи: вж. протокола

18. Дневен ред на следващото заседание: вж. протокола

19. Закриване на заседанието

Председател. – (*Заседанието се закрива в 00,10 ч.*)